

223.2

ΤΑΞ. ΑΡ. ΒΙ 471

ΑΡ. ΕΙΣ. 233

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

54

Βιβλιοθήκη Μυριών
Αρ. 390

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

Ψ Α Λ Τ Η Ρ Ι Ο Ν

Δ Α Β Ι Δ

ΤΟΥ

ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Ν ο υ

πρῶτον τύποις ἐκδοθέν μετὰ τῶν κατασκευαστικῶν προπαρτίων καὶ εὐχῶν
ἐν τῷ τέλει τῶν Καθισμάτων, καὶ μετὰ τῶν ἐτησίων
Πολυελαίων

φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῆ τιμιωτάτῃ ἐν πραγματευταῖς

ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΟΥΣΚΟΥΤΡΟΥΛΗ

παρ' ἧ καὶ ἀφιερῶσθι

τῷ Θεοφιλεστάτῳ Ἐπισκόπῳ Πλαταμῶνος

ΚΥΡΙΩ, ΚΥΡΙΩ,

ΔΙΟΝΥΣΙΩ.

Εὐλῶν ῥηγορί

Ἰὸ Κωνσταντῆ.

Νῦν δὲ εὐλῶν. Μηλιαδικῆς σχολῆς ἐξ ἀραρῆσας ἀφαιρηθῆναι.

α.β.γ. ἐν ΒΙΕΝΝΗ, 1793.

Ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας Γεωργίου Βεντότη.

Σ Τ Ι Χ Ο Ι

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ

Δ Α Β Ι Δ.

Σίγησον Ὀρφεῦ, ῥίψον Ἑρμῆ τὴν λύραν,
Τρίπες ὁ Δελφοῖς, διώων εἰς λήθην ἔτι.
Δαβὶδ ᾧ ἡμῖν Πνεύματος κρέων λύραν,
Τρανοῖ τὰ κρυπτά τῶν Θεῶ Μυσηρίων.
Πληθῶ παλαιῶν Ἰσραὴ τερασίων.
Κινεῖ πρὸς ὕμνον τῷ Κτίσαντος τὴν Κτίσιν.
Σώζων ἅπαντας, μυσαγωγεῖ, ἢ γράφει.
Ἄμαρτάνοντας εἰς ἐπιστροφὴν φέρει.
Πολλαῖς σὺν ἄλλοις, ἢ Κριτῶ δηλῶν κρίσιν;
Τμήχειν διδάσκει ψυχικὰς ἁμαρτάδας.

ἜΤΕΡΟΝ ΔΙΣΤΙΧΟΝ.

ΔΑΒΙΔ τὸ Ψαλτήριον, ἔξι λίθοι λόγοι
Ἄλλον Γολιάθ, συντρίβησι τὰ πάθη.

ΤΩ,

ΕΛΛΟΓΙΜΩΤΑΤΩ, καὶ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΩ,

ΚΥΡΪΩ, ΚΥΡΪΩ,

Δ Ι Ο Ν Τ Σ Ι Ω

ΤΩ,

ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΩ, Ε΄ΠΙΣΚΟ΄ΠΩ

Π Λ Α Τ Α Μ Ω Ν Ο Σ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΘΕΟΦΙΛΕΪΣΤΑΤΕ.

Δύο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰσὶ τὰ τέλη τῶν προσφωνούντων βιβλία, ἵνα δυνηθῶσι ἢ διὰ τῆς εὐκλείας καὶ ἐξόχων προτεριμάτων τῆ ὑποκειμένης εἰς ὃ προσφωνεῖται ἡ βίβλος, ἐπαινεῖσαι τὸν συγγραφέα, καὶ συζηῆσαι τὴν βίβλον, ἢ διὰ τῆς βίβλου ἐγκωμιάσαι τὸ ὑποκείμενον.

Εἰς τὴν παρεῖσαν προσφώνησιν καὶ τὰ δύο αὐτὰ τέλη λείπωσι· διότι ὁ προφητὰναξ Δαβὶδ, ἡ σάλπιγξ τῆ Πνεύματος εἰς τὰς ἱεράς ἀκολουθίας, ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς καὶ ἡμέραις τῆ ἑνιαυτῆ, ἀνώτερος ὑπάρχει ἔ μόνον τῶν ἑμῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἐπιγείων ἐπαίνων καὶ ἐγκωμίων. Ἡ δὲ Θεοφιλεσάτη Αὐτῆς ψυχὴ, ἐκθειάζομένη παρὰ πάσης τῆς Ἐλλάδος, ὡς μιμησαμένη τὸν τῆ Ἀποστόλου Ἀρχιερέα, ἔ μόνον χρεῖαν ἔκ ἔχει ἐπαίνων, ἀλλὰ καὶ τολμηρὸν ἠθέληεν ἀναδείξει τὸν βελλόμενον τῆτο ποιῆσαι.

Διὸ Θεοφιλέσατε Δέσποτα, ἡ παρεῖσα με προσφώνησις εἰς ἄλλο ἔκ ἀποβλέπει, εἰμὴ ἵνα φανερώσῃ καὶ ἐμὲ ἕνα τῶν πολλῶν,

ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΗ

τῶν θουμαζόντων τὰς τόσας ψυχικὰς Αὐτῆς ἀρετάς, ἅς κηρύττει ἐ μόνου τὸ εὐτυχὲς Αὐτῆς πνευματικὸν ποιμνιον, ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἡ Ἐκκλῆσια.

Δεχθεῖτω τοιγαρὲν ἡ Θεοφιλεστάτη Αὐτῆς ψυχὴ ταύτην με τὴν ὁμολογίαν, καὶ ἅς συναριθμῆσῃ καμὲ μεταξὺ τῶν εὐτελῶν Αὐτῆς δέλων, καὶ ὑποδεξαμένη φιλοφρόνως τὸ πρὸς Αὐτὴν ὑπερβάλλον με σέβας, ἅς μὲ ἀντιβραβεύσῃ τὰς θεοπειθεῖς Αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας, αἵτινες εἴησαν μοι διὰ βίβη σκέπη καὶ φυλακτήριον.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφιλεστάτης Θεοφιλίας

Βιέννα· ἀψυχῶ· Φεβρουαρίου α΄.

ὑποκλινέσατος καὶ ἐλάχιστος
δῆλος καὶ υἱός

Κωνσταντῖνος
Κασσερόλης.

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεῶν

Δ Α Β Ι Δ

ΠΡΟΦΗΤΟΥ

ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΛΟΣ.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ,

Ἀντίγραφος παρ' Ἑβραίων. κ. ι.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐκ ἐπορεύθη ἐν βεβῆ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν ἐκ ἔσθῃ, καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν ἐκ ἐκάθισεν.

Ἡ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτῆ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῆ μελετήσῃ ἡμέρας, καὶ νυκτός.

καὶ ἔσαι ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρά τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτῆ δώσῃ ἐν καιρῷ αὐτῆ. Καὶ τὸ φύλλον αὐτῆ ἐκ ἀπορρῦνῆσται, καὶ πάντα ὅσα αὐτῆ ποιῆ, κατευοδαθήσεται.

οὐχ ἔτιωσ οἱ ἀσεβεῖς, ἔχ ἔτιωσ· ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χυθεῖς, ὃν ἐκρίπτετ ὁ ἀνεμὸς ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τῆτο ἐκ ἀναθήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, ἐδὲ ἀμαρτωλοὶ ἐν βελῆ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. β'. 2.

Ἰνα τί ἐφρούραξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

Παρέστησαν οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τῆ Κυρίε, καὶ κατὰ τῆ Χριστῆ αὐτῆ.

Διαρρήξωμεν τὰς δεσμὰς αὐτῶν, καὶ ἀπορρήψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὅ κατοικῶν ἐν ἔρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτὰς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτὰς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτὰς ἐν ὀργῇ αὐτῆ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτῆ ταράξει αὐτὰς.

Ἐγὼ δὲ κατεσάθην Βασιλεὺς ὑπ' αὐτῆ, ἐπὶ Σιών ὄρος τὸ Ἁγίον αὐτῆ· διαγγέλλω τὸ πρόσαγμα Κυρίε.

Κύριος εἶπε πρὸς με· Υἱὸς με εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμῆ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σε, καὶ τὴν καταχεσίν σε, τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτὰς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεύη κεραμέως συντρίψας αὐτὰς.

καὶ νῦν Βασιλεῖς σύνετε· παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Δαλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξαδε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδῆ δικαίας.

Ἐπὶ τὴν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτῆ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ.

Ὅποτε ἀπεδήρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβουγαλάμ τῷ Υἱῷ αὐτῷ ἐν τῇ
ἐρήμῳ, γ'. 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται
ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτῷ.
Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐνεκράξα, καὶ ἐπήκουσέ με ἐξ ὄρας ἁγίου αὐτῷ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθη, ὅτι Κύριος ἀντιλήψε-
ταί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαῶν, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμέ-
νων μοι.

Ἄνασσα Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς
ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνετριψας.

Τῷ Κυρίῳ ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Δόξα, ἡ καὶ τῷ Ἀγγέλῳ.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. γ'. 4.

Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με, εἰσήκουσάς με ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου,
ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οὐκ ἐστενείρωσόν μου, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκαρδιοὶ; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότη-
τα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γινώτε, ὅτι ἐθαύμασσε Κύριος τὸν ὄσιον αὐτῷ. Κύριος εἰσακέ-
σεταιί μου ἐν τῷ κεραιγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν,
ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανώγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον. Πολλοὶ λέγουσι,
τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τῷ προσώπῳ σου Κύριε· ἔδωκας εὐφρο-
σύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

Ἀπὸ καρπῶ σίτου, ὄνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω.
Ὅτι σὺ Κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν Ὑμνοῖς ὑπὲρ τῆς Κληρονομίας.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. ε'. 5.

Τὰ ῥήματά με ἐνώτισαι Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου.
Πρόχες τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου.
Ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι Κύριε· τὸ πρῶν εἰσακήσῃ τῆς φωνῆς μου.
Τὸ πρῶν παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόφειμα· ὅτι ἐχὶ Θεὸς δέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.
οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, ἐδὲ διαμενεῖσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σε.
Ἐμίσησας πάντας τὰς ἐργαζομένας τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τὰς λαλῶντας τὸ ψεῦδος.
Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τῶ ἐλέες σε εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σε, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σε ἐν φόβῳ σε.
Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σε, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν σε τὴν ὁδόν μου.
Ὅτι ἐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια. Ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδοκίμασαν· κρῖνον αὐτῆς ὁ Θεός.
Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβηλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλήθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτῆς, ὅτι παρεπίκρανάν σε Κύριε.
καὶ εὐφρανθήσονται πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ. Εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σε.
Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον Κύριε. Ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐσεφάνωσας ἡμᾶς.

Εἰς τὸ τέλος ἐν Ὑμνοῖς, ὑπὲρ τῆς Ὁγδοῦς.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. ε'. 6.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σε παιδεύσῃς με.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀδενής εἰμι· ἴασαί με Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀσά μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα. Καὶ σὺ Κύριε ἕως πότε;

Ἐπίσρεψον Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου. Σῶσόν με ἕνεκεν τῆ ἐλέους σου. Ὅτι ἐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ ἄδη τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λέσω καὶ ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν σρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμῆ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμῆ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τῆ κλαυθμῆ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου. Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

Αἰχθυθήσαν καὶ ταραχθήσαν πάντες οἱ ἐχθροί μου. Ἀποσραφήσαν, καὶ κατααἰχθυθήσαν σφόδρα διὰ τάχους.

Δόξα, καὶ νῦν, ἀληθεία.

ΨΑΛΜΟΣ Τῷ ΔΑΒΪΔ.

Ὁν ἤσεν τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶ λόγων Χασὶ Υἱῶ Γερμει 3-7.

Κύριε ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με.

Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρεμένη, μὴ δὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου ἂ ἐποίησα τῆτο, εἴ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσὶ μου.

Εἴ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδέσιμοι κακὰ, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, καὶ καταλάβοι, καὶ καταπατήσῃ αἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χεῖρ κατασκηνώσῃ.

Ἀνάσθητι Κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προσάγματι ᾧ ἐνετάλω, καὶ συναγωγῇ λαῶν κυκλώσῃ σε.

Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίσρεψον. Κύριος κρινεῖ λαός.

Ἐρῆνόν μοι Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.

Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτά-
 ζων καρδίας καὶ νεφρὸς ὁ Θεὸς δίκαιος.
 Ἡ βοήθειά μου παρὰ τῷ Θεῷ, τῷ σώζοντος τὸς εὐθεῖς τῆ καρδία.
 Ὁ Θεὸς Κριτὴς δίκαιος, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ μακρόθυμος, καὶ μὴ ὀργὴν ἐπά-
 γων κατ' ἐκάστην ἡμέραν.
 Ἐὰν μὴ ἐπιστραφήτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτῷ σιλβώσα· τὸ τόξον αὐτῷ
 ἐνετάνε, καὶ ἠτοίμασεν αὐτό.
 Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκευὴ θανάτου. Τὰ βέλη αὐτῷ τοῖς καιομέ-
 νοις ἐξεργάσατο.
 Ἦ δὲ ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.
 Λάκκον ὤρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν, καὶ ἐμπεσάται εἰς βόθρον, ὃν
 εἰργάσατο.
 Ἐπισρέψα ὁ πόνος αὐτῷ εἰς κεφαλὴν αὐτῷ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτῷ ἡ
 ἀδικία αὐτῷ καταβήσεται.
 Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτῷ, καὶ ψαλῶ τῷ
 ὀνόματι Κυρίου τῷ ὑψίστου.

Εἰς τὸ τέλος. Ὑπὲρ τῶ Λιωῶν.

ΨΑΛΜΟΣ Τῷ ΔΑΒΙΔ. ἡ. 8.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ.
 Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπιά σου ὑπεράνω τῶν ἑρῶν.
 Ἐκ σώματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἕνεκα τῶν ἐχ-
 θρῶν σου, τῷ καταλύσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητὴν.
 Ὅτι ὄψομαι τὰς ἑρᾶς, ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας,
 ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.
 Τί ἐσιν αὐθροπος, ὅτι μιμήσῃ αὐτῷ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπ-
 τη αὐτόν;
 Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύτι παρ' Ἀγγέλους· δόξα καὶ τιμὴ ἐσε-
 φάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χαρῶν σου.
 Ταῦτα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῷ, πρόβατα καὶ βοᾶς ἀπά-
 σας, ἐπὶ δὲ καὶ τὰ κτήνη τῷ πεδίῳ.
 Ἄ πεταὰ τῷ ἑρᾶν, καὶ τὰς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευ-
 ὄμενα τρίβας θαλασσῶν.
 Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

Δόξα· καὶ νῦν ἀλληλῶν

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

7

Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ τρι-
πάρια. Ἦχος α΄.

Εν ἀνομίαις συληφθεὶς ἐγὼ ὁ ἄσωτος, ἐτολμῶ ἀτεύσαι εἰς τὸ
ὑψος τῆς ἑρανεῦ. ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σε κράζω, ὁ
θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ σῶσον με.

Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ἐγὼ πᾶ φανεῖμαι ὁ ἁμαρτωλός·
τὸ βάρος καὶ τὸν κάυσωνα τῆς ἡμέρας ἐκ ἐβάσασα, τοῖς περὶ τὴν ἐν-
δεκάτην ὥραν συναρίθμησόν με ὁ θεὸς καὶ σῶσον με. Δόξα

Α' γκάλας πατριὰς διανοίξαι μοι σπεῦσον, ἀσώτως τὸν ἐμὸν
κατηνάλωσα βίον· εἰς πλᾶτον ἀδαπάνητον ἀφορῶ τῶν οἰκτιρμῶν σε
σωτήρ· νῦν πτωχεύεσσαν μὴ ὑπερίδης καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε ἐν κα-
τανύξῃ κραυγάζω, ἡμᾶρ του εἰς τὸν ἑρανον, καὶ ἐνώπιόν σε. Καὶ νῦν.

Ἐλπίς Χριστιανῶν Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες θεὸν ὑπερ νεν-
τε, καὶ λόγον, ἀπαύτως ἰκέτευε σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι, δῆναι ἀφεσιν
ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν βίᾱ τοῖς πίσει καὶ πόθῳ, ἀεί σε γε-
γαίρησι.

Τὸ Κύριε ἐλέησον μὲ καὶ ἡ εὐχή.

Δέσποτα παντοκράτωρ, ἀκατάληπτε, ἡ ἀρχίφωτος, καὶ ἀσπίνοῦτος δύ-
ναμις, ὁ τ' ἐνυποστάτη ἑσίας πατήρ, καὶ εἰς ὁμοδυνάμει σε πνεύματος φοροβα-
λεὺς, ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέης, καὶ ἀφατον ἀγαθότητα, μὴ παριδὼν τὴν ἡβῆ ἀν-
θρώπων φύσιν τῷ σκότει τ' ἁμαρτίας σμωεχομένῳ, ἀλλὰ τὰ θεῖα φῶτα ἡβῆ
ἱερῶν σε διδαγμάτων διὰ νόμου καὶ Προφητῆς λάμψας τῷ κόσμῳ, ὑπερον δὲ ἡμῖν
αὐτὸν τὸν μονογενῆ σε Υἱὸν εὐδόκησας διὰ σαρκὸς ἀνατεῖλαι καὶ πρὸς τὴν
ἐλλαμψιν ἡμᾶς εἰς σὲ φωτισμῷ ὁδηγῆσαι· ἠρνηθῆτω τὰ ὦτα σε προσέχοντα εἰς
τὴν φωτὶν τ' δεήσεως ἡμῶν. Καὶ δώρησαι ἡμῖν ὁ θεὸς ἐν ἀρχέτυπῳ καὶ νηφῆσῃ
καρδίᾳ, πᾶσαν τὴν εἰς παρόντος βίᾱ νύκτα, ἡμᾶς διελθεῖν, ὀκνεχομένης τὴν
παροῦσαν εἰς σὲ Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν εἰς κριτῆ τ' ἀπάντων, μὴ ἀναπεπτωκότες καὶ
ὑπνῶντες, ἀλλ' ἐξηγηγορότερες καὶ διεγνηγερομένοι ἐν τῇ ἐργασίᾳ ἡβῆ ἐντολῶν αὐτῆ
εὐρεθῶμεν, καὶ εἰς τὴν χαρὰν αὐτῆ σμωεσέλθωμεν, ἔνθα ὁ ἡβῆ ἐορταζόντων
Ἦχος, ὁ ἀκατάκωστος, καὶ ἡ ἀνέκφρατος ἡδονή, ἡβῆ καθαρῶντων εἰς σὲ προσω-
πα τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. Ὅτι σὺ ἀγαθός καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις, καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ Α Θ Ι Σ Μ Α Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Ν .

Εἰς τὸ τέλος. Ὑπὲρ τῶ Κρυφίων ἕ Υἱῶ.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ Τ Ω Δ Α Β Ι Δ . Σ . 9 .

Εξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
Εὐφρανθήσομαι, καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί. ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψις.
Εν τῷ ἀποσραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἀσθενήσῃσι, καὶ ἀπολένται ἀπὸ προσώπου σου.
Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου, καὶ τὴν δίκην μου, ἐκείσας ἐπὶ θρόνον ὁ κρίνων δικαιοσύνην.
Επετίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής. Τὸ ὄνομα αὐτῆ ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.
Τῆ ἐχθρῆ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθῆλθον.
Απώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῆ μετ' ἡχῆς, καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει.
Ἡποίμασας ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτῆ, καὶ αὐτὸς κρινῆ τὴν οἰκαμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρινῆ λαὸς ἐν εὐθύτητι.
Καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψεσι.
Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σοί οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι ἐκ ἐγκατέλιπες τῆς ἐκζητητάς σου Κύριε.
Ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ κατοικῆντι ἐν Σιών, ἀναγγάλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῆ.
Ὅτι ὁ ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη, ἐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων.

Ε'λέ-

- Ἐλέησόν με Κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν με ἐκ τῶν ἐχθρῶν με.
- Ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τῆ θανάτου, ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σε, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.
- Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σε. ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ, ἣ ἐποίησαν.
- Ἐν παγίδι ταύτῃ, ἣ ἔκρυψαν, συνελήφθη ὁ πᾶς αὐτῶν.
- Γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν. ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χαρῶν αὐτῆ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός.
- Ἀποσραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἄδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τῆ Θεῆ.
- Ὅτι ἐκ εἰς τέλος ἐπιληοθήσεται ὁ πτωχός. ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολείπεται εἰς τέλος.
- Ἀνάσθητι Κύριε, μὴ κραταιήσω ἄνθρωπος· κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σε.
- Κατάσεισον Κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτῆς· γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ἄνθρωποι εἰσιν.
- Ἵνα τί Κύριε ἀφέσηκας μακρόθεν; ὑπεροῤῃς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν δλίψεσιν;
- Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἄσεβῆ, ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός. συλλαμβάνονται ἐν διαβελίαις, οἷς διαλογίζονται.
- Ὅτι ἐπαινᾶται ὁ ἁμαρτωλός ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτῆ, καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται.
- Πικρῶξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλός· κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτῆ ἐκ ἐκζητήσῃ.
- Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς ἐνώπιον αὐτῆ. βεβηλῆνται αἱ ὁδοὶ αὐτῆ, ἐν παντὶ καιρῷ.
- Ἀνταναιρέεται τὰ κρίματά σε ἀπὸ προσώπου αὐτῆ, πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῆ κατακυριεύσει.
- Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτῆ, ἔ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἄνευ κακῆ.
- Ὁ ἄρῃς τὸ σῶμα αὐτῆ γέμει, καὶ πικρίας καὶ δόλου, ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτῆ κόπος, καὶ πόνος.
- Ἐγκάθηται ἐν ἐνέδρᾳ μετὰ πλεσίων, ἐν ἀποκρύφοις τῆ ἀποκτεῖναι ἀδῶν.
- Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπεσιν, ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ, ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτῆ.

Ἐνεδρεύει τὴ ἀρπάσαι πτωχόν, ἀρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἑλκύσαι αὐτόν.

Ἐν τῇ παγίδι αὐτῆ ταπεινώσει αὐτόν. κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεύσαι τῶν πενήτων.

Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτῆ· ἐπιλέλησαι ὁ Θεὸς, ἀπέσρεψε τὸ πρόσωπον αὐτῆ, τὴ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.

Δνάσῃδι. Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώσθητω ἡ χάρσ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἐνεκεν τίνος παρώργισεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν; εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτῆ, ἐκ ἐκζητήσῃ.

Βλέπεις, ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς, τὴ παραδῆναι αὐτόν εἰς χεῖρας σου.

Σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός, ὄρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθός.

Σύντριψον τὸν βραχίονα τῆ ἀμαρτωλῆ καὶ ποιηρῆ, ζητηθήσεται ἡ ἀμαρτία αὐτῆ, καὶ ἔ μὴ εὕρεθῆ.

Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος. ἀπολείθη εἶθι ἐν τῆς γῆς αὐτῆ.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσας Κύριε, τῆ ἐτοιμασίᾳ τῆς καρδίας αὐτῶν προσέχε τὸ ἔσσε.

Κρίναι ὄρφανῷ καὶ ταπεινῷ, ἵνα μὴ προσθῆ ἔτι τῆ μεγαλαυχεῖν ἀνδρῶπος ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς τὸ τέλος

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. 60. 10.

Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἑρᾶτε τῆ ψυχῆ μου, μεταναστεύει ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς σαρδίον;

Ὅτι ἰδὲ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἠτοίμασαν βέλη εἰς φάρετραν, τὴ κατατοξεύσαι ἐν σκοτομήνῃ τῆς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὅτι ἂ σὺ κατηρτίσω, αὐτοὶ καθάλλον. ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε;

Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτῆ. Κύριος ἐν ἑβρανῷ ὁ θρόνος αὐτῆ.

Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆ εἰς τὸν πένητα ἐπιβλέψουσι. τὰ βλέφαρα αὐτῆ ἐξετάζει τὰς Υἱὰς τῶν ἀνδρῶπων.

Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον, καὶ τὸν ἀσεβῆ. ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, μισᾷ τὴν ἑαυτῆ ψυχὴν.

Ἐπιβρέξα ἐπὶ ἁμαρτωλὰς παγίδας, πῦρ, καὶ θάιον, καὶ πνεῦμα καταιγίδος, ἢ μερὶς τῆς ποτηρίας αὐτῶν.
Ὅτι δίκαιος Κύριος, καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν. εὐδύτητας αἶδε τὸ πρόσωπον αὐτῆ.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀγγελίαι.

Εἰς τὸ τέλος. Ὑπὲρ τῆς Οὐδομῆς.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. α. 11.

Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλειπεν ὁσῖος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν Υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτῆ. Χάλη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε κακά.

Ἐξολοθρεύσαι Κύριος πάντα τὰ χάλη τὰ δόλια, γλῶσσαν μεγαλορρήμονα.

Τὲς ἀπόντας, τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνῆμεν. τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ' ἡμῖν ἔσι. τίς ἡμῶν Κύριος ἔστιν;

Ἐνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ τῆς σεναγμῆς τῶν πενήτων, νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος.

Θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἀγνά. Ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ ἄς τὸν αἰῶνα.

Κύκλω οἱ ἀσεβεῖς περιπατῆσι, κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τὲς Τίτες τῶν ἀνθρώπων.

• Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. β. 12.

Ἔως πότε Κύριε ἐπιλήσῃ με εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποσρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμέ;

Ἔως τίνος θήσομαι βαλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός;

Ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσον με Κύριε ὁ Θεός μου.

Φύτισον τὰς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον. μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου, ἴχυσά προς αὐτόν.

Οἱ θλίβοντες με ἀγαλιάσονται, εἰάν σαλευθῶ. ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἠλπίσα.

Ἀγαλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου. ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τῆ ὑψίσου.

Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ Τῷ ΔΑΒΙΔ. κγ. 13.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτῆ, ἔκ ἐσι Θεός.

Διεφθάρησαν, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν. ἔκ ἐσι ποιῶν χρηστότητα.

Κύριος ἐκ τῆ ἑράνου διέκυψεν ἐπὶ τὰς Τίτας τῶν ἀνθρώπων, τῆ ἰδῆν ἐκ ἐσι συνιῶν ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, ἔκ ἐσι ποιῶν χρηστότητα, ἐκ ἐσιν ἕως ἐνός.

Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· οἱ ἐσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου;

Τὸν Κύριον ἐκ ἐπεκαλέσαντο. Ἐκῆ ἐδειλίασαν φόβον, ἔκ ἐκ ἦν φόβος.

Ὅτι Κύριος ἐν γενεᾷ δικαίων. βελὴν πτωχῆ κατηχύνετε, ὁ δὲ Κύριον ἐλπίς αὐτῆ ἐσι.

Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τῆ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τῆ λαῆ αὐτῆ, ἀγαλιάσεται Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀγγελία.

ΨΑΛΜΟΣ Τῷ ΔΑΒΙΔ. ιδ. 14.

Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου, ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου;

Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.

Καλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτῆ· ὅς ἐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτῆ.

Καὶ ἐκ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτῆ καιόν, καὶ ὀνειδισμόν ἐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἐγγίσει αὐτῆ.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

13

- Ἐξεδένωται ἐνώπιον αὐτῆ πονηρευόμενος, τὰς δὲ φοβημένους τὸν Κύριον δοξάζει.
 Ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτῆ, καὶ ἐκ ἀδελφῶν, τὸ ἀργύριον αὐτῆ ἐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ δῶρα ἐπ' ἀδύοις ἐκ ἔλαβεν.
 Ὁ ποιῶν ταῦτα, ἐσαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

ΣΤΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. 15. 16.

- Φύλαξόν με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. ἅπα τῷ Κυρίῳ, Κύριός με ἔσθι, ὅτι τῶν ἀγαθῶν με ἐχρείαν ἔχεις.
 Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῆ ἐθανμάσωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτῆ ἐν αὐτοῖς.
 Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀδένεια αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν.
 Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, ἐδ' ἐ μὴ μνηθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν δια χειλέων με.
 Κύριος μερίς τῆς κληρονομίας με, καὶ τῆ ποτηρίε με, σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν με, ἐμοί.
 Σχοινία ἐπέπεσέ μοι ἐν τοῖς κρατίσσι με, καὶ γὰρ ἡ κληρονομία με κρατίσι μοι ἐσίν.
 Εὐλογήσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με, ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτός ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί με.
 Προωρώμη τὸν Κύριον ἐνώπιόν με διαπαντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν με ἐσίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.
 Διὰ τῆτο εὐφράνθη ἡ καρδία με, καὶ ἠγαλλίασατο ἡ γλῶσσά με, ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ με κατασιγηώσεται ἐπ' ἐλπίδι.
 Ὅτι ἐκ ἐγκαταλάφας τὴν ψυχὴν με ἕως ἀδην, ἐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σε ἰδεῖν διαφθοράν.
 Ἐγνώρισάς μοι ὁδὸς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τῆ προσώψε σε· τερπνότης ἐν τῇ δεξιᾷ σε εἰς τέλος.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. 15. 16.

- Ἰσάκυσσον Κύριε δικαιοσύνης με, πρόχες τῇ δεήσει με.
 Ἰνώτισαι τὴν προσευχὴν με, ἐκ ἐν χείλλεσι δολίοις.
 Ἐκ προσώψε σε τὸ κρῖμά με ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί με ἰδέτωσαν εὐθύτητας.

Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν με, ἐπεσκέψω νυκτός. ἐπύρωσάς με, καὶ
 ἔχ' εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία.
 Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα με τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τὰς
 λόγους τῶν χαλῶν σε ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδὸς σιληρίας.
 Κατάρτισαι τὰ διαβήματά με ἐν ταῖς τρίβοις σε, ἵνα μὴ σαλευθῶσι
 τὰ διαβήματά με.
 Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκυσάς με ὁ Θεός, κλῖνον τὸ ἔσσω ἐμοὶ, καὶ ἑ-
 σάκυσον τῶν ῥημάτων με.
 Θαυμάσωσον τὰ ἐλέη σε, ὁ σῶζων τὰς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν
 ἀνθεσηκότων τῇ δεξιᾷ σε, φύλαξόν με Κύριε ὡς κόρην ὀφ-
 θαλμῶ.
 Ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σε σιεπάσεις με, ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν
 ταλαιπωρησάντων με.
 Ὁ ἔχθροί με τὴν ψυχὴν με περιέσχον. Τὸ ζέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν,
 τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.
 Εἰβάλλουτές με νυκτὶ περιεκύκλωσάν με. Τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔ-
 σθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ.
 Ὑπέλαβόν με ὡσὰ λέων ἐτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὡσὰ σκύμνος οἰκῶν ἐν
 ἀποκρύφοις.
 Ἀνάστηθι Κύριε, πρόφθασον αὐτὰς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτὰς. Ρῦσαι
 τὴν ψυχὴν με ἀπὸ ἀσεβῶν ῥομφαίας σε, ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χα-
 ρος σε.
 Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτὰς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν
 κεκρυμμένων σε ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν.
 Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφήκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.
 Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ σε, χορταοθήσομαι
 ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σε.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀγγελλία.

Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ Τροπάρια. ἤχος β'.

Ἐγὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἀκαρπὸν Κύριε, κατανύξεως καρπὸν
 μὴ φέρων τὸ σύνολον, καὶ τὴν ἐκκοπὴν πτοῦμαι, καὶ τὸ πῦρ ἐκάνο δα-
 λιώ τὸ ἀκοίμητον. διό σε ἱκετεύω πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης ἐπίσρεψον
 καὶ σῶσόν με.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

15

Ὡς κύματα θαλάσσης ἐπ' ἐμὲ ἐπανεζήσαν αἱ ἀνομίαι με, ὡς σκάφος ἐν πελάγει, ἐγὼ μόνος χειμάζομαι ὑπὸ πταισμάτων ποζῶν, ἀλλ' εἰς εὐδιον λιμένα ὀδήγησόν με Κύριε τῇ μετανοίᾳ, καὶ σῶσον με.

Δ ὁ Ξ α.

Ἐλέησόν με, εἶπεν ὁ Δαβὶδ, καὶ γω σοι κράζω, ἡμαρτον σωτήρ, τὰς ἐμας ἁμαρτίας ἐξάλειψας διὰ τῆς μετανοίας καὶ ἐλέησόν με.

Κ α ἰ ν ὦ ν.

Προσασία θερμῇ Χριστιανῶν, τὸν Υἱὸν σε ἰκέτευε Θεοτόκε, πάσης κακεργίας καὶ δεινότητος, ῥύσασθαι ἡμᾶς τῷ πολεμήτορος, καὶ δεῖναι συγχωρήσιν ἡμῖν ὧν ἡμαρτομεν, διὰ σπλάγχχνα οἰκτιρῶν ταῖς σαῖς ἰκεσίαις μητροπαρθενε.

Τὸ Κύριε ἐλέησον ἢ ἢ ἢ ἢ.

Δέσποτα παντοκράτωρ, ὁ πατήρ ἔ Κυρία ἡμῶν Γησῆ Χριστῆ ἔ μονογενῆ σε Υἱῶ, δός μοι σῶμα ἄσπιλον, καρδίαν καθαρὰν, νῦν γρηγορον, γνώσιν ἀπλανῆ, πνεύματος ἁγίου ἐπιφοίτησιν, πῶς κτίσιν καὶ πληροφορίαν τῆ ἀληθείας τῶν Χριστῶ σε, μετ' ἔ σοι δόξα παρέπει, τιμῆ, καὶ προσκύνησις σὺν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Εἰς τὸ τέλος. Τῷ παιδί Κυρίου τῷ Δαβὶδ. Ἀ' ἐλάλητε τῷ Κυρίῳ εἰς λόγον
 τῆς ᾠδῆς ταύτης, ἐν ἡμέρᾳ, ἣ ἐρύσκατο αὐτὸν ὁ Κύριος ἐκ χειρὸς
 πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, ἢ ἐκ χειρὸς Σαδλ, ἢ εἶπεν.

ΨΑΛΜΟΣ Τῷ ΔΑΒΙΔ. 17. 17.

Αγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου. Κύριος σερέωμά μου, ἢ κατα-
 φυγή μου, ἢ ῥύσις μου.
Θεὸς μου βοηθός μου, ἢ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.
Υπερασπιστής μου, ἢ κέρασ σωτηρίας μου, ἢ ἀντιλήπτωρ μου.
Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον, ἢ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι
Περίεχον με ὡδίνες θανάτου, ἢ χεῖμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με,
Ωδίνες ἅδε περιεκύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτου.
Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, ἢ πρὸς τὸν
 Θεόν μου ἐκέκραξα.
Ἦκασεν ἐκ ναῶ ἁγίῃ αὐτῆ φωνῆς μου, ἢ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον αὐτῆ,
 ἠσελεύσεται ἅς τὰ ὦτα αὐτῆ.
Καὶ ἔσαλεύθη, ἢ ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ, ἢ τὰ θεμέλια τῶν ὄ-
 ρεων ἐταράχθησαν, ἢ ἔσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός.
Ἄνεβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτῆ, ἢ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτῆ καταφλε-
 γήσεται. Ἄνδρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτῆ.
Καὶ ἐκλινεν Οὐρανὸς. ἢ κατέβη, ἢ γνόφος ὑπὸ τὰς πόδας αὐτῆ.
Καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερεβίμ, ἢ ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτῆ, κύκλω αὐτῆ ἡ σκιὴ αὐτῆ, σκο-
 τεῖνον ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων.
Ἀπὸ τῆς τηλαυγίσεως ἐνώπιον αὐτῆ αἱ νεφέλαι διήλθον, χάλαζα
 ἢ ἀνδρακες πυρός.

Καὶ

Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ Οὐρανῶ ὁ Κύριος, καὶ ὁ Υἱὸς ἔδωκε φωνὴν αὐτῷ.
 Ἐξαπέσαλε βέλη, καὶ ἐσκόρπισεν αὐτὰς. καὶ ἀστράπας ἐπλήθυνε, καὶ
 συνετάραξεν αὐτὰς.

Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια
 τῆς Οἰκουμένης.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σε Κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σε.

Ἐξαπέσαλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με. προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων
 πολλῶν.

Ῥύσεταιί με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν, καὶ ἐκ τῶν μισέντων με, ὅτι ἐσε-
 ρεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἐγένετο Κύριος ἀντισηρίγ-
 μά μου.

Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν. Ῥύσεταιί με, ὅτι ἠθέλησέ με.

Καὶ ἀνταποδώσα μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν
 καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσα μοι.

Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τῆς Θεῆ μου.

Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτῆ ἐνώπιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῆ οὐκ
 ἀπέσιγαν ἀπ' ἐμέ.

Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτῆ, καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.

Καὶ ἀνταποδώσα μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν
 καθαριότητα τῶν χειρῶν μου, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆ.

Μετὰ ὅσιν, ὅσιος ἔση, καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀδῶς, ἀδῶς ἔση.

Καὶ μετὰ ἐκλεκτῆ, ἐκλεκτὸς ἔση, καὶ μετὰ σρεβλῆ διασρέψεις.

Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων τα-
 πεινώσεις.

Ὅτι σὺ φωτιάς λύχνον μου, Κύριε ὁ Θεός μου, φωτιάς τὸ σκότος μου.

Ὅτι ἐν σοὶ ἠνώδησομαι ἀπὸ παρατηρίᾳ, καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσο-
 μαι τῆχος.

Ὁ Θεός μου, ἄμωμος ἡ ὁδός αὐτῆ. Τὰ λόγια Κυρίου πεπυρωμένα.

Υπεράσπισίς ἐστι πάντων τῶν ἐλπίζόντων ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι τίς Θεὸς παρέξ τῆ Κυρίου; ἢ τίς Θεὸς πλὴν τῆ Θεῆ ἡμῶν;

Ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων με δυναμὶν, καὶ ἔδωκε ἄμωμον τὴν ὁδόν μου.

Καταρτιζόμενος τὰς πόδας μου ὡσεὶ ἔλαφε, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἰσῶν με.

Διδάσων χεῖράς μου ἅς πόλεμον, καὶ ἔδωκε τόξον χαλκῆν τὰς βρα-
 χιονάς μου.

Καὶ ἔδωκός μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας, καὶ ἡ δέξιός σε ἀντελάβετό με.
Καὶ ἡ παιδεία σε ἀνώρθωσέ με ἄς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σε αὐτὴ με δίδαξα.
Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ ἐκ ἠθένησε τὰ ἴχνη μου.
Καταδιώξω τὲς ἐχθρὸς μου, καὶ καταλήψομαι αὐτὰς, καὶ ἐκ ἀποσρα-
φήσομαι, ἕως ἂν ἐκλείπωσιν.

Ἐκθλίψω αὐτὰς, καὶ ἐ μὴ δύνονται σῆναι. Πεσῶνται ὑπὸ τὲς πόδας μου.
Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν ἄς πόλεμον. Συνεπόδισας πάντας τὲς
ἐπανισαμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου.

Καὶ τὲς ἐχθρὸς μου ἔδωκός μοι νῶτον, καὶ τὲς μισῶντας με ἐξωλόθρευσας.
Ἐκέκραξαν, καὶ ἐκ ἦν ὁ σώζων, πρὸς Κύριον, καὶ ἐκ εἰσηκασεν αὐτῶν.
Καὶ λεπτυνῶ αὐτὰς ὡσὰ χυθὲν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου. Ὡς πηλὸν
πλαταῶν λεανῶ αὐτὰς.

Ρῦσαι με ἐξ ἀντιλογίας λαῶν, κατασῆσαι με ἄς κεφαλὴν Ἐθνῶν.

Δαὸς ὃν ἐκ ἐγγων, ἐδέλευσέ μοι, ἄς ἀκοὴν ὡτίς ὑπήκουσέ με.

Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐφύσαντό μοι, υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν, καὶ ἐ-
χώλαναν ἀπὸ τῶν τριβῶν αὐτῶν.

Ὡ Κύριος καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, καὶ ὑψωθήτω ὁ Θεὸς τῆς σωτη-
ρίας μου.

Ὁ Θεὸς ὁ διδὼς ἐκδικήσεις ἐμοὶ, καὶ ὑποτάξας λαὸς ὑπ' ἐμὲ, ὁ ῥύσας
με ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων.

Ἀπὸ τῶν ἐπανισαμένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσας με, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύ-
σαι με.

Διὰ τῆτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν Ἐθνεσι Κύριε, καὶ τῷ ὀνοματί σου
ψαλῶ.

Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τῆ Βασιλείας, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ Χριστῷ
αὐτῆ, τῷ Δαβίδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῆ ἕως αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἀβηλῆα.

Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ 18.

Οὐρανοὶ διηγενῶνται δόξαν Θεῶ, ποιήσιν δὲ χαρῶν αὐτῆ ἀναγ-
γέλαι τὸ σερέωμα.

Ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἐρευγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγελα γυνῶσιν.
Ὡκ εἰσι λαλιαὶ, ἐδὲ λόγοι, ὧν ἐχὶ ἀκεονταὶ αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκωμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἐν τῷ Ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκῆνωμα αὐτῆ, καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ πατρὸς αὐτῆ.

Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδόν. ἀπ' ἄκρῃ τῆ Οὐρανῆ ἡ ἔξοδος αὐτῆ.

Καὶ τὸ κατάντημα αὐτῆ ἕως ἄκρῃ τῆ Οὐρανῆ. καὶ ἐκ ἔσιν ὅς ἀποκρυβήσεται τῆς Σέρμης αὐτῆ.

Ὁνόμος Κυρίε ἄμωμος, ἐπισρέφων ψυχάς. Ἡ μαρτυρία Κυρίε πιεῖ, σοφίζεσα νήπια.

Τὰ δικαιώματα Κυρίε εὐθέα, εὐφραίνοντα καρδίαν. Ἡ ἐντολὴ Κυρίε τηλαυγής, φωτίζεσα ὀφθαλμοὺς.

Ὁ φόβος Κυρίε ἄγνος, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Τὰ κρήματα Κυρίε ἀληθινὰ, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσοῦν, καὶ λίθου τίμιον πολὺν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι, καὶ κηρίον.

Καὶ γὰρ ὁ δέσλος σε φυλάσσει αὐτά. ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή.

Παραπτώματα τίς συνήσα; Ἐκ τῶν κρυφίων με καθάρισόν με, καὶ ἀπὸ ἄλλοτρίων φεῖσαι τῆ δέλεο σε.

Ἐάν μὴ με κατακυρι εὐσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι καὶ καθαρὸς ἴσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.

Καὶ ἔσονταί εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τῆ εἰσαγωγῆς μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου, ἐνώπιόν σε διαπαντός.

Κύριε βοήθε με, καὶ λυτρωτά μου.

Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ Τῷ ΔΑΒΪΔ. 13. 19.

Ἐπακέσαι σε Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σε τὸ ὄνομα τῆ Θεῆ Γακώβ.

Ἐξαποσεύλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου. καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σε.

Μηθεύει πάσης θυσίας σε, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σε πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σε, καὶ πᾶσαν τὴν βελήν σε πληρῶσαι.

Αγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σε. καὶ ἐν ὀνόματι Κυρία Θεῶ ἡμῶν
 μεγαλυνθήσόμεθα.
Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σε. νῦν ἔγνωσθε ὅτι, ἔσωσε Κύ-
 ριος τὸν Χριστὸν αὐτῆ.
Ἐπαίεσεται αὐτῆ ἐξ Οὐρανῶ ἀγία αὐτῆ. ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία
 τῆς δεξιᾶς αὐτῆ.
**Ο
 ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.
Αὐτοὶ συνεποδίαθησαν, καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρ-
 θώθημεν.
Κύριε σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν. ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικα-
 λεσώμεθά σε.**

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ. κ'. 20.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σε εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτη-
 ρίῳ σε ἀγαλλιάσεται σφόδρα.
Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτῆ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν
 χειλέων αὐτῆ ἐκ ἐξέρησας αὐτόν.
Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος. ἔδωκας ἐπὶ τὴν
 κεφαλὴν αὐτῆ σέφανου ἐκ λίθου τιμῆ.
Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
Μεγάλη ἡ δόξα αὐτῆ ἐν τῷ σωτηρίῳ σε, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν
 ἐπιθήσας ἐπ' αὐτόν.
Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χα-
 ρᾷ μετὰ τῆ προσώπῃ σε.
Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἔλεει τῆ ΥΨΙΣ ἔ μὴ
 σαλευθῆ.
Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σε πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σε. Ἡ δεξιὰ σε εὐροὶ πάντας
 τες μισούντας σε.
Ὅτι θῆσας αὐτῆς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τῆ προσώπῃ σε. Κύ-
 ριος ἐν ὀργῇ αὐτῆ συνταράξει αὐτῆς, καὶ καταφάγεται αὐτῆς πῦρ.
Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολείς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ
 τῶν ἀνθρώπων.
Ὅτι ἐκλίναν εἰς σὲ κακὰ, διελογίσαντο βλαὰς, αἷς ἔ μὴ δύνων-
 ται σῆναι.

Ὅτι θήσεις αὐτὲς νῶτον, ἐν τοῖς περιλοίποις σε ἐτοιμάσας τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Υ΄ ψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου. ἄσωμεν καὶ ψαλῶμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα. καὶ τὸν Ἀγγέλῳ.

Βίε τὸ τέλος. Υ΄ πρὸς τῆς ἀντιλήψεως τῆς Ἐωθινῆς.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. κ.α. 21.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός με πρόχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας με οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

Ὁ Θεός με κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ ἐκ ἀσπασίης· καὶ νυκτὸς, καὶ ἐκ εἰς ἀνοιαν ἐμοί.

Σὺ δὲ ἐν ἀγίῳ κατοικῆς, ὁ ἔπαινος τῆς Ἰσραήλ. ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ Πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν, καὶ ἐρῶσω αὐτὰς.

Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν, καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν, καὶ ἐκατήχυνθησαν.

Ἐγὼ δὲ ἐμὶ σκώληξ, καὶ ἐκ ἀνθρώπος, ὄνειδος ἀνθρώπων, καὶ ἐξεθένημα λαῶν.

Πάντες οἱ θεωρῶντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν.

Ἦλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάτω αὐτόν. σωσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρὸς· ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ ματρῶν τῆς μητρὸς μου.

Ἐπὶ σὲ ἐπερῶφην ἐκ μήτρας, ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς μου Θεός μου εἶ σὺ. μὴ ἀποσῆς ἀπ' ἐμῆ.

Ὅτι θλίψις ἐγγύς, ὅτι ἐκ ἐσιν ὁ βοηθῶν μοι.

Περιεκύκλωσάν με μόχοι πολλοὶ, ταῦροι πίονες περιέχον με.

Ἦνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ σῶμα αὐτῶν, ὡς λέων ἀρπάζων καὶ ὠρούμενος.

Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὄσα μου. ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

Ἐξηράνθη ὡς ὄσρακον ἡ ἰχὺς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χεῖν θανάτου κατήγαγές με.

Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοὶ, συναγωγὴ τονηρευομένων περιέχόν με.

Ὁρξάν χειράς με καὶ πόδας με, ἐξηρίθμισαν πάντα τὰ ὄσα με.
 αὐτοὶ δὲ κατενόησαν, καὶ ἐπέιδόν με. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου
 ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱμάτισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.
 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σε ἀπ' ἐμῆ, εἰς τὴν ἀντίλη-
 ψίμ με πρόχες.
 ῥῦσαι ἀπὸ βρομφαίας τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μο-
 νογενῆ μου.
 ῥῦσον με ἐκ σώματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερῶτων τὴν τα-
 πείνωσίμ με.
 διηγῆσομαι τὸ ὄνομά σε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας
 ὑμνήσω σε.
 οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον αἰνέσατε αὐτὸν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ
 δοξάσατε αὐτόν.
 φοβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτῆ ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ. Ὅτι ἐκ ἐξεδένω-
 σεν, ἐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τῆ πτωχῆ.
 οὐδὲ ἀπέσρεψε τὸ πρόσωπον αὐτῆ ἀπ' ἐμῆ. καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με
 πρὸς αὐτόν, εἰσήκουσέ με.
 παρα σὲ ὁ ἔπαινός μου. ἐν Ἐκκλησίᾳ μεγάλη ἐξομολογήσομαί σοι.
 τὰς εὐχὰς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβημένων αὐτόν.
 φάγονται πένητες, καὶ ἐμπληθήσονται· καὶ αἰνέσῃσι Κύριον οἱ ἐκζη-
 τήντες αὐτόν. Ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
 μνησθήσονται, καὶ ἐπισραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα
 τῆς γῆς.
 καὶ προσκυνήσῃσιν ἐνώπιον αὐτῆ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν Ἐθνῶν. Ὅτι
 τῆ Κυρία ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν Ἐθνῶν.
 Ἐφαγον, καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς. ἐνώπιον αὐτῆ
 προπεσῆνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν.
 καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῆ, καὶ τὸ σπέρμα μου θαλερεύσει αὐτῷ.
 ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη. καὶ ἀναγγελεῖσι τὴν
 δικαιοσύνην αὐτῆ Λαῷ τῷ τεχθισομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

ΨΑΛΜΟΣ Τῷ ΔΑΒΙΔ. β'. 22.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ ἐδέν με ὑσερήσει, εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με
 κατεσκηνώσεν.
 ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέσρεφέ με, τὴν ψυχὴν μου ἐπέσρεψε.
 Ὡδή

Ἐδήγησέ με ἐπὶ τρίβος δικαιοσύνης, ἕνεκεν τῆ ὀνοματὸς αὐτῆ.
 Ἐὰν γὰρ κὲ πορευθῶ ἐν μέσῳ σιᾶς θανάτου, ἢ φοβηθῆσομαι κακῶν,
 ὅτι σὺ μετ' ἐμῆ εἶ.

Ἡ ῥάβδος σε, κὲ ἡ βακτηρία σε, αὐταί με παρεκάλεσαν.
 Ἡ τοίμασας ἐνώπιόν με τράπεζαν, ἕξεναντίας τῶν θλιβόντων με,
 Ἐλίπαιας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν με, κὲ τὸ ποτήριόν σε μεθύσκον με
 ὡσεὶ κράτισον.

Καὶ τὸ ἔλεός σε καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς με.

Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν,

ΨΑΛΜΟΣ Τῷ ΔΑΒΪΔ.

Τῆς μιᾶς τῶν Σαββάτων. κγ. 23.

Τῆ Κυρία ἡ γῆ, κὲ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. ἡ Οἰκεμένη, κὲ πάντες οἱ
 κατοικεῖντες ἐν αὐτῇ.

Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, κὲ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμα-
 σεν αὐτήν.

Τίς ἀναβήσεται ἄς τὸ ὄρος τῆ Κυρία, ἢ τίς σήσεται ἐν τόπῳ ἁ-
 γίῳ αὐτῆ.

Ἄθως χερσὶ, κὲ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς ἐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν
 ψυχὴν αὐτῆ, κὲ ἐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτῆ.

Ὁστος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρία, κὲ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεῶ
 Σωτῆρος αὐτῆ.

Αὐτὴ ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τῆ Θεῶ
 Ἰακώβ.

Ἄρατε πύλας οἱ Ἄρχοντες ὑμῶν, κὲ ἐπάραθιτε πύλαι αἰῶνιοι, κὲ ἁ-
 σελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστὶν ἕτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, Κύριος κραταῖος κὲ δυνατὸς, Κύ-
 ριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

Ἄρατε πύλας οἱ Ἄρχοντες ὑμῶν, κὲ ἐπάραθιτε πύλαι αἰῶνιοι, κὲ
 εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστὶν ἕτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτὸς ἐστὶν
 ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τὸ Τρισάγιον, ἢ τα Τροπαρια. ἠχος β'.

Παροικῆσα ἐν τῇ γῆ ψυχὴ μου μετανόησον. Χθὲς ἐν τάφῳ, ἔχ
ὕμνεϊ. πταισμάτων ἐλυτρεῖται. Βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· καρδιογνώσα
ἡμαρτον, πρὶν καταδικάσης με, ἐλέησόν με.

Ἔως πότε ψυχὴ μου ἐπιμένεις τοῖς πταισμασιν; ἕως τίνος
λαμβάνεις μετανοίας ὑπέρθεσιν; λάβε κατὰ νῦν τὴν κρίσιν τὴν
μέλλουσαν, ἢ βόησον Κυρίῳ, καρδιογνώσα ἡμαρτον, πρὶν καταδικά-
σης με, ἐλέησόν με.

Δόξα.

Ἐπὶ τῆς δίκης τῆς φοβερᾶς ἀνευ κατηγορῶν ἐλέγχομαι· ἀνευ
μαρτύρων κατακρίνομαι, αἱ γὰρ βίβλοι τῆ σεινηδότος ἀναπτύσσονται
ἢ τὰ ἔργα τὰ κεκρυμμένα ἀνακαλύπτονται, πρὶν ἢ ἐν ἐκείνῳ τῷ παν-
δήμῳ θεάτρῳ μέλλει, ἐρευνᾶσαι τὰ ἐν ἐμοὶ πεπραγμένα, ὁ Θεὸς
ἰλαοδίτι μοι ἢ σῶσον με.

Καὶ νῦν.

Ἀκατανόητον ἢ ἀκατάληπτον ὑπάρχει δέσποινα Θεοχαρίτῳτε
τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοὶ φρικτὸν μυστήριον, τὸν γὰρ ἀπερίληπτον
συλλαβεῖσα ἐκύησας σάρκα περιδόμενον ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σε, ὃν
πάντως ἀγνή, ὡς υἱόν σε δυσώπει σωθῆναι τῆς ὕμνουσας σε.

Τὸ Κίριε ἰλήσον μ' ἢ ἡ ψυχή.

Κύριε παντοκράτορ, λόγε πρωτοάρχῃ Πατρός, ὁ αὐτοτελής Θεὸς Ἰησοῦ Χριστέ,
ὁ διὰ σπλάγχνα ἀεικίας ἐλέες σε μηδέποτε χωριζόμενος τῶ σῶν οικεῖσ, ἀλλ' αἰ
ἐν αὐτοῖς ἀναπαύομενος, μὴ ἐγκαταλίπῃς με τὸν ὄβλον σε πανάγιε βασιλεῦ. ἀλ-
λά δός μοι τῷ ἀναξίῳ τὴν ἀγαλλίασιν τῆ σωτηρίας σε. ἢ φώτισόν με τὸν νῦν τῷ φω-
τὶ τῆ γνώσεως τῆ Εὐαγγελίας σε, τὴν ψυχὴν μου τῇ ἀγάπῃ τῆ ζωῆς σου σύνδησον,
τὸ δὲ σῶμα μου τῇ σῆ ἀπαθείᾳ κόσμησον. Τὰς λογισμὰς εἰρήνευσον, ἢ τὰς πόδας
μου φύλαξον ἀπὸ ἐλιδήματος, ἢ μὴ συναπολέσης με ταῖς ἀνομίαις μου ἀγαθὲ Κύ-
ριε, ἀλλὰ δοκίμασόν με ὁ Θεός, ἢ γινώσθι τὴν καρδίαν μου. ἔτασόν με, καὶ γινώσθι
τὰς τρίβους μου, ἢ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοὶ, καὶ ἀπόσρεψον ἀπ' αὐτῆς ἢ ὀδήγη-
σόν με ἐν ὁδῷ αἰωνία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὁδὸς ἢ ἡ ἀλήθεια ἢ ἡ ζωὴ, καὶ σοὶ τὴν δό-
ξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, ἢ Ἀγαθῷ, καὶ
Ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν ἢ αἰεὶ, καὶ εἰς εἶς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κ Α Θ Ι Σ Μ Α Τ Ε Τ Α Ρ Τ Ο Ν .

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. κδ. 24.

Πρός σέ Κύριε ἤρα τὴν ψυχὴν μου, ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταχυνθῆναι εἰς τὸν αἰῶνα.

Μὴ δὲ καταγελασάτωσαν με οἱ ἐχθροί μου· ἢ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, ἢ μὴ καταχυνθῶσιν.

Αἰχυνθήτωσαν οἱ ἀνομῶντες διακενήs. Τὰς ὁδούς σου Κύριε γνώρισόν μοι, ἢ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.

Ὁδηγήσόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ἢ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ Σωτὴρ μου, ἢ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν οἰκτιρισμῶν σου Κύριε, ἢ τὰ ἔλεή σου, ὅτι ἀπὸ τῆ αἰῶνος εἰσίν.

Ἄμαρτίας νεότητός μου, ἢ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆs.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆs χρηστότητός σου Κύριε.

Χριστός ἢ εὐδύς ὁ Κύριος· διὰ τῆτο νομοθετήσῃ ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῶ.

Ὁδηγήσῃ πρᾶεἰς ἐν κρίσει, δίδαξῃ πρᾶεἰς ὁδὸς αὐτῆs.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου, ἔλεος, ἢ ἀλήθεια, τοῖs ἐκζητῆs τὴν διαθήκην αὐτῆs, ἢ τὰ μαρτύρια αὐτῆs.

ἕνεκεν τῆs ὀνόματός σου Κύριε, ἢ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου, πολλὴ γὰρ ἔστι.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβόμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσῃ αὐτῶ ἐν ὁδῶ, ἢ ἡρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτῆ ἐν ἀγαθοῖs ἀβλιθήσεται, ἢ τὸ σπέρμα αὐτῆ κληρονομήσῃ γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβημένων αὐτὸν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτῆ δηλώ-
σα αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ
παγίδος τὰς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχὸς ἄμι ἐγώ.
Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν. Ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξά-
γαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπένωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρ-
τίας μου.

Ἴδε τὰς ἐχθρὰς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἀδικῶν ἐμίσησάν με.
Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με. Μὴ καταίχυνθῆν, ὅτι ἤλ-
πισα ἐπὶ σέ.

Ἄκακοι καὶ εὐθῆς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε Κύριε.

Λύτρωσαι ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῆ.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. κέ. 25.

Κοῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ με ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ
ἐλπίζων, ἢ μὴ ἀδενήσω.

Δικίμασόν με Κύριε, καὶ πάρασόν με· πύρωσον τὰς νεφρὰς μου, καὶ τὴν
καρδίαν μου.

Ὅτι τὸ ἔλεός σε κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστὶ, καὶ εὐηρέησα ἐν
τῇ ἀληθείᾳ σε.

Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίῃ ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομάντων ἢ
μὴ ἀσέλθω.

Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν ἢ μὴ καθίσω.

Πέφομαι ἐν ἀδύοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ δυσιασῆρίόν σε
Κύριε.

Τὸ ἀγαθαί με φωνῆς αἰνεσεώς σε, καὶ διηγῆσαοδαι πάντα τὰ θαυμά-
σιά σε.

Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκῃ σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

Μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἰ-
μάτων τὴν ζωὴν μου.

Ὡς ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήθη δώρων.

Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ με ἐπορεύθην. Λύτρωσαί με Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Ὅπως με ἔσῃ ἐν εὐθύτητι. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογῆσω σε Κύριε.

ΨΑΛ-

Κύριος φωτισμός με καὶ Σωτήρ με, τίνα φοβηθήσομαι;
 Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς με, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;
 Ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμὲ κακῶντας, τῷ φαγαῖν τὰς σαρκί μου.
Οἱ θλίβοντές με, καὶ οἱ ἐχθροί μου αὐτοὶ ἠδένησαν, καὶ ἔπεσον.
 Ἐὰν παρατάξεται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, ἐφοβηθήσεται ἡ καρδιά μου.
 Ἐὰν ἐπαναστή ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.
 Μίαν ἠτισημὴν παρὰ Κυρίε, ταύτην ζητήσω, τῷ κατοικῆν με ἐν οἴκῳ Κυρίε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.
 Τῷ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίε, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν Ναὸν τὸ ἅγιον αὐτῆ.
Οτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτῆ, ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτῆ, ἐν πέτρᾳ ὑψώσέ με.
 Καὶ νῦν ἴδε ὑψώσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου.
 Ἐκύκλωσα, καὶ ἔθυσσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτῆ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἀλλαγμῆ ἄσσω, καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ.
 Εἰσαίνεσον Κύριε τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα. ἐλέησόν με, καὶ εἰσαίνεσον μου.
 Σοὶ ἔπεν ἡ καρδιά μου, Κύριον ζητήσω. ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπί μου, τὸ πρόσωπόν σε Κύριε ζητήσω.
 Μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σε ἀπ' ἐμῆ καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὄργῃ ἀπὸ τῆ δόξης σου.
 Βοηθός μου γενεῖ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου.
Οτι ὁ Πατήρ μου, καὶ ἡ Μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με.
 Νομοθέτησόν μου Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τριβῶ ἐν δόξῃ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.
 Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων μου, ὅτι ἐπανεσθῆσαν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἐαυτῆ.
 Πισεὺ τῷ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίε, ἐν γῆ ζωντῶν.
Υπόμεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζε, καὶ κραταιοῦ ἡ καρδιά σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Πρὸς σὲ Κύριε κειράζομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐ-
 μέ κ' ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Εισάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς
 σέ. Ἐν τῷ αἶρειν με χαράς μου πρὸς ναὸν ἁγίου σου.

Μὴ συνελκύσης με μετὰ ἀμαρτωλῶν, κ' μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν
 μὴ συναπολέσης με.

Τῶν λαλόντων ἠρήνην μετὰ τῶν πλησίω αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς
 καρδίαις αὐτῶν.

Δὸς αὐτοῖς Κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, κ' κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν
 ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.

Κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν, δὸς αὐτοῖς ἀπόδος τὸ ἀνταπό-
 δομα αὐτῶν αὐτοῖς.

Ὅτι ἐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου, κ' εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῆ.

Καθελαῖς αὐτῆς, κ' ἐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτῆς.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Κύριος βοήθός μου, κ' ὑπερασπιστής μου. ἐπ' αὐτῷ ἠλπισεν ἡ καρδιά
 μου, κ' ἐβοηθήθην.

Καὶ ἀνέβαλεν ἡ σάρξ μου, κ' ἐκ θελήματός μου ἔξομολογήσομαι
 αὐτῷ.

Κύριος κραταίωμα τῆ λαῶ αὐτῆ, κ' ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τῆ
 Χριστῆ αὐτῆ ἐς.

Σῶσον τὸν λαόν σου, κ' εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, κ' ποιῆσαι
 αὐτῆς, κ' ἔπαρον αὐτῆς ἕως τῆ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ.

Ἐξαθία σκηνῆς κη. 28.

Ενέγκατε τῷ Κυρίῳ ὕμνοι Θεῶ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ ὕμνοι κριῶν.

Ενέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν, κ' τιμὴν. ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν
 ὀνόματι αὐτῆ, προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγία αὐτῆ.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε. Κύριος
 ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰαχί, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.

Φωνὴ Κυρία συντρίβοντος κέδρες. καὶ συντρίφει Κύριος τὰς κέδρας τῆ
 Λιβάνου.

Καὶ λεπτυνᾷ αὐτὰς ὡς τὸν μόχου τὸν λίβανου. καὶ ὁ ἠγαπημένος
 ὡς Υἱὸς μονοκερώτων.

Φωνὴ Κυρία διακόπτουτος φλόγα πυρός. Φωνὴ Κυρία συσσειόντος ἔ-
 ρημον, καὶ συσσειῖται Κύριος τὴν ἔρημον Κάδδης.

Φωνὴ Κυρία καταρτιζομένη ἐλάφου, καὶ ἀποκαλύφει δρυμὲς, καὶ ἐν τῷ
 ναῷ αὐτῆ παῖς τις λέγει δόξαν.

Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικεῖ, καὶ κασιᾶται. Κύριος Βασιλεὺς εἰς
 τὸν αἰῶνα.

Κύριος ἰχθὺν τῷ λαῷ αὐτῆ δώσα, Κύριος εὐλογῆσαι τὸν λαὸν αὐ-
 τῆ ἐν εἰρήνῃ.

Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Τῆς ἐγκαισιμῆ τῆ οἴκου Δαβὶδ. καὶ. 29.

Τψώσω σε Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ ἐν εὐφρανᾷ τὰς ἐχθρὰς μου
 ἐπ' ἐμέ.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἰάσω με.

Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ἄδου τὴν ψυχὴν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν κατα-
 βαίνοντων εἰς λάκκον.

Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσοι αὐτῆ, καὶ ἔξομολογήσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁ-
 γιωσύνης αὐτῆ.

Ὅτι ὄργῃ ἐν τῷ θυμῷ αὐτῆ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ δελήματι αὐτῆ.

Τὸ ἐσπέρας ἀυλιθῆσεται κλαυθμὸς, καὶ εἰς τῷ πρωὶ ἀγαλλίασις.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου, ἢ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριε ἐν τῷ δελήματί σου παρέχε τῷ κἀλλει μου δύναμιν.

Ἀπέσρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.

Πρὸς σέ Κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.

Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν;

Μὴ ἔξομολογήσεται σοι χῆς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;

Ἦκουσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με. Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

Ἐσρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί, διέρρηξας τὸν σάκκον μου,
 καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην.

Πρὸς σέ Κύριε κειράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐ-
 μέ κ' ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς
 σέ. Ἐν τῷ αἶρειν με χαρὰς μου πρὸς ναὸν ἁγίου σου.
Μὴ συνελκύσῃς με μετὰ ἀμαρτωλῶν, κ' μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν
 μὴ συναπολέσῃς με.
Τῶν λαλέντων ἡσθήην μετὰ τῶν πλησίων αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς
 καρδίαις αὐτῶν.
Δὸς αὐτοῖς Κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, κ' κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν
 ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.
Κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν, δὸς αὐτοῖς ἀπόδος τὸ ἀνταπό-
 δομα αὐτῶν αὐτοῖς.
Ὅτι ἐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου, κ' εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν.
 Καθελεῖς αὐτὰς, κ' ἐ μὴ οἰκοδομήσῃς αὐτὰς.
Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
Κύριος βοηθός μου, κ' ὑπερασπιστής μου. ἐπ' αὐτῷ ἠλπίσεν ἡ καρδία
 μου, κ' ἐβοηθήθην.
Καὶ ἀνέθαλεν ἡ σὰρξ μου, κ' ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι
 αὐτῷ.
Κύριος κραταίωμα τῆ λαῶ αὐτῶν, κ' ὑπερασπιστής τῶν σωτηρίων τῆ
 Χριστῶ αὐτῶν ἐστί.
Σῶσον τὸν λαόν σου, κ' εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, κ' ποιμανὸν
 αὐτὰς, κ' ἔπαρον αὐτὰς ἕως τῆ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ.

Ἐξοδία σκηνῆς. κή. 28.

Ενέγκατε τῷ Κυρίῳ Τιοὶ Θεῶ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱὸς κριῶν.
Ενέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν, κ' τιμὴν. ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν
 ὀνοματι αὐτῶ, προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγία αὐτῶ.
Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε. Κύριος
 ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.
Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.

Φωνὴ Κυρίε συντρίβοντος κέδρες. καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρες τῆ
 Λιβάνου.

Καὶ λεπτυνᾷ αὐτὰς ὡς τὸν μόχον τὸν λίβανον. καὶ ὁ ἠγαπημένος
 ὡς Υἱὸς μονοκεράτων.

Φωνὴ Κυρίε διακόπτουτος φλόγα πυρός. Φωνὴ Κυρίε σπασείουτος ἔ-
 ρημον, καὶ συσσεισει Κύριος τὴν ἔρημον Κάδδης.

Φωνὴ Κυρίε καταρτιζομένη ἐλάφου, καὶ ἀποκαλύψει δρυμὲς, καὶ ἐν τῷ
 ναῷ αὐτῆ παῶς τις λέγει δόξαν.

Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικεῖ, καὶ καδιᾶται. Κύριος Βασιλεὺς εἰς
 τὸν αἰῶνα.

Κύριος ἰχὺν τῷ λαῷ αὐτῆ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐ-
 τῆ ἐν εἰρήνῃ.

Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΑΔΗΣ.

Τῆς ἐγκαισιμῆ τῆ οἴκου Δαβίδ. κθ. 29.

Τψώσω σε Κύριε, ὅτι ὑπέλαβες με, καὶ ἐκ εὐφρανᾶς τὰς ἐχθρὰς με
 ἐπ' ἐμέ.

Κύριε ὁ Θεός με, ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἰάσω με.

Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ἄδου τὴν ψυχὴν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν κατα-
 βαίνοντων εἰς λάκκον.

Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσοι αὐτῆ, καὶ ἔξομολογήσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁ-
 γιωσύνης αὐτῆ.

Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτῆ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτῆ.

Τὸ ἐσπέρας ἀυλιθήσεται κλαυθμὸς, καὶ εἰς τῷ πρωῖ ἀγαλλίασις.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου, ἐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέχε τῷ κάλλει μου δύναμιν.

Ἀπέσρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.

Πρὸς σέ Κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.

Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν;

Μὴ ἔξομολογήσεται σοι χθὺς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;

Ἦκουσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με. Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

Ἐσρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἔμοι, διέρρηξας τὸν σάκκον μου,
 καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην.

Ὅπως ἂν ψάλλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ ἂ μὴ κατανυγῶ. Κύριε ὁ Θεός μου,
εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀγγελοῦ.

Εἰς τὸ τέλος

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ.

Εκσαστω λ. 30.

Επὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταιχυθῆναι εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐν τῇ δικαιοσύνη σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελέμε.

Κλῖνον πρός με τὸ ἔσση, τάχυνον τῆ ἐξελεύσασαι με. Γενῶ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ ἄς οἶκον καταφυγῆς τῆ σῶσαί με.

Οτι κραταίωμά μου, καὶ καταφυγή μου εἶ σύ. Καὶ ἔνεκεν τῆ ὀνόματός σου ὀδηγήσεις με, καὶ διασώσεις με.

Εξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἥς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου.

Κύριε, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Ἐλυτρώσω με Κύριε ὁ Θεός τῆς ἀληθείας.

Εμίσησας τὰς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς.

Εγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα, ἀγαλλιάσομαι, καὶ εὐφρανθήσομαι, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου.

Οτι ἐπέιδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐσυνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἑχθρῶν.

Εσησας ἐν εὐρυχώρῳ τὰς πόδας μου. ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι θλίβομαι.

Εταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ γαστήρ μου.

Οτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωὴ μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν σαναγμοῖς.

Ηδένησον ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰχὺς μου, καὶ τὰ ὄσα μου ἐταράχθησαν.

Παρά πάντας τὰς ἐχθρας μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.

Οἰδεωρῆντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμῆ, ἐπελήθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.

Εγενήθην ὡσεὶ σκευὸς ἀπολωλὸς, ὅτι ἤκυσα φόγον πολλῶν παροικόντων κυκλόθεν.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτὰς ἅμα ἐπ' ἐμὲ, τῷ λαβεῖν τὴν ψυχὴν
μα ἐβηλεύσαντο.

Εγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα. εἶπα, σοὶ εἶ ὁ Θεός μου, ἐν ταῖς χερ-
σί σου οἱ κληῖροι μου.

Ῥῦσαί με ἐκ χερῶν ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δούλον σου. Σῶσόν με ἐν τῷ ἐ-
λέει σου.

Κύριε, μὴ καταχυνθεῖν, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε. Αἰχυνθεῖσαν ἀσε-
βεῖς, καὶ καταχθεῖσαν εἰς ἄδην.

Ἄλλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ λαλῶντα κατὰ τῆ δι-
καίης ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξεδένωσα.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου Κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς
φοβεμένοις σε. Ἐξαιργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σε, ἐναντίον τῶν
Υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Κατακρύψεις αὐτὰς ἐν ἀποκρύφῳ τῷ προσώπῳ σου, ἀπὸ παραχῆς ἀν-
θρώπων.

Σιεπάσεις αὐτὰς ἐν σιγηῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάσῃς τὸ ἔλεος αὐτῆ ἐν πόλει πε-
ριοχῆς.

Εγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, ἀπέρριμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφ-
θαλμῶν σου.

Διὰ τῆτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κειραγένοι
με πρὸς σέ.

Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσοι αὐτῆ. Ὅτι ἀληθείας ἐκ-
ζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιῆσιν ὑπερηφανίαν.

Ἀνδρίζεσθαι, καὶ κραταίεσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες
ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΪΔ.

Συγέσσωσ. λα. 31.

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁ-
μαρτίαι.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν, ἐδέξιν ἐν τῷ
κόσματι αὐτῆ δόλος.

Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀσᾶ με, ἀπὸ τὸ κράζεν με ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ὅτι ἡμέρας, καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χάρσις. Ἐγράψην εἰς ταιπωρίαν, ἐν τῷ ἔμπαγῆναί μοι ἄκανθαν.

Τὴν ἀνομίαν με ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν με ἐκ ἐκάλυψα.

Εἶπα, ἐξαγορεύσω κατ' ἐμὲ τὴν ἀνομίαν με τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου.

Ἐπεὶ ταύτης προσεύξεται πρὸς σὲ πᾶς ὄσιος, ἐν καιρῷ εὐθέτω.

Πλὴν, ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων ποσσῶν, πρὸς αὐτὸν ἐκ ἐγγύεσι.

Σὺ με εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχέσης με. τὸ ἀγαλλιάμα μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με.

Συνητιῶ σε, καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἢ πυρεύση, ἐπισηριῶ ἐπὶ σὲ τὰς ὀφθαλμούς μου.

Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος, καὶ ἡμίονος, οἷς ἐκ ἑσσι σύνεσις.

Ἐν κημῷ, καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἀγξαις, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σὲ.

Ποβαὶ αἱ μάστιγες τῆ ἀμαρτωλῆ. Τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.

Ἐὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῆ καρδίας.

Δόξα, εἰ νῦν. ἀληλεία.

Τὸ Τρισάγιον, εἶτα τὰ Τροπάρια. ἤχος δ'.

Τὴν ταπεινὴν με ψυχὴν ἐπίσχεψον Κύριε, τὴν ἐν ἁμαρτίαις τὸν βίον ὅλον δαπανήσασαν, ὃν τρόπον τὴν πόρνην, δέξε καὶ με καὶ σῶσόν με.

Διαπλέων τὸ πέλαγος τῆς παρέσης ζωῆς, ἐνθυμῆμαι τὴν ἄβυσσον τῶν ποσσῶν μου κακῶν, καὶ μὴ ἔχων τὸν κυβερνήτην λογισμόν, τὴν τῆ Πέτρα σοι προσφέγγομαι φωνὴν, σῶσον με Χριστέ, σῶσον με ὁ Θεὸς ὡς φιλάνθρωπος.

Ταχὺ συνησέλθωμεν εἰς τὸν νυμφῶνα Χριστοῦ, ἵνα πάντες ἀκέσωμεν τῆς μακαρίας φωνῆς Χριστοῦ τῆ Θεῶ ἡμῶν, δεῦται οἱ ἀγαπῶντες τὴν ἑράνιον δόξαν, συμμετοχοὶ γεγονότες τῶν φρονίμων Παρθένων, φαιδρύναντες τὰς λαμπάδας ἡμῶν διὰ τῆς Πίσεως.

Κ α ι ν ὄ ν .

Ψυχὴ μετανόησον πρὸ τῆς ἐξόδου σου· Ἡ κρίσις ἀδικαστος τοῖς ἁμαρτάνουσι, ὑπάρχει καὶ ἄσεκτος, βόησον τῷ Κυρίῳ ἐν καταλύξει καρδίας, ἡμαρτόν σοι ἐν γνώσει, καὶ ἀγνοία, οἰκτιρμον, πρεσβείαις τῆς Θεοτοκῆς οἰκτειρον σῶσον με.

Μ ο Τὸ Κέριε ἐλέησον μ' ἐν ἡ ψυχῇ.

Σοὶ Κύριε τῷ μόνῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ἀμνηστικῶ ἔξομολογῆσαι τὰς ἁμαρτίας μου· σοὶ προσπίπτω βοῶν ὁ ἀνάξιος, ἡμάρτηκα Κύριε ἡμάρτηκα, καὶ ἐκ ἐμοῦ ἄξιος ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τῆς Οὐρανῆ ἀπὸ τῆς πλήρως τῆς ἀδικιῶν μου. Ἀλλὰ Κύριε μου Κύριε, χάρις καὶ δάκρυα καταλύξεως ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ ἐλεήμων, ὅπως ἐν αὐτοῖς σὲ ἰκετεύω, καθυποθῆναι πρὸς τέλος ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας· φοβερὸς γὰρ καὶ φρικώδεις τόπος μετὰ διέρχεται τὸ σῶματος χωριθεῖς, καὶ πληθὺς με ζοφερά καὶ ἀπάνδρωπος δαιμονίων συναυτησεται. καὶ εὐδαίμων ὁ ὅστις μετὰ σὺ συνοδεύων, ἢ ἔξαιρέτως. διὸ προσπίπτω τῇ σῇ ἀγ. δότιτι, μὴ παιδὸς δαίην τοῖς ἀδικῶσι με, μηδὲ κουχῆσιντο κατ' ἐμὲ οἱ ἐχθροί μου ἀγαθὸς Κύριε· μηδὲ εἰπαιεν, εἰς χεῖρας ἡμῶν ἐλήλυθας, καὶ ὑμῖν παρεδόθης, μὴ Κύριε, μὴ ἐπλάθῃ τῆς οἰκτιρῶν σου, καὶ μὴ ὑποδώσῃς μοι κατὰ τὰς ἀδικίας μου, καὶ μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. Ἀλλὰ σὺ Κύριε καύδυστά μου, πλὴν ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. ὁ δὲ ἐχθρὸς μὴ ἐπιχαρείτω μοι, ἀλλὰ σβέσον ἀπὸ τὴν κατ' ἐμὲ ἀπειλίω, καὶ πᾶσαν κατάργησον ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν· καὶ δός μοι τὴν πρὸς σὲ ὁδὸν ἀνύβριτον ἀγαθὸς Κύριε, διότι καὶ ἁμαρτήσας ἐ προσέφυγον εἰς ἄλλον ἰατρὸν, καὶ ἐκ ἐξέτανα χεῖρας μου πρὸς θεὸν ἄλλότριον· μὴ ἔν ἀπίστω δέησίν μου, ἀλλ' ἐπάκουσόν μου διὰ τὴν σῆς ἀγαθότητος, καὶ σῆριξόν μου τὴν καρδίαν τῷ φόβῳ σου, καὶ γενηθήτω ἡ χάρις σου ἐπ' ἐμοῖ Κύριε, ὡς πῦρ φλογίζουσα τὰς ἀκαθάρτους ἐν ἐμοῖ λογισμέσ. Σὺ γὰρ εἶ Κύριε τὸ φῶς, τὸ ὑπὲρ πᾶν φῶς, ἡ χάρις, ἡ ὑπὲρ πᾶσαν χαρὰν, ἡ ἀνάπαυσις, ἡ ὑπὲρ πᾶσαν ἀνάπαυσιν, ἡ ζωὴ ἡ ἀληθινή, καὶ σωτηρία ἡ διαμένοντα εἰς εἶς αἰῶνας τῆς αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ.

Ἀνεπίρραφος παρ' Ἑβραίοις. λβ. 32.

Αγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπτα αἴνεσις.
Εξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν ψαλτηρίῳ δεκα-
 χόρδῳ ψάλλατε αὐτῷ.
Ασατε αὐτῷ ᾄσμα καινόν, καλῶς ψάλλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ.
Οτι εὐθύς ὁ λόγος τῆ Κυρία, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῆ ἐν πίσει.
Αγαπᾷ ἐλεημοσύνην, καὶ κρίσιν ὁ Κύριος. Τῆ ἐλέες Κυρία πλήρης
 ἡ γῆ.
Τῷ λόγῳ Κυρία οἱ Οὐρανοὶ ἐςερεώθησαν, καὶ τῷ Πνεύματι τῆ σό-
 ματος αὐτῆ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.
Συνάγων ὡσὰ ἄσιν ὕδατα θαλάσσης, τιθᾶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσας.
Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ' αὐτῆ δὲ σαλευθήτωσαν πάν-
 τες οἱ κατοικῆντες τὴν Οἰκομένην.
Οτι αὐτὸς ἔπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετάλατο, καὶ ἐκτίθησαν.
Κύριος διασκεδάσει βελᾶς Ἑθνῶν, ἀθετᾷ δὲ λογισμὸς λαῶν, καὶ ἀ-
 θετᾷ βελᾶς ἀρχόντων.
Η δὲ βελῆ τῆ Κυρία ἄς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτῆ
 ἄς γενεάν καὶ γενεάν.
Μακάριον τὸ ἔθνος, ᾧ ἐστὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῆ, λαὸς, ὃν ἐξελέ-
 ξατο ἄς κληρονομίαν ἑαυτῷ.
Εξ ἕρανῆ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, αἶδε πάντας τὰς Τίεσ τῶν ἀνθρώπων.

Ἐξ ἑτοίμῃ κατοικητηρίῃ αὐτῆ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τὰς κατοικούν-
τας τὴν γῆν.

Ὁ πλάσας καταμόνας τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ συνίης ἕς πάντα τὰ ἔρ-
γα αὐτῶν.

Ὁὐ σώζεται Βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ γίγας ἐ σωθήσεται
ἐν πλήθει ἰχθύος αὐτῆ.

Ψευδὴς ἵππος ἕς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτῆ ἐ σωθή-
σεται.

Ἦ δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τὰς φοβημένους αὐτὸν, τὰς ἐλπίζοντας
ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτῆ.

Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διαθρέψαι αὐτὰς ἐν λιμῶ.

Ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενῆ τῷ Κυρίῳ, ὅτι βοηθός, καὶ ὑπερασπιστὴς
ἡμῶν ἐσιν.

Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδιά ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ
αγίῳ αὐτῆ ἠλπίσαμεν.

Γέναιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί.

ΨΑΛΜΟΣ Τῷ ΔΑΒΪΔ.

ὅτε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτῆ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ,
καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ ἀπῆλθεν. λγ'. 33.

Ἐὐλογησῶ τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντός ἡ αἴνεσις αὐτῆ ἐν
τῷ σωματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου. Ἀκυσάτωσαν πραΐς, καὶ
εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτῆ
ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκωσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών
μου ἔρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἐ μὴ
καταιχυνθῆ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκωσεν αὐτῆ, καὶ ἐκ πα-
σῶν τῶν θλίψεων αὐτῆ ἔσωσεν αὐτόν.

Παραμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβημένων αὐτόν, καὶ
ρύσεται αὐτὰς.

Γεύσαθε ἢ ἴδετε, ὅτι χριστὸς ὁ Κύριος. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτῆ, ὅτι ἐκ ἔσιν ὑσέρημα τοῖς φοβεμένοις αὐτόν.

Πλέσιοι ἐπτώχευσαν, ἢ ἐπέινασαν. Οἱ δὲ ἐκζητῶντες τὸν Κύριον, ἐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθῆ.

Δεῦτε τέκνα ἀκέσατέ με, φόβον Κυρίε διδάξω ὑμᾶς.

Τὸ ἐσιν ἀνδρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακῆ, ἢ χεῖλῃ σου, τῆ μὴ λαλῆσαι δόλον.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακῆ, ἢ ποιήσον ἀγαθόν. Ζήτησον εἰρήνην, ἢ δίωξον αὐτήν.

Ὀφθαλμοὶ Κυρίε ἐπὶ δικαίαις, ἢ ὦτα αὐτῆ εἰς δέησι αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίε ἐπὶ ποιῆντας κακά, τῆ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, ἢ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, ἢ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἔρρύσατο αὐτέ.

Ἐγγύς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, ἢ τὰς ταπεινὰς τῆ Πνεύματι σώσει.

Ποθαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, ἢ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτέ ὁ Κύριος.

Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὁσα αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν ἔ συντριβήσεται.

Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρὸς, καὶ οἱ μισῶντες τὸν δίκαιον πλημμελήσονται.

Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δέλων αὐτῆ, ἢ ἔ μὴ πλημμελήσονται πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, ἢ νῦν. ἀληλεία.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ κζ. 34.

Δίκασον Κυρίε τὰς ἀδικησάσας με, πολέμησον τὰς πολεμῆσάσας με.

Ἐπιλαβῆ ὄπλα ἢ θυρεῶ, ἢ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου.

Ἐκχεον ῥομφαίαν, ἢ σύγκλυσον ἔξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με.

Εἶπον τῆ ψυχῇ μου, σωτηρία σου εἰμὶ ἐγώ.

Αἰχυνθήτωσαν, ἢ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητῦντες τὴν ψυχὴν μου.
 Ἀποσραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, ἢ κατααἰχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμε-
 νοί μοι κακά.
 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνῆς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ἢ Ἀγγελος Κυ-
 ρίε ἐκθλίβων αὐτές.
 Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκοτός, ἢ ὀλίδημα· ἢ Ἀγγελος Κυρία
 καταδιώκων αὐτές·
 Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφορὰν παγίδος αὐτῶν· μάτην ὠνειδι-
 σαν τὴν ψυχὴν μου.
 Ἐλθέτω αὐτῷ παγίς, ἣν ἐ γινώσκαι, ἢ ἡ θήρα ἣν ἔκρυψε, συλ-
 λαβέτω αὐτόν, ἢ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ.
 Ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαθιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ
 σωτηρίῳ αὐτῆ.
 Πάντα τὰ ὄσα με ἐρεσι. Κύριε, Κύριε, τίς ὁμοίός σοι;
 Ρυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς σερωτέρων αὐτῆ, ἢ πτωχὸν, ἢ πέ-
 νητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν.
 Ἄνασάντες μοι μάρτυρες ἀδικοί, ἃ ἐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με.
 Ἄνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἢ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.
 Ἐγὼ δὲ, ἐν τῷ αὐτῆς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκιον.
 Καὶ ἐταπεινῶν ἐν νησεῖα τὴν ψυχὴν μου, ἢ ἡ προσευχή μου εἰς κόλ-
 πον μου ἀποσραφήσεται.
 Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφῶ ἡμετέρῳ, ἔτως εὐηρέσων, ὡς πενθῶν ἢ
 σκυθρωπάζων, ἔτως ἐταπεινέμην.
 Καὶ κατ' ἐμὲ εὐφρανθήσαν, ἢ συνήχθησαν, συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ
 μάστιγες, ἢ ἐκ ἐγνων.
 Διαχίδησαν, ἢ ἐ κατενύγησαν, ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με
 μυκτηρισμῶ, ἐβρυξάν ἐπ' ἐμὲ τὰς ὀδόντας αὐτῶν.
 Κύριε, πότε ἐπόφα; Ἀποκατάσῃσον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κα-
 κεργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου.
 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν Ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βχρεῖ αἰνέσω σε.
 Μὴ ἐπιχαρεῖσάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως, οἱ μισῦντες με
 δωρεὰν, ἢ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς.
 Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλην, ἢ ἐπ' ὀργὴν δόλος διελογίζοντο.
 Ἐπλατυναν ἐπ' ἐμὲ σῶμα αὐτῶν. Εἶπον, εὐγε, εὐγε, εἶδον οἱ
 ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

Ἐἶδες Κύριε, μὴ παρασιωπήσης. Κύριε μὴ ἀποσῆς ἀπ' ἐμέ.
 Ἐξεγέρθητι Κύριε, καὶ πρόχες τῇ κρίσει με ὁ Θεός μου, καὶ ὁ Κύριός
 μου εἰς τὴν δίκην μου.
 Κρίνον με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ
 ἐπιχαρεῖσάν μοι.
 Μὴ εἶποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν, εὖγε, εὖγε, τῇ ψυχῇ ἡμῶν. μὴ
 δὲ εἶποιεν, κατεπίομεν αὐτόν.
 Αἰχμυθίσαν, καὶ ἐντραπείσαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου.
 Ἐνδυσάδωσαν αἰχμύνην, καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλοῤῥήμονες ἐπ' ἐμέ.
 Ἀγαλλιάδωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου.
 Καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός, μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες
 τὴν εἰρήνην τῆ δόξης αὐτῆ.
 Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν
 τὸν ἔπαινό σου.

Εἰς τὸ τέλος.

Τῷ πατρὶ Κυρίῳ τῷ Δαβίδ. λέ. 35.

Φησὶν ὁ παράνομος τῆ ἀμαρτάνει ἐν ἑαυτῷ, ἐκ ἑσθι φόβος Θεοῦ
 ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆ.
 Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτῆ, τῆ εὐραὶν τὴν ἀνομίαν αὐτῆ, καὶ μισῆσαι.
 Τὰ ῥήματα τῆ σῶματος αὐτῆ, ἀνομία καὶ δόλος. ἐκ ἠβελήθη συνιέναι
 τῆ ἀγαθῆ.
 Ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτῆ. Παρέσχῃ πάσῃ ὁδῷ ἐκ
 ἀγαθῆ, κακία δὲ ἐ προσώχθισε.
 Κύριε ἐν τῷ Οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν.
 Ἡ δικαιοσύνη σου, ὡς ὄρη Θεοῦ, τὰ κρίματά σου ἄβυσσος ποθῆ.
 Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις Κύριε. Ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ Θεός.
 Οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἐλπῖσι.
 Μεθυοθήσονται ἀπὸ πίοτιτος οἴκε σου, καὶ τὸν χειμάρρην τῆς τρυφῆς
 σου ποτιῖς αὐτῆς.
 Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.
 Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσίν σε, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς
 εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.
 Μὴ ἐλθέτω μοι πῆς ὑπερηφανίας, καὶ χεὶρ ἀμαρτωλοῦ μὴ σαλεύ-
 σαι με

Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Ἐξώθησαν, καὶ ἔμ
μὴ δύνονται εἶναι.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀγγελλία.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΪΔ. λς. 36.

Μὴ παραζήλῃς ἐν πονηρευομένοις, μὴ δὲ ζήλῃς τὰς ποιῆντας τὴν
ἀνομίαν.

Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηραυθήσονται, καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης
ταχὺ ἀποπεσῶνται.

Ἐλπίσον ἐπὶ Κύριον, καὶ ποῖα χρηστότητα, καὶ κατασκήνε τὴν γῆν,
καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλέτῳ αὐτῆς.

Κατατροφήσον τῷ Κυρίῳ, καὶ δώησοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σε.

Ἀποκαλύψου πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σε, καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐ-
τὸς ποιήσῃ.

Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σε, καὶ τὸ κρῖμά σε ὡς μεσημ-
βρίαν.

Υἱὸς ποτάγηθι τῷ Κυρίῳ, καὶ ἰκέτευσον αὐτόν. Μὴ παραζήλῃς ἐν τῷ
κατευοδεμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῆ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιῶντι παρανομίαν.

Παῦσαι ἀπὸ ἐργῆς, καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν. Μὴ παραζήλῃς, ὥστε
πονηρεύεσθαι.

Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται. Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν
Κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσῃσι γῆν.

Καὶ ἐτι ὀλίγον, καὶ ἔμ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ ζητήσῃς τὸν τό-
πον αὐτῆ, καὶ ἔμ μὴ εὕρῃς.

Οἱ δὲ πράξεις κληρονομήσῃσι γῆν, καὶ κατατροφήσῃσι ἐπὶ πλήθει
εἰρήνης.

Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ βρῦξα ἐπ' αὐτόν τὰς
ὁδόντας αὐτῆ.

Ὁ δὲ Κύριος ἐκγελάσεται αὐτόν, ὅτι προβλέπει, ὅτι ἦξα ἡμέρα
αὐτῆ.

Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐνέταναν τόξον αὐτῶν.

Τῷ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα, τῷ σφάξαι τὴν εὐθεὴν τῆ καρδία.

Ἡ Ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐ-
τῶν συντριβεῖν.

- Κρείσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ, ὑπὲρ πλεον ἁμαρτωλῶν πολόν.
 Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται· ὑποσηρίζει δὲ τὰς δι-
 καίας ὁ Κύριος.
 Πινώσκει Κύριος τὰς ὁδὸς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς
 αἰῶνα ἔσται.
 Ὅς καταιχυθῆσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμῆ χορτα-
 θῆσονται. Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολένται·
 Ὅ δὲ ἐχθροὶ τῆ Κυρίου ἅμα τῷ δοξαθῆναι αὐτὸς, καὶ ὑψωθῆναι,
 ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον.
 Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ ἐκ ἀποτίσει· ὁ δίκαιος οἰκτεῖρει, καὶ
 δίδωσιν.
 Ὅτι οἱ εὐλογεῦντες αὐτὸν κληρονομήσει γῆν. Οἱ δὲ καταρώμενοι
 αὐτὸν, ἐξολοθρευθῆσονται.
 Παρὰ Κυρίε τὰ διαβήματα ἀνθρώπε κατευθύνεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐ-
 τῆ θελήσει σφόδρα.
 Ὅταν πέση, ἐ καταρραχθήσεται, ὅτι Κύριος ἀντισηρίζει χεῖρα
 αὐτῷ.
 Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ ἐκ εἶδον δίκαιον ἐγκατα-
 λελειμμένον, εἶδε τὸ σπέρμα αὐτῆ ζητῆν ἄρτες.
 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ, καὶ δανείζει ὁ δίκαιος, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῆ
 εἰς εὐλογίαν ἔσται.
 Ἐκκλινον ἀπὸ κακῆ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν, καὶ κατασκήνυε εἰς αἰῶνα
 αἰῶνος.
 Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ ἐκ ἐγκαταλείψει τὰς ὁσίας αὐτῆ, εἰς
 τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται.
 Ἄιομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται.
 Δίκαιοι δὲ κληρονομήσει γῆν, καὶ κατασκηνώσασιν εἰς αἰῶνα αἰῶ-
 νος ἐπ' αὐτῆς.
 Στόμα δικαίε μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῆ λαλήσει κρίσιν.
 Ὁ νόμος τῆ Θεῆ αὐτῆ ἐν καρδίᾳ αὐτῆ, καὶ ἐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ
 διαβήματα αὐτῆ.
 Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τῆ θανατῶσαι αὐτόν.
 Ὅ δὲ Κύριος ἐ μὴ ἐγκαταλίπη αὐτόν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆ, εἶδ' ἐ μὴ
 καταδικάσῃται αὐτόν, ὅταν κρινῆται αὐτῷ.
 Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτῆ, καὶ ὑψώσει σε, τῆ
 κατακληρονομήσει γῆν. ἐν τῷ ἐξολοθρευέσθαι ἁμαρτωλὸς ὄφει.

Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψόμενον, καὶ ἐπαιρόμενον, ὡς τὰς κέδρας τῆς Λιβάνου.

Καὶ παρήλθον, καὶ ἰδὲ ἐκ ἧν· καὶ ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ ἔχ' εὐρέθη ὁ τόπος αὐτῆς.

Φύλασσε ἀκακίαν, καὶ ἴδε εὐθύτητα, ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμα ἀνθρώπου ἐρηγικῶ.

Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτό. Τὰ ἐγκαταλείματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται.

Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν ἐν καιρῶ θλίψεως.

Καὶ βοηθήσοι αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτὸς. Καὶ ἐξελεῖται αὐτὸς ἐξ ἀμαρτωλῶν, καὶ σώσει αὐτὸς ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ τῶν ἀγγέλων.

Τὸ Τρισάγιον, εἶτα τὰ Τροπάρια. ἤχος πλ'. α'.

Φοβερός σε ὁ θρόνος, πονηρός με ὁ βίος, καὶ τίς με λυτρώσεται τῆς τότε ἀνάγκης εἰρή συμπαθήσης με Χριστέ ὁ Θεός, ὡς οἰκτιρῶν, καὶ φιλάνθρωπος.

Ἡμελέτη τῆ βίβ' ἐξέβαλέ με τῆ παραδάσει, καὶ τί ποιήσω ὁ ἀπεγνωσμένος· διὰ τῆτο κρεω τῆ πύλη καὶ κραζω, Κυριε Κυριε ἀνοιξόν μοι διὰ τῆς μετανοίας, καὶ σώσον με.

Τίνα καλέσωμεν τὸν ναόν σε Θεοτόκε, λιμένα πνευματικόν, παράδασον τρυφῆς ἐπερανίε, πρόξενον ζωῆς ἀτελευτήτε. Πάντα γὰρ ἔχεις τὰ καλὰ, πάντοτε πρέσβευε Χριστῶ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ Κίριε ἔλεησον μ' καὶ ἡ ἀρχή.

Ὁ Θεός ὁ δίκαιος καὶ ἀνετός ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός, ὁ Θεός ὁ Προαιώνιος, εἰσάκουσον ἀμαρτωλῶ ἀνδρός ἐσχῆς τῆ ὥρα ταύτη· ἐπάκουσον με ὁ ἐπαγγελιάμενος ἐπακέναι ἦν ἐν ἀληθείᾳ, σὲ ὀπκαλυμμένων, καὶ μὴ βδελύξῃ με τὸν ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντα, καὶ ἐν ἀμαρτίαις συνεχόμενον· ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περᾶτων τῆς γῆς, καὶ ἦν ἐπὶ ξένοις μακρῶν. Ἐπιλαβὲ ὄπλα καὶ θυρεῶ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου. Ἐκχεον ῥομφαίαν καὶ σύγκλεισον εἰς ἐναντίας ἦν καταδικάζοντων με. Ἐπιτίμησον τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν ὑπὲρ προσώπου τῆς ἀφροσύνης

μα, ἔξ ὑπαναχωρησάτω δὲ τὴν ἐμῆς διανοίας, πνεῦμα μίσους ἔξ μνησικακίας, πνεῦμα φθόνου καὶ δόλου, πνεῦμα δειλίας ἔξ ἀκηδίας, πνεῦμα ὑπερηφανίας ἔξ πάσης ἄλλης κακίας, ἔξ κατασβεθεῖτω με πᾶσα πύρωσις καὶ κίνησις σαρκὸς ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας σωισαμένη, καὶ φωτιοθεῖτω με ἡ ψυχὴ ἔξ τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα τῷ φωτὶ τῆς Θείας γνώσεως· ἵνα τῆς οἰκτιρῶν σε τῷ πλήθει καταστήσας εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας δοξάσω σὺν Ἀγγέλοις ἔξ πᾶσι τοῖς ἁγίοις σε τὸ πάντιμον ἔξ μεγαλοπρεπῆς ὀνομάσε, ἔξ Πατρὸς, ἔξ Υἱοῦ, ἔξ ἁγίου Πνεύματος,

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΚΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ.

Εἰς ἀνάμνησιν περὶ τῆς Σαββάτου. λζ'. 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς με, μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σε παιδεύῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σε ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεσήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου. Ὅχι ἔσιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου. Ἐκ ἔσιν ἀρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπεῖραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡς φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.

Προσώζεσαν, καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωνές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα, καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ φόαι μου ἐπλήθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ ἔκ ἔσιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην, καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠροῦμιν ἀπὸ σенаγμῆ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σε πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ σенаγμός μου ἀπὸ σῆς ἔκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ ἐκ ἔσι μετ' ἐμὲ.

Οἱ φίλοι μου, καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔζησαν.

Καὶ οἱ ἐγγισά με ἀπὸ μακρόθεν ἔζησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητῆντες τὴν ψυχὴν μου.

Καὶ οἱ ζητῆντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς ἐκ ἤκρου, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος ἐκ ἀνοίγων τὸ σῶμα αὐτῆ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσὰν ἄνθρωπος ἐκ ἀκένων, καὶ ἐκ ἔχων ἐν τῷ σῶματι αὐτῆ ἐλεγμῆς.

Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ ἠσκήσῃ Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι ἄπον, μήποτε ἐπιχαρῶσι μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορροήμονησαν.

Ὅτι ἐγὼ ἄς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελάω, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κειραταίνονται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισθῆντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακά ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλον με, ἐπ' ἀκατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποσῆς ἀπ' ἐμῆ. Πρόχες ἄς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Εἰς τὸ τέλος.

Τῷ Γιδιθὲν ᾠδὴ τῷ Δαβίδ. λη.

38.

Εἶπα, φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τῆ μὴ ἀμαρτάνειν με ἐν γλώσσῃ μου.

Ἐθέμην τῷ σῶματί μου φυλακὴν, ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἀμαρτωλὸν ἐναντίον μου.

Ἐκωφώθην, καὶ ἐταπεινώθην, καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἀλγίμα μου ἀνεκαίνισθην.

Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ.

Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου. γινώρισόν μοι Κύριε τὸ πέρας μου.

Καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, τίς ἐστιν; ἵνα γινῶ τί ὑπερῶ ἐγώ.

Γιὰ δὲ παλαισας ἔθε τὰς ἡμέρας μου, καὶ ὑπόσασίς μου ὡσὰν ἕθεν ἐνώπιόν σου.

Πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν.
 Μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσεται.
 Θεσαυρίζε καὶ ἐ γινώσκει τίνι συνάξαι αὐτά.
 Καὶ ἰὼν, τίς ἢ ὑπομονήμε; Οὐχὶ Κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς με παρὰ
 σε ἐσίν.
 Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν με ῥυσαίμε, ὄναδος ἄφροσι ἔδωκάς με.
 Εὐκωφώδη, καὶ ἐκ ἠνοιξα τὸ σῶμα με, ὅτι σὺ ἐποίησας. Ἀπόκησον
 ἀπ' ἐμὲ τὰς μάστιγιάς σε.
 Ἀπὸ γὰρ τῆς ἰχθύος τῆς χαρὸς σε ἐγὼ ἐξέλιπον. Ἐν ἐλεγμοῖς ὑ-
 πὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον.
 Καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχην τὴν ψυχὴν αὐτῆ. Πλὴν μάτην ταράσ-
 σεται πᾶς ἄνθρωπος.
 Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου Κύριε, καὶ τῆς δεήσεώς μου. Ἐνώτισαι
 τῶν δακρῶν μου.
 Μὴ παρασιωπήσης, ὅτι πάροικος ἐγὼ εἰμι παρὰ σοί, καὶ παρεπίδημος,
 καθὼς πάντες οἱ Πατέρες με.
 Ἄνδρες μοι, ἵνα ἀναφύξω πρὸ τῆμε ἀπελθεῖν, καὶ ἐκ ἔτι ἐ μὴ ὑ-
 πάρξω.

Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. ΛΞ'. 39.

Τρομέων, ὑπέμενα τὸν Κύριον, καὶ προσέχε μοι, καὶ ἀσῆκσε τῆς
 δεήσεώς μου.
 Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλῆ ἰλύος.
 Καὶ ἔσκησεν ἐπὶ πέτραν τὰς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβή-
 ματά μου.
 Καὶ ἐπέβαλεν ὡς τὸ σῶμα μου ἄσμα καινόν, ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν.
 Ὁφονται πολλοί, καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλπῖσιν ἐπὶ Κύριον.
 Μακάριος ἀνὴρ, ἐ ἐστὶ τὸ ὄνομα Κυρίε ἐλπίς αὐτῆ, καὶ ἐκ ἐπέβλεψεν
 ὡς ματαιότητας, καὶ μανίας ψευδᾶς.
 Πολλὰ ἐποίησας σὺ Κύριε ὁ Θεός μου τὰ θαυμάσιά σε, καὶ τοῖς δια-
 λογισμοῖς σε ἐκ ἔστι τις ὁμοιωθήσεται σοι.
 Ἀπήγγειλα, καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμῶν.
 Θυσίαν καὶ προσφορὰν ἐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι.
 Ολοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας ἐκ ἐζήτησας. τότε ἔειπον, ἰδὲ ἤκου

Εν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμῆ, τῆ ποιῆσαι τὸ θέλημά
σε ὁ Θεός με ἤβαλήθην, καὶ τὸν νόμον σε ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν Ἐκκλησίᾳ μεγάλη. Ἰδὲ τὰ χεῖρά
μου ἢ μὴ κωλύσω. Κύριε, σὺ ἔγνωσ.

Τὴν δικαιοσύνην σε ἐκ ἔκρυφα ἐν τῇ καρδίᾳ μου, τὴν ἀλήθειάν σε καὶ
τὸ σωτήριόν σε ἅπα.

Οὐκ ἔκρυφα τὸ ἔλεός σε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σε ἀπὸ συναγωγῆς
πολλῆς.

Σὺ δὲ Κύριε, μὴ μακρόνης τὰς οἰκτιρῆσες ἀπ' ἐμῆ. Τὸ ἔλεός σε, καὶ
ἡ ἀλήθειά σε διαπαντός ἀντιτάβοιτό με.

Ὅτι περιέχον με κακά, ὧν ἔτι ἐσὶν ἀριθμὸς. Κατέλαβόν με αἱ ἀνο-
μίαι μου, καὶ ἐκ ἠδυνήθην τῆ βλέπειν.

Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου
ἐγκατέλιπέ με.

Εὐδόκησον Κύριε τῆ ῥύσαοδαί με. Κύριε, ἕς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόχες.

Καταιχυνθήσαν, καὶ ἐντραπήσαν ἅμα οἱ ζητῆντες τὴν ψύχην μου
τῆ ἐξῆραι αὐτήν.

Ἀποσραφήσαν ἕς τὰ ὀπίσω, καὶ καταιχυνθήσαν οἱ θέλοντές μοι
κακά.

Κομισάοωσαν παραχρῆμα αἰχὺνὴν αὐτῶν, οἱ λέγοντές μοι, εὖγε,
εὖγε.

Ἀγαλιάοωσαν, καὶ εὐφρανθήτωσαν, ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητῆντές σε
Κύριε, καὶ ἀπάτωσαν διαπαντός, μεγαλυθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγα-
πῶντες τὸ σωτήριόν σε.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι, καὶ πένης. Κύριος φροντιῶ με.

Βοηθός μου, καὶ ὑπερασπιστής μου ἢ σὺ, ὁ Θεός μου, μὴ χρονίσης.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλεῖα.

Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΥΙΔ. μ. 40.

Μακάριος ὁ συνιών ἐπὶ πτωχόν, καὶ πένητα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ ῥύ-
σεται αὐτὸν ὁ Κύριος.

Κύριος διαφυλάξει αὐτὸν, καὶ ζῆσαι αὐτὸν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν
τῇ γῆ, καὶ μὴ παραδῶ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆ.

Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτῆ. ὅλην τὴν κοίτην αὐτῆ ἐσρεψας ἐν τῇ ἀρρώστια αὐτῆ.

Ἐγὼ εἶπα. Κύριε ἐλέησόν με, ἴσται τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι. πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτῆ.

Καὶ εἰσεπορεύετο τῆ ἰδεῖν. Μάτην ἐλάλει ἡ καρδιά αὐτῆ. Συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ.

Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

Κατ' ἐμὲ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ' ἐμὲ ἐλογίζοντο κακά μοι.

Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμὲ. Μὴ ὁ κοιμώμενος ἐχθὶ προδῆσει τῆ ἀναστῆναι;

Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου, ἐφ' ὃν ἠλπίσα, ὁ ἐοδίων ἄρτες μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερισμόν.

Σὺ δὲ Κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

Ἐν τῷ ἐγγύον, ὅτι τεθελήκας με, ὅτι ἔμὴ ἐπιχαρῆ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμὲ.

Ἐμὲ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβε, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῆ Ἰσραήλ, ἀπὸ τῆ αἰῶνος, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα, γένοιτο, γένοιτο.

Εἰς τὸ τέλος.

Εἰς σωῆσιν τοῖς ἡσὺς Κορέ. μά. 41.

Ὁν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, ἔτιωσ ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σὲ ὁ Θεός.

Ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεόν τὸν ἰχυρὸν, τὸν ζῶντα. πότε ἤξω, καὶ ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ τῆ Θεῶ;

Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος, ἡμέρας καὶ νυκτός. Ἐν τῷ λέγεσθαί μοι κατ' ἐνάσθη ἡμέραν, πῶ ἐσσι ὁ Θεός σου;

Ταῦτα ἐμνήσθη, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχὴν μου ὅτι διελεύσασμαι ἐν τόπῳ σικηνῆς θανμασῆς, ἕως τῆ οἴκῃ τῆ Θεῶ.

Ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως, καὶ ἐξομολογήσεως ἤχε ἐορτάζοντος.

Ἰνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσας με;

Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἔξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τῷ
προσώπῳ μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Πρὸς ἑμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη· διὰ τῆτο μνησθήσομαι σε ἐκ
γῆς Γορδάνη, καὶ Ἐρμωνιέμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ.

Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται, εἰς φωνὴν τῶν καταρρακτῶν σε.

Παντες οἱ μετεωρισμοί σε, καὶ τὰ κύματά σε ἐπ' ἐμέ διήλθον,

Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτῷ, καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτῷ παρῆ
ἔμοι.

Προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου. ἔρω τῷ Θεῷ, ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

Διὰ τί με ἐπελάθῃ; καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλί-
βειν τὸν ἐχθρόν μου;

Ἐν τῷ καταθλάσθαι τὰ ὄσα μου, ὠνειδιζόμεν οἱ ἐχθροί μου.

Ἐν τῷ λέγειν αὐτέσ μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, πῶ ἔστιν ὁ Θεός σε; Ἴνα
τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με;

Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἔξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τῷ
προσώπῳ μου, καὶ ὁ Θεός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ.

Ἀνεπίγραφος παρῆ Ἑβραίοις. μβ' 42.

Κριόν μοι ὁ Θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ἐξ ἔθνης ἐχ ὄσιε.
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου, καὶ δολίου ῥῦσαί με.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός, κραταίωμά μου. Ἴνα τί ἀπόσω με, καὶ ἵνα τί σκυ-
θρωπάζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;

Ἐξάποσειλον τὸ φῶς σε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σε. Αὐτά με ᾠδήγησαν, καὶ
ἠγαγόν με εἰς ὄρος ἁγίου σε, καὶ ἄς τὰ σκηνώματά σε.

Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θησιασῆριον τῷ Θεῷ, πρὸς τὸν Θεόν τὸν
εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρα ὁ Θεός ὁ Θεός μου. Ἴνα τί περίλυ-
πος εἶ ἡ ψυχὴ μου; καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με;

Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἔξομολογήσομαι αὐτῷ σωτήριον τῷ προ-
σώπῳ μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Δόξα, καὶ τῶν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸ τέλος.

Εἰς σύνεσιν τοῖς ἡσίοις Κορέ μγ'. 43.

- Ο** Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠγάσαμεν, καὶ οἱ Πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν.
- Ε**ργον, ὃ ἐργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.
- Η** χεῖρ σου Ἐθνη ἐξωλόθρευσε, καὶ κατεφύτευσας αὐτὰς, ἐκάκωσας λαοὺς, καὶ ἐξέβαλες αὐτὰς.
- Οὐ** γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκκληρονόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν ἐκ ἔσωσεν αὐτὰς.
- Α**λλ' ἡ δεξιὰ σου, καὶ ὁ βραχίων σου, καὶ ὁ φωτισμὸς τῆ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς.
- Σὺ** εἶ αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου, ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Γαϊώβ.
- Ε**ν σοὶ τὸς ἐχθρὸς ἡμῶν κερατιῶμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξεδενώσομεν τὰς ἐπανισταμένους ἡμῖν.
- Οὐ** γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπῖω, καὶ ἡ ῥομφαία μου ἐ σώσει με.
- Ε**σωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τὸς μισήντας ἡμᾶς κατήχυνας.
- Ε**ν τῷ Θεῷ ἐπαινεθῆσόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.
- Ν**υνὶ δὲ ἀπίσω, καὶ κατήχυνας ἡμᾶς, καὶ ἐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.
- Α**πέσρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τὸς ἐχθρὸς ἡμῶν, καὶ οἱ μισήντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς.
- Ε**ἴδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως, καὶ ἐν τοῖς Ἐθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς.
- Α**πέδα τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ ἐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν ἡμῶν.
- Ε**θε ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτωσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸν, καὶ χλευασμὸν τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.
- Ε**θε ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.
- Ὅ**λην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον μου ἐστὶ, καὶ ἡ κίχυνή μου τῆ προσώπου μου ἐκάλυψε με.

Ἀπὸ φωνῆς ὄνειδίζοντες, καὶ καταλαλέοντες, ἀπὸ προσώπου ἐχθρῶν καὶ ἐκδιώκοντος.

Ταῦτα πάντα ἤλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐκ ἐπελαθόμεθά σε, καὶ ἐκ ἠδικήσαμεν ἐν τῇ διαθήκῃ σε.

Καὶ ἐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σε.

Ὅτι ἐταπένωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιά θανάτου.

Ἐπελαθόμεθα τῷ ὀνόματι τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἀλλότριον.

Ὅχι ὁ Θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; Αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.

Ὅτι ἐνεκά σε θανατέμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν. ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

Ἐξεγέρθητι, ἵνα τί ὑπνοῖς Κύριε; Ἀνάστηθι, καὶ μὴ ἀπόσῃ εἰς τέλος.

ἵνα τί τὸ πρόσωπόν σε ἀποσρέφεις; ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν, καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν.

Ὅτι ἐταπανώθη ἄς χούνη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν.

Ἀνάστα Κύριε, καὶ βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐνεκεν τῷ ὀνόματός σε.

Εἰς τὸ τέλος

Υπέρ τῶν ἐλλοιωθησομένων τοῖς ἡσίοις Καρὲ, εἰς σύνεσιν ὡδή, ὑπὲρ τῶ ἀγαπητῶ. μδ. 44.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ.

Ἡ γλῶσσά μου, κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

Ὡραῖος κάλει παρά τες Τίες τῶν ἀνθρώπων. ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σε, διὰ τὸτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σε ἐπὶ τὸν μηρόν σε δυνατέ.

Τῇ ὠραιότητί σε, καὶ τῷ κάλει σε. Καὶ ἔντεινε καὶ κατευοδῶ, καὶ βασιλευε, ἐνεκεν ἀληθείας, καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θουμασῶς ἡ δεξιὰ σε.

Τὰ βέλη σα ἠκονημένα δυνατέ. Λαοὶ ὑποκάτω σε πεσῆνται, ἐν καρ-
δία τῶν ἐχθρῶν τῆ Βασιλείως.

Ὁ θρόνος σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος. Ῥάβδος εὐθύτητος,
ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σε.

ἠγάπησας δικαιοσύνην, ἢ ἐμίσησας ἀνομίαν. Διὰ τῆτο ἐχρυσέσε
ὁ Θεός, ὁ Θεός σε, ἔλαιον ἀγαθιάσεως παρὰ τὰς μετόχες σε.

Σμύρνα, ἢ σακτὴ, ἢ κασσία ἀπὸ τῶν ἱματίων σε. ἀπὸ βάρρων
ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν εὐφρανάν σε θυγατέρες Βασιλέων ἐν τῇ
τιμῆ σε.

Παρεσι ἢ Βασιλισσα ἐκ δεξιῶν σε, ἐν ἱματισμῶ διαχρύσω περιβε-
βλημένη, πεποικιλμένη.

Δικεσον θυγάτερ, ἢ ἴδε, ἢ κλῖνον τὸ ἔς σε, ἢ ἐπιλάθε τῆ λαῶ
σε, ἢ τῆ οἴκε τῆ Πατρός σε.

Καὶ ἐπιθυμήσει, ὁ Βασιλεὺς τῆ κάλλεος σε, ὅτι αὐτός ἐσι Κύριός σε,
ἢ προσκυνήσεις αὐτῷ.

Καὶ θυγάτηρ Τύρη ἐν δώροις, τὸ πρόσωπόν σε λιτανεύσεσιν οἱ πλέ-
σιοι τῆ λαῶ.

Πᾶσα ἢ δόξα τῆς θυγατρὸς τῆ Βασιλέως ἔσωθεν. ἐν κροσσωτοῖς
χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς. αἱ πλησίον
αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.

Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ ἢ ἀγαθιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν
Βασιλέως.

Ἀντὶ τῶν Πατέρων σε ἐγενήθησαν οἱ Υἱοί σε. Καταθήσεις αὐτὰς
ἀρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Μνησθήσομαι τῆ ὀνόματός σε ἐν πάσῃ γενεᾷ, ἢ γενεᾷ.

Διὰ τῆτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ἢ εἰς τὸν αἰῶνα
τῆ αἰῶνος.

Εἰς τὸ τέλος.

Ἐπὲρ τῶν ἡμῶν Κορῆ, ὑπὲρ τῶν κρυφίων.

ΨΑΛΜΟΣ Τῷ ΔΑΒΙΔ. με. 45.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγή, ἢ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι, ταῖς
εὐρέσαις ἡμᾶς σφόδρα.

Διὰ τῆτο ἐ φοβηθισόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

Ἠχισαν, καὶ ἐταράχθισαν τὰ ὕδατα αὐτῶν. ἐταράχθισαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτῆ.

Τῆ ποταμῶ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τῆ Θεῆ. Ἡγίασε τὸ σκηνῶμα αὐτῆ ὁ ὕψισος.

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἐ σαλευθήσεται. Βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρῶτῳ πρῶτῳ.

Ἐταράχθισαν Ἐθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι. ἔδωκε φωνὴν αὐτῆ ὁ ὕψισος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τῆ Θεῆ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς.

Τόξον συντρίψει, καὶ συνθλάσει ὄπλον, καὶ θυρεὸς κατακαύσει ἐν πυρὶ.

Σχολάσατε, καὶ γινῶτε, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεός. Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς Ἐθνεσιν, ὕψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀγγελλία.

Τὸ Τρισάγιον, εἶτα τὰ Τροπάρια. ἤχος Γ'.

Τὴν αἴνεσιν προσάγω σοι Κύριε τὰ πταισμάτά με πάντα ἐξαγγέλω σοι, ὁ Θεὸς ἐπισρέψας ἐλέησόν με.

Σῶσον με ὁ Θεός με ὡς ποτὲ τὸν τελώνην ἔσωσας, καὶ τῆς πόρνης τὰ δάκρυα μὴ παραβλέψας. καμῆ τὲς σεναγμὰς προσδεξαί σωτήρ με καὶ σῶσόν με.

Ἰκέτης νῦν προσέρχομαι τῇ σκέπη σε πανάμωμε, ἀλλὰ ῥῦσαι με θεογεννητόρ τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, ὡς ἀπαθείας αἴτιον κυήσασα.

Τὸ Κύριε ἐλέησον μ' ἐ ἡ εὐχή.

Εὐχαριστοῦμεν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὑπὲρ πασῶν τῶν εὐεργεσιῶν σε, τῶν ἐκ παύσης ἡλικίας μέχρι τῆ παρήσης εἰς ἡμᾶς εὐδο ἀναξίως γενηθέντων, ὑπὲρ ὧν ἴσμεν, καὶ

ἐκ ἴσμι, ὑπὲρ τῆς φανερῶν καὶ τῆς ἀφανῶν ἔν ἔργῳ γημομένων, καὶ ἐν λόγῳ, ἡ ἀγαπήσας ἡμᾶς, ὡσεὶ τὸν μονογενῆ υἱὸν δέναι ὑπὲρ ἡμῶν· καταξίωσον καὶ ἡμᾶς ἀξίως γενέσθαι τῆς σῆς ἀγάπης· δός ἐν τῷ λόγῳ σοφίαν· καὶ ἐν τῷ φόβῳ σε ἔμπνευσον ἰσχύϊ τῆ παρὰ σε δυνάμει, καὶ εἴτι ἐκόντες ἢ ἀκόντες ἡμάρτωμεν, συγχώρησον, καὶ μὴ λογίσῃ· καὶ φύλαξον τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἁγίαν, καὶ παράστησον αὐτὴν τῷ σῷ βήματι σωείδῃσιν ἔχουσαν καθαρὰν, καὶ τέλος ἄξιον τῆς φιλοφροσύνης σου· καὶ μνήσθητι Κύριε πάντων τῶν ὀπκαλιμένων τὸ ὄνομά σου, ἐν ἀληθείᾳ, μνήσθητι πάντων, τῶν εὖ, καὶ τῶν τὰ ἐναντία ἡμῖν θελούντων. Πάντες γὰρ ἄνθρωποι ἐσμεν, καὶ μάτι πᾶς ἄνθρωπος· διὸ δεόμεθά σου Κύριε παράχε ἡμῖν τῆς εὐσπλαγχνίας τὸ μέγα ἔλεος.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Εἰς τὸ τέλος.

Ἦμνος τῶν ἱῶν Κορέ. Ψαλμὸς μζ. 46.

Πάντα τὰ Ἐθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ
 ἐν φωνῇ ἀγαλλιασεως.
Οτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός, Βασιλεὺς, μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
Υπέταξε λαὸς ἡμῶν, καὶ Ἐθνη ὑπὸ τὰς πόδας ἡμῶν.
Εξελέξατο ἡμῶν τὴν κληρονομίαν ἑαυτῷ, τὴν καλοῦν Ἰακώβ, ἣν
 ἠγάπησεν.
Ανέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ. Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.
Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε· ψάλατε τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν ψά-
 λατε.
Οτι Βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός, ψάλατε συνετῶς.
Εβασίλευσεν ὁ Θεός ἐπὶ τὰ Ἐθνη. ὁ Θεός κάθηται ἐπὶ θρόνον ἀ-
 γίον αὐτῆ.
Αρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τῆ Θεῆ Ἀβραάμ, ὅτι τῆ Θεῆ
 οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

Ψαλμὸς ὡδὸς τῆς ἱῆς Κορέ, δευτέρα
 Σαββάτη. μζ. 47.

Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τῆ Θεῆ ἡμῶν, ἐν ᾧ
 ἀγίῳ αὐτῆ.

Ἐυρίζω ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς. Ὁρη Σιών, τὰ πλευρὰ τῆ Βορ-
ρᾶ, ἡ πόλις τῆ Βασιλεως τῆ μεγάλα.

Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκειται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται
αὐτῆς.

Ὅτι ἰδὼ οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, διήλθουσαν ἐπὶ τὸ αὐτό.
Αὐτοὶ ἰδόντες, ἔτω ἔθαύμασαν, ἔταράχθησαν, ἔσαλεύθησαν,
τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν.

Ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτέσης, ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα
Θαρσεῖς.

Καθάπερ ἠέσαμεν, ἔτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυρία τῶν δυνάμεων,
ἐν πόλει τῆ Θεῶ ἡμῶν.

Ὁ Θεὸς ἐδεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Ὑπελάβαμεν ὁ Θεὸς
τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τῆ λαῶ σου.

Κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ Θεὸς, ἔτω καὶ ἡ αἰνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς
γῆς. Δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ σου.

Εὐφρανθήτω ὄρος Σιών, καὶ ἀγαλλιᾶσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰε-
δαίας, ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου Κυρία.

Κυκλώσατε Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτὴν, διηγῆσαδε ἐν τοῖς πύρ-
γοις αὐτῆς.

Θεᾶτε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ καταδιέλεατε τὰς
βάρεις αὐτῆς ὅπως ἂν διηγῆσθητε εἰς γενεὰν ἑτέραν.

Ὅτι ἔτος ἐσὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.
Αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τὰς αἰῶνας.

Εἰς τὸ τέλος.

Τοῖς υἱοῖς Κορέ, Ψαλμὸς, μὴ. 48.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ Ἐξου, ἐνωτίσαδε πάντες οἱ κατο-
κῆντες τὴν Οἰκημένην.

Ὅτε γηγενεῖς καὶ Υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλέσιος καὶ πένης.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Κλιῶ εἰς παραβολὴν τὸ ἔς με, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλη-
μά μου.

Ἴνα τί φοβῆμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ; ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώ-
σα με.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τῶ πλέτε αὐτῶν καυχώμενοι.

Ἄδελφός ἐ λυτῶται, λυτῶσεται ἄνθρωπος, ἐ δώσει τῷ Θεῷ ἐξιλασμα ἑαυτῆ.

Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτῶσεως τῆς ψυχῆς αὐτῆ. καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ζήσεται εἰς τέλος.

Οὐκ ὄψεται καταφθοράν, ὅταν ἴδῃ σοφὸς ἀποθνήσκοντας. Ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων, καὶ ἄνους ἀπολένται.

Καὶ καταλείψουσιν ἄλλοτρίοις τὸν πλεῖτον αὐτῶν, καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σκινώματα αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν.

Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν, ἐ συνῆκε. παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὁμοιώθη αὐτοῖς.

Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν, σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν.

Ὡς πρόβατα ἐν ἄδη ἔειτο. Θάνατος ποιμανεῖ αὐτάς.

Καὶ κατακυριεύουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρῶτῳ, καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ἄδη. Ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώδησαν.

Πλὴν ὁ Θεὸς λυτῶσεται τὴν ψυχὴν με ἐκ χειρὸς ἄδου, ὅταν λαμβάνη με.

Μὴ φοβῆ ὅταν πλετήσῃ ἄνθρωπος, ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τῆ οἴκου αὐτῆ.

Ὅτι ἐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήφεται τὰ πάντα. ἐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτῆ.

Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆ ἐν τῇ ζωῇ αὐτῆ εὐλογιθήσεται. Ἐξομολογήσεται σοι, ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ.

Εἰσελεύσεται, ἕως γενεᾶς Πατέρων αὐτῆ. Ἐῶς αἰῶνος ἐκ ὄψεται φῶς.

Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν, ἐ συνῆκε. παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὁμοιώθη αὐτοῖς.

Δόξα ἡμῶν.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ.
ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΪΔΨ. μδ. 49.

Θεὸς Θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν.
Ἀπὸ ἀνατολῶν ἦλθε μέχρι δυσμῶν. Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραι-
ότητος αὐτῆ.
Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἦξα, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπαρξισιωπήσεται.
Πῦρ ἐνώπιον αὐτῆ καυθήσεται, καὶ κύκλω αὐτῆ καταγίγῃ σφοδρά.
Προσκαλέσεται τὸν Οὐρανὸν ἄνω, καὶ τὴν γῆν τῆ διακρίναι τὸν λαὸν
αὐτῆ.
Συναγάγετε αὐτῷ τὰς ὁσίας αὐτῆ, τὰς διατιθεμένας τὴν διαθήκην
αὐτῆ ἐπὶ θυσίαις.
Καὶ ἀναγγελέσιν οἱ Οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτῆ, ὅτι ὁ Θεὸς κρι-
τὴς ἐστίν.
Ἄκουσον λαὸς με, καὶ λαλήσω σοι Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι ὁ
Θεὸς ὁ Θεός σε εἰμὶ ἐγώ.
Ὀὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σε ἐλέγξω σε. Τὰ δὲ ὀλοκαυτώματά σε ἐνώ-
πιόν με ἐστὶ διαπαντός.
Ὀὐδέξομαι ἐκ τῆ οἴκε σε μόσχας, ἐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σε χιμάρους.
Ὅτι ἐμὰ ἐστὶ πάντα τὰ θηρία τῆ ἀγρῆ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ βόες.
Ἐγνώκα πάντα τὰ πετεινά τῆ Οὐρανῆ, καὶ ὡραιότης ἀγρῆ μετ' ἐμῆ
ἐστίν.
Ἐὰν πεινάσω, ἐ μή σοι ἄπω· ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ Οἰκωμένη, καὶ τὸ πλή-
ρωμα αὐτῆς.
Μὴ φάγωμαι κρέα ταύρων, ἢ αἷμα τράγων πίωμαι;
Θῦσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχὰς σε.
Καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σε, καὶ ἐξελεῖμαί σε, καὶ δοξά-
σεις με.
Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ ἔπεν ὁ Θεός, ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά
με, καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην με διὰ σώματος σε;
Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν, καὶ ἐξέβαλες τὰς λόγους με εἰς τὰ ὀπίσω.
Εἰ ἐθεώρῃς κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ καὶ μετὰ μοιχῆ τὴν μερίδα
σε ἐτίθεις.
Τὸ, σόμα σε ἐπλεόνασε κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σε περιέπλεκε δολιό-
τητας.
Καθήμενος κατὰ τῆ ἀδελφῆ σε κατελάλεις· καὶ κατὰ τῆ υἱῆ τῆς μη-
τρὸς σε ἐτίθεις σκάνδαλον. Ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα.

Υπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι ὁμοιος. Ἐλέγξω σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἀμαρτίας σου.
 Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τῷ Θεῷ, μήποτε ἀρπάσῃ καὶ ἐμὴ ἢ ὁ ῥυόμενός.
 Ἐυσία αἰνέσεως δοξάσει με, καὶ ἐκεῖ ὁδός, ἣ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ.

Ἐν τῷ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν Προφήτην, ἢ ἢ ἀπέστειλε πρὸς Βηρταβεὲ τὴν γυναῖκα Οὐρίθ, ν. 50.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.
 καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
 Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.
 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
 Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
 Ἰδὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
 Ἰδὲ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἀδύνατα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 Πάντις με ὑσώπῳ, καὶ καθαρωθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 Ἀκυστιεῖς μοι ἀγαθίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαθιάσονται ὅσα τεταπεινωμένα.
 Ἀπόσρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
 Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τῆ προσώπῃ σου, καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλθῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαθίαν σου τῆ σωτηρίας σου, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶς
 σὴρξόν με.

Διδάξω ἀνομίας τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψωσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου. Ἀγαθιά-
 σεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χάλιμα ἀνοίξας, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰ-
 νεσίαν σου.

Ὅτι ἡ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν, ὀλοκαυτώματα ἐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον. καρδίαν συντετριμμένην,
 καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός ἐκ ἔξωθεν ὥσα.

Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ
 τάχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσας θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχας.

Δόξα, καὶ τὴν ἀλληλεῖα.

Εἰς τὸ τέλος.

Σώσεται τῷ Δαβὶδ. Ἐν τῷ ἔλθειν Δαὶκ τὸν Ἰδαμαῖον, καὶ ἀναγ-
 γείλαι τῷ Σαὺλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ, ἦλθε Δαβὶδ εἰς
 τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ. νά. 51.

Τὶ ἐγκαυχᾶ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός; ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ἀδικίαν ἐλογίσαστο ἡ γλῶσσά σου. Ὡσαύτως ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίη-
 σας δόλον.

Ἡγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τῆ λαλήσαι
 δικαιοσύνην.

Ἡγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμῆ, γλῶσσαν δολίαν.

Δια τῆτο ὁ Θεός καθελοῖσε ἄς τέλος, ἐκτίλαισε, καὶ μεταναστεύ-
 σαισε ἀπὸ σκηνώματός σου, καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων.

Ὁψονται δίκαιοι, καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται, καὶ
 ἔρῃσιν.

Ὁ δὲ ἄνθρωπος, ὃς ἐκ ἔθετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτῆ.

Ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τῷ πλήθει τῆ πλάτε αὐτῆ, καὶ ἐνεδυναμώθη
 ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτῆ.

Ἐγὼ δὲ ὡσὲν ἔλαια κατὰ καρπὸς ἐν τῷ οἴκῳ τῆ Θεῆ. Ἡ ἄλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τῆ Θεῆ. ἕς τὸν αἰῶνα, καὶ ἕς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος.
 Ἐξομολογήσομαί σοι ἕς τὸν αἰῶνα ὅτι ἐποίησας, καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σε, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὀσίων σε.

Εἰς τὸ τέλος.

ὑπὲρ Μαελέθ, σωίσεως τῷ Δαβίδ. *ψ.* 52.

Ἐἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτῆ, ἕκ ἐσι Θεός.
 Διεφθάρησαν, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις, ἕκ ἐσι ποιῶν ἀγαθόν.
 Ὁ Θεὸς ἐκ τῆ ἕρανθ διέκυψεν ἐπὶ τὰς Ἰῖας τῶν ἀνθρώπων, τῆ ἰδεῖν ἕ ἐσι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.
 Πάντες ἐξέκλιαν, ἀμα ἠχραιώθησαν. ἕκ ἐσι ποιῶν ἀγαθόν, ἕκ ἐσι ἕως ἑνός.
 Ὅχι γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν; οἱ κατεδίογοντες τὸν λαὸν μῆ, ἐν βρώσῃ ἄρτε;
 Τὸν Κύριον ἕκ ἐπεκαλεσάντο. Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, ἕ ἐκ ἦν φόβος.
 Ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὅσα ἀνθρωπαρέσκων. κατηχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξεδένωσεν αὐτὰς.
 Πῶς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τῆ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἐπιστρέφαι τὸν Θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τῆ λαῶ αὐτῆ. Ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

Εἰς τὸ τέλος.

Ἐν ὕμνοις, σωίσεως τῷ Δαβίδ. Ἐν τῷ εἰσεῖν τῆς Ζιβαῖος, καὶ εἰπεῖν τῷ Σαῦλ, ἕκ ἰδὲ Δαβὶδ κέκρυπται παρ ἡμῶν. *ψ.* 53.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σε σῶσον με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σε κρινῆς με.
 Ὁ Θεὸς ἠσάκεσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τῆ σῶματός μου.
 Ὅτι ἄλλοτρι οἱ ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἕ προέδρευτο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν.
 Ἰδὲ γὰρ ὁ Θεὸς βοήθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

Ἀποσρέψα τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σε ἐξολόθρευσον αὐτούς.

Ἐκβασίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σε Κύριε, ὅτι ἀγαθόν.

Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἔρῶσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπέιδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου.

Εἰς τὸ τέλος.

Ἐν ᾠδαῖς συνήσεως τῷ Ἀσάφ. νδ. 54.

Ενώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν μου, πρόχες μοι, καὶ ἀσάκυσόν μου.

Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθρῶν, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλῶν.

Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκόνταν μοι.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δαίλια θάνατα ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.

Φόβος, καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.

Καὶ εἶπα· τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς καὶ πεταδήσομαι, καὶ καταπαύσω;

Γ' δὲ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ἠυλίθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Προσεδεχόμενην τὸν Θεὸν τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ καταγιγίδος.

Καταπόντισον Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν, ὅτι ἔδον ἀνομίαν, καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.

Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτήν ἐπὶ τὰ τάχη αὐτῆς, καὶ ἀνομία, καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἀδικία.

Καὶ ἐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλαταῶν αὐτῆς τόμος, καὶ δόλος.

Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ἠνάδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν.

Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησεν, ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτῶν.

Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἠγεμών μου, καὶ γνωσέ με.

Ὅτι ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα, ἐν τῷ αἴκῳ τῷ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμοιοῖα.

Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτούς, καὶ καταβήτωσαν εἰς ἄδης ζῶντες.

Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος ἀσκήσέ με.

Ἐσπέρας ἢ πρωΐ, ἢ μεσημβρίας διηγήσομαι, ἢ ἀπαγγελῶ, ἢ ἀ-
 σακισεται τῆς φωνῆς μου.
 Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι
 ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.
 Εἰσακέσεται ὁ Θεὸς, ἢ ταπανῶσα αὐτὰς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν
 αἰῶνων.
 Οὐ γὰρ ἐσιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι ἐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν. Ἐ-
 ξέτανε τὴν χεῖρα αὐτῆ, ἐν τῷ ἀποδιδόναι.
 Βεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτῆ. Διμερίδθησαν ἀπὸ ὀργῆς τῆ προ-
 σώπῃ αὐτῆ, ἢ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν.
 Παλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, ἢ αὐτοὶ εἰσι βολίδες.
 Ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνά σου, ἢ αὐτὸς σε διασρέψει. Οὐ
 δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.
 Σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατάξας αὐτὰς εἰς φρέαρ διαφορᾶς.
 Ἄυδρες αἱμάτων, ἢ δολιότητος, ἢ μὴ ἠμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν.
 Ἐγὼ δὲ Κύριε ἐλπῶ ἐπὶ σε.

Δόξα, ἢ νῦν. ἀληθεύσα.

Τὸ Τρισάγιον, εἶτα τὰ Τροπάρια. ἤχος πλ'. α'.

Κριτῆ καθεζομένη ἢ ἀγγέλων ἐσώτων, σάλπιγγος ἠχέσης ἢ
 φλογὸς καιομένης, τί ποιήσας ψυχὴν μου ἀπαγομένη εἰς κρίσιν; τότε
 γὰρ τὰ δανά σου παρίστανται, τὰ κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήμα-
 τα, διὸ πρὸ τέλους βόησον τῷ κριτῇ, ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι καὶ
 σῶσον με.

Δόξα.

Πάντες ἀγρυπνήσωμεν, ἢ Χριστῷ ὑπαντήσωμεν, μετὰ πλήθους
 ἔλαια ἢ λαμπάδων φαινῶν, ὅπως τῆ νυμφῶνος ἐνδον ἀξιωθῶμεν, ὁ
 γὰρ τῆς θύρας ἔξω φθάνομενος ἀπρακτα τῷ Θεῷ κέκραγεν, ἐλέη-
 σόν με.

Καὶ νῦν.

Ἐν κλίνῃ κατακείμενος ἁμαρτημάτων πολλῶν συλῆμαι τὴν
 ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου. ὁ γὰρ ὕπνος τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας προξενεῖ
 μου τῇ ψυχῇ τιμωρίαν· ἀλλὰ σὺ ὁ Θεὸς ὁ τεχνεὺς ἐκ παρθένου,
 διέγειρόν με πρὸς τὴν σὴν ὑμνωδίαν, ἵνα δοξάζω σε.

Το Κύριε ἐλέησον μ' ἐν ἡ ὤχῃ.

Κύριος ὁ Θεός με ὡς ἀγαθός καὶ φιλόφρων· πολλὰ ἐλέη ἐποίησας μετ' ἐμῆ, ἃ ἔπαρσε δέχων ἰδεῖν, ἐπὶ τί ἀνταποδώσω τῇ σῇ ἀγαθότητι Κύριέ μου Κύριε, εὐχαρισῶ σε τῷ πολυὺμνήτῳ ὀνόματι, εὐχαρισῶ σε τῇ ἀνεκδιηγήτῳ ἐπ' ἐμὲ εὐσπλαγχνείᾳ, εὐχαρισῶ τῇ ἀνεκιάσῳ σε μακροθυμίᾳ, ἐπεὶ τῶ νῦν, ἀντιλαβὴ καὶ βοήθησόν μοι ἐσκέπασόν με, διάποτα τ' ἀπάντων, ἃ μηκέτι ἀμαρτάνειν ἐνώπιόν σε. Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸ τ' φύσεώς μ' εὐόλιον, σὺ οἶδας τὴν ἀφροσύνην με, σὺ ὄψασαι τὰ ἐμοὶ πεπρωμένα, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐκείσια καὶ ἀκείσια, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τὰ καὶ νῦν καὶ διάνοιαν. Ὡς ἀγαθός ἔν καὶ φιλόφρων Θεός, ἐξάλειψον τῇ δρόσῳ τ' ἐλέες σε ὑπεράγαθε Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον, οἷς ὄψασαι κρίμασι. Σὺ γὰρ εἶ τὸ φῶς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ. καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰ.

Κ Α Τ Ι Σ Μ Α Ο Γ Δ Ο Ο Ν.

Εἰς τὸ τέλος

Υπὲρ ἧ λαῆ ἧ ἀπὸ τὸν ἁγίων μεμακρωμένα, τῷ Δαβὶδ εἰς τηλογραφίαν,
ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλοφύλοι ἐν Γέθ. νέ. 55.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος, ἔλην
τὴν ἡμέραν πολεμῶν, ἔθλιψέ με.

Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅτι ποῖοι οἱ πο-
λεμῶντες με ἀπὸ ὕψους.

Ημέρας ἐφοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σέ.

Εν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τὰς λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, ἐφο-
βηθήσομαι τί ποιήσῃ μοι σαρξ.

Ολην τὴν ἡμέραν τὰς λόγους μου ἐβδελύσσοντο. κατ' ἐμὲ πάντες οἱ
διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

Παροικήσασι, καὶ κατακρύψωσιν, αὐτοὶ τὴν πτέραν μου φυλάξασι.

Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ τῆ μητρὸς σώσῃς αὐτῆς,
ἐν ὀργῇ λαῆς κατὰξας.

Ο Θεός τὴν ζωὴν μου ἐξήγγαλά σοι. Ἔθε τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σε.

Ως καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σε ἐπισρέψασιν οἱ ἐχθροί μου, εἰς τὰ
ὀπίσω.

Εν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε. ἰδὲ ἔγνων, ὅτι Θεός μου εἶσύ.

Επὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον, ἐπὶ τῷ

Θεῷ ἤλπισα, ἐφοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

Εν ἐμοὶ ὁ Θεός εὐχαί, ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σε.

Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τὰς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τὰς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος. Εὐαρεσίσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

Εἰς τὸ τέλος

Μὴ διαφείρη, τῷ Δαβὶδ ἄς σιλογραφίαν, ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαὺλ εἰς τὸ σπήλαιον. νς. ρβ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου.

Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερυγῶν σου ἐλπῶ, ἕως ἢ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.

Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὑψιστον, τὸν Θεὸν τοῦ εὐεργετήσαντά με.

Εξαπέσαλεν ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν ἄς ὄναδος τὰς καταπατήντάς με.

Εξαπέσαλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτῆ, καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτῆ, καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσση σκύμων. Ἐκοιμήθην τεταραγμένος.

Υιοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν, μάχαιρα ὀξεῖα.

Υψώθητι ἐπὶ τὰς ἑρανεὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Παγίδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσί μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν μου.

Ωρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον ἄς αὐτόν.

Ετοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

Εξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξερδήσομαι ὄρθρον.

Εξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν Ἐθνεσιν.

Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν Οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

Υψώθητι ἐπὶ τὰς Οὐρανεὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Εἰς τὸ τέλος.

Μὴ διαφείρη, τῷ Δαβὶδ εἰς σηλογραφίαν, νζ'. 57.

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλήτε, εὐθείας κρῖνατε Υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.
 Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῆ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.
 Ἀ' πιλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς, ἐλάλησαν ψευδῆ.
 Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τῆ ὄφρα, ὡσὰ ἄσπιδος κωφῆς, καὶ βυάσης τὰ ὦτα αὐτῆς.
 Ἡ' τις ἐκ ἑσακέσεται φωνῆς ἐπαδόντων, φαρμακεῖται φαρμακευομένη παρὰ σοφῆ.
 Ὁ Θεὸς συντρίψα τὰς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ σώματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος.
 Ἐ' ξεδενωθήσονται ὡσὰ ὕδωρ διαπορευόμενον. Ἐντενῆ τὸ τόξον αὐτῆ, ἕως ἑ ἀσθενήσουσιν.
 Ω' σὰ κηρὸς τακεῖς ἀνταναιρεθήσονται. ἔπεσε πῦρ ἐπ' αὐτὰς, καὶ ἐκ εἶδον τὸν Ἡ'λιον.
 Πρὸ τῆ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον, ὡσεὶ ζῶντας, ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτὰς.
 Ἐ ὑφρανήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν, τὰς χεῖρας αὐτῆ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τῆ ἁμαρτωλῆ.
 Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος, εἰ ἄρα ἐσὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ, ἄρα ἐσὶν ὁ Θεὸς κρῖνων αὐτὰς ἐν τῇ γῆ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀγγελάια.

Εἰς τὸ τέλος.

Μὴ διαφείρη, τῷ Δαβὶδ, εἰς σηλογραφίαν, ὅποτε ἀπέσειλε
 Σαὺλ, καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ, τῆ θανα-
 τῶσαι αὐτόν. νδ'. 58.

Εξελεῖ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν με ὁ Θεὸς, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

Ῥῦσαι με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων
σῶσον με.

Ὅτι ἰδὲ ἐθήρευσαν τὴν ψυχὴν μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί.

Οὔτε ἡ ἀνομία μου, ἔτε ἡ ἁμαρτία μου, Κύριε· ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον
κατεύθυνα.

Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε· καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυ-
νάμεων, ὁ Θεὸς τῆ Ἰσραήλ.

Πρόχες τῆ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη, μὴ οἰκτειρήσης πάντας
τὰς ἐργαζομένας τὴν ἀνομίαν.

Ἐπισρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσασθαι
πόλιν.

Ἰδὲ αὐτοὶ ἀποφθεγγονται ἐν τῷ σώματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς
χειλέσιν αὐτῶν· ὅτι τίς ἠκυσε;

Καὶ σὺ Κύριε ἐγκατέλασας αὐτὰς, ἐξεδενώσας πάντα τὰ ἔθνη.

Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ,
ὁ Θεός μου τὸ ἔλεος αὐτῆ προφθάσα με.

Ὁ Θεός μου δάξα μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου. Μὴ ἀποικτείνης αὐτὰς,
μὴ ποτε ἐπιλάθωνται τῆ νόμισα.

Διασκορπίσον αὐτὰς ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ κατάγαγε αὐτὰς ὁ ὑπερα-
σπιστής μου Κύριε.

Ἄμαρτία σώματος αὐτῶν, λόγος χειλέων αὐτῶν, καὶ συζηφθήτω-
σαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν.

Καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται ἐν συντελείᾳ, ἐν ὀργῇ συν-
τελείας, καὶ ἐμὴ ὑπάρξωσι.

Καὶ γνώσονται, ὅτι ὁ Θεὸς δεσπόζει τῆ Ἰακώβ, καὶ τῶν περάτων τῆς
γῆς.

Ἐπισρέψουσιν ἄς ἐσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσασθαι
πόλιν.

Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τῆ φαγεῖν· εἰὰν δὲ μὴ χορταθῶσι, καὶ
γογγύσασθαι.

Ἐγὼ δὲ ἄσσομαι τῇ δυνάμει σου, καὶ ἀγαλιάσομαι τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου.

Ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου, καὶ καταφυγή μου, ἐν ἡμέρᾳ θλί-
ψώς μου.

Βοηθός μου εἶ, σοὶ ψαλῶ, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ Θεός
μου τὸ ἔλεός μου.

Εἰς τὸ τέλος.

Τοῖς ἀλλοιωθησομένοις, εἰς τὴν ἐρηρίαν τῷ Δαβὶδ, εἰς διὰ χιῶν, ὅποτε ἐνεπύ-
ριτε τῷ Μεσοποταμίαν Συρίας, ἢ τῷ Συρίαν Σοβέλ, καὶ ἐπέστρεψεν Γωάβ, ἢ
ἐπάταξε τὸν Ἐδωμὲν τῇ φάργγι τῶν ἀλῶν, δώδεκα χιλιάδας. ψ. 59.

Ο Θεὸς ἀπόσω ἡμᾶς, καὶ καθεῖλες ἡμᾶς. ὠργισθῆς, καὶ ὠκτείρη-
σας ἡμᾶς.

Συνέσεισας τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτήν. Γάσαι τὰ συντρίμμα-
τα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη.

Ἐδειξας τῷ λαῷ σε σκληρὰ· ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως.

Ἐδωκας τοῖς φοβεμένοις σε σημείωσιν, τῷ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξε.

Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπηταί σε, σῶσον τῇ δεξιᾷ σε, καὶ ἐπάκ-
σόν με.

Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτῷ, ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ Σί-
κημα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σικηνῶν διαμετρήσω.

Ἔμός ἐσι Γαλαὰδ, καὶ ἔμός ἐσι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς
κεφαλῆς μου.

Γέδας Βασιλεύς μου, Μωᾶβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου.

Ἐπὶ τὴν Ἰδεμαίαν ἐκτενω τὸ ὑπόδημά μου, ἔμοι ἀλλόφυλοι ὑπετά-
γησαν.

Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὀδηγήσει με ἕως τῆς
Ἰδεμαίας;

Ὅχι σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπώσάμενος ἡμᾶς; καὶ ἐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν
ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.

Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξεδενώσει τὰς θλίβοντας
ἡμᾶς.

Εἰς τὸ τέλος.

Ἐν ὕμνοις τῷ Δαβὶδ, Ψαλμός, ξ 60.

Επάκσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου, πρόχες τῇ προσευχῇ μου.

Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν
καρδίαν μου, ἐν πτέρᾳ ὑψώσάς με.

Ωδήγησάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς με, πύργος ἰαχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθρῶ.

Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σε εἰς τὰς αἰῶνας. σκεπαθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σε.

Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου. Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβημένοις τὸ ὄνομά σε.

Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τῷ Βασιλέως προθήσεις. τὰ ἔτη αὐτῷ ἕως ἡμέρας γενεᾶς, καὶ γενεᾶς.

Διαμενεῖ ἄς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τῷ Θεῷ. ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτῷ τίς ἐκζητήσει;

Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σε εἰς τὰς αἰῶνας, τῷ ἀποδυναίμε τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούια

Εἰς τὸ τέλος

Ἐπὶ τῷ Γιδύμ. Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Ξα βι.

Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγίησεται ἡ ψυχὴ μου; παρ' αὐτῷ γὰρ τὸ σωτήριόν μου.

Καὶ γὰρ αὐτὸς Θεός μου, καὶ Σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, ἢ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον.

Ἔως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἀνδρωπῶν; φονεύετε πάντες ὑμεῖς, ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ;

Πλὴν τὴν τιμὴν μου ἐβελεύσαντο ἀπώσασθαι, ἔδραμον ἐν δίψῃ. Τῷ σώματι αὐτῶν εὐλόγησεν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρώησεν.

Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγηδι ἡ ψυχὴ μου, ὅτι παρ' αὐτῷ ἡ ὑπομονή μου. Ὅτι αὐτὸς Θεός μου, καὶ Σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, ἢ μὴ μεταναστεύσω.

Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου, καὶ ἡ δόξα μου. ὁ Θεὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ.

Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαῶν, ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτῷ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς ἡμῶν.

Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. ψευδῆς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐν ζυγοῖς τῷ ἀδικῆσαι, αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό.

Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἄρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε. Πλεῖτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προσίθεσθε καρδίαν.

Απαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός. δύο ταῦτα ἤκουσα, ὅτι τὸ κράτος τῆ Θεᾶ,
καὶ σὲ Κύριε τὸ ἔλεος, ὅτι σὺ ἀποδώσας ἐκάσῳ κατὰ τὰ ἔρ-
γα αὐτῆ.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ,

Ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆ Γεδαιας. ξβ'. 62.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδιψήσέ με ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου.
Ἐν γῆ ἐρήμῳ, καὶ ἀβάτῳ, καὶ ἀνύδρῳ, ἕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι,
τῆ ἰδεῖν τὴν δυνάμιν σου, καὶ τὴν δόξαν σου
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς, τὰ χεῖλη μου, ἐπαινέσασί σε.
οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς
χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ σέατος καὶ πίοτητος ἐμπληροῦμαι ἡ ψυχὴ μου. Καὶ χεῖλη ἀ-
γαθιάσεως αἰνέσα τὸ σῶμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς σρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέ-
των εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαθὰ
ἔσομαι.
Ἐκοπήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμὲ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ
κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ Βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πῶς ὁ
ὀμνύων ἐν αὐτῷ. Ὅτι ἐνεφράγη σῶμα λαλεντων ἄδικα.

Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. ξγ' 63.

Ἐισάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ. Ἀπὸ
φόβου ἐχθρῶν ἐξελῆ τὴν ψυχὴν μου.
Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομέ-
νων ἀδικίαν.
Ὅτι τινες ἠκόνησαν εἰς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον
αὐτῶν, πρᾶγμα πικρὸν.

Τε

Τὸ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἁμῶν. ἑξάπινα κατατοξεύσασιν αὐτὸν, καὶ ἐφοβηθήσονται. Ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν. διηγήσαντο τῷ κρύφαι παγίδα. Εἶπον τίς ὄψεται αὐτάς;

Ἐξηρευνήσαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσας.

Προσελεύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδία βαθεῖα, καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός.

Βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν, καὶ ἐξηθένησαν ἐπ' αὐτάς αἱ γλώσσαι αὐτῶν.

Ἐπαράχθησαν πάντες οἱ θεωρῶντες αὐτάς, καὶ εφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος.

Καὶ ἀνήγγαλαν τὰ ἔργα τῷ Θεῷ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτῷ συνῆκαν.

Ἐύφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐπαινέθησονται πάντες οἱ εὐδοεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. ἀληθεία.

Τὸ Τρισάγιον, εἶτα τὰ Τροπάρια. ἦχος πλ. α΄.

Ἀμαρτίας εἰς βάθι με ὀλιόθησαντα τρικυμία χαμάζα με ἀπογνώσεως· ἀλλὰ πρόφθασον Χριστέ ὡς παντοδύναμος κυβερνήτης τῆ παντός, καὶ πρὸς λιμένα γαλήνην προσόρμισον ἀπαθείας δι' εὐσπλαγχνίαν σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Ψυχὴ τὰ ὡδε πρόσκαιρα, τὰ δὲ ἐκεῖ αἰώνια· ὁρᾷ τὸ δικασήριον, καὶ ἐπὶ θρόνῳ τοῦ κριτῆν, καὶ τρέμω τὴν ἀπόφασιν· λοιπὸν ψυχὴ ἐπίστροφον, ἢ κρίσις ἀσυγχώρητος.

Ἡ ἐλπίς τῶν ἀπελπισμένων, ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων, ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ πεποιδότων, ἁγία δέσποινα Θεοτοκε τὴν βοήθειάν σε κατὰπεμψον ἡμῖν.

Τὸ Κύριε ἐλέησον μ' καὶ ἡ εὐχή.

Κύριε οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμε καὶ πολυελες ἐνάτισαι τῷ ἁποσευχῆματι καὶ ἀπόχεσι τῇ φωνῇ τῆ δαίσεως μα. Ποίησον μετ' ἐμῆ σημεῖον εἰς ἀγαθόν. ὀδηγήσόν με ἐν τῇ ὁδῷ σου, ἵνα πορεύομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανῶ τὴν καρδίαν μου εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. διότι μέγας εἶ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος, καὶ ἔκ ἐσιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς Κύριε· δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ εἰς τὸ βοηθεῖν καὶ παρακαλεῖν, καὶ σώζειν πάντας ἐσθ' ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ὄνομα σου Πατρὸς, καὶ σου Υἱοῦ, καὶ σου ἁγίου Πνεύματος.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΑΪΔΗΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ.

Ὁ δὲ Γερεμίας, καὶ Γεζεκιήλ, τῷ λαῷ τῆς παροικίας, ὅτι
ἐμελλον ἐκπορεύσθαι. Ψ. 64.

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐ-
χὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Εἰσάκουσον προσευχῆς μου. πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἦξα.

Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ
ἰλάσῃ.

Μακάριος, ὃν ἐξελέξω, καὶ προσελάβε, κατασκηνώσω ἐν ταῖς
κύλαις σου.

Πληθυσόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τῷ οἴκῳ σου. Ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυ-
μασὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περά-
των τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρᾶν.

Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτῆ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ. Ὁ συντα-
ράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης, ἡχος κυμάτων αὐτῆς τίς ὑπο-
εῖσεται;

Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέ-
ρατα ἀπὸ τῶν σημάτων σου, ἐξόδου πρωΐας, καὶ ἐσπέρας τέρφης.

Ἐπε-

Ἐπεσκέψω τὴν γῆν, καὶ ἐμέθυσας αὐτήν. Ἐπλήθυνας τῷ πλατίσαι αὐτήν.

Ὁ ποταμὸς τῷ Θεῷ ἐπληρώθη ὑδάτων. Ἡτοίμασας τὴν τροφήν αὐτῶν, ὅτι ἔτως ἡ ἐτοιμασία.

Τὰς αὐλακὰς αὐτῆς μέθυσον. Πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς. Ἐν ταῖς σαγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

Ἐὐλογήσεις τὸν σέφανον τῷ ἐνιαυτῷ τῆς χρηστότητός σε, καὶ τὰ πεδία σε πληοθήσονται πότιτος.

Πιανθήσονται τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζῶσονται.

Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνῶσι σῖτον. Κεκράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

Εἰς τὸ τέλος

Ὡδὴ Ψαλμοῦ ἀναστάσεως ξέ.

65.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. ψάλατε δὲ τῷ ὀνόματι αὐτῷ, Δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτῷ.

Εἶπατε τῷ Θεῷ, ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σε. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σε ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σε.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὲ τῷ ὀνοματί σε ὕψις.

Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τῷ Θεῷ. ὡς φοβερὸς ἐν βελαῖς ὑπὲρ τὰς ἴσες τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ μετασρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί. Ἐκεῖ εὐφρανθήσόμεθα ἐπ' αὐτῷ.

Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναθείᾳ αὐτῷ τῷ αἰῶνος. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῷ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπεσιν. Οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψέθωσαν ἐν ἑαυτοῖς.

Ἐὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀντίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτῷ.

Τῷ θεμένῳ τὴν ψυχὴν με εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τὰς πόδας με.

Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυρεῖται τὸ ἀργύριον.

Ἠσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα. Ἐθε θλίψας ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν,
ἐπεβίβασας ἀνδρώπας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.

Διήλθομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.
Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν. ἀποδώσω σοὶ τὰς
εὐχὰς μου, ἃς διέσαλε τὰ χεῖλη μου.

Καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψα μου.

Ὀλοκαυτώματα μεμυλωμένα ἀνοίσω σοὶ μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν,
ἀνοίσω σοὶ βόας μετὰ χιμάρων.

Δεῦτε, ἀκέσατε, καὶ διηγῆσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβέμενοι τὸν Θεόν,
ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

Πρὸς αὐτὸν τῷ σώματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

Δικίαν εἰ ἐθεώρην ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακυσάτω με Κύριος.

Διὰ τῆτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσέχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς ἐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτῆ ἀπ' ἐμῆ.

Εἰς τὸ τέλος.

Ἐν ὕμνοι. Ψαλμὸς ὡς τῷ Δαβίδ. Ξς'. 66.

Ὁ Θεὸς οἰκτερήσῃ ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσῃ ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρό-
σωπον αὐτῆ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Τῆ γνώμῃ ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι
λαοὶ πάντες.

Εὐφρανθήτωσαν, καὶ ἀγαλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαὸς ἐν εὐθύ-
τητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὀδηγήσῃς.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ
πάντες. Γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Εὐλογήσῃ ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλογήσῃ ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀγγελία.

Εἰς τὸ τέλος.

Ὡς τῷ Δαβίδ. Ξς'. 67.

Ἀνισήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῆ, καὶ φυγέ-
τωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτῆ οἱ μισῦντες αὐτὸν.

Ὡς ἐκλίπα καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώ-
 πε πυρός, ἕτως ἀπολένται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπε τῆ Θεῆ.
 Καὶ οἱ Δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τῆ Θεῆ,
 τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτῆ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπι-
 βεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν. Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

Καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτῆ. Ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπε αὐτῆ,
 τῆ Πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ Κριτῆ τῶν χηρῶν.

Ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτῆ. Ὁ Θεὸς κατοικίῃ μονοτρόπες ἐν οἴκῳ.
 Ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδράσιν. Ὁμοίως τῆς παραπικραίνοντάς,
 τῆς κατοικῆντάς ἐν τάφοις.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαισε ἐνώπιον τῆ λαῶ σε, ἐν τῷ διαβαίνειν
 σε ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Γῆ ἔσεισθη, καὶ γὰρ οἱ Οὐρανοὶ ἔσαξαν, ἀπὸ προσώπε τῆ Θεῆ τῆ
 Σινᾶ, ἀπὸ προσώπε τῆ Θεῆ Ἰσραὴλ.

Βροχήν ἐκέσιον ἀφοριεῖς ὁ Θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σε, καὶ ἠοδένησε, σὺ
 δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

Τὰ ζῶα σε κατοικῆσιν ἐν αὐτῇ. ἠτοίμασας ἐν τῇ χριστότητί σε τῷ
 πτωχῷ ὁ Θεός.

Κύριος δῶσα ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τῆ ἀγαπητῆ, τῇ ὠραιότητι τῆ οἴκε διε-
 λέσθαι σκύλα.

Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀναμέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περισερᾶς περιηρ-
 γυρωμένοι, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίε.

Ἐν τῷ διασέλλαν τὸν ἑπεραῖον Βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται
 ἐν Σελμών. ὄρος τῆ Θεῆ, ὄρος πῖον.

Ὁρος τετυρωμένοι, ὄρος πῖον. Ἰνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα;

Τὸ ὄρος, ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ. Καὶ γὰρ ὁ Κύριος
 κατασκηνώσει εἰς τέλος.

Τὸ ἄρμα τῆ Θεῆ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθυνέντων. Κύριος ἐν αὐ-
 τοῖς ἐν Σινᾶν ἐν τῷ ἁγίῳ.

Ἀνέβης ἄς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν. Ἐλάβες δόματα
 ἐν ἀνθρώποις.

Καὶ γὰρ ἀπειθύντας τῆ κατασκηνώσαι. Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός.

Ἐὐλογητός Κύριος ἡμέραν κατ' ἡμέραν. Κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς
 τῶν σωτηρίων ἡμῶν.

- Θ** Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τῆ σωζάν. καὶ τῆ Κυρία Κυρία αἱ διέξοδοι τῆ θανάτου.
- Π** λὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτῆ, κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμυλείαις αὐτῶν.
- Ε** ἴπε Κύριος ἐκ Βασάν ἐπισρέψω, ἐπισρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.
- Ο** πως ἂν βαφῆ ὁ πῆς σε ἐν αἵματι. ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σε ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτῆ.
- Ε** θεωρήθησαν αἱ πορεῖαι σε ὁ Θεός. αἱ πορεῖαι τῆ Θεῆμα τῆ Βασιλεύς, τῆ ἐν τῷ ἁγίῳ.
- Π** ροέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι φαλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.
- Ε** ν ἐκκλησίαις εὐλογᾶτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.
- Ε** κεί Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει.
- Α** ρχοντες Ἰῆδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβελῶν, ἄρχοντες Νεφθαλεὶμ.
- Ε** ντειλαι ὁ Θεὸς τῆ δυνάμει σε. Δυνάμωσον ὁ Θεὸς τῆτο, ὁ καταργάσω ἐν ἡμῖν.
- Α** πό τῆ ναῶ σε ἐπὶ Γερουσαλήμ, σοὶ οἴσσει Βασιλεὺς δῶρα.
- Ε** πιτίμησον τοῖς θηρίοις τῆ καλάμῃ. Ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν, τῆ ἐγκλεισθῆναι τῆς δεδοκιμασμένης τῷ ἀργυρίῳ.
- Δ** ιασκόρπισον ἔθνη τὰ τῆς πολέμους θέλοντα. Ἡΐξαι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.
- Α** ἰ βασιλεῖαι τῆς γῆς ἄσαστε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ.
- Τ** ῶ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν Οὐρανὸν τῆ Οὐρανῆ κατὰ ἀνατολάς.
- Γ** ῶ δὲ δῶσαι τῆ φωνῆ αὐτῆ φωνὴν δυνάμεως. δότε δόξαν τῷ Θεῷ.
- Ε** πὶ τὸν Ἰσραήλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτῆ, καὶ ἡ δυνάμις αὐτῆ ἐν ταῖς νεφέλαις.
- Θ** αυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἁγίοις αὐτῆ, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. Αὐτὸς δῶσαι δυνάμιν, καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτῆ, εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. ἀλληλία.

Εἰς τὸ τέλος.

ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Ψαλμ. 68.

Σ ῶσόν με ὁ Θεός, ὅτι ἀσήληθσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεῶν Ενε

Ενεπάγην εἰς Ἰλὸν βυθῆ, καὶ ἐκ ἔσιν ὑπόστασις.

Ἡλθον ἄς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με.

Ἐκοπίασα κρᾶζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου. Ἐξέλιπον οἱ ὄφθαλμοί μου ἀπὸ τῆ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.

Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, οἱ μισῶντές με δωρεάν.

Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως, ἃ ἔχ ἤρπαζον, τότε ἀπετίγγουν.

Ὁ Θεὸς σὺ ἐγνως τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμέλαιά μου ἀπὸ σὲ ἐκ ἀπεκρύβησαν.

Μὴ αἰχυνθεῖσιν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε Κύριε, Κύριε τῶν δυναμῶν.

Μὴ δὲ ἐντραπήσιν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητῶντές σε ὁ Θεὸς τῆ Ἰσραήλ.

Ὅτι ἐνεκά σε ὑπήνεγκα ὀναδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.

Ἀπληροτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρὸς μου.

Ὅτι ὁ ζῆλος τῆ οἴκου σου κατέφαγέ με. καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀναδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηθείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγενήθη ἄς ὀναδισμὸς ἐμοί.

Καὶ ἐθέμην τὸ ἐνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς ἄς παραβολήν.

Κατ' ἐμὲ ἠδολέαχον οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ ἄς ἐμὲ ἔφαλλον οἱ πίνοντες οἶνον.

Ἐγὼ δὲ τῆ προσευχῆς μου πρὸς σὲ Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας.

Ὁ Θεὸς, ἐν τῷ πλήθει τῆ ἐλεός σου ἐπάκυσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.

Σώσον με ἀπὸ πηλῆ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ. Ρυθάνην ἐκ τῶν μισόντων μου, καὶ ἐκ τῶν βαδῶν τῶν ὑδάτων.

Μὴ με καταποντισάτω καταιγὶς ὑδάτος, μὴ δὲ καταπιέτω με βυθός, μὴ δὲ συχέτω ἐπ' ἐμὲ φρεὰρ τὸ σῶμα αὐτῆ.

Ἐίσάκυσόν μου Κύριε ὅτι χρησὸν τὸ ἐλεός σου. Κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

Μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῆ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκυσόν μου.

Πρόχες τῆ ψυχῆ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν. Ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν μου
ῥυσαί με.

Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰχὺνὴν μου, καὶ τὴν ἐν-
τροπήν μου.

Ἐναντίον σε πάντες οἱ θλίβοντές με. Ὀνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυ-
χή μου, καὶ ταλαιπωρίαν.

Καὶ ὑπέμενα συζυπέμενον, καὶ ἐχὼ ὑπῆρξε, καὶ παρακαλεῖντας, καὶ
ἔχ' εὖρον.

Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρωμά μου χολὴν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν
με ὄξος.

Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀν-
ταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον.

Σκοτιθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τῷ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐ-
τῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.

Ἐκχεον ἐπ' αὐτὰς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλά-
βοι αὐτὰς.

Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐ-
τῶν μὴ ἔσω ὁ κατοικῶν.

Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυ-
μάτων μου προσεδήσαν.

Πρόδες ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δι-
καιοσύνη σου.

Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφή-
τωσαν.

Πτωχὸς, καὶ ἀλγῶν ἐμὶ ἐγώ. ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό με.

Αἰνέσω τὸ ὄνομα τῷ Θεῷ μου μετ' ὧδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει.

Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόχου νέου, κέρατα ἐκφέροντα, καὶ ὄπλᾶς.

Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν. Ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ
ζήσεται ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

Ὅτι ἠσκήσατε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τὰς πεπεδημένους αὐτῆ ἐκ
ἐξεδένωσεν.

Ἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ Οὐρανοὶ, καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ
ἔρποντα ἐν αὐτῇ.

Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς
Γαδαίας.

Καὶ

Καὶ κατοικήσασιν ἐκᾶ, καὶ κληρονομήσασιν αὐτήν.
Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σε καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ
ὄνομά σε κατασκηνώσασιν ἐν αὐτῇ.

Εἰς τὸ τέλος.

Τὸ Δαβὶδ εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με Κύριε. ΞΨ 69.

Ο Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόχες, Κύριε ἕως τὸ βοηθῆσαί μοι
σπεύσον.

Αἰχμυδῆτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητῶντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποσραφήτωσαν ἕως τα ὀπίσω, καὶ καταιχυδῆτωσαν οἱ βαλλόμενοι
μοι κακά.

Ἀποσραφήτωσαν παραυτίκα αἰχμυρόμενοι οἱ λέγοντές μοι, εὐγε,
εὐγε.

Ἀγαλλιάσασιν, καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητῶντές σε ὁ
Θεός. Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ
ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σε.

Ἐγὼ δὲ πτωχὸς ἄμι καὶ πένις, ὁ Θεὸς βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου, καὶ ῥύσης με ἅ σὺ, Κύριε μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ ᾠδὴν. ἀλληλία.

Τὸ Τρισάγιον, εἶτα τὰ Τροπάρια. ἦχος πλ. β.

Εννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβερὰν. καὶ θρηνῶ με τὰς πράξεις τὰς πο-
νηράς, πῶς ἀπολογήσωμαι τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ, ποία δὲ παρῆσις
ἀτενήσω τῷ κριτῇ ὁ ἄσωτος ἐγώ. εὐσπλαγχνε Πάτερ, γιὲ μονο-
γενεὲς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐλέησόν με. Δόξα.

Εἰς τὴν κοιλάδα τῆ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέθε, ὅταν
καθήσῃς ἐλεῆμων ποιῆσαι δικαίαν κρίσιν, μὴ δημοσιεύσης με τὰ κε-
κρυμμένα, μὴ δὲ καταιχύνης με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ φῶ-
σαι με ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με. Καὶ ᾠδ.

Ἐλπὶς καὶ σκέπη κραταῖα τῶν εἰς σὲ προσρεχόντων Θεοκλήτορ,
ἀγαθὴ προστασία τῆ κόσμου, ἰκέτευε σὺν ἄσωμάτοις ἐκτενώς, ὃν ε-
τεκες φιλανθρωπότατον Θεόν, ῥυθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐκ πάσης
ἀπειλῆς, μόνῃ εὐλογημένῃ.

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ.

Το Κύριε ἐλέησον ἡ ἐμὴ εὐχὴ.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἡ ἀθλίαις με ψυχῆς, τὴν νόσον ἢ τὴν ταυ-
της θεραπείαν ὁπζάμμος, ἰάτρευσον αὐτὴν ὡς οἶδας ἔνεκα τῆς πλήθους τῆς ἐλέας, καὶ
τῆς οἰκτιρῶν σε, διότι ἐκ τῶν ἔργων με ἔκ ἐσὶ μάλαγμα ὁπζεῖναι αὐτῇ, ἔτε ἔλεος
ἔτε καταδέσμες· ἀλλὰ σὺ ὁ ἐλθὼν μὴ δικαίως καλέσαι ἀλλὰ ἀμαρτωλὸς εἰς με-
τάνοιαν, ἐλέησον, οἴκτερον, συμπάθησον αὐτὴν. διάρρηξον τὸ χειρόγραφον τῶν
πολλῶν με, καὶ ἀσχεῶν με φράξων, καὶ ὁδήγησόν με, εἰς εὐθεῖαν ὁδόν σε,
ἵνα πορευόμενος ἐν τῇ ἀληθείᾳ σε διωήσομαι ὁφυγεῖν τὰ βέλη τῆς πονηρῆς, καὶ
ἔτως σαθῶμαι ἀκατακρίτως ἐνώπιον τῆς φοβερῆς βήματός σε, δοξάζων καὶ ἁ-
νυμῶν τὸ πανάγιόν σε ὄνομα εἰς ἔσο αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Τῷ Δαβὶδ Ψαλμὸς τῶν ἑῶν Γαδαβ, καὶ τῶν πρώτων ἀχμαλατιδέντων. ἀνεπιγραφὸς παρ' Εβραίοις ὁ. 70.

Επί σοι Κύριε ἤλπισα, μὴ καταιχυθῆιν εἰς τὸν αἰῶνα.
 Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σε ῥυσαίμε, καὶ ἐξελε με.
 Κλῖνον πρὸς με τὸ ἔσσε, καὶ σῶσον με.
 Γενῆ μοι ἄς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ ἄς τόπον ὄχυρον τῷ σῶσαί με.
 Ὅτι σερῶμά με, καὶ καταφυγὴ με εἰ σύ.
 Ὁ Θεός με, ῥυσαί με ἐκ χαρὸς ἀμαρτωλῶ, ἐκ χαρὸς παρανομηέντος,
 καὶ ἀδικηέντος.
 Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή με Κύριε, Κύριε ἡ ἐλπίς με ἐκ νεότητός με.
 Ἐπὶ σέ ἐπεσε ῥιχθὴν ἀπὸ γαστρός, ἐκ κοιλίας μητρός με. σὺ με εἰ
 σκεπασίς.
 Ἐν σοὶ ἡ ὑμνησίς με διὰ παντός. Ὡς αἶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολ-
 λοῖς, καὶ σὺ βοηθός με κραταίος.
 Πληρωθῆτω τὸ στόμα με αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σε, ὅλην
 τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σε.
 Μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν γήρως, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν με,
 μὴ ἐγκαταλίπῃς με.
 Ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί με ἐμοί, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχὴν με ἐ-
 βλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτό.

Λέγοντες, ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτὸν, καταδιώξατε, καὶ καταλάβετε αὐτὸν, ὅτι ἐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος.

Ὁ Θεὸς μου, μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμέ, ὁ Θεὸς μου, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόχες.

Αἰχυνθῆτωσαν, καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχὴν μου. Περιβαλέσωσαν αἰχὺνὴν, καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητῶντες τὰ κακά μοι.

Ἐγὼ δὲ διαπαντός ἐλπῶ ἐπὶ σέ, καὶ προδήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἰνεσίαν σε.

Τὸ σῶμα μου ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σε, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σε.

Ὅτι ἐκ ἐγνων γραμματείας, εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου. Κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σε μόνε.

Ὁ Θεὸς μου, ἃ ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι τῆ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σε.

Καὶ ἕως γήρως, καὶ πρεσβείης. Ὁ Θεὸς μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Ἐως ἂν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σε, τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ ἐρχομένῃ.

Τὴν δυναστείαν σε, καὶ τὴν δικαιοσύνην σε, ὁ Θεὸς ἕως τῶν ὑψίστων.

Ἄ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα, ὁ Θεὸς τίς ὁμοίός σοι;

Ὅσας ἐδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακὰς, καὶ ἐπισρέψας ἐζωοποίησάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς ἀνήγαγές με.

Ἐπλεόνασας ἐπ' ἐμέ τὴν μεγαλωσύνην σε, καὶ ἐπισρέψας παρεκάλεσάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ἐν σκεύεσι ψαλμῶν τὴν ἀλήθειάν σε ὁ Θεός. ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τῆ Ἰσραὴλ.

Ἀγαλλιᾶσονται τὰ χεῖλη μου ὅταν ψάλω σοι, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἦν ἐλυτρώσω.

Ἐτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σε, ὅταν αἰχυνθῶσι, καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητῶντες τὰ κακά μοι.

Εἰς τὸ τέλος.

Ἐς Σολομών, Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ. σά.

71.

Ὁ Θεὸς τὸ κριμὰ σε τῷ Βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σε τῷ Υἱῷ τῷ Βασιλέως.

Κρίνειν τὸν λαόν σε ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τὰς πτωχάς σε ἐν κρίσει.

- Α**ναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βενοὶ δικαιοσύνην.
Κρινεὶ τὰς πτωχὰς τῶ λαῷ, καὶ σώσει τὰς Ἰῆς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκοφαντὴν.
Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ Ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς Σελήνης γενεᾶς γενεῶν.
Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡς αἰετὸς ἐπὶ τὴν γῆν.
Ανατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆ δικαιοσύνη, καὶ πλήθος εἰρήνης, ἕως ἔσταναιρεδῆ ἡ Σελήνη.
Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης.
Ενώπιον αὐτῆ προπεσῶνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῆ χεῖν λείξασιν.
Βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ Νῆσοι δῶρα προσοίσασιν. Βασιλεῖς Ἀράβων, καὶ Σαβαῖ δῶρα προσάξασιν.
Καὶ προσκυνήσασιν αὐτῷ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς. Πάντα τὰ ἔσταναι δελεῦσασιν αὐτῷ.
Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάσε, καὶ πένητα, ὃν ἐχ ὑπῆρχε βοηθός.
Φείσεται πτωχῶ, καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει.
Εκ τόκου, καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἐντιμον τὸ ὄνομα αὐτῆ ἐνώπιον αὐτῶν.
Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τῆ χρυσίε τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτῆ διαπαντός. Ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσασιν αὐτόν.
Εσαι σῆριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἀκρῶν τῶν ὄρεων. Ὑπεραρδῆσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτῆ, καὶ ἐξανθήσασιν ἐκ πόλεως ὡς αἰετὸς τῆς γῆς.
Εσαι τὸ ὄνομα αὐτῆ εὐλογημένου εἰς τὰς αἰῶνας. Πρὸ τῆ Ἡλίου διαμῆνα τὸ ὄνομα αὐτῆ.
Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Πάντα τὰ ἔσταναι μακαριῶσιν αὐτόν.
Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῆ Ἰσραήλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.
Καὶ εὐλογημένου τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτῆ, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τοῦ αἰῶνα τῶ αἰῶνος.
Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτῆ πᾶσα ἡ γῆ. γένοιτο γένοιτο.

Δόξα, ὃ ἦν, Ἀγγλία.

Εξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαβὶδ τῷ ἰῷ Γεοργί.

Ψαλμοὶ τῷ Δ'σάφ. Ω' δὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον. αβ' 72.

Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.
 Ἐμὲ δὲ παραμικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες. Παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη
 τὰ διαβήματά μου.
 Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰρήνην ἀμαρτωλῶν θεωρῶν.
 Ὅτι ἐκ ἔσιν ἀνάενυσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ σφετέρημα ἐν τῇ μά-
 ρισι αὐτῶν.
 Ἐν κόποις ἀνθρώπων ἐκ εἰσὶ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων ἐμασιγασθήσονται.
 Δὰ τῆτο ἐκράτησεν αὐτὸς ἡ ὑπερηφανία αὐτῶν εἰς τέλος. περιεβά-
 λοντο ἀδικίαν, καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν.
 Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ σέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν, διήλθουσαν εἰς διάθεσιν
 καρδίας.
 Δενοήθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλά-
 λησαν.
 Ἐθεντο εἰς ἔρανὸν τὸ σῶμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διήλθεν
 ἐπὶ τῆς γῆς.
 Δὰ τῆτο ἐπισρέψα ὁ λαὸς με ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις εὐρεθή-
 σονται ἐν αὐτοῖς.
 Καὶ εἶπον· πῶς ἔγνω ὁ Θεός; καὶ εἰ ἔσι γινῶσις ἐν τῷ ὕψισῳ;
 Ἴδὲ ἔτοι οἱ ἀμαρτωλοὶ, καὶ εὐθηνῆντες εἰς τὸν αἰῶνα, κατέχον πλάτη.
 Καὶ εἶπα· ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου; καὶ ἐνιφάμην ἐν
 ἀθώοις τὰς χεῖράς μου;
 Καὶ ἐγενόμην μεμασιγασμένος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἐλεγχὸς μου
 ἕως τὰς πρωίας;
 Εἰ ἔλεγον, διηγῆσομαι ἔτι· Ἴδὲ τῇ γενεᾷ τῶν Τιῶν σε ἡσυνθέ-
 τηκα.
 Καὶ ὑπέλαβον τῆ γινῶναι. Τῆτο κόπος ἐστὶν ἐνώπιόν μου.
 Ἐως ἔ εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιασῆριον τῷ Θεῷ, καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔχατα
 αὐτῶν.
 Πλὴν, διὰ τὰς δολιότητας αὐτῶν, ἔθε αὐτοῖς κακά. Κατέβαλες
 αὐτὸς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι.

Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν; ἔξάπινα ἐξέλιπον, ἀπόλωτο, διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Ὡς αἰ ἐνύπνιον ἐξεγαρομένε. Κύριε, ἐν τῇ πόλει σε τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξαθενώσας.

Ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροί μου ἠλκοιώθησαν, καὶ γὰρ ἐξεδενωμένος, καὶ ἐκ ἐγνων.

Κτηνώδης ἐγενήθην παρὰ σοὶ, καὶ γὰρ διαπαντός μετὰ σέ.

Ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, καὶ ἐν τῇ βελῆσει ὠδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσελάβε με.

Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ Οὐρανῷ; καὶ παρὰ σὲ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;

Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου, καὶ ἡ σὰρξ μου, ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου, ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι ἰδὲ οἱ μακρύνοντες ἑαυτὲς ἀπὸ σέ ἀπολένται. Ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σέ.

Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολληᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου, τῷ ἐξαγγεῖλαί με πάσας τὰς ἀνέσεις σε, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

Συνίσταται τῷ Ἀσάφ. Ψαλμοί, οἴ. 73.

Για τί ὁ Θεὸς ἀπόσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμὸς σε ἐπὶ πρόβατα νομῆς σε;

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σε, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.

Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σε. Ὅρος Σιών τέτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Ἐπαρον τὰς χεῖράς σε ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν, εἰς τέλος, ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ σε.

Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισθύντες σε ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς σε.

Ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, καὶ ἐκ ἐγνώσαν. ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω.

Ὡς ἐν δρυμῶν ξύλων, ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐν πελέκει; καὶ λαξευτηρίῳ κατέῤῥαξαν αὐτήν.

Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σε, εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκῆνωμα τῷ ὀνόματός σε.

Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἰσυγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό. δεῦτε,
καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἐορτὰς τῆ Θεῶ ἀπὸ τῆς γῆς.

Τὰ σημεῖα αὐτῶν ἐκ ἄδομεν. ἐκ ἑσιν ἐστὶ Προφήτης, καὶ ἡμᾶς ἐ γνῶ-
σεται ἐστὶ.

Εως πότε ὁ Θεὸς, ὄνειδιεὶ ὁ ἐχθρὸς; παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ
ὄνομά σε εἰς τέλος;

Ἰνα τί ἀποσρέφεις τὴν χαρὰ σε, καὶ τὴν δεξιάν σε ἐκ μέσε τῆ κόλ-
πε σε εἰς τέλος;

Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ
τῆς γῆς.

Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σε τὴν θάλασσαν. Σὺ συνέτριψας τὰς
κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τῆ ὕδατος.

Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τῆ δράκοντος. Ἐδωκας αὐτὸν βρῶμα
λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι.

Σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους. Σὺ ἐξήρανας ποταμὸς Ἡΰδάμ.

Ἡ ἑσιν ἡμέρα, καὶ σὴ ἑσιν ἡ νύξ. Σὺ κατηρτίσω φαῦσιν, καὶ ἡλίῳ.

Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ἔωρα τῆς γῆς. Θέρος, καὶ ἑαρ σὺ ἐπί-
σας αὐτά.

Μνήσθητι ταύτης. Ἐχθρὸς ὄνειδισε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων
παρώξυνε τὸ ὄνομά σε.

Μὴ παραδῶς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογημένην σοι, τῶν ψυχῶν
τῶν πενήτων σε μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος.

Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σε, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι
τῆς γῆς οἰκῶν ἀνομιῶν.

Μὴ ἀποσραφήτω τεταπεινωμένος, καὶ κατηχυμένος. πτωχὸς καὶ πέ-
νης αἰνεσάσι τὸ ὄνομά σε.

Δώκασα ὁ Θεὸς, δίκασον τὴν δίκην σε, μνήσθητι τῆ ὄνειδισμῆ σε τῆ
ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σε. Ἡ ὑπερηφανία τῶν μισέν-
των σε ἀνέβη διαπαντός.

Δόξα, καὶ νῦν. ἀληλῦα.

Εἰς τὸ τέλος.

Μὴ διαφθείρης, Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ. οὐ.

74.

Εξομολογησόμεθά σοι ὁ Θεὸς, ἐξομολογησόμεθά σοι, καὶ ἐπικα-
καλεσόμεθα τὸ ὄνομά σε.

Δηγήσομαι πάντα τα θαυμάσιά σε. Όταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ εὐ-
 δύτητας κρινῶ.
 Ἐτάκη ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. ἐγὼ ἐσερέωσα τὰς
 ζύλας αὐτῆς.
 Ἐἴπα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ παρανομῆτε, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι, μὴ
 ὑψῆτε κέρας.
 Μὴ ἐπαίρετε ἕως ὑψοῦ τὸ κέρας ὑμῶν, καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τὴν Θεοῦ
 ἀδικίαν.
 Ὅτι ἔτε ἐξ ἐξόδων, ἔτε ἀπὸ δυσμῶν, ἔτε ἀπὸ ἐρήμων ὄρεων, ὅτι
 ὁ Θεὸς κριτὴς ἐστίν.
 Τῆτον ταπανοῖ, καὶ τῆτον ὑψοῖ. Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου, οἶνε ἀ-
 κράτε πλήρες κεράσματος.
 Καὶ ἐκλινεν ἐκ τότε ἕως τῆτος, πλὴν ὁ τραυγίας αὐτῆ ἐκ ἐξεκενώθη.
 Πίνονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς.
 Ἐγὼ δὲ ἀγαλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα. ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ.
 Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συνθλάσω, καὶ ὑψωθήσεται
 τὸ κέρας τῆ δικαίης.

Εἰς τὸ τέλος.

Ἐν ἕμνοισι, Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ὡδὴ πνευ-
 μασθεῖον. Ἀσσύριον. αἶ. 75.

Γνωστὸς ἐν τῇ Γαδαία ὁ Θεὸς, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα
 αὐτῆ.
 Καὶ ἐγενήθη ἐν ἠρήνῃ ὁ τόπος αὐτῆ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτῆ ἐν
 Σιών.
 Ἐκὴ συνετριφε τὰ κράτη τῶν τόξων, ὄπλου, καὶ ῥομφαίαν, καὶ πό-
 λερνον.
 Φωτίζεις σὺ θαυμασῶς ἀπὸ ὄρεων αἰωνίων. ἔταράχθησαν πάντες οἱ
 ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ.
 Ἐκινῶσαν ὑπνον αὐτῶν, καὶ ἔχ' εὖρον ἐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τῆ πλε-
 τε ταῖς χερσίν αὐτῶν.
 Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σε ὁ Θεὸς Ἰακώβ, ἐνύσαξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῖς
 ἵπποις.
 Σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι; ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σε.
 Ἐκ τῆ ἐρανῆ ἠκτίσας κρίσιν. Γῆ ἐφοβήθη, καὶ ἠσύχασεν.

Εν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεόν, τῆ σῶσαι πάντας τὰς πράξεις τῆς γῆς.

Ὅτι ἐν θυμῷ ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται σοι, καὶ ἐγκατάλαμα ἐν θυμῷ ἐορτάσῃ σοι.

Εὐξάθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν. πάντες οἱ κύκλω αὐτῆ οἴσασι δῶρα.

Τῷ φοβερῷ, καὶ ἀφαιρημένῳ πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς Βασιλευσὶ τῆς γῆς.

Εἰς τὸ τέλος.

ὑπὲρ Ἰδαμ, Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. σς'. 76.

Φωνῆ με πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ με πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέχε μοι.

Εν ἡμέρᾳ θλίψεώς με τὸν Θεόν ἐξεζήτησα, ταῖς χερσί με νυκτὸς ἐναντίον αὐτῆ, καὶ ἐκ ἠπατήθην.

Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ με. ἐμνήσθην τῆ Θεῆ, καὶ εὐφράνθην. ἠδολέχισα, καὶ ὀλιγοψύχισα τὸ πνεῦμά με.

Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί με. Ἐταράχθην, καὶ ἐκ ἐλάλησα.

Διηλογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην.

καὶ ἐμελέτησα, νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας με ἠδολέχων, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά με.

Μὴ ἕς τὰς αἰῶνας ἀπόσεται Κύριος; καὶ ἔ προσθήσει τῆ εὐδοκῆσαι ἔτι;

Ἡ ἕς τέλος τὸ ἔλεος αὐτῆ ἀποκόψαι; Συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεῶς εἰς γενεαν;

Μὴ ἐπιλήσεται τῆ οἰκτιρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτῆ τὰς οἰκτιρῆμας αὐτῆ;

καὶ εἶπα· νῦν ἠρξάμην. Αὕτη ἡ ἀβλοίστις τῆς δεξιᾶς τῆ ΥΨΙΣ.

Εμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου. Ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σε.

καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σε, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σε ἀδολεχήσω.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἀγίῳ ἡ ὁδός σε. Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ ἢ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια.

Ἐ γνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σε, ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σε τὸν λαόν σε, τὰς υἱὲς Ἰακώβ, καὶ Ἰωσήφ.

Εἶδосάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδосάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν. Ἐταράχθησαν ἄβυσσοι.

Πλήθος ἤχες ὑδάτων. Φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι.

Καὶ γὰρ τὰ βέλη σε διαπορεύονται. Φωνὴ τῆς βροντῆς σε ἐν τῷ τροχῷ.

Ἐφαναν αἱ ἀσραπαῖ σε τῇ Οἰκεμένη. ἔσαλεύθη, καὶ ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.

Ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ὁδοί σε, καὶ αἱ τρίβοι σε ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σε ἐγνωθήσονται.

Ὡς ἠγήσας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σε, ἐν χειρὶ Μωϋσῆ, καὶ Ἀαρών.

Δόξα, καὶ νῦν. ἀλληλία.

Τὸ Τρισάγιον, εἶτα τὰ Τροπάρια. ἤχος πλ'. β'.

Τὴν φοβεράν ἡμέραν τῆς παρουσίας σε, καὶ τὸ ἀδέκασον κριτήριον πτόεμενος Κύριε, ἐξίσταμαι καὶ τρέμω ὡς ἔχων πληθὺς ἁμαρτιῶν. Ἀλλά με πρὸ τῆ τέλους ὡς ἐλεήμων Θεός ἐπίσχεψον καὶ σῶσον με σωτήρ με πολυέλεε.

Δόξα.

Ὅτε θρόνοι εἰς κρίσιν τεθῶσι Κύριε, καὶ τῷ βήματί σε παρασῶσιν ἄνθρωποι, ἐπροτιμᾶται βασιλεὺς σρατιώτε, ἐχ ὑπερέχει ὁ δεσπότης τῆ δαλα· ἕκαστος γὰρ ἐκ τῶν ἰδίων ἔργων ἢ δοξασιθήσεται ἢ αἰχυνθήσεται.

Καὶ νῦν.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή παρθένε Μήτηρ μόνη Χριστὸ ἐγνώσθης, ὅτι ἔτεκες σαρκὶ τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ Κύριε ἐλέησον μ' καὶ ἡ εὐχη.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐν ἐλέει πλάσιος, καὶ ἐν εὐκτιρμοῖς ἀκατάληπτος, ὁ μόνος καὶ φύτιν ἀναμάρτητος, καὶ δι ἡμᾶς χωρὶς ἁμαρτίας γηρόμηνος ἄνθρωπος· εἰσάκησον, ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τῆς κατοδιώμα ταύτης δεήσεως, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμι ἐξ ἔργων ἀγαθῶν, καὶ ἡ καρδιά με τετάρακται ἐντός μου· σὺ γὰρ γινώσκεις ὑψίσε βασιλεῦ Κύριε ὁ Οὐρανῶ καὶ τῆ γῆς, ὅτι πᾶσαν με τὴν νεότητά ἐν ἁμαρτίαις καταδάπανησα, καὶ ὀπίσω ἤδη ἐπιδουμιῶν τῆ σαρκός με πορευθεὶς ὅλος ὅπῃ ἄρμα τῆ δαίμοσι γέγονα, ὅλος τῷ διαβόλῳ ἐπικολάθητα, διὰ παντὸς τῷ βορβόρῳ ἢ ἡδονῶν κύ-

Μ

λιώμενος, σκοτισθείς ἢ τὸν λογισμὸν ἀπὸ βρέφους ἕως μέχρι νῦν ἀδέποτε ἠθέλησα
 ποιῆσαι τὸ θέλημά σου τὸ ἅγιον. ἀλλ' ὅλος ὑπὸ τῶν πολιορκούντων με παθῶν ἀχμα-
 λατισθεὶς, γελῶς ἔκ πάγιον τοῖς δαίμοσιν ἐξηματίσα, μηδαμῶς δὲ νῦν λογισά-
 ρημος ὅτι ἀνυπόστατος ἡ ὀργὴ τῆ δὴ ἀμαρτωλοῖς ἀπειλήσῃ, ἔτι τὴν ἀποκειμένην
 γέενναν ἔπι πυρὸς, ὡς ὀντεῦθεν εἰς ἀπόγνωσιν ἐμπροσθῶν, ἔκ μηδαμῶς ὅν αἰδέσθῃ ἐ-
 πιπροφῆς γενόμενος· ἔρημος, γυμνός, τὸ δὲ σὺ φιλίας γεγέννημαι. ποῖον ἢ ἔ-
 δος ἀμαρτίας ἐκ ἐργασάμην, ποῖον ἔργον ἢ δαυμόνων ἢ διαπραξάμην; ποῖαν
 πρᾶξιν ἀχρὴν ἔκ ἄσωτον ἔκ μεδ' ὑπερβολῆς ἔκ παρῆς ἐτέλεσα; τὸν νῦν δι' ὀνθυμή-
 σεων σαρκικῶς κατεσπίλωσα· τὸ σῶμα διὰ μίξεων ἐκκλίσα· τὸ πνεῦμα διὰ συγ-
 καταθέσεως κατεμόλυνα, πᾶν μέλος τῆ ἐλευθερίας σαρκὸς ὑπηρετῆς ἔκ δαυεύειν ταῖς
 ἀμαρτίας ἠρέτισα. ἔτι τίς λοιπὸν ἔκ θρηνηθεῖ με τὸν ταλαίπωρον; τίς ἔκ πενθήσει
 με τὸν κατάκριτον; ἐγὼ ἢ μόνος Δέεσπота τὸν θυμὸν σε παρόργισα. ἐγὼ μόνος
 τὴν ὀργὴν σε κατ' ἐμὲ ἐξέκαυσα. ἐγὼ μόνος τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σε ἐποίησα, ὑ-
 πὲρ βαλὼν καὶ ὑπερνικήσας πάντας ἐδοῦ ἀπ' αἰῶνος ἀμαρτωλὸς, ἀσύγκριτα πτώσας
 ἔκ ἀσυγχώρητα. ἀλλ' ἐπειδὴ πολυέλεος ἔκ πολυεύσπλαγχνος ὑπάρχεις φιλάν-
 θρωπε, ἔκ ἀναμένεις τὴν τῶν ἀνθρώπων ὑπεροφὴν, ἰδὲ ἔκ αὐτὸς ἐπὶ ῥίπτω ἐμαυ-
 τὸν ἐνώπιον ἔκ φοβερῶ ἔκ ἀσέκτα σε βήματος· ἔκ ὡπερ τῶ ἀχράντων σε ποδῶν ἐραπ-
 τόμενος ὅκ βάθης ψυχῆς ἀνακράζω σοι, ἰλάσθητι Κύριε· συγχώρησον εὐδιάλλακτε,
 συμπάθησον τῆ ἀδενεία μου, ὑπὲρ κάμφθητι τῆ ἀπορία μου, πρόχες τῆ δεήσει μου,
 καὶ ἢ δακρύων μου μὴ παρσιωπήσῃς. δεξαι με μετανοῶντα, καὶ πεπλανημένον
 ὑπὲρ σέφον, ὑπερέφοντα ἐναγκάλεσαι, καὶ παρακαλῶντα συγχώρησον· ἔκ γὰρ
 ἔδου μετάνοιαν δικαίους· ἔκ ἔδου συγχώρησιν τοῖς μὴ ἀμαρτάνουσιν, ἀλλ' ἔδου μετάνοιαν
 ἐμοὶ τῶ ἀμαρτωλῶ, ὅν οἷς περ εἰς ἀγανάκτησίν σε διαπραξάμην, γυμνός ἔκ
 τετραχυλισμένος ἐνώπιόν σε παρῆσμαι καρδιογνώσα Κύριε, ἐξομολογέμενος ταῖς
 ἐμας ἀμαρτίας. ἔκ ἢ δυνάμει ἀτενίσαι καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος ἔκ Οὐρανῶ ὑπὸ τῆ βάρει
 ἢ δ ἀμαρτιῶν μου καμπτόμενος. Φώτισον ἐν ἐδοῦ ὀφθαλμοῖς τῆ καρδίας μου, καὶ δός μοι
 κατάνυξιν πρὸς μετάνοιαν, ἔκ σωτηριβίῳ καρδίας πρὸς διόρθωσιν, ἵνα μετὰ χηρῆς
 ἐλπίδος ἔκ ἀγαθῆς πληροφορίας πρὸς τὸν ἐκείθεν κόσμον πορεύσμαι, αἰνῶν καὶ
 εὐλογῶν, διὰ πάντος τὸ πανάγιόν σε ὄνομα ἔκ Πατρὸς, ἔκ τῆ Υἱῶ, ἔκ τῶ ἔξῃς

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἀρμονίης Γερῆς μελιχδεά ᾠσματα Δαβίδ.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ. οζ. 77.

Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου, κλίνατε τὸ ἔς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τῆς σόματός μου.

Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.

Ὅσα ἠέσαμεν, καὶ ἔγνωμεν αὐτὰ, καὶ οἱ Πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν.

Ὅτι ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν.

Ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνήσας τῆ Κυρίας, καὶ τὰς δυνασίας αὐτῆ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῆ, ἃ ἐποίησε.

Καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακώβ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραήλ.

Ὅσα ἐνετάλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τῆ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς Υἱοῖς αὐτῶν. Ὅπως ἂν γινῶ γενεὰ ἑτέρα.

Υἱοὶ οἱ τεχνησόμενοι, καὶ ἀναστήσονται, καὶ ἀπαγγελεῖσιν αὐτὰ τοῖς Υἱοῖς αὐτῶν.

Ἴνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τῆ Θεῶ, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτῆ ἐκζητήσωσιν.

Ἴνα μὴ γένωνται ὡς οἱ Πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνεσα.

Γενεὰ, ἣτις ἐκατεύθυνε τὴν καρδίαν ἑαυτῆς, καὶ ἐκ ἐπισώθη μετὰ τῆ Θεῶ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.

Υιοὶ Ἐφραΐμ ἐντάνοντες, καὶ βάζοντες τόξοις, ἐσράφησαν ἐν ἡμέ-
ρα πολέμου.

Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τῆ Θεῶ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῆ ἐκ ἠβαλή-
θισαν πορεύεσθαι.

Καὶ ἐπελάδοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτῆ, καὶ τῶν θαυμασιῶν αὐτῆ,
ἃν ἔδειξεν αὐτοῖς.

Ἐναντίον τῶν Πατέρων αὐτῶν, ἃ ἐποίησε θαυμάσια, ἐν γῆ Αἰγύπ-
τω, ἐν πεδίῳ Τάνεως.

Διέρρηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτῆς. Παρέσχησεν ὕδατα ὡσὰ ἄσιόν.
Καὶ ὠδήγησεν αὐτῆς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φω-
τισμῷ πυρός.

Διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτῆς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ.
Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμὸς ὕδατα.
Καὶ προσέθεντο ἔτι τῆ ἁμαρταναν αὐτῷ. Παρεπίκραναν τὸν Ὑψίστου
ἐν ἀνδρῶ.

Καὶ ἐξεπάρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τῆ αἰτῆσαι βρώ-
ματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν.

Καὶ κατελάλησαν τῆ Θεῶ, καὶ ἔπον· Μὴ δυνήσεται ὁ Θεὸς ἐτοιμά-
σαι τράπεζαν, ἐν ἐρήμῳ;

Ἐπὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα καὶ χιμάρροι κατεκλύ-
θισαν.

Μὴ καὶ ἄρτον δύναται δῆναι, ἢ ἐτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτῆ;
Δια τῆτο ἤκεισε Κύριος, καὶ ἀνεβάλετο, καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακώβ,
καὶ ὄργη ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

Ὅτι ἐκ ἐπίσευσαν ἐν τῷ Θεῷ, ἐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτῆ.
Καὶ ἐνετάλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέωξε.

Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς.

Ἄρτον ἁγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισιτισμὸν ἀπεσελεν αὐτοῖς
εἰς πλησμονήν.

Ἄπῃρε νότον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτῆ Λίβα.

Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτῆς ὡσὰ χυρὸν σαρκας, καὶ ὡσὰ ἄμμου θαλασσῶν
πεταὰ πτερωτὰ.

Καὶ ἐπέπεσον ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλω τῶν σκηνω-
μάτων αὐτῶν.

Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐνεπλήθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἠ-
νεγιεν αὐτοῖς. Οὐκ ἐσερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν.

Ἐτι τῆς βρώσεως ἔσης ἐν τῷ σώματι αὐτῶν, καὶ ὀργὴ τῷ Θεῷ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς.

Καὶ ἀπέκτανεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν, καὶ τὰς ἐκλεκτὰς τῷ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.

Ἐν πᾶσι τέτοις ἡμαρτον ἔτι, καὶ ἐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτῶν.

Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπεδῆς.

Ὅταν ἀπέκτανεν αὐτούς, τότε ἐξεζήτην αὐτὸν, καὶ ἐπέσρεφον, καὶ ὠρθριζον πρὸς τὸν Θεόν.

Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἔστι, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἔστι.

Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ σώματι αὐτῶν, καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ.

Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν ἐκ εὐθεΐα μετ' αὐτῶν, ἐδὲ ἐπισώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτῶν.

Αὐτὸς δὲ ἐστὶν οἰκτίρμων, καὶ ἰλάσκειται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, καὶ εἰ διαφθερεῖ.

Καὶ πληθυνεῖ τῷ ἀποσρέψαι τὸν θυμὸν αὐτῶν, καὶ ἐχὶ ἐγκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτῶν.

Καὶ ἐμνήσθη, ὅτι σὰρξ ἔστι, πνεῦμα πορευόμενον, καὶ ἐκ ἐπιστρέφον.

Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῆ ἀνύδρῳ;

Καὶ ἐπέσρεψαν, καὶ ἐπέειρασαν τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἅγιον τῷ Ἰσραὴλ παρώξυναν.

Καὶ ἐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτούς ἐκ χειρὸς θλίβοντος.

Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτῶν, καὶ τὰ τέρατα αὐτῶν ἐν πεδίῳ Τάνεως.

Καὶ μετέσρεψεν εἰς αἷμα τὰς ποταμὸς αὐτῶν, καὶ τὰ ὄμβρηματα αὐτῶν ὅπως μὴ πίωσιν.

Ἐξαπέσειλεν εἰς αὐτούς κυνόμυϊαν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς, καὶ βάρβαρον, καὶ διέφθερεν αὐτούς.

Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τὰς καρπὰς αὐτῶν, καὶ τὰς πόνας αὐτῶν τῇ ἀκρίδι.

Ἄπειτεινευ ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν, καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ παχυνῇ.

Καὶ παρέδωκεν ἕς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ τὴν ὑπαρξίαν αὐτῶν τῷ πυρί.

Ἐξαπέσειλεν ἕς αὐτὰς ὄργην θυμῷ αὐτῆ, θυμὸν, καὶ ὄργην, καὶ θλίψιν, ἀποβολὴν δὲ ἄγγελων πονηρῶν.

Ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὄργῃ αὐτῆ, καὶ ἐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν ἕς θάνατον συνέκλεισε.

Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ Αἴγύπτῳ, ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν, ἐν τοῖς σιηνώμασι Χάμ.

Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτῆ, καὶ ἀνήγαγεν αὐτὰς ὡς ποιμνιον ἐν ἐρήμῳ.

Καὶ ὠδήγησεν αὐτὰς ἐπ' ἐλπίδι, καὶ ἐκ ἐδαλίαςαν, καὶ τὰς ἐχθρὰς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα.

Καὶ ἀσῆγαγεν αὐτὰς ἕς ὄρος ἀγιάσματος αὐτῆ, ὄρος τῆτο, ὃ ἐκτίθησάτο ἡ δεξιὰ αὐτῆ.

Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν Ἐθνη, καὶ ἐκλιροδότησεν αὐτὰς ἐν χοινίῳ κληροδοσίας.

Καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σιηνώμασι αὐτῶν τὰς φυλάς τῆ Ἰσραήλ.

Καὶ ἐπέρασαν, καὶ παρέπικραναν τὸν Θεὸν τὸν ὑψιστον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῆ ἐκ ἐφυλάξαντο.

Καὶ ἀπέσρεψαν, καὶ ἠδέτησαν, καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, μετεσράφησαν ἕς τόξον σρεβλόν.

Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βενοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν.

Ἦκεσεν ὁ Θεός, καὶ ὑπερέϊδε, καὶ ἐξεδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραήλ.

Καὶ ἀπώσατο τὴν σικηνὴν Σιλῶμ, σικηνῶμα, ὃ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις.

Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰχὺν αὐτῶν, καὶ τὴν κακονὴν αὐτῶν εἰς χῆρας ἐχθρῶν.

Καὶ συνέκλεισεν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτῆ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτῆ ὑπερέϊδε.

Τὰς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν ἐκ ἐπειθήθησαν.

Οἱ Ἰερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἐπεσον, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν ἐκλαυθήσονται.

Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, ὡς δυνατός, καὶ κεκραιπαλῆκώς ἐξ οἴνου.

Καὶ ἐπάταξε τὰς ἐχθρὰς αὐτῆ εἰς τὰ ὀπίσω. Ὅνειδος αἰῶνιου ἔδωκεν αὐτοῖς.

Καὶ ἀπόσωτο τὸ σκῆνωμα Ἰωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραΐμ ἐκ ἐξελέξατο.

Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Γέδα, τὸ ὄρος τὸ Σιών, ὃ ἠγάπησε.

Καὶ ὠκοδόμησεν ὡς μενοικέρωτος τὸ ἅγιασμα αὐτῆ ἐν τῇ γῆ, ἐδεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Καὶ ἐξελέξατο Δαβὶδ τὸν δάλον αὐτῆ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων.

Ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτὸν, ποιμαίνειν Ἰακώβ τὸν δάλον αὐτῆ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτῆ.

Καὶ ἐποίμανεν αὐτὰς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτῆ, καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χαρῶν αὐτῆ ὠδήγησεν αὐτὰς.

Δόξα, καὶ ἰσὺς ἀληθεία.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ. οἵ.

78.

Ο Θεὸς ἦλθουσαν Ἐφραΐμ εἰς τὴν κληρονομίαν σε, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σε.

Ἐφθεντο Ἰερουσαλὴμ ὡς ὀπώροφυλάκιον. Ἐφθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δέλων σε, βρώματα τοῖς πετινοῖς τῆ Οὐρανῆ, τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σε τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ κύκλῳ Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐκ ἦν ὁ θάπτων.

Ἐφενήθημεν ὄναδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμός, καὶ χλευασμός τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

Ἐως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζήλος σε;

Ἐκχεον τὴν ὀργήν σε ἐπὶ τὰ Ἐφραΐμ τὰ μὴ γινώσκοντά σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἱ τὸ ὄνομά σε ἐκ ἐπεικαλέσαντο.

Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτῆ ἠρήμωσαν.

Μὴ μνησθῆς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων. Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμόσι Κύριε, ὅτι ἐπτώχευσάμεν σφόδρα.

Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐνεκεν τῆς δόξης τῆ ὀνόματός σε. Κύριε ἴσῃσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλασθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἐνεκεν τῆ ὀνόματός σε.

Μή-

Μήποτε εἶπωσι τὰ Ἐθνη, πῆ ἔστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς Ἐθνεσιν, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν.
 Ἡ ἐκδίησις τῆ αἵματος τῶν δέλων σε τῆ ἐκκεχυμένε. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σε ὁ σαναγμὸς τῶν πεπεδημένων.
 Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τῆ βραχίονός σε, περιποίησαι τὰς Υἱὰς τῶν τεθανατωμένων.
 Ἀπόδος τοῖς γάτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν, τὸν ὀναδισμόν αὐτῶν, ὃν ὠνείδισάν σε Κύριε.
 Ἡμεῖς δὲ λαός σε, καὶ πρόβατα νομῆς σε. Ἀνδομολογησόμεθά σοι ὁ Θεὸς ἄς τὸν αἰῶνα.
 Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελεῖται τὴν αἰνεσίαν σε.

Εἰς τὸ τέλος. Ὑπὲρ τῆ ἀλλοιωθησομένων, μαρτύριον τῷ Ἀσάφ.

Ψαλμὸς ὑπὲρ τῆ Ἀσσυρίας. οἶ. 79.

Ὁ Ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ, πρόσχες. Ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον τὸν Ἰωσήφ.
 Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερεβιμ ἐμφάνηθι, ἐναντίον Ἐφραὶμ, καὶ Βενιαμὴν, καὶ Μανασσῆ.
 Ἐξέγειρον τὴν δυνασάαν σε, καὶ ἔλθε ἄς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.
 Ὁ Θεὸς ἐπίσρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σε, καὶ σωθисόμεθα.
 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἕως πότε ὀργίξῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν δέλων σε;
 Ψωμίεις ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ.
 Ἐθε ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.
 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίσρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σε· καὶ σωθисόμεθα.
 Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετήρας. Ἐξέβαλες Ἐθνη, καὶ κατεφύτευσας αὐτήν.
 Ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν.
 Ἐκάλυψεν ὄρη ἢ σκιὰ αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρες τῆ Θεῆ.

Ἐξέτανε τὰ κλήματα αὐτῆς, ἕως θαλάσσης, καὶ ἕως ποταμῶν τὰς παραφυάδας αὐτῆς.

Ἵνα τί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν;

Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὡς ἐκ δρυμῆ, καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν.

Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίσρεψον δὴ, καὶ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανῶ, καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἀμπελον ταύτην.

Καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σε. Καὶ ἐπὶ τὸν ἀνδρῶπι, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῶ.

Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ, καὶ ἀνεσηκαμμένη, ἀπὸ ἐπιτιμῆσεως τὰ προσώπτεσε ἀπολένται.

Γενηθήτω ἡ χεὶρ σε ἐπ' ἀνδρα δεξιᾶς σε, καὶ ἐπὶ τὸν ἀνδρῶπι, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῶ.

Καὶ ἔμῃ ἀποσῶμεν ἀπὸ σε. Ζωώσας ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σε ἐπικαλεσόμεθα.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίσρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σε καὶ σωθῆσόμεθα.

Ἐἰς τὸ τέλος:

Ἦπερ τῆς ληνῶν, ψαλμὸς ὡς καὶ τῆς ἀσάφ. π'. 80.

Ἀγαλλιᾶθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν. ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Λάβετε ψαλμὸν, καὶ δότε τύμπανον, ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας.

Σαλπίζατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν εὐσήμῳ ἡμέρα ἑορτῆς ἡμῶν.

Ὅτι πρόσαγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐσι, καὶ κῆμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσήφ ἔθετο αὐτὸν, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Γλῶσσαν, ἣν ἐκ ἔγνω, ἤκασεν.

Ἀπέσχησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτῆ. Αἱ χεῖρες αὐτῆ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδέλευσαν.

Ἐν θλίψῃ ἐπεκαλέσω με, καὶ ἔρρυσάμην σε. Ἐπήνεσά σε ἐν ἀποκρυφῷ καταιγίδος. Ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας.

ἤκασον λαός με, καὶ διαμαρτύρομαί σοι. Ἰσραὴλ ἐὰν ἀκήσης με, ἔκ ἔσαι ἐν σοὶ Θεὸς πρόσφατος, ἐδὲ προσκυνήσας Θεῷ ἄλλοτρίῳ.

Εἰ γὰρ ἄμι Κύριος ὁ Θεός σε, ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
Πλάτυνον τὸ σῶμα σε, καὶ πληρώσω αὐτό.

Καὶ ἐκ ἤκασεν ὁ λαός με τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ ἐπροσέχε μοι.
Καὶ ἐξάπεσαλα αὐτὸς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν.
πορεύονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.

Εἰ ὁ λαός με ἤκουσέ με, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη.

Ἐν τῷ μηδενὶ αὐτὸς ἐχθρὸς αὐτῶν ἐταπεινώσα, καὶ ἐπὶ τὸς θλίβοντας
αὐτὸς ἐπέβαλον αὐτὴν χεῖρά μου.

Οἱ ἐχθροὶ Κυρία ἐφύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσαι ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν
αἰῶνα.

Καὶ ἐφώμισεν αὐτὸς ἐν σέατος τυρῆ, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτα-
σεν αὐτὸς.

Δόξα, καὶ νῦν. ἀλληλία.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ. πα.

81.

Ὁ Θεὸς ἔση ἐν συναγωγῇ Θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ Θεὸς διακρινεῖ.

Ἐὼς πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε;

Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ, ταπεινὸν καὶ πένιτα δικαιοῦσατε.

Ἐξέλεσθε πένιτα, καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ῥύσατε αὐτόν.

οὐκ ἐγνώσαν, ἔδεδυνήσαν, ἐν σκότει διαπορεύονται. Σαλευθήτω-
σαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

Ἐγὼ εἶπα, Θεοὶ ἔσε, καὶ Υἱοὶ Ὑψίστου πάντες.

Ἔμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων πί-
πτετε.

Ἀνάσα ὁ Θεός, κρίνων τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσας ἐν πᾶσι
ταῖς ἐθνεσιν.

Ὡδή Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ. πβ.

82.

Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεται σοι; μὴ σιγήσης, μὴ δὲ καταπραΰνης
ὁ Θεός.

Ὅτι ἰδὲ οἱ ἐχθροὶ σε ἤχησαν, καὶ οἱ μισῶντές σε ἦσαν κεφαλὴν.

Ἐπὶ τὸν λαόν σε κατεπανηργεύσαντο γνώμην, καὶ ἐβαλεύσαντο κα-
τὰ τῶν ἁγίων σε.

Εἶπον, δεῦτε ἢ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτὲς ἐξ Ἐθνης, καὶ ἔμὴ μνησθῆ, τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι.

Ὅτι ἐβηλεύσαντο ἐν ὁμοιοῖα ἐπὶ τὸ αὐτὸ, κατὰ σὲ διαθήκην διέθεντο. Τὰ σκηνώματα τῶν Γεμαίων, καὶ οἱ Ἰσμαηλίται.

Μωάβ, καὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ, Γεβάλ, καὶ Ἀμμών, καὶ Ἀμαλῆκ, ἀλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικόντων Τύρον.

Καὶ γὰρ ἢ Ἀσσερ συμπαραγείετο μετ' αὐτῶν. ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς Υἱοῖς Δώτ.

Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιάμ, καὶ τῷ Σισάρα, ὡς τῷ Γαβεὶμ ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισσῶν.

Ἐξολοθρεύθησαν ἐν Ἀενδώρ. ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῆ.

Θεὸς τὲς ἄρχοντας αὐτῶν, ὡς τὸν Ὠρήβ, καὶ Ζήβ, καὶ Ζεβεὲ, καὶ Σαλμυάν.

Πάντας τὲς ἄρχοντας αὐτῶν· οἵτινες εἶπον, κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιασῆριον τῆ Θεῆ.

Ὁ Θεός με θεὸς αὐτὲς ἕως τροχόν, ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου.

Ὡσεὶ πῦρ, ὃ διαφλέξει δρυμόν. Ὡσεὶ φλόξ, ἢ κατακαύσει ὄρη.

Οὕτω καταδιώξεις αὐτὲς ἐν τῇ καταιγίδι σου καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου συνταραξεις αὐτὲς.

Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητήσῃσι τὸ ὄνομά σε Κύριε.

Λίχυνθήτωσαν, καὶ παραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος, καὶ ἐντραπήτωσαν, καὶ ἀπολεσώσαν.

Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος. Σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰς τὸ τέλος.

Υπὲρ τῆς λυῶν, τοῖς υἱοῖς Κορέ, Ψαλμός. πγ'. 83.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σε Κύριε τῶν δυνάμεων. Ἐπιποθεῖ, καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ με ἕως τὰς αὐλὰς τῆ Κυρίε.

Ἡ καρδιά με, καὶ ἡ σαρξ με ἠγαλλίασαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ σρεθίου εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ πρυγῶν νοσσίαν ἑαυτῇ, ἔθησα τὰ νοσσία ἑαυτῆς.

Τὰ θυσιάσθηρά σε Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεύς μου, καὶ ὁ Θεός μου.
Μακάριοι οἱ κατοικῆντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων
αἰνέσασί σε.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοί. Ἀναβάσθης ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῆ διεδέξο. ἕς τὴν κοιλάδα τῆ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τό-
πον ὃν ἔδετο.

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν. Πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς
δύναμιν. Ὁφθῆσεται ὁ Θεός τῶν Θεῶν ἐν Σιών.

Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτι-
σαι ὁ Θεός Γακώβ.

Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε ὁ Θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τῆ
Χρισῆσε.

Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας.

Ἐξελεξάμην παραρῥιπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τῆ Θεῆ μου μᾶλλον, ἢ οἰκῆν
με ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν.

Ὅτι ἔλεος, καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος. Ὁ Θεός χάριν καὶ δόξαν
δώσει.

Κύριος ἐσπερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, μακάριος ἀνδρῶπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Εἰς τὸ τέλος.

Τῶς ἰηοῖς Κορὲ, Ψαλμός. πδ. 84.

Ἐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέσρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Γακώβ.
Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου. ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρ-
τίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου, ἀπέσρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμῆ σου.

Ἐπίσρεψον ἡμᾶς ὁ Θεός τῶν σωτηριῶν ἡμῶν, καὶ ἀπόσρεψον τὸν θυ-
μόν σου ἀφ' ἡμῶν;

Μὴ εἰς τὰς αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τῆν ὀργήν σου ἀπὸ γε-
νεᾶς εἰς γενεάν;

Ὁ Θεός, σὺ ἐπίσρεψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται
ἐπὶ σοί.

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου, δώης ἡμῖν.

Ἰκεσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι λαλήσει εἰρήνην
ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτῆ, καὶ ἐπὶ τὰς ὁσείας αὐτῆ, καὶ ἐπὶ τὰς ἐπίσρεφον-
τας καρδίαν ἐπ' αὐτόν.

Πλήν

Πλὴν ἐγγύς τῶν φοβημένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτῆ, τῆ κατασκη-
νῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῆ ἡμῶν.

Ἐλεος, καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ διεκυψε.

Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν
αὐτῆς.

Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτῆ προπορεύσεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ δια-
βήματα αὐτῆ.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀγγηλία.

Τὸ Τρισάγιον, εἶτα τὰ Τροπάρια. ἤχος βρυγός.

Εχασα ψυχὴ με τὸ ἰατρεῖον τῆς μετανοίας, πρόσελθε δακρύεσα
ἐν ζεναγμοῖς κραυγάζεσα τῷ ἰατρῷ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ἐλεύ-
θέρωσον με φιλάνθρωπε ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων, συναρίθμη-
σόν με τῇ πόρῃ καὶ τῷ λιγῇ καὶ τῷ τελῶνι, καὶ δώρησαί μοι ὁ Θεὸς τῶν
ἀνομιῶν με τὴν συγχώρησιν, καὶ σῶσον με.

Δόξα

Τῷ Τελῶνι τὴν μετανοίαν ἐκ ἐξήλωσα, καὶ τῆς Πόρῃς τὰ δά-
κρυα ἐκέκτημαι, ἀπορῶ γὰρ ἐκ πυρώσεως τῆς τοιαύτης διορθώσεως.
Ἀλλὰ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ σῶσον με Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν

Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, τὸν υἱόν σε δυσώπει σὺν ταῖς ἄνω
δυνάμεσι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν πρὸ τέλους δωρήσασθαι, καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ Κύριε ἐλέησον μ' ἐν ᾠχῇ.

Λάμπρον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν φιλάνθρωπε Κύριε, τὸ τῆ σῆς θεογνωσίας ἀκή-
ρατον φῶς, καὶ τὰς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν τῆς Εὐαγγελικῆς
σε κηρυγμάτων κατανοήσιν. Ἐνθες ἡμῖν καὶ τῶν μακαρίων σε ἐντολῶν φόβον, ἵνα
τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες, πνευματικῶς πολιτείαν μετέλθωμεν,
πάντα τὰ πρὸς εὐαρέσθησιν σε φρονῶντες καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς καὶ
ἀγιασμὸς καὶ σωτὴρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Προσευχὴ τοῦ Δαβὶδ. πῆ. 85.

Κλίνον Κύριε τὸ ἔς σε, καὶ ἐπάκουσόν με, ὅτι πτωχὸς, καὶ πένης εἰμι ἐγώ.
 Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁσιὸς εἰμι. Σῶσον τὸν δούλον σου ὁ Θεὸς με τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.
 Ἐλέησόν με κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κειράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.
 Εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τὴν δούλε σου, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.
 Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς, καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλυμένοις σε.
 Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.
 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ, ὅτι ἐπήκυσάς μου.
 Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν Θεοῖς Κύριε, καὶ ἕκ ἐστι κατὰ τὰ ἔργα σου.
 Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξασι, καὶ προσκυνήσασιν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ δοξάσασσι τὸ ὄνομά σου.
 Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ ἃ Θεὸς μόνος.
 Ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.
 Εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τὴν φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.
 Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεὸς με ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
 Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἔρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἅδης κατωτάτης.

Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανάκησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐπρόεθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρων, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με. Δὸς τὸ κράτος σε τῷ παιδί σε, καὶ σῶσον τὸν Υἱὸν τῆς παιδίσκης σε.

Ποίησον μετ' ἐμὲ σημαῖον ἕως ἀγαθόν, καὶ ιδέτωσαν οἱ μισῶντές με, καὶ αἰχμηθήτωσαν. Ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Τοῖς ἤοις Κορέ, Ψαλμὸς ᾠδῆς. πς. 86.

Οἱ θεμέλιοι αὐτῆ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς Ἁγίοις. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σημάματα Ἰακώβ.

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σε ἡ πόλις τῆ Θεῶ.

Μνησθήσομαι Ῥαὰβ, καὶ Βαβυλώνας τοῖς γινώσκασίμε.

Καὶ ἰδὲ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύροι, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιοπῶν. Οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκῆ.

Μήτηρ Σιών, ἑρᾷ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος.

Κύριος διηγῆσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τέτων, τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ.

Ὡς εὐφραينوμένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Ὡδὴ Ψαλμὸ τοῖς ἤοις Κορέ, εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Μαελέθ τῆ ἀπεκριθῆναι λόγον συνέσιως Αἰθάρ τῷ Ἰσραηλίτῃ. πς. 87.

Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου. ἡμέρας ἐκέκραξα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίου σε. Ἐἰσελθέτω ἐνώπιόν σε ἡ προσευχή μου. Κλῖνον τὸ ἔς σε εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογιάθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῆαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν ἐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χαρὸς σε ἀπόδησαν.

Ἐφεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπὶ ἐμὲ ἐπασχρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντα τὰς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπὶ ἐμέ.
 Ἐμάκρυνας τὰς γνωσάς με ἀπὸ ἐμῆ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
 Παρεδόθην, καὶ ἔκ ἐξεπορευόμην. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠοδένησαν ἀπὸ πτωχείας.
 Ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖρας μου.
 Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσῃς θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσῃσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;
 Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ.
 Μὴ γνωδῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;
 Καὶ γὰρ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτὸ ἢ προσευχή μου προφθάσα σε.
 Ἰνα τί Κύριε ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποσρέφῃς τὸ προσώπόν σου ἀπὸ ἐμῆ;
 Πτωχός εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου. Ὑψωθῆς δὲ, ἐταπανώθην, καὶ ἐξηγορήθην.
 Ἐπὶ ἐμὲ διήλθον αἱ ὀργαί σου. Οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
 Ἐκύλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ. Ὅλην τὴν ἡμέραν περιέχου με ἄμα.
 Ἐμάκρυνας ἀπὸ ἐμῆ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τὰς γνωσάς με ἀπὸ ταιπωρίας.

Δόξα, καὶ ψῆ. ἀλληλία.

Συνίστασι Δαβὶδ τῷ Ἰσραηλῆτι. ψή.

89.

Τὰ ἐλέη σε Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.
 Εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ σώματί μου.
 Ὅτι ἅπασ, εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς Οὐρανοῖς ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου.
 Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὡμοσα Δαβὶδ τῷ δέλω μου.
 Ἔως τῆ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμά σου.
 Καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεάν καὶ γενεάν τὸν θρόνον σου.
 Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν Ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

- Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ; ἢ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν Υἱοῖς Θεῶν;
- Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βελῇ ἁγίων, μέγας ἢ φοβερός ἔστιν ἐπὶ πάντας τὰς περὶ κύκλω αὐτῆ.
- Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὁμοίός σοι; δυνατὸς ἢ Κύριε, ἢ ἡ ἀλήθειά σε κύκλωσεν.
- Σὺ δεσπόζεις τῆ κράτος τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνας.
- Σὺ ἐταπάνωσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον, ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σε διεσκόρπισας τὰς ἐχθρὰς σε.
- Σοὶ εἰσὶν οἱ Οὐρανοὶ, ἢ σὴ ἔστιν ἡ γῆ. Τὴν Οἰκεμένην, ἢ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐδεμελίωσας. Τὸν Βορρᾶν, ἢ τὴν θάλασσαν σὺ ἐκτίσας.
- Θαβῶρ, ἢ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σε ἀγαλλιάσονται. Σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναθείας.
- Κραταιωθήτω ἡ χεὶρ σε, ὑψωθήτω ἡ δεξιὰ σε. Δικαιοσύνη ἢ κρίμα, ἐτοιμασία τῆ θρόνου σε.
- Ἐλεος, ἢ ἀλήθεια προπορεύσονται πρὸ προσώπου σε. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμὸν.
- Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τῆ προσώπου σε πορεύσονται, ἢ ἐν τῷ ὀνόματί σε ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν, ἢ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σε ὑψωθήσονται.
- Ὅτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, ἢ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σε ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν.
- Ὅτι τῆ Κυρία ἡ ἀντίληψις, ἢ τῆ ἁγία Ἰσραὴλ Βασιλέως ἡμῶν. Τότε ἐλάλησας ἐν ὄρασι τοῖς Υἱοῖς σε, ἢ εἶπας. Ἐδέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατὸν. Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τῆ λαῶν μου.
- Ἐβρον Δαβὶδ τὸν δελόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισά αὐτόν.
- Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήφεται αὐτῷ, ἢ ὁ βραχίον μου καταχύσει αὐτόν.
- Οὐκ ὠφελήσα ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, ἢ υἱὸς ἀνομίας ἐ προδῆσα τῆ κακῶσαι αὐτόν.
- Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτῆ τὰς ἐχθρὰς αὐτῆ, ἢ τὰς μισήσοντας αὐτόν τροπώσομαι.
- Καὶ ἡ ἀλήθειά μου, ἢ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτῆ, ἢ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτῆ.

Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσῃ χάρα αὐτῆ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτῆ.
Αὐτὸς ἐπικαλέσεται με, πατήρ μου ἢ σὺ, Θεός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ
τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ γὰρ πρῶτότοκον θήσομαι αὐτὸν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι
τῆς γῆς.

Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ.

Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτῆ, καὶ τὸν θρό-
νον αὐτῆ, ὡς τὰς ἡμέρας τῆ ἑρανῆ.

Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτῆ τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασί μου
μὴ πορευθῶσιν.

Ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλά-
ξωσιν.

Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ἐν μάστιγι τὰς ἀδι-
κίας αὐτῶν.

Τὸ δὲ ἔλεός μου ἔμὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτῶν, ἕδ' ἔμὴ ἀδικήσω ἐν
τῇ ἀληθείᾳ μου.

Οὐδ' ἔμὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐμπορευόμενα διὰ τῶν
χειλέων μου, ἔμὴ ἀδετήσω.

Ἀπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαβὶδ ψεύσομαι. Τὸ σπέρμα
αὐτῆ ἄς τὸν αἰῶνα μενεῖ.

Καὶ ὁ θρόνος αὐτῆ, ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου, καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρ-
τισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς ἐν ἑρανῶ πιστός.

Σὺ δὲ ἀπόσω, καὶ ἐξεδένωσας, ἀνεβάλε τὸν Χρισόν σου.

Κατέσρεψας τὴν διαθήκην τῆ δόλου σου, ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ
ἁγίασμα αὐτῆ.

Καθάρτες πάντας τὰς φραγμὰς αὐτῆ, ἔσθε τὰ ὀχυρώματα αὐτῆ
θαλίαν.

Διήρπαζον αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδὸν, ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς
χειπόσιν αὐτῆ.

Ἐψώσας τὴν δεξιὰν τῶν θλιβόντων αὐτὸν, εὐφρανὰς πάντας τὰς
ἐχθρὰς αὐτῆ.

Ἀπέσρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτῆ, καὶ ἔκινε ἀντελάβε αὐ-
τῆ ἐν τῷ πολέμῳ.

Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμῆ αὐτῆ, τὸν θρόνον αὐτῆ εἰς τὴν γῆν κα-
τέρραξας.

Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τῆ χρόνου αὐτῆ, κατέχευας αὐτῆ αἰχμήν.

Ἔως πότε Κύριε ἀποσρέψῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου;
 Μνησθητι τίς με ἢ ὑπόσασις. Μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τὰς
 γῆρας τῶν ἀνθρώπων;
 Τίς ἐστὶν ἀνθρώπος, ὃς ζήσεται, καὶ ἐκ ὀφεται θάνατον; ῥύσεται τὴν
 ψυχὴν αὐτῆ ἐκ χαρὸς ἄδῃ.
 Πῦρ ἐστὶν τὰ ἐλέησεν τὰ ἀρχαῖα Κύριε, ἃ ὤμοσας τῷ Δαβὶδ ἐν τῇ
 ἀληθείᾳ σου;
 Μνησθητι Κύριε τῶ ὀνειδισμῷ τῶν δέλων σε, ἔ ὑπέχου ἐν τῷ κόλπῳ
 με πολλῶν ἐθνῶν.
 Οὐ ὀνειδίσαν οἱ ἐχθροί σου Κύριε, ἔ ὀνειδίσαν τὸ ἀντάλλαγμα τῶ
 Χριστοῦ σου.
 Ἐ ὑλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, γένοιτο, γένοιτο.

Δόξα, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ ἀμήν.

Προσευχὴ Μωϋσῆ ἀνθρώπῳ τῷ Θεῷ. πλ. 89.

Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ, καὶ γενεᾷ.
 Πρὸ τῶ ὄρη γεννηθήναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν, καὶ τὴν οἰκεμένην, καὶ
 ἀπὸ τῶ αἰῶνος, καὶ ἕως τῶ αἰῶνος σὺ εἶ.
 Μὴ ἀποσρέψῃς ἀνθρώπον εἰς ταπεινώσιν, καὶ εἶπας, ἐπιστρέψατε γίνοι
 τῶν ἀνθρώπων.
 Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου Κύριε, ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθρῶν, ἣτις
 διήλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.
 Τὰ ἐξεδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται. Τὸ πρῶτὸ ὡσεὶ χλόη πα-
 ρέλθοι.
 Τὸ πρῶτὸ ἀνθήσαι, καὶ παρέλθοι, τὸ ἐσπέρας ἀποπέσοι, σιληρυνθεῖη,
 καὶ ξηρανθεῖη.
 Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἔταράχ-
 θημεν.
 Ἐ σε τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου. Ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τῶ
 προσώπου σου.
 Ὅτι πάσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν.
 Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων. αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν
 αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη.

Εὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος.
Ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθισόμεθα.

Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπὸ τῆ φόβου σου ἐξαρριθμήσασθαι,

Τὴν δεξιάν σου ἔγω γνώρισόν μοι, καὶ τὰς πεπαιδευμένους τῆ καρδία ἐν σοφία.

Ἐπίσρεψον Κύριε ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δόλοις σου.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τῆ ἐλέους σου Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Εὐφρανθήμεν, ἀνθ' ὧν ἠρερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά.

Καὶ ἴδε ἐπὶ τὰς δόλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τὰς Τίεσ αὐτῶν.

Καὶ ἔσω ἡ λαμπρότης Κυρίου τῆ Θεῆ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χαρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χαρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Λίθος ᾄδης τῷ Δαβὶδ.

Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. ψ, 90.

Ὁ Κατοικῶν ἐν βοήθειά τῆ ὑψίσε, ἐν σκέπη τῆ Θεῆ τῆ ἔρανῃ αὐλιοθήσεται.

Ἐρᾷ τῷ Κυρίῳ ἀντιλήπτωρ με εἶ, καὶ καταφυγή με, ὁ Θεός με, καὶ ἐλπὶώ ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδες.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτῆ ἐπισιίασισοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτῆ ἐλπίᾳς.

Ὅπλω κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτῆ. ἢ φοβηθήσει ἀπὸ φόβου νυκτερινῆ, ἀπὸ βέλους πετομένης ἡμέρας.

Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένη, ἀπὸ συμπτώματος, καὶ δαιμονίᾳ μεσημβρινῆ.

Πεσῆται ἐκ τῆ κλίτας σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ ἐκ ἐγγυῖα.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσας, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψαι.

Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς με, τὸν ὑψίσον ἔδε καταφυγήν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ ἐκ ἐγγυῖα ἐν τῷ σιγ-
 νώματί σε.
 Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτῆ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τῆ διαφυλάξαι σε ἐν
 πάσαις ταῖς ὁδοῖς σε.
 Ἐπὶ χαρῶν ἀρεσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πό-
 दा σε.
 Ἐπὶ ἀσπίδα, καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσῃς λέοντα, καὶ
 δράκοντα.
 Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν. Σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω
 τὸ ὄνομά μου.
 Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακέσομαι αὐτῆ. Μετ' αὐτῆ εἰμι ἐν
 θλίψει. Ἐξελεῖμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.
 Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀληθεία.

Τὸ Τρισάγιον, εἶτα τὰ Τροπάρια. ἦχος βαρῦς.

Ὁ τῆς πόρνης τὰ δάκρυα, καὶ τῆ Πέτρε προσδεξάμενος Κύριε, καὶ
 Τελώνην δικαίως ἐκ βάθους ρενάξαντα, καὶ ἐν καταλύσει προσ-
 πίπτοντα οἰκτεῖρον Σωτῆρ, καὶ ἐλέησον με.

Δόξα.

Γλασθητί μοι ὡς τὸν Τελώνην Κύριε, καὶ ὡς τὴν Πόρνην καθά-
 ρισόν με δέσποτα. ὡς τὴν Χαναναίαν ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σε ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Μήτηρ τῆ φωτὸς εὐλογημένη Θεοτόκε, πρέσβευε Χριστῷ
 τῷ Θεῷ συνανατῆλαι ὄρθρον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος ταῖς ψυχαῖς
 ἡμῶν.

Τὸ Κύριε ἐλέησον μ' ἐν ἡ εὐχῇ.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων, ὁ μόνος χρηστὸς καὶ
 ἐπιεικὴς, ὁ μόνος ἀληθινὸς καὶ δίκαιος, ὁ μόνος οἰκτιρῶν καὶ ἐλεῶν Θεὸς ἡμῶν.
 Ἐλθέτω ἡ δύναμις σου ἐπ' ἐμὲ τὸν ἀχρεῖον δέλον σε, καὶ ὀνυχισάτω με τῷ Εὐαγ-
 γελίῳ τῆς θείας διδασκαλίας σου, καὶ δέσποτα φιλόφρονε, φιλάγαθε, καὶ φιλεῦ-
 σπλαγχνε, φώτισόν με τὰ σπλάγχνα, καὶ πάντα τὰ μέλη τῷ σῶ θελήματι

καθάρισόν με ἀπὸ πάσης κακίας ἢ ἀμαρτίας, συντήρησόν με ἄσπιλον ἢ ἀμώμητον ἀπὸ πάσης ἐπιηρείας ἢ ἐνεργείας τῆ διαβόλου, ἢ χάρισαί μοι κατὰ τὴν σὴν χρηστότητα τὰ σὰ νοεῖν, τὰ σὰ φρονεῖν, ἢ ἐν τοῖς θελήμασιν ἀνασρέφεισθαι, τὸν σὸν φόβον φοβεῖσθαι· τῷ ποιεῖν τὰ σοὶ εὐάρεστα μέχρι τῆς ἐσχάτης με ἀναπνοῆς. Ὅπως κατὰ τὸ ἀνεκδιήγητόν σε ἔλεος συντηρήσῃς με τὸ σῶμα ἢ τὴν ψυχὴν· τὸν νῦν τε ἢ τὴν διάνοιαν ἀνεπηρέασον πάσης τῆς τῷ ἀντικειμένης παγίδος νοῦν, Κύριέ με, Κύριε σκέπασόν με τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, μὴ ἐγκαταλίπῃς τὸν ἀμαρτωλὸν ἢ ἀκάθαρτον, καὶ ἀνάξιον δέλον σε. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου Κύριε, ἢ ἐν σοὶ ἡ ὑμνήσις με διὰ παντός, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομαι τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν ἢ αἰεὶ καὶ εἰς εὖθ' αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ψαλμός 138, εις τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων, γλ. 91.

Αγαθὸν τὸ ἐξομολογᾶσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματι
τίσιν Ὑψίσι.

Ἐὰν ἀναγέλλῃς τὸ πρῶτον τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ, μετ' ὠδῆς ἐν κιθάρᾳ.

Ὅτι εὐφρανᾶς με Κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.

Ἀνὴρ ἄφρων ἐ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος ἐ συνήσει ταῦτα.

Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμαρτωλὸς ὡσεὶ χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος. Σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε.

Ὅτι ἰδὲ οἱ ἐχθροί σου Κύριε, ὅτι ἰδὲ οἱ ἐχθροί σου ἀπολένται, καὶ διασκορπισθῶσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆρας μου ἐν ἐλαίῳ πίονι.

Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμέ πονηρευομένοις, ἀκεσεται τὸ ἔσ μου.

Δίκαιος ὡς φόνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Διβάνῳ πληθυνθήσεται.

Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τῆ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσονται.

Ἐπι πληθυνθήσονται ἐν γῆρα πῖονι, καὶ εὐπαθεῖντες ἔσονται τῆ ἀναγγεῖλαι.

Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Εἰς τὴν ἡμέραν τῆ προσαββάτη, ὅτε κατέκισε ἡ γῆ, αἶψα ὡδὲ τῷ Δαβὶδ. 48. 92.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Καὶ γὰρ ἐξερέωσε τὴν Οἰκωμένην, ἣτις ἐ σαλευθήσεται.

Ἐποίμος ὁ θρόνος σε ἀπὸ τότε, ἀπὸ τῆ αἰῶνος σὺ εἶ.

Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν.

Ἄρεσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρέψεις αὐτῶν, ἀπὸ φῶνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Θαυμασοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμασὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Τὰ μαρτύριά σε ἐπισώθησαν σφόδρα. Τῷ οἴκῳ σε πρέπει ἁγίασμα Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, τετράδι σαββάτου. 47. 93.

Ὁ Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος, Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρησιάσατο.

Ἐφώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν, ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ἔως πότε ἁμαρτωλοὶ Κύριε, ἔως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχῆσονται;

Φθέγγονται καὶ λαλήσασιν ἀδικίαν, λαλήσεσι πάντες οἱ ἐργαζόμενα τὴν ἀνομίαν.

Τὸν λαόν σε Κύριε ἐταπεινώσαν, καὶ τὴν κληρονομίαν σε ἐκάκωσαν.

Χήραν, καὶ ὄρφανον ἀπέκταναν, καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.

Καὶ εἶπον· ἐκ ὄψεται Κύριος, ἐδὲ συνήσα ὁ Θεὸς τῆ Γακώβ.

Σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ, καὶ μωροί ποτε φρονήσατε.

Οἱ φυτεύσας τὸ ἔσ, ἐχὶ ἄκεια; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὄφθαλμόν, ἐχὶ κατανοῆ;

Ὁ παιδεύων ἔθνη, ἔχῃ ἐλέγξα, ὁ διδάσκων ἀνθρώπων γνώσιν;
Κύριος γνώσκει τὰς διαλογισμὰς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

Μακάριος ἄνθρωπος, ὃν ἂν παιδεύσῃς Κύριε, καὶ ἐκ τῆ νόμου σε διδά-
ξῃς αὐτόν.

Τὸ πρᾶναι αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως ἔδρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ
βόθρος.

Ὅτι ἐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτῆ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτῆ
ἐκ ἐγκαταλείψα.

Ἔως ἔδικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ
εὐθεῖας τῇ καρδίᾳ.

Τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρευομένοις; ἢ τίς συμπαρᾶσθεται μοι
ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν;

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησε μοι, παραβραχὺ παρώκησε τῷ ἄδῃ ἡ ψυ-
χή μου.

Εἰ ἔλεγον, σεσάλευται ὁ πῆρ μου, τὸ ἔλεός σε Κύριε ἐβοήθη μοι.
Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σε
εὐφραναι τὴν ψυχὴν μου.

Μὴ συμπροσέσω σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσων κόπον ἐπὶ πρόσαγμα.
Θηρεύσεις ἐπὶ ψυχὴν δικαίε, καὶ αἷμα ἀδῶν καταδικάζονται.

Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν, καὶ ὁ Θεός μου εἰς βοήθον ἐλ-
πίδος μου.

Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς Κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονη-
ρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτὲς Κύριος ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ τῶν ἀγγελῶν.

Δίνοσ ᾠδῆ τῷ Δαβὶδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. ψ 24

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σω-
τῆρι ἡμῶν.

Προφθασώμεν τὸ πρόσωπον αὐτῆ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς
ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὄρεων
αὐτῆ εἰσιν.

Ὅτι αὐτῆ ἐσιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν
αἱ χεῖρες αὐτῆ ἐπλασαν.

P

Δεῦ-

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τῆ ποιήσαντος ἡμᾶς.
 Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμᾶς λαὸς νομῆς αὐτῆ, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτῆ.
 Σήμερον εἰάν τῆς φωνῆς αὐτῆ ἀκέσητε, μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν.
 Ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆ παρασμῆ ἐν τῇ ἐρήμῳ.
 Ὅν ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν. Ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα με.
 Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπα, ἀπλανῶνται τῇ καρδίᾳ.
 Αὐτοὶ δὲ ἐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς με. Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ με, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν με.

Αἶνος ὡς τῷ Δαβὶδ, ὅτε ὁ αἶλος ἀκαδέμητο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν. ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. ψ. 95.

Ασατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινὸν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
 Ἀσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτῆ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ σωτήριον αὐτῆ.
 Κραγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτῆ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτῆ.
 Ὅτι μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τὰς Θεούς.
 Ὅτι πάντες οἱ Θεοὶ τῶν ἔθνων δαιμόνια, ὁ δὲ Κύριος τὰς ἑρανεὲς ἐποίησεν.
 Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτῆ. Ἁγιοσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιασμάτι αὐτῆ.
 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνων, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτῆ.
 Ἀρατε θυσίας, καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτῆ. Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγία αὐτῆ.
 Σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτῆ πᾶσα ἡ γῆ. Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε.

Καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν Οἰκεμένην, ἣτις ἔσσεται σαλευθήσεται. κρινεῖ λαὸς ἐν εὐθύτητι.

Εὐφρανέσθωσαν οἱ Οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τότε ἀγαλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τῶ δρυμῆ, ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν.

Κρινεῖ τὴν Οἰκεμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαὸς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτῆ.

Ψαλμοὶ τῷ Δαβὶδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτῷ καθίστατο.
ἀνεπίγραφος παρ' Εβραίοις, ψ. 96.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ, εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί.

Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλω αὐτῆ, δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τῶ θρόνου αὐτῆ.

Πῦρ ἐνώπιον αὐτῆ προπορεύσεται, καὶ φλογιεῖ κύκλω τὸς ἐχθροὺς αὐτῆ.

Ἐφάναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτῆ τῇ Οἰκεμένη. Εἶδε καὶ ἔσαλεύθη ἡ γῆ.

Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς.

Ἀνῆγγαλαν οἱ ἔρανοι τὴν δικαιοσύνην αὐτῆ, καὶ εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτῆ.

Ἀχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνῆντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαινῶμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτῆ. Ἦκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών.

Καὶ ἠγαλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Γεδαίας, ἕνεκεν τῶν κριμάτων σα Κυρίου.

Ὅτι σὺ Κύριος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς Θεοὺς.

Ὅ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισᾶτε πονηρά. Φυλάσσει Κύριος τοὺς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτῆ. Ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῶν ῥύσεται αὐτάς.

ὡς ἀνέταλε τῷ δικίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτῆ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀ' Ζηλιῖα.

Ρ 2

ΨΑΛ.

Ασατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ὅτι θαυμασὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος.
 Ἐσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτῆ, καὶ ὁ βραχίον ὁ ἅγιος αὐτῆ.
 Ἐγνώρισεν Κύριος τὸ σωτήριον αὐτῆ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε
 τὴν δικαιοσύνην αὐτῆ.
 Ἐμνήσθη τῆ ἐλέως αὐτῆ τῷ Ἰακώβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτῆ τῷ οἴκῳ
 Ἰσραὴλ.
 Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τῆ Θεῆ ἡμῶν.
 Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ᾄσατε, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, καὶ ψάλατε.
 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρα, ἐν κιθάρα καὶ φωνῇ ψαλμῶν, ἐν σάλ-
 πιγγει ἐλαταῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης.
 Ἀλαλάξατε ἐνώπιον τῆ Βασιλείας Κυρίου. Σαλευθήτω ἡ θάλασσα
 καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ Οἰκεμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες
 ἐν αὐτῇ.
 Ποταμοὶ κροτήσασιν χεiri ἐπὶ τὸ αὐτό. Τὰ ὄρη ἀγαλιάσονται ἀπὸ
 προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἦκει κρῖναι τὴν γῆν.
 Κρῖναι τὴν Οἰκεμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαὸς ἐν εὐδύτητι.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί. Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν
 Χερβεθίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.
 Κύριος ἐν Σιών μέγας, καὶ ὑψηλὸς ἐσιν ἐπὶ πάντας τὰς λαός.
 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνοματίσει τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν, καὶ
 ἅγιόν ἐστι, καὶ τιμὴ Βασιλείας κρίσιν ἀγαπᾷ.
 Ἐν ἡτοίμασας εὐδύτητας, κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακώβ σὺ ἐ-
 ποίησας.
 Ἐψᾶτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν πε-
 δῶν αὐτῆ, ὅτι ἅγιός ἐστι.
 Ἰωσῆς καὶ Ἀραὼν ἐν τοῖς Ἰερεῦσιν αὐτῆ, καὶ Σαμυὴλ ἐν τοῖς ἐπικα-
 λεμένοις τὸ ὄνομα αὐτῆ.
 Ἐπεκαλῆντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς ἠσῆκεν αὐτῶν ἐν σύλῳ νεφέ-
 λης ἐλάλει πρὸς αὐτάς.
 Ὅτι ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτῆ, καὶ τὰ προσάγματα αὐτῆ, ἃ
 ἔδωκεν αὐτοῖς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν σὺ ἐπήκεες αὐτῶν. Ὁ Θεὸς σὺ εὐίλατος ἐγένεα αὐτοῖς, καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.
 Ὑψέτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἁγίου αὐτῆ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, εἰς ἑξομολόγησιν. 99.

99

Αλαλάξατε τῷ Θεῷ πάσα ἡ γῆ. Δελεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ.

Εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτῆ ἐν ἀγαλλίασιν. Γινώτε, ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν. αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ ἄχ' ἡμῶν.

Ἡμᾶς δὲ λαὸς αὐτῆ, καὶ πρόβατα νομῆς αὐτῆ. Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτῆ ἐν ἑξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτῆ ἐν ὕμνοις, ἑξομολογεῖσθε αὐτῷ.

Ἀνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτῆ, ὅτι ἁγίος Κύριος. Εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτῆ.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ. 100.

100.

Ελεον καὶ κρίσιν ἄσπομαί σοι Κύριε.

Ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ ὅτε ἤξεις πρὸς με;

Δεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τῆ οἴκα μου.

Ὁ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον. Ποιῶντας παραβάσεις ἐμίσησα.

Ὁκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή. Ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμῆ τῆ πονηρῆ, ἐκ ἐγίνωσκον.

Τὸν καταλαλέοντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτῆ, τῆτον ἐξεδίωκον.

Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ, καὶ ἀπλήρῳ καρδίᾳ, τέτω ἐ συνήσδιον.

Ὁ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τὴς πίστες τῆς γῆς, τῆ συγκαθῆσθαι αὐτῆς μετ' ἐμῆ. Πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, ἄτος μοι ἐλειτέργα.

Ὁ κατώκα ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν, λαλῶν ἄδικα, κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

Ἐς τὰς πρώτας ἀπέκτανον πάντας τῆς ἁμαρτωλῆς τῆς γῆς, τῆ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίε πάντας τῆς ἐργαζομένης τὴν ἀνομίαν.

Τὸ Τρισάγιον, εἶτα τὰ Τροπάρια. ἤχος πλ. δ.

Ὁμματα εὐσπλάγχυν Κύριε ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, ὅτι κατὰ μικρὸν ἡ ζωὴ μου δαπανᾶται, καὶ ἐξ ἔργων ἐμοὶ ἔχ' ὑπάρχει σωτηρία. διὰ τῆτο δέομαι, ὁμματα εὐσπλάγχυν Κύριε ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ σῶσον με. Δόξα.

Ὡς τῆ κριτῆ παρόντος μερίμνησον ψυχῇ φριτῆς ἡμέρας τὴν ὥραν ἐννοῆσα. ἡ γὰρ κρίσις ἀνήλεος ἐσιν τοῖς μη πράξασιν ἔλεος. βόησον ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ, καρδιογνώσα ἡμάρτον· πρὶν καταδικάσης με, ἐλέησον με. Καὶ νῦν.

Τῆς φοβερᾶς σε καὶ φριτῆς καὶ ἀδεικᾶς κρίσεως Χριστὲ εἰς νῦν λαμβάνων τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τρέμω κακῆργος, αἰχύνης ἔργα καὶ πράξας ἔχων δανάς, ὡς μόνος ἐγὼ διεπραξαμην ἐπιμελῶς. ὅθεν φόβῳ προσπίπτω σοι ἀναβοῶν ὀδυνηρῶς. πρεσβεΐαις τῆς τεκῆσης σε πολυέλεε σῶσον με.

Τὸ Κύριε ἐλέησον μὲ καὶ ἡ εὐχή.

Κύριε ἅγιε ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τῷ παντεφώρῳ σε ὁμματα ὑπεβλέπων ὅπῃ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆ ψυχῆς καὶ τῆ σώματος, καὶ σὲ δεόμεθα ἅγιε ἁγίων, ἔκτεινον τὴν χεῖρα σε τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγία κατοικητήρισε, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς. καὶ εἴτι σοὶ ἡμάρτομεν ἐκασίως, ἢ ἀκασίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρέμενος ἡμῖν καὶ τὰ ἐγκόσμια ἀγαθά σου. Σὸν γὰρ ἐσιν τὸ ἐλεῆν, καὶ σώζειν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Προσευχὴ τῶ πτωχῶ, στὰν ἀκηδίασῃ, καὶ ἐναντίον Κυρία
ἐκχέῃ τὴν δάσιν αὐτῆ. Ψαλμός. ρά. ΙΟΙ.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ
ἐλθέτω.

Μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμῆ. Ἐν ἡ ἂν ἡμέρα θλίβω-
μαι, κλῖνον πρὸς με τὸ ἔσ σου.

Ἐν ἡ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσον μου.

Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὄσα μου ὡσεὶ φύγιον
συνεφύγησαν.

Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην
τῆ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Ἀπὸ φωνῆς τῆ σαναγμῆ μου ἐκολλήθη τὸ ὄσεν μου τῇ σαρκί μου.

Ὁμοιάθην πελειᾷ ἐρημικῶ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτιόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

Ἦ γρύπησα, καὶ ἐγενόμην ὡς καρδίον μονάζον ἐπὶ δώματος.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνειδίζον με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινούντες με κατ'
ἐμῆ ὠμυυον.

Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμῶ
ἐκίρων.

Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, καὶ τῆ θυμῆ σου, ὅτι ἐπάρας κα-
τέρραξάς με.

Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σικὰ ἐκλίθησαν, καὶ γὰρ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σε εἰς γενεάν, καὶ γενεάν.

Σὺ ἀνάσας οἰκτειρήσῃς τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τῆ οἰκταρήσῃ αὐτήν, ὅτι ἤκα καιρὸς.

Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δῆλοί σε τὰς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χῆν αὐτῆς οἰκταρήσῃσι.

καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα Κυρία, καὶ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σε.

Ὅτι οἰκοδομήσῃ Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ ἐκ ἐξεδένωσεν τὴν δέησιν αὐτῶν.

Γραφήτω αὐτὴ εἰς γενεάν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσῃ τὸν Κύριον.

Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ἁγίης αὐτῆ. Κύριος ἐξ ἄρανῶ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.

τῆ ἀκῆσαι τῆ ρεναγμῆ τῶν πεπεδημένων, τῆ λύσαι τὰς Τίτες τῶν τεθανατωμένων.

τῆ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρία, καὶ τὴν αἶνεσιν αὐτῆ ἐν Ἰερουσαλήμ.

ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαὸς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ Βασιλεῖς τῆ δελεύειν τῷ Κυρίῳ.

ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτῆ, τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν με ἀναγγεῖλόν μοι.

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν με, ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σε.

καὶ ἀρχὰς σὺ Κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σε εἰσὶν οἱ ἄρανοί.

αὐτοὶ ἀπολένται, σὺ δὲ διαμένεις. Καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται.

καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξῃς αὐτὰς, καὶ ἀβλαγήσονται. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σε ἐκ ἐκλείψουσιν.

Ὁ Υἱοὶ τῶν δαλων σε κατασκηνώσῃσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Ἐὐλόγα ἡ ψυχὴ με τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός με τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτῆ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνῃς πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτῆ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρώμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν σεφανέντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακακισθήσεται ὡς ἀετὴ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κῆμα πᾶσι τοῖς ἀδικημένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδούς αὐτῆ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς Υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτῆ.

Οἰκτιρῶν, καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος.

Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, ἐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνησθεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, ἐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τῆ Οὐρανῆ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτῆ ἐπὶ τὰς φοβημένους αὐτόν.

Καθ' ὅσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρα πατὴρ Υἱός, ὠκτεῖρησε Κύριος τὰς φοβημένους αὐτόν. ὅτι αὐτὸς ἐγνώ τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χεὶς ἐσμὲν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτῆ, ὡσεὶ ἄνθος τῆ ἀγρῆ ἕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ ἐχ ὑπάρξει, καὶ ἐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτῆ.

Τὸ δὲ ἔλεος τῆ Κυρίας ἀπὸ τῆ αἰῶνος, καὶ ἕως τῆ αἰῶνος ἐπὶ τὰς φοβημένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῆ ἐπὶ Υἱοῖς Υἱῶν, τοῖς φυλάσσει τὴν διαθήκην αὐτῆ, καὶ μεμνημένους τῶν ἐντολῶν αὐτῆ, τῆ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ Οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτῆ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτῆ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτῆ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιῆντες τὸν λόγον αὐτῆ, τῆ ἀκῆσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτῆ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάσαι αἱ δυνάμεις αὐτῆ, λειτουργοὶ αὐτῆ οἱ ποιῆντες τὸ θελημα αὐτῆ.

Ἐυλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτῆ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτῆ. εὐλόγει ἡ ψυχὴ με τὸν Κύριον.

Δόξα, ἡ νῦν· ἀλληλεῖα.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, ὑπὲρ τῆς τῆ Κοῦμα σοφίας. ργ¹⁰³.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ με τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός με ἔμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν, ἡ μεγαλοπρέπαιον ἐνεδύσω. Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὴν Οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν. Ὁ σεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτῆ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτῆ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τὰς Ἀγγέλους αὐτῆ πνεύματα, ἡ τὰς λειτουργὰς αὐτῆ, πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, ἡ κλιθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτῆ, ἐπὶ τῶν ὄρεων κῆσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σε φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σε θαλιάσεσιν.

Ἀναβαίνεσιν ὄρη, ἡ καταβαίνεσι πεδία εἰς τὸν τοπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτῆ.

Ὁριον ἔθε, ὁ ἡ παρελεύσονται, ἡδὲ ἐπισρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἔξαποσέλων πηγὰς ἐν φάραγγειν, ἀναμέσου τῶν ὄρεων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιῖσι πάντα τὰ θηρία τῆ ἀγρῆ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετανὰ τῆ Οὐρανῆ κατασηνώσει, ἐκ μέσσα τῶν πετρῶν δώσεσι φωνήν.

Ποτιζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτῆ, ἀπὸ καρπῆ τῶν ἔργων σε χορταθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἔξανατέλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, ἡ χλόην τῆ θαλεία τῶν ἀνθρώπων.

Τῆ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, ἡ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τῆ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἔλαιῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου σιτοῖζει.
 Χορταθήσονται τὰ ξύλα τῆ πεδῆ, αἱ κέδροι τῆ Λιβάνου ὡς ἐφύ-
 τευσας.

Ἐκὼ κρηθία ἐννοσσεύσῃσι, τῆ ἐρωδιῆ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις. Πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρὸς. Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτῆ.

Ἐθε σκότος καὶ ἐγένετο νύξ. ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία
 τῆ δρυμῆ.

Σκύμνοι ὠρούμενοι τῆ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν
 αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοι-
 ταθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτῆ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐ-
 τῆ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σε Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σε. Αὐτὴ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη
 καὶ εὐρυχωρὸς.

Ἐκὼ ἐρπετὰ, ὧν ἕκ ἕσιν ἀριθμὸς, ζωὰ μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων ἔτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίξειν
 αὐτῶν.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δεῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον.
 δόντος σε αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντός σε τὴν χάρα, τὰ σύμπαντα πληθήσονται χρηστότητος.

Ἀποσρέψαντος δέ σε τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελαῖς
 τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσιν, καὶ εἰς τὸν χεῖν αὐτῶν ἐπι-
 σρέψουσιν.

Ἐξαποσελαῖς τὸ Πνεῦμά σε, καὶ κτιοθήσονται, καὶ ἀνγκαινιᾶς τὸ
 πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἡτῶ ἡ δόξα Κυρίου εἰς τὲς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς
 ἔργοις αὐτῆ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν. Ὁ ἀπτόμενος
 τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῆ με, ψαλῷ τῷ Θεῷ με ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνάειν αὐτῷ ἢ διαλογίμε, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ
 Κυρίῳ.

Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτὲς.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ με τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἀλληλεΐα.

Ἀλληλεΐα, Ψαλμός. ρθ' 104.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτῆ. Ἀπαγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτῆ.

Ἄσατε αὐτῷ, καὶ ψάλατε αὐτῷ. Δηγήσαθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτῆ.

Ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτῆ. Εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον.

Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ κραταιώθητε. Ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτῆ διαπαντός.

Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτῆ, ἃν ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐτῆ, καὶ τὰ κρίματα τῆ σάρματος αὐτῆ.

Σπέρμα Ἀβραὰμ δέλοιο αὐτῆ, Ἰσραὴλ ἐκλεκτοὶ αὐτῆ.

Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτῆ.

Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτῆ, λόγος ἔνετείλατο εἰς Χιλίας γενεάς.

Ὁν διέθετο τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῆ ὄρκου αὐτῆ τῷ Ἰσαάκ.

Καὶ ἔσχησεν αὐτὸν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσαγμα, καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον.

Λέγων, σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν, κτήσιμα κληρονομίας ὑμῶν.

Ἐν τῷ εἶναι αὐτὰς ἀριθμῶ βραχεῖς, ὀλιγοσές, καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ.

Καὶ διήλθεν ἐξ ἔθνεος εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ Βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον.

Οὐκ ἀφήκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτὰς, καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν Βασιλεῖς.

Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν με, καὶ ἐν τοῖς Προφήταις με μὴ πονηρεύσατε.

Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν κτήριγμα ἄρτε συνέτριψεν.

Ἀπέσαλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δέλον ἐπράθη Ἰωσήφ.

Ἐταπεινώσαν ἐν πέδαις τὰς πόδας αὐτῆ. σιδήρου διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτῆ.

Μέχρι τῆ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτῆ, τὸ λόγιον Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν.

Ἀπέσαλε Βασιλεὺς, καὶ ἔλυσεν αὐτόν, ἄρχων λαῶν, καὶ ἀφήκεν αὐτόν.

Κατέσχευεν αὐτὸν Κύριον τῆ οἴου αὐτῆ, καὶ ἄρχοντά πάσης τῆς κτίσεως αὐτῆ.

Τῆ παιδεῦσαι τὰς ἄρχοντας αὐτῆ ὡς ἑαυτὸν, καὶ τὰς πρεσβυτέρους αὐτῆ σοφίσαι.

Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακώβ παρώκησεν ἐν γῆ Χάμ. Καὶ ἠύξησε τὸν λαὸν αὐτῆ σφόδρα, καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τὰς ἐχθρὰς αὐτῆ.

Μετέσχευε τὴν καρδίαν αὐτῆ, τῆ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτῆ. τῆ δολιχῶσαι ἐν τοῖς δέλοισι αὐτῆ.

Ἐξαπέβαλε Μωϋσῆν τὸν δῆλον αὐτῆ. Ἀαρὼν, ὃν ἐξελέξατο ἑαυτῷ. Ἔθετο ἐν αὐτοῖσι τὰς λόγους τῶν σημείων αὐτῆ, καὶ τῶν τεράτων αὐτῆ ἐν γῆ Χάμ.

Ἐξαπέβαλε σκοτός, καὶ ἐσκότασεν, ὅτι παρεπίκραναν τὰς λόγους αὐτῆ.

Μετέσχευε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτανε τὰς ἰχθύας αὐτῶν.

Ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους, ἐν τοῖσι ταμείοισι τῶν βασιλείων αὐτῶν.

Ἔειπε καὶ ἦλθε κυνόμυια, καὶ σκνίπες ἐν πᾶσι τοῖσι ὄριοις αὐτῶν.

Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν.

Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν, καὶ τὰς συκάς αὐτῶν, καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλου ὄριον αὐτῶν.

Ἔειπε, καὶ ἦλθεν ἀκρίς, καὶ βρογχος, ἧ ἔκ ἦν ἀριθμὸς.

Καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.

Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν.

Καὶ ἐξήγαγεν αὐτὰς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ ἔκ ἦν ἐν ταῖσι φυλαῖσι αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν.

Ἐώρανθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτὰς.

Δεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖσι, καὶ πῦρ τῆ φωτίσαι αὐτοῖσι τὴν νύκτα.

Ἦγησαν καὶ ἦλθεν ὀρυγομήτρα, καὶ ἄρτον Οὐρανὸν ἐνέπλησεν αὐτὰς.

Διέρρηξε πέτραν, ἡ ἐρρύησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνδρῶσι ποταμοί.

Ὅτι ἐμνήσθη τῆ λόγε τῆ ἀγίῃ αὐτῆ, τῆ πρὸς Ἀβραάμ τὸν δούλον αὐτῆ.

Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτῆ ἐν ἀγαλλίασιν, ἡ τὲς ἐιλεκτὰς αὐτῆ ἐν εὐφροσύνῃ.

Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, ἡ πόνας λαῶν κατειληρονόμησαν.

Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτῆ, ἡ τὸν νόμον αὐτῆ ἐκζητήσωσι.

Δόξα, ἡ νῦν, Ἀγγλία.

Τὸ Τρισάγιον, εἶτα τὰ Τροπάρια. ἤχος πλ. δ.

Ὡς ἡ πόρνη σοι προσπίπτω, ἵνα λάβω τὴν ἔφεσιν, ἡ ἀντὶ μύρε προσφέρω ἐκ καρδίας τὰ δάκρυα, ἵνα ὡς ἐκείνην οἰκτείρῃς με Σωτῆρ, ἡ παράχῃ ἱλασμόν ἁμαρτιῶν, ὡς αὐτὴ γὰρ κραυγάζω σοι, λύτρωσαί με τῆ βορβόρῃ τῶν ἔργων με.

Δόξα.

Τί ἐκ ἐνθυμῆ ψυχῆ με τὸν θάνατον. τί ἐκ ἐπιστρέφῃς λοιπὸν πρὸς διόρθωσιν πρὸ τῆ σάλπιξ ἠχήσει ἐν τῇ κρίσει. τότε ἐκ ἔσι καιρὸς μετανοίας. λάβε κατὰ νῦν τὸν Τελώνην ἡ τὴν Πόρνην κρίζοντας, ἡμαρτόν σοι Κύριε ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν.

Ὡς ὑπερβάλλεσαν ἀληθῶς τῇ κηύσει σε τὰς δυνάμεις Οὐρανῶν ἀπαύρθετε Θεοτόκε, οἱ διὰ σὲ Θεότητες πλετήσαντες ἀπαύτως σε μεγαλύνομεν.

Τὸ Κύριε ἐλέησον μὲ ἡ ἡ εὐχή.

Εὐχαριστῆμεν σοι Κύριε ὁ Θεὸς τῶν σωτηριῶν ἡμῶν ὅτι πάντα ποιεῖς εἰς εὐεργεσίαν τῆς ζωῆς ἡμῶν. ὅτι διανέπαυσας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, ἡ ἔσησας ἡμᾶς εἰς προσκύνησιν τῆ τιμῆς ἡ ἐνδόξῃ ὀνόματός σε Κύριε, δός ἡμῖν χάριν ἡ δύναμιν, ἵνα καταξιώθωμεν ψάλλειν σοι συνετῶς, ἡ προσεύχεσθαι ἀδιαλήπτως ἡ διὰ παντός πρὸς σὲ ἀποβλέπομεν τὸν σωτῆρα ἡ εὐεργέτην τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, ὅν

φόβῳ καὶ τρόμῳ τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν ἐργαζόμενοι· ἐπάκουσον ἔν καὶ ἐλέησον εὐ-
 σπλαγχνε ἡμᾶς· σύντριψον ὑπὸ τὰς πόδας ἡμῶν τὰς ἀοράτους καὶ πολεμίας ἐχθρας·
 Πρόσδεξι τὰς κατὰ δύναμιν ἡμῶν εὐχαριστίας· δός ἡμῖν χάριν καὶ δύναμιν ἐν ἀνοι-
 ξει τῆ σόματος ἡμῶν, καὶ διδάξον ἡμᾶς τὰ δικαιώματά σου· ὅτι τί προσευξόμεθα
 καὶ ὁ δεῖ ἐκ εἰδामεν, εἰ μὴ σὺ Κύριε τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ ὀδηγήσας ἡμᾶς.
 Εἴτι δὲ ἡμάρτεμεν ἄχρι τῆς παρθένου ὥρας ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν
 ἐκασίως, ἢ ἀκασίως, ἄνευ, ἄφες, συγχώρησον. Εἰ μὴ γὰρ ἀνομιᾶς παρατηρήσης
 Κύριε, Κύριε τίς ὑποθήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ὀϊλασμός ἐστι, παρὰ σὲ ἡ ἀπολύ-
 τρωσις. Σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος βοηθός, κραταίος καὶ ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ σὲ
 εὐλογῶμεν εἰς πάντα τὰς αἰῶνας, Ἀμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ἀλληλία, Ψαλμός. ρ'. 105.

Εξομολογήσατε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τῆ Κυρίε, ἀκινεῖας ποιήσει πάσας τὰς αἰ-
νέσεις αὐτῆ;

Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, καὶ ποιῶντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ
καιρῷ.

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τῆ λαῶν σου, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν
τῷ σωτηρίῳ σου.

Τῆ ἰδῆν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τῆ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφ-
ροσύνῃ τῆ ἔδνης σου, τῆ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου.

Ἡ μάρτομεν μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν.

Οἱ Πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἐκ ἐμνή-
σθησαν τῆ πλήθους τῆ ἐλέους σου.

Καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.

Καὶ ἔσωσεν αὐτῆς ἔνεκεν τῆ ὀνόματος αὐτῆ, τοῦ γνωρίσαι τὴν δυνα-
στείαν αὐτοῦ.

Καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ ἐξηράνθη. Καὶ ὠδήγησεν αὐ-
τοὺς ἐν ἀβύσσῳ, ὡς ἐν ἐρήμῳ.

Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισοῦντος, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς ἐχθρῶν.

Ἐκά-

Ἐκάλυψεν ὕδωρ τὰς θλίβοντας αὐτὰς, εἰς ἕξ αὐτῶν ἔχ ὑπελείφθη.
Καὶ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτῆ, καὶ ἦσαν τὴν αἴνεσιν αὐτῆ.

Ἐτάχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτῆ, ἔχ ὑπέμειναν τὴν βελὴν αὐτῆ.

Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνδρῶ.

Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν. ἔξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

Καὶ παρώργισαν τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ, τὸν Ἀαρὼν, τὸν ἅγιον Κυρία.

Ἦνοιχθη ἡ γῆ, καὶ κατέπτε Δαθὰν, καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβερῶν.

Καὶ ἔξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, φλόξ κατέφλεξεν ἀμαρτωλούς.

Καὶ ἐποίησαν μόχον ἐν Χωρήβ, καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ.

Καὶ ἠγάξαντο τὴν δόξαν αὐτῆ ἐν ὁμοιώματι μόχου ἐσθίουτος χόρτον.

Καὶ ἐπελάθοντο τῆ Θεῆ τῆ σώζοντος αὐτὰς, τῆ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ, Βαυμάσια ἐν γῇ Χαμ, φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς.

Καὶ ἔπε τῆ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὰς, ἡμῆ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτῆ ἔση ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτῆ.

Τοῦ ἀποσρέφαι τὸν θυμὸν αὐτῆ, τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὰς.

Καὶ ἔξεδένωσαν γῆν ἐπιθυμητὴν. Οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτῆ, καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν. Οὐκ ἠσκήκσαν τῆς φωνῆς Κυρία.

Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὰς, τῆ καταβαλεῖν αὐτὰς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Καὶ τῆ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασκορπίσαι αὐτὰς ἐν ταῖς χώραις.

Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγῶρ, καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν.

Καὶ παρώξυναν αὐτῶν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτώσις.

Καὶ ἔση Φινεές, καὶ ἐξιλίασατο, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.

Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας, καὶ ἐκακώθη Μωϋσῆς δι' αὐτές. Ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ.

Καὶ διέσειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῆ. Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη, ἃ εἶπε Κύριος αὐτοῖς.

Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ ἐδάλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς ἕς σκάνδαλον.

Καὶ ἔθυσαν τὰς Ὑῖς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς Δαιμονίοις.

Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀδῶν, αἷμα Ὑῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναάν.

Καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι, καὶ ἐμίανθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν.

Καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.

Καὶ ὀργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτῆ, καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτῆ.

Καὶ παρέδωκεν αὐτὲς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισῶντες αὐτῆς.

Καὶ ἔθλιψαν αὐτῆς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἔταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.

Πλεονάκις ἐρῶσατο αὐτῆς, αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βελῇ αὐτῶν, καὶ ἔταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.

Καὶ ἔδε Κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτῆς ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακῆσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν.

Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτῆ, καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τῆ ἐλεος αὐτῆ.

Καὶ ἔδωκεν αὐτῆς εἰς οἰκτιρμὰς, ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτῆς.

Σῶσου ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν.

Τῆ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, τῆ ἐγκαινῶσαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆ αἰῶνος, καὶ ἕως τῆ αἰῶνος· καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαὸς, γένοιτο, γένοιτο.

Δὸ ξα, καὶ νυ

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρησὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, ἕς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν, καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτῆς.

Απὸ Ἀνατολῶν, καὶ Δυσμῶν, καὶ Βορρῶν, καὶ Θαλάσσης.

Επλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ. Ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίῃς ἐχέουρον.

Πεινώντες, καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπε.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτῆς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτῆς.

Καὶ ᾠδήγησεν αὐτῆς εἰς ὁδὸν εὐθεΐαν, τῆ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίῃς.

Εξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεῃ αὐτῆ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῆ τοῖς Υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, καὶ ψυχὴν πεινώσαι ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.

Καθιμένους ἐν σκότει σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ.

Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τῆ Θεῶν, καὶ τὴν βελὴν τῆ Ὑψίστης παρώξυναν.

Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἠσθένησαν, καὶ ἔκ ἦν ὁ βοηθῶν.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτῆς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτῆς.

Καὶ ἐξήγαγεν αὐτῆς ἐκ σκοτῆς, καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τῆς δεσμῶν αὐτῶν διέρρηξεν.

Εξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεῃ αὐτῆ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῆ τοῖς Υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκῆς, καὶ μοχλῆς σιδηρῆς συνέθλασεν.

Αντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν, διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.

Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τῆ θανάτου.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτὰς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτὰς.

Ἀπέσπασε τὸν λόγον αὐτῆ, καὶ ἰάσατο αὐτὰς, καὶ ἐρρύσατο αὐτὰς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεῃ αὐτῆ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῆ τοῖς Υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἔξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτῆ ἐν ἀγαλλίασι.

Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιῶντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς.

Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ.

Εἶπε, καὶ ἔση πνεῦμα καταιγίδος, καὶ ὑψώσῃ τὰ κύματα αὐτῆς.

Ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν Οὐρανῶν, καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων.

Ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο.

Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτὰς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτὰς.

Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔση εἰς αὐραν, ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς.

Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἠσύχασαν, καὶ ὠδήγησεν αὐτὰς ἐπὶ λιμένα σωτηρίας αὐτῆ.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεῃ αὐτῆ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῆ τοῖς Υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ἦψάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαῶ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.

Ἐθετο ποταμὸς εἰς ἔρημον, καὶ διεξόδες ὑδάτων εἰς δίψαν.

Γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικόντων ἐν αὐτῇ.

Ἐθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν ἀνυδροῦν εἰς διεξόδες ὑδάτων.

Καὶ κατώκισεν ἐκᾶ παινῶντας, καὶ συνεθήσαντο πόλις κατοικεσίας.

Καὶ ἔσπειραν ἄγρως, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας, καὶ ἐποίησαν καρποῦ γενήματος.

Καὶ εὐλόγησεν αὐτὰς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν ἐκ ἐσμίρυνε.

Καὶ ὀλιγώθησαν, καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως, κακῶν, καὶ ὀδύνης.

Ἐξέ-

Ἐξεχύθη ἐξεδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτὰς ἐν ἄβατι, καὶ ἐχόδα.

Καὶ ἐβροήθησε πενήτη ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς. Ὀφονται εὐδαῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ σῶμα αὐτῆς.

Τίς σοφός καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήσσει τὰ ἑλέη τῆ Κυρίου;

Δόξα, καὶ νῦν Ἀγγηλεία.

Ὡδή Ψαλμῶ τῷ Δαβίδ. ρζ'. 107.

Ἐτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα. ἐξεγέρθησομαι ὄρθρην.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν Οὐρανῶν τὸ ἑλέός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

Υψώθητι ἐπὶ τὰς Οὐρανὸς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου, ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου.

Σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσον με. Ὁ Θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτῆ.

Υψώθησομαι, διαμεριῶ σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

Ἐμός ἐσι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐσι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραὶμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου.

Γέδας Βασιλεύς μου, Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου.

Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ Ἀζόφυλοι ὑπετάγησαν.

Τίς ἀπάξαμε εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὠδηγήσαμε ἕως τῆς Ἰδουμαίας;

Ὁὐχὶ σὺ ὁ Θεός ὁ ἀπώσαμένος ἡμᾶς; καὶ ἐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

Δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνδρώπην.

Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξεδενώσει τὰς ἐχθρὰς ἡμῶν.

- Ο** Θεὸς τὴν ἀνεσίμμε μὴ παρασιωπήσης, ὅτι σῶμα ἁμαρτωλῆ,
 καὶ σῶμα δολίᾳ ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη.
Ε' λάλησαν κατ' ἐμὲ γλώσση δολία, καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με,
 καὶ ἐπολέμισάν με δωρεάν.
Α' ὅτι τῆ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλλον με, ἐγὼ δὲ προσηυχόμενος.
Κ αὶ ἔθεντο κατ' ἐμὲ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγα-
 πῆσεώς με.
Κ ατάξισον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ διάβολος ζήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.
Ε' ν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν, ἐξέλθοι καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ
 αὐτῆ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν.
Γ ἐνηθίτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτῆ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτῆ λά-
 βοι ἕτερος.
Γ ἐνηθίτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτῆ ὄρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆ χήρα.
Σ αλευόμενοι μετανασθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτῆ, καὶ ἐπαιτησάτωσαν, ἐκ-
 βληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν.
Ε' ξερυνησάτω δανειζῆς πάντα, ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασά-
 τωσαν ἄλλότριον τῆς πόνης αὐτῆ.
Μ ἢ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γεννηθῆτω οἰκτίρμων τοῖς
 ὄρφανοῖς αὐτῆ.
Γ ἐνηθίτω τὰ τέκνα αὐτῆ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφ-
 θείη τὸ ὄνομα αὐτῆ.
Α' ναμνηθεῖ ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτῆ ἐναντι Κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρ-
 τία τῆς μητρὸς αὐτῆ μὴ ἐξαλειφθεῖη.
Γ ἐνηθίτωσαν ἐναντίον Κυρίου διαπαντός, καὶ ἐξολοθρευθεῖ ἐκ γῆς
 τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.
Α νδρῶν ἐν ἐμνήσῃ ποιῆσαι ἔλεος, καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένιθα
 καὶ πτωχὸν, καὶ κατανευγμένον τῇ καρδίᾳ τῆ θανάτωσαι.
Κ αὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἤξει αὐτῷ, καὶ ἐὰ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ
 μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτῆ.
Κ αὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ ἠσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγ-
 κατα αὐτῆ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτῆ.

Γενιθήτω αὐτῶ ὡς ἱμάτιον, ὃ περιβάλλεται, καὶ ὡσαύτως, ἢν διαπαντός περιζώννυται.

Τέτοιο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου, καὶ τῶν λαλέντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου.

Καὶ σὺ Κύριε, Κύριε ποίησον μετ' ἐμῆ, ἐνεκεν τῆ ὀνόματός σου, ὅτι χρῆσόν τὸ ἔλεός σου.

Ῥῦσαί με, ὅτι πτωχὸς καὶ πένις εἰμι ἐγὼ, καὶ ἡ καρδία μου τετάραται ἐντός μου.

Ὅσα σκιά ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν ἀντανηρέθει, ἐξετινάχθει ὡσεὶ ἀκρίδες τὰ γόνατά μου ἠοδήθησαν ἀπὸ νηρείας, καὶ ἡ σὰρξ μου, ἠλοιώθη δι' ἔλαιον.

Καὶ γὰρ ἐγενήθει ὄνειδος αὐτοῖς, εἶδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.

Ῥογήθησόν μοι Κύριε ὁ Θεός μου, σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ἡ χεὶρ σου αὐτὴ, καὶ σὺ Κύριε ἐποίησας αὐτὴν.

Καταράσσονται αὐτοὶ, καὶ σὺ εὐλογήσας. Οἱ ἐπανισάμενοί μοι αἰχυνθήτωσαν, ὃ δὲ δόλος σου εὐφρανθήσεται.

Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπὴν, καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοῖδα αἰχύνην αὐτῶν.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ σώματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν ἀνέσω αὐτόν.

Ὅτι παρέσθαι ἐκ δεξιῶν πένιτος, τῆ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχὴν μου.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀγγελλία.

Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ Τροπάρια. ἤχος α΄.

Ὅτι τὸ πέλαγος πολὺ τῶν παραπτωμάτων μου Σωτήρ· καὶ δεινῶς βεβύβισμαι ταῖς πλημμελείαις μου, δός μοι χεῖρα, σῶσόν με, ὡς τῷ Πέτρῳ ὁ Θεὸς ἐλέησόν με.

Δόξα.

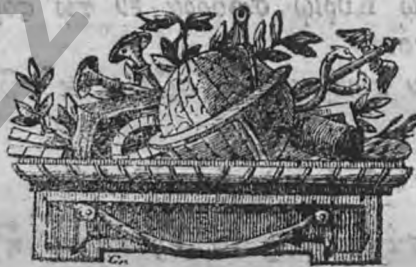
Ὅτι ἐννοίαις πονηραῖς καὶ ἔργοις καταδεδίασμαι Σωτήρ, λογισμὸν μοι δώρησαι ἐπιστροφῆς ὁ Θεός, ἵνα κράζω σῶσόν με, εὐεργέτα ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησον.

Καὶ νῦν.

Θεομακάρισε κόρη καὶ παναμώμητε, ἐσπιλωμένον ὄντα καὶ βεβορβορωμένον ἐκ πράξεων ἀτόπων καὶ ῥυπαρῶν λογισμῶν· κάθαρσόν με τὸν δαίμονα ἄχραντε, καὶ σεμνὴ Παναγία Μητροπαρθενε.

Τὸ Κύριε ἐλέησον μὲ καὶ ἡ εὐχή.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ· σὺ εἶ βοηθός μου, ἐν ταῖς χερσὶ σε εἰμι ἐγὼ βοή-
θησόν μοι, μὴ ἐάσης με ἁμαρτῆσαι εἰς σέ, ὅτι πεπλανημένος εἰμι. μὴ ἐάσης με
ἐξακολουθῆσαι τῷ θηλήματι τῆς σαρκός μου. μὴ ὑπερίδῃς με Κύριε, ὅτι ἀδενής εἰμι,
σὺ γινώσκεις τὸ συμφέρον μοι, μὴ ἐάσης με ἀπολέσθαι ταῖς ἁμαρτίαις μου. μὴ ἐγ-
καταλίπῃς με Κύριε, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πῶθ' σὲ κατέφυγον. διδάξόν με τὰ
ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. ἴσται τὴν ψυχῶν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.
σῶσόν με ἕνεκεν τῆς ἐλέους σου, ὅτι ἐνώπιόν σου εἰσὶ πάντες οἱ θλιβόντες με, καὶ ἔκ' ἐστὶ
μοι ἄλλη καταφυγή, εἰμὶ σὺ Κύριε. Δίχυνθῆναι ἔβουλησαν ἅπαντες οἱ ἐπανιστάμενοί μου,
οἱ ζητῶντες τὴν ψυχῶν μου ἵνα ἐξολοθρευθῶσιν αὐτήν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος δυνατὸς Κύριε
ἐπὶ πάντας, καὶ σὺ εἶσιν ἡ δόξα εἰς εἶς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Ψαλμός τῷ Δαβίδ. ρθ'.

109.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ
 τὰς ἐχθρὰς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ράβδον δυνάμεως ἔξαποσελαῖσοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυριεύει ἐν
 μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

Μετὰ σὲ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι
 τῶν Ἁγίων σου. ἐκ γαστροῦ πρὸ ἑσφόρου ἐγέννησά σε.

Ὡμοσε Κύριος, καὶ ἐμεταμεληθήσεται. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κα-
 τὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Κύριος ἐκ δεξιῶν σου, συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτῆ Βασιλεῖς.

Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ
 γῆς ποταμῶν.

Ἐκ χαμαρῶν ἐν ὁδοῦ πίεται, διὰ τῆτο ὑψώσει κεφαλὴν.

Ἀλληλεῖα, Ψαλμός. ρι'.

110.

Εξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βελῇ εὐθέων,
 καὶ συναγωγῇ.

Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτῆ.

Εξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτῆ, καὶ ἡ δικαιοσύνη
 αὐτῆ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.

S

Μυσταυ

Μνείαν ἐποίησατο τῶν θαυμασίων αὐτῆ. Ἐλεήμων, καὶ οἰκτιρῶν ὁ Κύριος, τροφήν ἔδωκε τοῖς φοβεμένοις αὐτόν.

Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτῆ, ἰσχύον ἔργων αὐτῆ ἀνήγγαλε τῷ λαῷ αὐτῆ.

Τῆ δέναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν· ἔργα χειρῶν αὐτῆ, ἀλήθεια, καὶ κρίσις.

Πισαὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτῆ, ἐσηοιγμένοι εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος, πεποιθμένοι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐδυστητί.

Δύτρωσιν ἀπέσειλε τῷ λαῷ αὐτῆ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτῆ. Ἅγιον, καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτῆ.

Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου.

Συνεσις δὲ ἀγαθῆ πᾶσι τοῖς ποιῆσιν αὐτήν. Ἡ αἴνεσις αὐτῆ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος.

Ἀλληλέια, Ψαλμός. ριά. ΙΙΙ.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβόμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτῆ θελήσει σφόδρα.

Δυνατὸν ἐν τῇ γῆ ἔσαι τὸ σπέρμα αὐτῆ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται.

Δόξα καὶ πλῆθος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῆ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος.

Εξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων καὶ οἰκτιρῶν, καὶ δίκαιος.

Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτιρῶν καὶ κηχρῶν, οἰκονομήσει τὰς λόγας αὐτῆ ἐν κρίσει. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἔσσευθήσεται.

Εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον ἔσαι δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς ἔσσει φοβηθήσεται.

Εποίησεν ἡ καρδία αὐτῆ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἐσηοιγται ἡ καρδία αὐτῆ, καὶ μὴ φοβηθῆ, ἕως ἔσσει ἐπίδη ἐπὶ τὰς ἐχθρας αὐτῆ.

Εσικροπίσεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτῆ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος.

Τὸ κέρας αὐτῆ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ. Ἀμαρτωλὸς ὄψεται, καὶ ὀργισθήσεται.

Τὰς ὀδόντας αὐτῆ βρύξει, καὶ τακήσεται, ἐπιθυμία ἀμαρτωλῆ ἀπολείται.

Δόξα, καὶ τὸν ἀλληλέια.

Δ' Ήλλησια, Ψαλμός. ριβ, ΙΙΖ.

Αίνεῖτε παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρία.
Εἶη τὸ ὄνομα Κυρία εὐλογημένον ἀπὸ τῆ νῦν, καὶ ἕως τῆ αἰῶνος.
Απὸ ἀνατολῶν Ἡλίας μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρία.
Υψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τὰς ἑράνας ἡ δόξα αὐτῆ.
Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορῶν, ἐν τῷ ἑρανῶ, καὶ ἐν τῇ γῆ;
Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα.
Τῆ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαῶ αὐτῆ.
Ὁ κατοικίζων σείραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραينوμένην.

Δ' Ήλλησια, Ψαλμός ριγ, ΙΙΖ.

Εν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἷος Ἰακώβ ἐκ λαῶ βαρβάρου.
Εγενήθη Γεδαία ἀγίασμα αὐτῆ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτῆ.
Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐσράφη εἰς τὰ ὀπίσω.
Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βενοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.
Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες, καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι ἐσράφη εἰς τὰ ὀπίσω;
Τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βενοὶ ὡς ἀρνία προβάτων;
Απὸ προσώπου Κυρία ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τῆ Θεῆ Ἰακώβ.
Τῆ σρέφαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.
Μὴ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἐλεείσῃ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου,
Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, πῆ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ ἑρανῶ, καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε.
Τὰ εἶδωλα τῶν ἔθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
Στόμα ἔχουσι, καὶ ἐλαλήσουσιν· ὀφθαλμοὶ ἔχουσι, καὶ ἐκ ὀφθαλμῶν οὐ βλέπουσι.
Ὄτα ἔχουσι, καὶ ἐκ ἀκροῦσιν· ῥίνας ἔχουσι, καὶ ἐκ ὀσφρανθῆσουσιν.
Χεῖρας ἔχουσι, καὶ ἐψηλαφήσουσι. πόδας ἔχουσι, καὶ ἐ περιπατήσουσιν. Οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λαρυγγί αὐτῶν.
Ὁμοιοὶ αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιῆντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.
Ὁἴκος Ἰσραὴλ ἠλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.

Οίκος Ααρών ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἔσιν.
Οἱ φοβέμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἔσιν.

Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς.

Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ααρών.

Εὐλόγησε τὰς φοβημένους τὸν Κύριον, τὰς μικρὰς μετὰ τῶν μεγάλων.

Προσθεὶς Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὰς Τίεθ ὑμῶν.

Εὐλογημένοι ὑμᾶς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν ἔρανον καὶ τὴν γῆν.

Ὁ ἔρανος τῷ ἔρανῳ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς Υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ὅχι οἱ νεκροὶ αἰνέσωσί σε Κύριε, ἐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ἅδην.

Ἄλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τῆ νῦν, καὶ ἕως τῆ αἰῶνος.

Ἀλληλεΐα. Ψαλμός. 114.

Ηγάπησα, ὅτι εἰσακέσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Ὅτι ἐκλίνε τὸ ἔς αὐτὴ ἔμοι, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Περιέχον με ὡδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἅδην εὐροσάν με.

Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην.

ὦ Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Φυλάσσω τὰ νήπια ὁ Κύριος· ἐταπεινώθην, καὶ ἔσωσέ με.

Ἐπίστευον ψυχὴ μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σε, ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε.

Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τὰς ὀφθαλμοὺς μου, ἀπὸ δακρυῶν, καὶ τὰς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

Ἐυαρεσίσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλεΐα.

Ἀλληλεΐα. Ψαλμός 115.

Επίστευσα, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος ψεύξης.

Τὶ ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκε μοι;

Ποτήριον σωτηρίας λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τῆ Λαῖ αὐτῆ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτῆ.

Ὡς Κύριε ἐγὼ δῆλος σὸς, ἐγὼ δῆλος σὸς, καὶ Υἱὸς τῆς παιδείας σου, διέρρηξας τὰς δεσμὰς μου.

Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτῆ, ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ.

Ἀλληλία, Ψαλμὸς. ριζ. 116.

Ἀνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτῆ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἀλληλία, Ψαλμὸς. ριζ. 117.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.

Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβέμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.

Ἐκ θλίψεως ἐπικαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήνεσέ με ἕως πλατυσμών.

Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, καὶ ἐφοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος

Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, καὶ ἐγὼ ἐπόψομαι τὰς ἐχθρὰς μου.

Ἀγαθὸν πεποιθέναί ἐπὶ Κύριον, ἢ πεποιθέναί ἐπ' ἄνθρωπον.

Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχεσι.

Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτές.

Κοκλῶσαυτες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτές.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτές.

Ὁδοὶς ἀνετρέπην τῆ πεσεῖν, καὶ ὁ Κύριος ἀντελάβετό με.

Ἰσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι ἕως σωτηρίαν.

Φωνὴ ἀγαθιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σιγμαῖς δικαίων.

Δεξιὰ Κυρίε ἐποίησε δύναμιν. Δεξιὰ Κυρίε ὑψώσέ με. Δεξιὰ Κυρίε ἐποίησε δύναμιν.

Οὐκ ἀποθανῆμαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγῆσομαι τὰ ἔργα Κυρίε.

Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ ἐπαρέδωκέ με.

Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης, ἀσελθῶν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ.

Αὕτη ἡ πύλη τῆ Κυρίε, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκυσάς με, καὶ ἐγένε μοι εἰς σωτηρίαν.

Λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῆντες, ἔτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.

Παρά Κυρίε ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐσι θαυμασὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ὁ Κύριε σῶσον δὴ, ὦ Κύριε εὐδώσον δὴ.

Ἐὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίε.

Ἐὐλογηκαμεν ἡμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίε. Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Συζήσατε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζεσιν, ἕως τῶν κεράτων τῆ Θυσιαστηρίε.

Θεὸς με εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι, Θεὸς με εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε.

Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκυσάς με, καὶ ἐγένε μοι εἰς σωτηρίαν.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀγγελία.

Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ Τροπάρια. ἤχος α΄.

Ἄλλος σε κόσμος ψυχὴ ἀναμένει, καὶ κριτὴς τὰ σὰ μέλων δημοσιεύει κρυπτά καὶ θεινά, μὴ ἐν ἐμμείνης τοῖς ὡδε, ἀλλὰ πρόφθασον βοῶσα τῷ κριτῇ, ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσον με.

Δόξα.

Ὅτι πταίσματα πολλὰ περιέειμαι σωτῆρ, καὶ πληγαῖς ἀμέτραις πλημμελῶν, δεομαί σε εὐσπλαγχνε Χρισε, ἰατρὲ τῶν νοσούντων, ἐπίσκεψαι, θεραπευσον, καὶ σῶσον με.

Καὶ νῦν.

Ψηχή με τί ἀμελῶς κατακείσαι ῥαθυμῶσα; τί ἐφροντίζεις τῶν κακῶν, ὡς ἐπραξας ἐν βίῳ; σπεῦσον διορθωθεῖναι, πρὶν τὴν θύραν κλήσει

κλήσει σοι ὁ Κύριος τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον, καὶ βόησον, ἔλπίς ἀπηλπισμένων, σῶσον με τὸν πολλα σοι πταίσαντα, δέσποινα πανάχραντε.

Τὸ Κύριε ἐλέησον μ' καὶ ἡ εὐχή:

Κύριε ἅγιε ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τῷ παντεφώρῳ σε ὀμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τῆ σώματος, καὶ σὲ δεόμεθα ἅγιε ἁγίων, ἔκτεινον τὴν χεῖρα σε τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίῃ κατοικητηρίῃ σε, καὶ συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἐκείσίων τε καὶ ἀκείσίων· ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, δώρησαι ἡμῖν Κύριε κατάνυξιν· δώρησαι δάκρυα πνευματικὰ ὅκ ψυχῆς εἰς ἐξιλέωσιν τῶν πολλῶν ἡμῶν ἁμαρτιῶν· δώρησαι τὸ μέγα σε ἔλεος ἐπὶ τὸν κόσμον σε, καὶ ἐφ' ἡμᾶς τὰς ἀναξίτους δούλους σε, ὅτι εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον ὑπάρχει τὸ ὄνομα σὲ τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Ἀλληλία, Ψαλμὸς ριή.

118.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρία.
Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτῆ, ἐν ὅλῃ καρ-
 διά ἐκζητήσασιν αὐτόν.

Ὅ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῆ ἐπορεύ-
 θησαν.

Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σε, τῆ φυλάξασθαι σφόδρα.

Ὁφελον κατευθυνθεῖσαν αἱ ὁδοί με, τῆ φυλάξασθαι τὰ δικαιώ-
 ματά σε.

Τότε ἐ μὴ αἰχυνθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπαν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σε.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με
 τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σε.

Τὰ δικαιώματά σε φυλάξω, μὴ με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

Ἐν τίνι κατορθώσω νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτῆ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τὰς
 λόγους σε.

Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ με ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπόσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σε.

Ἐν τῇ καρδίᾳ με ἐκρυφα τὰ λόγια σε, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σε.

Ἐν τοῖς χεῖλεσί με ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τῆ σόματος σε.

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σε ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλέτῳ.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σε ἄδολεχθήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σε.

Ἐν

Ἐν τοῖς δικαιώμασί σε μελετήσω, ἐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σε.
 Ἀνταπόδος τῷ δέλω σε, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰς λόγους σε.
 Ἀποκάλυψον τὰς ὀφθαλμούς με, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τῆ
 νόμου σε.
 Πέροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῆ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμὲ τὰς ἐντολάς σε.
 Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, τῆ ἐπιθυμήσαι τὰ κρίματά σε ἐν παντὶ
 καιρῷ.
 Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις. Ἐπικατάρτοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν
 ἐντολῶν σε.
 Περὶ ἐλε ἀπ' ἐμὲ ὄναδος, καὶ ἐξεδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σε ἐ-
 ξεζήτησα.
 Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμὲ κατελάλην, ὁ δὲ δαλός σε
 ἠδολεχεῖ ἐν τοῖς δικαιώμασί σε.
 Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σε μελέτημα ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι με τὰ δι-
 καιώματά σε.
 Ἐκοπήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σε.
 Τὰς ὁδὸς με ἐξήγγαλα, καὶ ἐπήκυσάς με, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σε.
 Ὁδὸν δικαιωμάτων σε συνέτισόν με, καὶ ἀδολεχῆσω ἐν τοῖς θαυ-
 μασί σε.
 Ἐνύσαξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με, ἐν τοῖς λόγοις σε.
 Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόρισον ἀπ' ἐμὲ, καὶ τῷ νόμῳ σε ἐλέησόν με.
 Ὁδὸν ἀληθείας ἠρετισάμην καὶ τὰ κρίματά σε ἐκ ἐπελαθόμην.
 Ἐκοπήθη τῶν μαρτυρίῶν σε Κύριε, μὴ με καταιχύνῃς.
 Ὁδὸν ἐντολῶν σε ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.
 Νομοθέτησόν με Κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σε, καὶ ἐκζητήσω
 αὐτὴν διαπαντός.
 Συνέτισόν με καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σε, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ
 καρδίᾳ μου.
 Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σε, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.
 Κλίνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σε, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
 Ἀπόσρεψον τὰς ὀφθαλμούς μου τῆ μὴ ἰδᾶν ματαιότητα. Ἐν τῇ ὁδῷ σε
 ζῆσόν με.
 Στήσον τῷ δέλω σε τὸ λόγιόν σε ἕως τὸν φόβον σε.
 Περὶ ἐλε τὸν ὄναδισμόν μου, ὃν ὑπώπτεισα, ὅτι τὰ κρίματά σε χρησά.
 Ἴδὲ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σε ζῆσόν με.

- Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σε Κύριε, τὸ σωτήριόν σε κατὰ τὸν λόγον σε.
- Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ἐνανδίζεσί μοι λόγον, ὅτι ἠλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σε.
- Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τῆ σωματός με λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σε ἐπήλπισα.
- Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σε διαπαντός εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος.
- Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῶ, ὅτι τὰς ἐντολάς σε ἐξεζήτησα.
- Καὶ ἐλάλῃ ἐν τοῖς μαρτυρίοις σε ἐναντίον βασιλέων, καὶ ἐκ ἠχυνόμην.
- Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σε, ἃς ἠγάπησα σφόδρα.
- Καὶ ἦρα τὰς χαῖράς με πρὸς τὰς ἐντολάς σε, ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχον ἐν τοῖς δικαιώμασί σε.
- Μνήσθητι τῶν λόγων σε τῷ δέλω σε, ὧν ἐπήλπισάς με.
- Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπανώσα με, ὅτι τὸ λόγιόν σε ἐζήσέ με.
- Τὸν περήφανοι παρηγόμεν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τῆ νόμου σε ἐκ ἐξεκλίνα.
- Εὐμνήστην τῶν κρίματων σε ἀπ' αἰῶνος Κύριε, καὶ παρεκλήθην.
- Λυθμία κατέχευε με, ἀπὸ ἀμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σε.
- Ψαλτὰ ἤσάν μοι τὰ δικαιώματά σε ἐν τόπῳ παροικίας με.
- Εὐμνήστην ἐν νυκτὶ τῆ ὀνόματός σε Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σε.
- Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σε ἐξεζήτησα.
- Μερίς με ἦ Κύριε, ἔπα τῆ φυλάξασθαι τὸν νόμον σε.
- Εὐδεήθην τῆ προσώπῃ σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ με. Ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σε.
- Διελογισάμην τὰς ὁδούς σε, καὶ ἐπέστρεψα τὰς πόδας με ἄς τὰ μάρτυριά σε.
- Ἡ τοιμάσθην καὶ ἐκ ἐταράχθην τῆ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σε.
- Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τῆ νόμου σε ἐκ ἐπελαθόμην.
- Μεσονύκτιον ἐξηγαρόμην, τῆ ἐξομολογήσασθαι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σε.
- Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβεμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σε.
- Τῆ ἐλέες σε Κύριε πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιώματά σε δίδαξόν με.
- Χρησότητα ἐποίησας μετὰ τῆ δέλω σε Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σε.
- Χρησότητα, καὶ παιδείαν, καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σε ἐπίστρεψα.

Πρὸ τῆ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τῆτο τὸ λό-
γιόν σε ἐφύλαξα.

Χρησὸς εἶ σύ Κυριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σε δίδαξόν με τὰ δικαίω-
ματά σε.

Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμέ ἀδικία ὑπερηφάνων. Ἐγὼ δὲ ἐν ὅλη καρδίᾳ με
ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σε.

Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σε ἐμε-
λέτησα.

Ἀγαθόν μοι, ὅτι ἐταπεινώσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαίωματά σε.

Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τῆ σόματός σε, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίε, καὶ
ἀργυρίε.

Δόξα, καὶ ἡ δόξα ἀλλοιῶσι.

ΣΤΑΪΣΙΣ, β'.

Αἱ χαῖρές σε ἐποίησάν με, καὶ ἐπλασάν με, συνέτισόν με, καὶ μα-
θήσομαι τὰς ἐντολάς σε.

Οἱ φοβέμενοί σε ὄψονται με, καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τὰς λόγους
σε ἐπήλπισα.

Ἐγνων Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σε, καὶ ἀληθεῖα ἐτα-
πεινώσάς με.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σε τῆ παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σε τῷ
δέλω σε.

Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σε, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σε μελέ-
τη με εἰσίν.

Αἰχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ. Ἐγὼ δὲ
ἀδολεσχῆσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σε.

Ἐπιρροφάτωσάν με οἱ φοβέμενοί σε καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σε.

Γενηθήτω ἡ καρδία με ἄμωμος ἐν τοῖς δικαίωμασί σε, ὅπως ἂν μὴ
αἰχυνθῶ.

Ἐκλείποι ἄς τὸ σωτήριόν σε ἡ ψυχὴ με, εἰς τὰς λόγους σε ἐπήλπισα.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί με εἰς τὸ λόγιόν σε, λέγοντες, πότε πα-
ρακαλέσεις με;

Ὅτι ἐγενήθη ὡς ἄσκός ἐν πάχῃ, τὰ δικαίωματά σε ἐκ ἐπελα-
τόμην.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τῆ δόλῃ σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικιώντων με κρίσιν;

Διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' ἔχ ὡς ὁ νόμος σου Κύριε. Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια. Ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι. Παραβραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῆ. ἐγὼ δὲ ἐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τῆ σόματός σου. Ἔς τὸν αἰῶνα Κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ ἔραυῳ.

Ἔς γενεάν, καὶ γενεάν ἢ ἀλήθειά σου. Ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμένα.

Τῇ διατάξῃ σου διαμένα ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δόξα σά.

Ἐ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτημα ἐστί, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Ἔς τὸν αἰῶνα ἔ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐξήσάς με.

Μ Ε Σ Η.

Σὸς εἶμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ἐμὲ ὑπέμειναν ἀμαρτωλοὶ τῆ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σου συνῆκα. Πᾶσης συντελείας ἔδον πέρας. πλατεία ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτημα ἐσίν. Ὑπὲρ τῆς ἐχθρῆς μου ἐτόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἐσίν.

Ὑπὲρ πάντας τῆς διδάσκοντάς με συνῆκα, τὰ μαρτύριά σου μελέτημα ἐσίν,

Ὑπὲρ πρεσβυτέρης συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Ἐκ πάσης ὁδῆς πονηρᾶς ἐκώλυσα τῆς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τῆς λόγους σου.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου ἐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῷ σόματί μου.

Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τῆτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ Νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

Ἐμύσησα καὶ ἐξῆσα τῆ φυλαξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰ ἐκείσια τῆ σόματός μου εὐδόκησον δὴ Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου διδάξόν με.

Η'

Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσί σου διὰ παντός, καὶ τὰ Νόμους σου ἐκ ἐπελαθόμεν.

Ἐξεντο ἀμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου ἐκ ἐπλανήθην.

Ἐκλιρονόμησα τὰ μαρτύριά σου ὡς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαθίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν.

Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου τῷ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμεψιν.

Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Βηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τὰς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐκλίνατε ἀπ' ἐμῆ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τῆ Θεῶ μου.

Ἀντιλαβέ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζήσόν με, μὴ κατακλύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

Βήθισόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

Ἐξεδένωσας πάντας τὰς ἀποσταθέντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνδύμημα αὐτῶν.

Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τὰς ἀμαρτωλὰς τῆς γῆς, διὰ τῆτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

Καθήλωσον ἐκ τῆ φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

Ἐποίησα κρῖμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικῶσί μου.

Ἐκδεξαι τὸν δῆλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

Ὁ ὄφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς Δικαιοσύνης σου.

Ποίησον μετὰ τῆ δέλεου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με.

Δελός σου εἰμι ἐγώ, συνέτισόν με καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.

Καιρὸς τῷ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

Διὰ τῆτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίου, καὶ τοπάζιον.

Διὰ τῆτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθέμην· πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

Θυμασὰ τὰ μαρτύριά σου· διὰ τῆτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου.

Ἡ δῆλωσις τῶν λόγων σου φωτιᾶ, καὶ συνετιᾶ νηπίες.

Τὸ ρόμα με ἠνοιξα, καὶ ἄλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σε ἐπεπόθην.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀγγελοῖς.

ΣΤΛΨΙΣ. γ.

Επιβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπήντων τὸ ὄνομά σε.

Τὰ διαβήματά με κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σε, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω με πᾶσα ἀνομία.

Ἀντρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σε.

Τὸ πρόσωπόν σε ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δεῖλόν σε, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σε.

Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί με, ἐπεὶ ἐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σε.

Δίκαιος εἶ Κύριε καὶ εὐθεὶς αἱ κρίσεις σε.

Ενετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σε, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

Ἐξέτηξέ με ὁ ζήλος σε, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σε οἱ ἐχθροί με.

Πεπτρωμένοι τὸ λόγιόν σε σφόδρα, καὶ ὁ δεῖλός σε ἠγάπησεν αὐτό.

Νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξεδενωμένος, τὰ δικαιώματά σε ἐκ ἐπελαθόμενον.

Ἡ δικαιοσύνη σε, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σε ἀλήθεια.

Θλίψις καὶ ἀνάγκαι εὐροσάν με, αἱ ἐντολαί σε μελέτη με.

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σε εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι.

Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ με, ἐπάκουσόν με Κύριε, τὰ δικαιώματά σε ἐκζητήσω.

Ἐκέκραξά σοι σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σε.

Προέφθασα ἐν ἀσπίδι, καὶ ἐκέκραξα, εἰς τὰς λόγους σε ἐπήλπισα.

Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί με πρὸς ὄρθρον τῶ μελετῶν τὰ λόγια σε.

Τῆς φωνῆς με ἀκουσον Κύριε κατὰ τὸ ἐλεός σε, καὶ κατὰ τὸ κρίμά σε ζήσόν με.

Προσῆγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τῆ νόμου σε ἐμακρύνθησαν.

Ἐγγύς εἶ σὺ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σε ἀλήθεια.

Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ πῶν μαρτυρίων σε, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

- Γ** 'δε τὴν ταπεινώσιν μου, καὶ ἐξελῆμε, ὅτι τῷ νόμῳ σε ἐκ ἐπελα-
 θόμην.
Κ ρῖνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σε ζῆσόν με.
Μ ακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σε ἐκ ἐξεζή-
 τησαν.
Ο ἰοιτιρμοί σε ποῶλοι Κύριε, κατὰ τὸ κρίμά σου ζῆσόν με.
Π οῶλοι οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλιβόντές με * ἐκ τῶν μαρτυρίων σε ἐκ
 ἐξέλθιναι.
Ε ἶδον ἀσυνετέντας, καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά σου ἐκ ἐφυλά-
 ξαντο.
Γ 'δε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα Κύριε, ἐν τῷ ἔλεεί σε ζῆσόν με.
Α ρχή τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίμα-
 τα τῆς δικαιοσύνης σου.
Α ρχόντες κατεδίωξαν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλία-
 σεν ἡ καρδιά μου.
Α γαθιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ εὐρίσκων σκύλα ποῶλά.
Α δικίαν ἐμίσησα, καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
Ε πτάκις τῆς ἡμέρας ἠνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σε.
Ε ἰρήνη ποῶλή τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ ἐκ ἔσιν αὐτοῖς σκάν-
 δαλον.
Π προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σε ἠγάπησα.
Ε φύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σε, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.
Ε φύλαξα τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ μαρτύριά σε, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί
 μου ἐναντίον σου Κύριε.
Ε γγισάτω ἡ δέησίς με ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συ-
 νετίσόν με.
Ε ισέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σε Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου
 ῥῦσαί με.
Ε ξερεύξαιτο τὰ χεῖλι μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώ-
 ματά σε.
Φ θέξοιτο ἡ γλῶσσα μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί
 σε δικαιοσύνη.
Γ ενέσθω ἡ χεὶρ σου τῷ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σε ἠρετισάμην.
Β πεπόδησα τὸ σωτήριόν σε, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σε μελέτη με ἐσί.
Ζ ἡσεται ἡ ψυχὴ μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σε βοήθησα μοι.

Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός. Ζήτησον τὸν δούλον σου, ὅτι
τὰς ἐντολάς σου ἔκ ἐπελαθόμην.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀγγελία.

Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ Τροπάρια. ἤχος β΄.

Ἡμαρτον εἰς σὲ Σωτήρ, ὡς ὁ ἄσωτος υἱός. Δέξαι με πάτερ μετα-
νοῦντα, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός. Δόξα.

Κράζω σοι Χριστέ Σωτήρ, τῷ Τελώνην τὴν φωνὴν ἰλασθητί μοι
ὡσπερ ἐκεῖνον, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

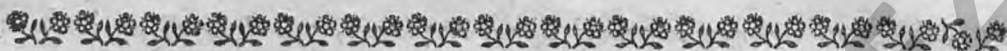
Θεοτόκε μὴ παρίδης με δεόμενον, ἀντίληψις τοῖς ὑπὸ σῆ, ἐπι-
σοὶ γὰρ πέποιθεν ἡ ψυχὴ με, ἐλέησόν με.

Τὸ Κύριε ἐλέησον μ' καὶ ἡ εὐχή.

Δέσποτα Κύριε Παντοκράτορ, καὶ ποιητὰ ἔσ παντός, ὁ ἴ οικτιρῶν πατήρ, καὶ
ἔ ἐλέος Θεός, ὁ ἐκ γῆς πλασθεγγήσας τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀναδείξας αὐτὸν κατ'
εἰκόνα σὴν, καὶ ὁμοίωσιν, ἵνα καὶ δι' αὐτὴ δοξάζεται τὸ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου
ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καταβραγέντα ἔν τῇ παραβάσει τῶν σῶν ἐντολῶν πάλιν ἐπὶ τὸ
κρεῖττον ἀναπλάσας τῆτον ἐν τῷ Χριστῷ σου, καὶ ἀναβιβάσας εἰς ἑρᾶν. Εὐχαριστῶ σοι
ὅτι ἐπλέονσας ἐπ' ἐμὲ τὴν μεγαλωσιῶν σου, καὶ ἔ παρέδωκάς με τοῖς ἐχθροῖς μου
εἰς τέλος κατασπάσαι με ζητῶσιν εἰς ἄδη βάραθρα, ἔ δὲ ἔασάς με, συναπολέ-
σθαι ταῖς ἀνομίαις μου. Νῦν ἔν πολυέλεε καὶ φιλάγαθε Κύριε, ὁ μὴ θέλων τὸν θά-
νατον τῷ ἁμαρτωλῷ, ἀλλὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἀναμένων, καὶ προσδεχόμενος, ὁ εἶδο κα-
τεβραγμένους ἀνθρώπους, καὶ εἶδο συντετριμμένους ἰώμενος, ἐπίσρεψον καμὲ εἰς με-
τάνοιαν, καὶ κατεβραγμένου ἀνόρθωσον, καὶ συντετριμμένον θεράπευσον, μνήσθητι ἴ
σῶν οικτιρῶν, καὶ τῆς ἀπ' αἰῶνος σου ἀκαταλήπτα χρηστότητος, καὶ τῶν ἀμετρήτων
ἐπιλάθθαι ἀνομιῶν, ἔν ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ διανοίᾳ ἐκτέλεσα ἴ λῦσον με τὴν πώ-
ρωσιν τῆς καρδίας μου, καὶ δός μοι δάκρυα κατανύξεως εἰς κάθαρσιν τῷ ῥύπθ τῆς
διανοίας μου. Εἰσάκησον Κύριε, πρόχες φιλάνθρωπε, ἰλασθητι ἔσπλαγχνε, καὶ τῆς
τυραννίδος τῶν ἐν ἐμοὶ βασιλευόντων παθῶν τὴν ἀθλίανμα ψυχὴν ἐλευθέρωσον,
καὶ μηκέτι με κρατεῖτω ἡ ἁμαρτία, μηδὲ καταδυναστεύτω με ὁ πολέμιος δαίμων, μη-
δὲ πῶθι τὸ αὐτῷ ὑπαγαγέτω με θέλημα, ἀλλὰ τῇ κραταιῷ σου χειρὶ τῆς αὐτῆ δε-
σποτίας ἀρπάσας με, σὺ βασιλευον ἐν ἐμοὶ ὁ ἀγαθός, καὶ φιλάνθρωπος Κύριος, καὶ
ὄλον σὸν γενέσθαι καὶ ζῆν με τῷ λοιπῷ. Κατὰ τὸ σὸν εὐδόκησον θέλημα, καὶ πα-
ράχθαι μοι διὰ τῆς ἀφάτων χρηστότητος, καρδίας κάθαρσιν, εἶματος φυλακὴν, εὐ-
δύ.

Σύττητα πράξεων, φρόνημα ταπεινόν, εἰρήνην λογισμῶν, τῶν ψυχικῶν δυνάμεων,
 χαρὰν πνευματικὴν, ἀγάπην ἀνόθευτον, μακροθυμίαν, χρηστότητα, ἐπιεικειάν,
 πίσιν ἀνυπόκριτον, καὶ τὴν περιεκτικωτάτην ἐγκράτειαν, ἢ πάντων με τῶν
 ἀγαθῶν καρπῶν πλήρωσον τῆ δωρεᾷ τῆ ἀγίως Πνεύματος, ἢ μὴ ἀναγάγῃς με
 ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου, μηδὲ ἀδιόρθωτον καὶ ἀνέτοιμον τὴν ψυχὴν ἀρπάσῃς, ἀλλὰ
 τελείωσόν με τῆ τελειότητι, καὶ ἔτω με τῆ παρόντος βίβης ἐξάγαγε, ὡς ἂν ἀκω-
 λύτως διαβάς τὰς ἀρχάς, καὶ ἐξουσίας τῆ σκοτίας, διὰ τῆς σῆς χάριτος, κατο-
 πτεύσω καὶ γὰρ τῆς ἀπροσίτου δόξης τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον μετὰ πάντων τῶν ἀ-
 γίων σου, ἐν οἷς ἠγάσασαι καὶ δεδόξασαι τὸν πάντιμον, ἢ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΩΟΝ.

Ωδή τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμός. ριθ'. 119.

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ ἐσήκωσε με.
Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων, καὶ ἀπὸ
γλώσσης δολίας.

Τί δοθεῖ σοι, καὶ τί προσεθεῖ σοι πρὸς γλώσσαν δολίαν;
Τὸ ἄβελῆ τῆ δυνατῆ ἠκονημένα, σὺν τοῖς ἀνδραξι τοῖς ἐρημικοῖς.
Οἱμοι, ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκηνώσα μετὰ τῶν σκη-
νωμάτων Κηδάρ. πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου.
Μετὰ τῶν μισεντῶν τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός. Ὅταν ἐλάληεν αὐτοῖς
ἐπολέμεν με δωρεάν.

Ωδή τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμός. ριθ'. 120.

Ἡρα τὲς ὀφθαλμοί μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἦξα ἡ βοήθειά μου.
Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τῆ ποιήσαντος τὸν ἔρανον, καὶ τὴν γῆν.
Μὴ δώης εἰς σάλον τὸν πόδα σε, μὴ δὲ νυσάξῃ ὁ φυλάσσων σε.
Ἰδὲ ἐ νυσάξῃ, ἐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὴν Ἰσραήλ.
Κύριος φυλάξῃ σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σε.
Ἡμέρας ὁ ἥλιος ἐ συγκαύσει σε, ἐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.
Ἡ κύριος φυλάξῃ σε ἀπὸ παντὸς κακῆ, φυλάξῃ τὴν ψυχὴν σε ὁ
Κύριος.

Κύριος φυλάξει τὴν εἰσοδόν σε, καὶ τὴν ἐξοδόν σε, ἀπὸ τῆς νῦν καὶ ἕως τῆς αἰῶνος.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμός. ρκδ'. 121.

Ἐύφρανθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

Ἐρώτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς ἀύλαις σε Ἱερουσαλήμ.

Ἱερουσαλήμ οἰκοδομημένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐκῆ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τῆ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

Ὅτι ἐκῆ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαβίδ.

Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σε, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σε.

Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν με, καὶ τῶν πλησίον με, ἐλάλεν δὴ εἰρήνην περὶ σε.

Ἐνεκα τῆς οἴκου Κυρίου τῆς Θεῆς ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμός. ρκε'. 122.

Πρὸς σὲ ἦρα τὸς ὀφθαλμοὺς με, τὸν κατοικῆντα ἐν τῷ ἔρειπῳ.

Ἦδε ὡς ὀφθαλμοὶ δέλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν.

Ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, ἕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως ἂν οἰκτειρήσῃ ἡμᾶς.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξεδενώσεως.

Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τῆς εὐθηνῆσι, καὶ ἡ ἐξεδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμός. ρκς'. 123.

Εἶμὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐπάτω δὴ Ἰσραὴλ. Εἶμὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν.

Ἐν τῷ ἐπανασῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῆς ἐφ' ἡμᾶς. ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς.

Χείμαρρον διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἄρα διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς ἐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδῶσιν αὐτῶν.

Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς σρεθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων.

Ἡ παγίς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τὸ ποιήσαντος τὸν ἔρανον, καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

Ωδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρκδ' 124.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών. Οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ὁρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τῆ λαῖ αὐτῆ, ἀπὸ τῆ νῦν καὶ εἰς τῆ αἰῶνος.

Ὅτι ἐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.

Ἀγάθυνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ τοῖς εὐθέσι τῆ καρδία.

Τὲς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς σραγγαλιάς, ἀπάξα Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὸν ἀνομίαν, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ωδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρκε' 125.

Εν τῷ ἐπιστρέφαι Κύριον τὸν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι.

Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως.

Τότε ἐρῆσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τῆ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν.

Ἐμεγάλυνε Κύριος τῆ ποιῆσαι μετ' ἡμῶν. ἐγενήθημεν εὐφραϊνόμενοι.

Ἐπίστρεψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χαμαῖρες ἐν τῷ νότῳ.

Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θερίσιν.

Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἐκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν.

Ἐρχόμενοι δὲ ἤξεσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Ωδή τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμός. ρκς. 126.

Εάν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς ἴμάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομῆντες.

Εάν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.
Εἰς μάτην ὑμῖν ἐσι τὸ ὀρθρίζειν.

Εγείραθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐοθιότες ἄρτον ὀδύνης.

Οταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτῆ ὕπνον. Ἴδε ἡ κληρονομία Κυρίου Υἱοῖ,
ὁ μισθὸς τῆ καρπῆ τῆς γαστρὸς.

Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατῆ, ἕτως οἱ Υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

Μακάριος ὃς πληρώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆ ἐξ αὐτῶν. Οὐ κατα-
χυνθήσονται, ὅταν λαλώσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

Ωδή τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμός. ρκς. 127.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβέμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς
ὁδοῖς αὐτῆ.

Τὰς πόνους τῶν καρπῶν σε φάγεσαι. Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.

Η γυνὴ σε ὡς ἄμπελος εὐθνήσῃ ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σε.

Οἱ Υἱοὶ σε ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλω τῆς τραπέζης σε.

Ἰδὲ ἕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβέμενος τὸν Κύριον.

Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σε.

Καὶ ἴδοις Υἱὸς τῶν Υἱῶν σε, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ωδή τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμός. ρκθ. 128.

Πλεονάκεις ἐπολέμισάν με ἐκ νεότητός με, εἰπάτω δὲ Ἰσραήλ.

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός με, καὶ γὰρ ἐκ ἠδυνήθησάν μοι.

Επὶ τὸν νῶτόν με ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν
αὐτῶν.

Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν. Αἰχμυθήτωσαν, καὶ
ἀποσραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, πάντες οἱ μισῆντες Σιών.

Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωματίων, ὃς πρό τῆ ἐκσπαοῆναι ἐξη-
ράνθῃ.

Οὐ ἐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτῆ ὁ θειζων. καὶ τὸν κόλπον αὐτῆ ὁ τὰ δράγματα συλλεγων.

Καὶ ἐκ ἄπου οἱ παράγοντες, εὐλογία Κυρία ἐφ' ὑμᾶς· εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρία.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀγγελία.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμός. ρθ'. 129.

Εἰς βλασφῆμιαν ἐκέκραξά σοι Κύριε, Κύριε ἠσάκυσσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὦτά σε προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Εἰς ἀνομίας παρατηρήσης Κύριε, Κύριε τίς ὑποθήσεται;

Ὅτι παρά σοι ὁ ἰλασμός ἐστιν. Ἐνεκεν τῆ ὀνοματός σε ὑπέμεινά σε Κύριε.

Υπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σε, ἠλπίσεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ ποτὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις.

Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῆ.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμός. ρλ'. 130.

Κύριε, ἔχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, ἐδὲ ἐμετεωρίθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου. Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, ἐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰ μὴ ἔταπεινοφρόνην, ἀλλὰ ὑψώσα τὴν ψυχὴν μου.

Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῆ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου.

Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τῆ νῦν, καὶ ἕως τῆ αἰῶνος.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμός. ρλ'. 131.

Μνήθητι Κύριε τῆ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτῆ.

Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠνξάτο τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Εἰ ἠσέλυσόμαι εἰς σκηνώμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης σρωμνῆς μου.

Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς με, καὶ τοῖς βλεφάροις με νυσαγμὸν,
καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις με.

Ὡς ἔεῦρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκηνώμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Ὡ δὲ ἠκέσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφρατῇ. Εὐρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις
τῆ δρυμῆ.

Εἰσελευσώμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῆ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν
τόπον, ἃ ἔζησαν οἱ πόδες αὐτῆ.

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σε, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆ ἀγίας-
ματός σε.

Οἱ Ἰερεῖς σε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σε ἀγαλλιάσονται.

Ὡς ἐκεν Δαβὶδ τῆ δέλεο σε, μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπον τῆ Χριστῆ σε.

Ὡς μοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ ἔμὴ ἀφετήσῃ αὐτὴν. Ἐκ
καρπῆ τῆς κοιλίας σε θήσομαι ἐπὶ τῆ θρόνο σε.

Ἐὰν φυλάξωται οἱ Υἱοί σε τὴν διαθήκην με, καὶ τὰ μαρτύριά με
ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτῆς.

Καὶ οἱ Υἱοί αὐτῶν ἕως τῆ αἰῶνος καθιένται ἐπὶ τῆ θρόνο σου.

Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν
ἐαυτῶ.

Ἀὐτῇ ἡ κατάπαυσις με εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Ὡς δε κατοικήσω, ὅτι ἠρετι-
σάμην αὐτὴν.

τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τὰς πτωχὰς αὐτῆς χορτάσω
ἄρτων.

τὰς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλ-
λιάσονται.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ με.

τὰς ἐχθρὰς αὐτῆ ἐνδύσω αἰχμηγὴν, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἀ-
γίασμα με.

Ὡς δὲ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς 93β.

132.

Ὡ δὲ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τεργνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφὸς ἐπὶ
τὸ αὐτό;

Ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα
τὸν Ἀαρῶν.

τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὠαν τῆ ἐνδύματος αὐτῆ. Ὡς δρόσος Ἀερμῶν,
ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών.

Ὅτι ἐκεῖ ἐνετάλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τῆ αἰῶνος.

Ὡς δὲ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμός. ρλγ'. 133.

Κὶ δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δῶλοι Κυρίου.
Οἱ ἐσῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
Εν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε
 τὸν Κύριον.

Εὐλογησάσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν ἔρανον καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλία.

Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ Τροπάρια, ἤχος β'.

Πρὶν με καταδικάσης Κύριέ μου, Κύριε δός μοι ἐπιστροφὴν καὶ διόρθωσιν
 τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν. δός μοι κατάνυξιν πνευματικὴν, ὅπως βοή-
 σω πρὸς σέ, εὐσπλαγχνε, φιλάνθρωπε, ὁ Θεός μου, σῶσόν με.

Δόξα.

Τοῖς ἀνοήτοις κτήνεσιν ὁμοιωθεὶς, ἐγὼ ὁ ἄσωτος παρασυνε-
 βλήθην αὐτοῖς, ἐπιστροφὴν μοι δώρησαι Χριστέ, ὅπως λάβω παρὰ σέ
 τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν.

Μὴ ἀποσρέψῃς δέσποινα τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμῆ δεομένη σε,
 ἀλλ' ὡς εὐσπλαγχνος μήτηρ τῶν οἰκτιρόμωνος Θεοῦ, σπεύσον πρὸ τέλους
 ἐπιστροφὴν μοι δώρησαι, ὅπως σωθῶ δια σέ, σὺ γὰρ εἶ σωτηρία καὶ ἐλ-
 πὶς μου ἀκαταίχνητος Κυρία μου.

Τὸ Κύριε ἐλέησον μ' καὶ ἡ εὐχή.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσεις με. Δέσποτα
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ Ὡς τῷ Θεῷ ὁ ζῶντος ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν πτω-
 χόν, τὸν γυμνόν, τὸν ῥάθυμον, τὸν ἀμελῆ, τὸν ἄπορον, τὸν ἐλεεινόν, τὸν πόρ-
 νον, τὸν μοιχόν, τὸν μαλακόν, τὸν ἀρσενοκοίτην, τὸν ῥυπαρόν, τὸν ἄσωτον,
 τὸν ἀγνώμονα, τὸν πεπωρωμένον, τὸν μεθυσμένον, τὸν κατακεκαυμένον, τὸν ἀπρό-
 σωπον, τὸν ἀπαρρησίαστον, τὸν ἀναπολόγητον, τὸν ἀνάξιον τῆς σῆς φιλανθρωπίας,
 καὶ ἄξιον πάσης τιμωρίας καὶ γεέννης, καὶ κολάσεως, καὶ μὴ διὰ τὸ πλῆθος τῶν τοσού-
 των με ἐγκλημάτων, πλήθει ὑποβάλλεις λυτρώτα κολάσεων. ἀλλὰ ἐλέησόν με ὅτι
 ἀσθενὴς εἰμι καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκί, καὶ τῇ γνώμῃ, καὶ τῷ λογισμῷ, καὶ οἷς ἐπί-
 στασαι κήμασι σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δῶλον σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντης δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρεσησάντων, ὅτι εὐ-
 λογητός εἶ σὺ πάντας αἰῶνας.

ΚΑ.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Ἀλληλία, Ψαλμός. ρλδ.

134.

Αίνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δέλοι Κύριον.
Οἱ ἐσῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
Αίνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἅγιος Κύριος, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,
 ὅτι καλόν.
Οτι τὸν Γακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος. Ἰσραὴλ εἰς περισιασ-
 μὸν ἑαυτοῦ.
Οτι ἐγὼ ἐγνώκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάν-
 τας τὰς Θεάς.
Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ Οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῆ,
 ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.
Ανάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτης τῆς γῆς. Ἄσραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν.
Ο ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ. Ὅς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα
 Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνδρώπης ἕως κτήνης.
Εξαπέσκαλε σημεῖα, καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἰγύπτου, ἐν Φαραῶ, καὶ
 ἐν πᾶσι τοῖς δέλοις αὐτοῦ.
Ος ἐπάταξεν ἔθνη ποταμῶν, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταίους.
**Τ
 σάν, καὶ πάσας τὰς Βασιλίσσας Χαναάν.
Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῶ
 αὐτοῦ.**

- Κύριε τὸ ὄνομα σε εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυνόν σε ἕως γενεάν, καὶ γενεάν.
- Ὅτι κρινῆ Κύριος τὸν λαὸν αὐτῆ, καὶ ἐπὶ τοῖς δέλοισι αὐτῆ παρακληθήσεται.
- Τὰ εἶδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον, καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
- Στόμα ἔχουσι, καὶ ἐλαλήσουσιν, ὀφθαλμοὶ ἔχουσι, καὶ ἐκ ὄψονται.
- Ὡτα ἔχουσι, καὶ ἐκ ἐνωτιοθήσονται, ἐδὲ γάρουσι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
- Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιῶντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.
- Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον. Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον. Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
- Οἱ φοβεμένοι τὸν Κύριον, εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
- Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ἀλληλία. Ψαλμὸς 96. 135.

- Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.
- Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.
- Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.
- Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.
- Τῷ ποιήσαντι τρεῖς ἡμέρας ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.
- Τῷ σφραγίσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.
- Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.
- Τὸν ἥλιον εἰς ἕξωσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.
- Τὴν σελήνην, καὶ τρεῖς ἡμέρας εἰς ἕξωσίαν τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.
- Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.
- Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσσε αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.
- Ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.

Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ὅτι ἄς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.
 Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσσω αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.
 Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτῆ εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.
 Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτῆ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.
 Τῷ πατάξαντι Βασιλεῖς μεγάλης, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.
 Καὶ ἀποκτείναντι Βασιλεῖς κραταίως, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.
 Τὸν Σιών βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.
 Καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.
 Καὶ δούτι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.
 Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δέλω αὐτῆ, ὅτι ἄς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.
 Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.
 Καὶ ἔλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.
 Ὅτι διδὲς τροφήν πάσῃ σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.
 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῷ Οὐρανῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ.

Ψαλμοὶ τῷ Δαβὶδ, διὰ Γερεμίᾳ ελς'. 136.

Επὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος, ἐκεῖ ἐκαθίσταμεν, καὶ ἐκλαύσαμεν,
 ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών.
 Ἐπὶ ταῖς ἵτεαις ἐν μέσσω αὐτῆς, ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.
 Ὅτι ἐκεῖ ἐπληρώθησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, λογὸς ὕδων.
 Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ὕδων Σιών.
 Πῶς ἄσωμεν τὴν ὕδην Κυρία ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας;
 Ἐὰν ἐπιλάθωμαι σε Γερουσαλήμ, ἐπιλησθεῖν ἢ δεξιὰ με.
 Κολληθεῖν ἢ γλῶσσά με τῷ λαρυγγί με, εἰ μὴ σε μνησθῶ.
 Ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Γερουσαλήμ, ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης με.
 Μνησθητι Κύριε τῶν Υἱῶν Ἐδὼμ, τὴν ἡμέραν Γερουσαλήμ.
 Τῶν λεγόντων, ἐκκενῶτε, ἐκκενῶτε ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.

Θγάτηρ Βαβυλῶνος ἢ ταλαιπῶρος, Μακάριος, ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σε, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν.

Μακάριος ὃς κρατήσῃ, καὶ ἔδαφιῇ τὰ νήπιά σε πρὸς τὴν πέτραν.

Δόξα, καὶ ἰψὺ. Ἀψηλεύει.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ. Ἀγγέλῃ καὶ Ζαχαρίῃ, ψλμ. 137.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον Ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκωσας πάντα τὰ ῥήματα τῆς σωματός μου.

Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίου σε, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σε. Ἐπὶ τῷ ἔλεεί σε, καὶ τῇ ἀληθείᾳ σε, ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἁγίόν σε.

Ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πολυωρήσας με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σε.

Ἐξομολογησάσθωσαν σοι Κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκωσαν πάντα τὰ ῥήματα τῆς σωματός σε.

καὶ ἀσάτωσαν ἐν ταῖς ὡδαῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου.

Ὅτι ὑψιλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει.

Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με, ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σε, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σε.

Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμῶ. Κύριε τὸ ἐλεός σε εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σε μὴ παρίδης.

Εἰς τὸ τέλος.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ, Ζαχαρίῃ ἐν τῇ διασκορῃ. ψλμ. 138.

Κύριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνωσ με. σὺ ἔγνωσ τὴν καθεδρᾶν μου, καὶ τὴν ἐγερσί μου.

Ὁ συνῆκας τὰς διαλογισμῆς μου ἀπὸ μακρόθεν, τὴν τρίβον μου, καὶ τὴν χροῖόν μου σὺ ἐξιχνίασας.

καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προᾶδες. ὅτι ἦν ἐσι δόλος ἐν γλώσσῃ μου.

Ὡς Κύριε, σὺ ἔγνωσ πάντα τὰ ἔχρατα, καὶ τὰ ἀρχαῖα. σὺ ἐπλάσας με, καὶ ἔδθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σε.

Ἐθαυμασώδη ἢ γινώσῃς σε ἐξ ἐμῶ, ἐκραταιώδη, ἢ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν.

Ἦν πορευθῶ ἀπὸ τῆ Πνεύματος σε, καὶ ἀπὸ τῆ προσώπῃ σε πᾶ φύγω·
 Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν Οὐρανόν, σὺ ἐκᾶ εἶ. εἰς καταβῶ εἰς τὸν ἄδην,
 πάρεϊ.

Ἐὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγὰς με κατ' ὄρθρον, καὶ κατασκηνώσω εἰς
 τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης.

Καὶ γὰρ ἐκᾶ ἡ χεὶρ σε ὀδηγήσα με, καὶ καδέξει με ἡ δεξιὰ σε.

Καὶ εἶπα, ἄρα σκότος καταπατήσαμε, καὶ νύξ φωτισμός ἐν τῇ
 τρυφῇ με.

Ὅτι σκότος ἐ σκοτιοθήσεται ἀπὸ σῆ, καὶ νύξ ὡς ἡμέρα φωτιοθήσεται.
 Ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, ἔτω καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.

Ὅτι σὺ ἐκτίσω τὰς νεφρὸς με. ἀντελάβε με ἐν γαστρὸς μητρός με.

Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι φοβερῶς ἐθαυμασώθης. Θαυμάσια τὰ
 ἔργα σε, καὶ ἡ ψυχὴ με γνώσκει σφόδρα.

Ὅτι ἐκρύβη τὸ ὄσεν με ἀπὸ σῆ, ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασις
 με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

Τὸ ἀκατέργασόν με εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σε, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σε πάν-
 τες γραφήσονται. Ἡμέρας πλαστήσονται, καὶ ἔδειξ ἐν αὐτοῖς.

Ἐμοὶ δε λίαν ἐτιμήθηςαν οἱ φίλοι σε ὁ Θεός, λίαν ἐκραταιώθηςαν
 αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.

Ἐξαριδμήσομαι αὐτὰς, καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται· ἐξηγέρθην,
 καὶ ἔτι εἰμι μετὰ σε.

Ἐὰν ἀποκτείνης ἀμαρτωλὸς ὁ Θεός. Ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε
 ἀπ' ἐμῆ.

Ὅτι ἐρισαίεσε εἰς διαλογισμὸς. Λήφονται εἰς ματαιότητας τὰς πό-
 λεις σε.

Ὅχι τὰς μισούντας σε Κύριε ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ τὰς ἐχθρὸς σε ἐξε-
 τηκόμην;

Ἐλείου μῖσος ἐμίσην αὐτὰς, εἰς ἐχθρὸς ἐγένοντό μοι.

Δικίμασόν με ὁ Θεός, καὶ γνώθι τὴν καρδίαν με.

Ἐπασόν με, καὶ γνώθι τὰς τρίβους με.

Καὶ ἴδε, εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί, καὶ ὀδηγήσόν με ἐν ὁδῷ αἰωνία.

Εἰς τὸ τέλος.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ρλθ'. 139.

Ἐξελεῖ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηρῆ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαι με.

Ὅτι
 Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεῶν

Οἱ τινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.

Ἡκόνησαν γλώσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφρα, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν.

Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῶ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελεῖ με.

Οἱ τινες διελογίσαντο τῷ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου. Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι.

Καὶ χωνίους διέταναν παγίδα τοῖς ποσί μου. Ἐχόμενα τρίβε σκάνδαλα ἔθεντό μοι.

Ἦπα τῷ Κυρίῳ, Θεός μου εἶ σὺ, ἐνώτισαι Κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κύριε, Κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

Μὴ παραδῶς με Κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῶ. Διελογίσαντο κατ' ἐμῆ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν.

Ἡ κεφαλὴ τῷ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψα αὐτές.

Πεσῦνται ἐπ' αὐτὰς ἀνθρώποις ἐν πυρὶ, καταβαλεῖς αὐτὰς ἐν ταλαιπωρίαις, καὶ ἐ μὴ ὑποσῶσιν.

Ἄνθρωπος γλωσσώδης ἐκατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς. Ἄνδρα ἀδικὸν κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν.

Ἐγνων, ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων.

Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσῃσιν ἐν οὐραῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀβηλιμία.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, ρμ'. 140.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκυσόν με· πρόχες τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κειραγένοι με πρὸς σέ.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυμίαμα ἑσπερινή.

Θε Κύριε φυλακὴν τῷ σώματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τῷ προφασίζεσθαι
σὺν

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ ἔμην σὺνδύασω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσα με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλῆ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν, κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Λέκονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν.

Ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄσα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σὲ Κύριε, Κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεσήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκιανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσῦνται ἐν ἀμφιβλήσῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἶμι ἕως ἂν παρέλθω.

Συνέσεως τῷ Δαβὶδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ προσευχόμενον. ψαλμ. 141.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελάω.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβας μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ ἐκ ἧν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε, εἶπα, σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥύσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τῷ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενεῖσι δίκαιοι, ἕως ἔάνταποδῶς μοι.

Ψαλμός τῆ Δαβὶδ, ὅτε κατεδίωκεν αὐτὸν Ἀβισσαίμ ἕως αὐτοῦ. ρμβ'. 142.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Εἰσάκουσον με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶ δέλω σου. Ὅτι ἐδικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σιοτεινοῖς ὡς νεκρὸς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου. Ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελετήσα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσον με Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμῆ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουσον ποιήσόν μοι τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελαῖ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τὴ ποιῆν τὸ θελήμά σου. ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὡδήγησά με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τῆ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τὰς ἐχθράς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τὰς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δόλος σου εἰμί.

Δόξα, καὶ τὴν, Ἀβιηλῖα.

Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ Τροπάρια. ἤχος β'.

Εὐχαριστῶν δοξάζω σε ὁ Θεός μου, ὅτι πᾶσι δέδωκας τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὴν μετάνοιαν.

Σωτὴρ μὴ καταχύνης με, ὅταν ἔλθῃς κρῖναι κόσμον ἅπαντα, τὸν αἰχύνῃς ἔργα ποιήσαντα.

Δόξα.

Καὶ νῦν.

Αἱ

Δόξα.

Ἄμετρητά σοι πταίσας, ἔ ἀμετρήτες κολάσεις ἐνδέχομαι. ὁ
 Θεός με οἴτιρον, σῶσον με. Καὶ νῦν

Τῷ πλήθει τῆ ἐλέους σε νῦν προσφεύγω, τὰς σειρὰς διάλυσον
 Θεοτόκε τῶν ἐγκλημάτων μου.

Τὸ Κύριε ἐλέησον, μ. ἔ ἡ εὐχή.

Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τοῖς πάθεσί σου τὰ πάθη με θεραπεύσας, ἔ τοῖς
 τραύμασί σου τὰ τραύματά μου ἰατρύσας, χάριταί μοι τῷ πολλά σοι πταίαντι
 δάκρυα καταλύξεως· συγκέρασόν με τῷ σώματι ἀπὸ ὀσμῆς ἔ ζωοποιῶ Σώματός σου,
 ἔ γλύκανόν με τὴν ψυχὴν τῷ σῶ τιμίῳ Αἵματι ἀπὸ τῆς πικρίας, ἦν με ὁ ἀντίδικος
 ἐπότισεν. ὕψωτόν με τὸν νῦν πῶς σε κάτω ἐλυοθέντα, ἔ ἀνάγαγε ἀπὸ ἔ χάσ-
 ματος ἔ ἀπωλείας, ὅτι ἐκ ἔχω μετάνοιαν, ἐκ ἔχω κατάνυξιν, ἐκ ἔχω δάκρυον πα-
 ρακλητικόν, τὰ ἐπανάγοντα τὰ τέκνα πῶς τὴν ἰδίαν κληρονομίαν. ἐσκότισμαι τὸν
 νῦν, ἐν τοῖς βιωτικοῖς πάθεσιν, ἐκ ἰσχύω ἀτενεῖσαι πῶς σε ἐν ὀδύνῃ, ἔ διώματι
 φερμανθῆναι τοῖς δάκρυσι τῆς πῶς σε ἀγάπης. Ἀλλὰ Δέσποτα Κύριε Ἰησὺ Χρι-
 στέ, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, δώρησαι μοι μετάνοιαν ὀλόκληρον. ἔ καρδίαν ἐπίπονου
 εἰς ἀναζήτησί σου. Χάριταί μοι τὴν χάριν σου, ἔ ἀνακαίνιστον ἐν ἐμοὶ τὰς μορφὰς τῆς
 σῆς εἰκότος· κατέλιπόν σε, μὴ με ἐγκαταλίπης, ἔξελθε εἰς ἀναζήτησί μου, ἐπανά-
 γαγε πῶς τὴν νομήν σου, ἔ συναρτίθμισόν με τοῖς προβάτοις ἔ ἐκλεκτῆς σου ποιίμνης.
 διάθρεψόν με, σὺν αὐτοῖς ἐκ τῆς χλόης τῶν θείων σου μυσηρίων, πρεσβείαις τῆς
 πανάγης Μητρός σου ἔ πάντων τῶν ἁγίων.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΓΚΟΣΤΟΝ.

Ψαλμός τῷ Δαβίδ, πρὸς τὸν Γολιάθ. ρηγ'. 143.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός μου, ὁ διδάσκων τὰς χεῖρας μου εἰς
 παρατάξιν, τὰς δακτύλους μου εἰς πόλεμον.
 Ἐλέος μου καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ μου, καὶ ῥύσης μου.
 Ὑπερασπιστής μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα, ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου
 ἐπ' ἐμέ.
 Κύριε, τί ἔστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ; ἢ Υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λο-
 γίζῃ αὐτῷ;
 Ἄνθρωπος ματαιότητι ὁμοιώσθῃ, αἱ ἡμέραι αὐτῆ ὡσεὶ σκιά παρά-
 γουσι.
 Κύριε κλίνον Οὐρανὸς, καὶ κατάβηθι, ἄψαι τῶν ὀρέων, καὶ καπνισ-
 θήσονται.
 Ἄσραφον ἄσραπην, καὶ σκορπιᾶς αὐτῆς, ἐξαπόσειλον τὰ βέλη σου, καὶ
 συνταράξῃς αὐτῆς.
 Ἐξαπόσειλον τὴν χεῖρα σου ἐξ ὕψους, ἐξελεῖ με, ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων
 πολλῶν, ἐκ χειρὸς Υἱῶν ἀλλοτρίων.
 Ὡν τὸ σῶμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν, δεξιὰ
 ἀδικίας.
 Ὁ Θεὸς ὠδὴν καινὴν ἄσομαί σοι, ἐν φαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι.
 Τῷ δίδοντι τὴν σωτηρίαν τοῖς Βασιλεῦσι, τῷ λυτρωμένῳ Δαβίδ τὸν
 δεῖλον αὐτῆ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς.

Ἦσαί με, καὶ ἐξελθὲ με, ἐκ χειρὸς Υἱῶν ἀλλοτρίων. ὣν τὸ σῶμα ἐλά-
 λησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν, δεξιὰ ἀδικίας.
 Ὡν οἱ Υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα ἰδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν.
 Αἱ θυγατέρες αὐτῶν κενάκωπισμένοι, περικεκκοσμημένοι ὡς ὁμοίω-
 μα ναῖ.
 Τὰ ταμίαια αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τέττε εἰς τέττο.
 Τὰ πρόβατα αὐτῶν πολυτοκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν.
 Οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς. Οὐκ ἔστι κατάπτωμα φραγμῆ, ἐδὲ διέξοδος,
 ἐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν.
 Ἐμακάρισαν τὸν λαόν, ὡ ταῦτά ἐστι. Μακάριος ὁ λαός, ἔ Κύριος ὁ
 Θεὸς αὐτῆ.

Ἀίνεσι τῷ Δαβὶδ. ψαλμ. 144.

Ἦψώσω σε ὁ Θεὸς με, ὁ Βασιλεὺς με, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σε
 εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.
 Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σε εἰς τὸν αἰ-
 ῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.
 Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα. καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτῆ ἐκ ἔστι
 πέρασ.
 Γενεὰ, καὶ γενεὰ ἐπαινέσα τὰ ἔργα σε, καὶ τὴν δυνάμιν σε ἀπαγ-
 γελῶσι.
 Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σε λαλήσασι, καὶ τὰ
 θαυμάσιά σε διηγῶνται.
 Καὶ τὴν δυνάμιν τῶν φοβερῶν σε ἐρεῖσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σε διη-
 γῶνται.
 Μνήμην τῆ πλήθους τῆς χρηστότητός σε ἐξερεύξονται, καὶ τῆ δικαιο-
 σύνην σε ἀγαλιάσονται.
 Οἰκτιρῶν, καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος.
 Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτῆ ἐπὶ πάντα τὰ ἔρ-
 γα αὐτῆ.
 Ἐξομολογησάθωσάν σοι Κύριε πάντα τὰ ἔργα σε, καὶ οἱ ἴσσιοί σε
 εὐλογησάτωσάν σε.
 Δόξαν τῆς Βασιλείας σε ἐρεῖσι, καὶ τὴν δυνατείαν σε λαλήσασι.
 Τῆ γνωρίσαι τοῖς Υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυνατείαν σε, καὶ τὴν δό-
 ξαν τῆς μεγαλοπρεπειᾶς τῆς βασιλείας σε.

Η βασιλεία σε, βασιλεία πάντων τῶν αἰῶνων, καὶ ἡ δεσποτεία σε
 ἐν πάσῃ γενεᾷ, καὶ γενεᾷ.
 Πισὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτῆ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔρ-
 γοις αὐτῆ.
 Ὑποσηρίζα Κύριος πάντας τὰς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας
 τὰς κατερῥαγμένους.
 Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐ-
 τῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.
 Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σε, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.
 Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτῆ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔρ-
 γοις αὐτῆ.
 Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλεμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλε-
 μένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.
 Θέλημα τῶν φοβημένων αὐτὸν ποιήσῃ, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσα-
 κησεται, καὶ σώσει αὐτάς.
 Φυλάσσει Κύριος πάντας τὰς ἀγαπῶντας αὐτὸν, καὶ πάντας τὰς ἁμαρ-
 τωλὰς ἐξολοθρεύσει.
 Αἴνεσιν Κυρία λαλήσει τὸ στόμα μου καὶ εὐλογοίτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνο-
 μα τὸ ἅγιον αὐτῆ εἰς τοὺς αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰῶνων.

Δὲ Ζαχαρίας, Ψαλμός. μερὶ 145.

Αἶνε ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ
 τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω,
 Μὴ πεποιθεατέ ἐπ' ἀρχοντας, ἐπὶ Υἱὸς ἀνθρώπων, οἷς ἐκ ἔσι σω-
 τηρία.
 Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτῆ, καὶ ἐπιστρέψα εἰς τὴν γῆν αὐτῆ. Ἐν
 ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολένται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῆ.
 Μακάριος ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτῆ, ἡ ἐλπίς αὐτῆ ἐπὶ Κύριον τὸν
 Θεὸν αὐτῆ.
 Τὸν ποιήσαντα τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν, καὶ πά-
 ντα τὰ ἐν αὐτοῖς.
 Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶντα κρίμα τοῖς ἀδικη-
 μένοις, δίδοντα τροφήν τοῖς πεινώσι.
 Κύριος λύα πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλὰς.
 Κύριος ἀνορθοῖ κατερῥαγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους.

Κύριος φυλάσσει τὰς προσηλύτους. Ὁρφανὸν, καὶ χήραν ἀναλήψεται,
καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σε Σιών εἰς γενεάν καὶ
γενεάν.

Ἀλληλεῖα Ἀγγαίη, καὶ Ζαχαρίας, Ψαλμός. μρζ. 146.

Ἄνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς, ψαλμὸς τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἡδυμενῆ
αἴνεσις.

Ὁικοδομῶν Ἱερουσαλήμ ὁ Κύριος, τὰς διασπορὰς τῆ Ἰσραὴλ ἐπι-
συνάξει.

Ὁ ἰώμενος τὰς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμμα-
τα αὐτῶν.

Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄσρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰχὺς αὐτῆ, καὶ τῆς συνέσεως
αὐτῆ ἐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

Ἀναλαμβάνων πράξις ὁ Κύριος, ταπεινῶν δὲ ἀμαρτωλῶν ἕως γῆς.

Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἑξομολογήσει, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν
κιθάρα.

Τῷ περιβάλλοντι τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἐτοιμάζοντι τῇ γῆ
ὕετον.

Τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον, καὶ χλόην τῇ δαλείᾳ τῶν ἀν-
θρώπων.

Διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφήν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκιων τοῖς
ἐπικαλεσμένοις αὐτόν.

Ὁὐκ ἐν τῇ δυναθείᾳ τῆ ἵππου θελήσει, ἔδδ ἐν ταῖς κνήμαις τῆ ἀνδρὸς
εὐδοκεῖ.

Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβημένοις αὐτόν, καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τῷ
ἔλεος αὐτῆ.

Ἀλληλεῖα Ἀγγαίη, καὶ Ζαχαρίας, Ψαλμός. μρζ. 147.

Ἐπαινεί Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, αἶνα τὸν Θεόν σε Σιών.

Ὅτι ἐνίχυσε τὰς μοχλὰς τῶν πυλῶν σε, εὐλόγησε τὰς Τίεσσες
ἐν σοί.

Ὅτι θείεις τὰ ὄριά σε εἰρήνην, καὶ σέαρ πυρὸς ἐμπιπλῶν σε.

Ὁ ἀποσέβων τὸ λόγιον αὐτῆ τῆ γῆ. ἕως τάχως δραμεῖται ὁ λόγος αὐτῆ.

Διδόντος χιόνα αὐτῆ ὡσεὶ ἔριον, ὀμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος.

Βάλλοντος κρύσαλλον αὐτῆ ὡσεὶ ψωμῆς, κατὰ πρόσωπον ψυχῆς αὐτῆ τίς ὑποσῆσεται;

Ἐξαποσελεῖ τὸν λόγον αὐτῆ, καὶ τήξει αὐτά. πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτῆ, καὶ ῥυήσεται ὕδατα.

Ὁ ἀπαγγέλων τὸ λόγιον αὐτῆ τῷ Γαβὼβ, δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτῆ τῷ Ἰσραὴλ.

Οὐκ ἐποίησεν ἔτιω παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτῆ ἐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλοῖα.

Ἀλληλοῖα, Ἀγγαῖς, καὶ Ζαχαρίας. Ψαλμός. ρηθ. 148.

Ἀινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν. αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ἀινεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτῆ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτῆ.

Ἀινεῖτε αὐτὸν ἩΉλιος, καὶ Σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα, καὶ τὸ φῶς.

Ἀινεῖτε αὐτὸν οἱ Οὐρανοὶ τῶν Οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν Οὐρανῶν, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν. αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίθησαν.

Ἐσχησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος. πρόσαγμα ἔθετο, καὶ ἔπαρελεύσεται.

Ἀινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες, καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιῶν, κρύσαλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιῆντα τὸν λόγον αὐτῆ.

Τὰ ὄρη, καὶ πάντες οἱ βενοὶ, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετα, καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοὶ, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι, καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτῆ μόνα.

Ἡ ἔξομολόγησις αὐτῆ ἐπὶ γῆς, καὶ Οὐρανῶν, καὶ ὑψώσει κέρας λαῶ αὐτῆ.

Ἕμνος πᾶσι τοῖς ὀσίοις αὐτῆ, τοῖς Ἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγιζόντι αὐτῆ.

Ἀλληλία, Ψαλμός. ρμδ'. 149.

Ἀσάτε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν. ἡ αἴνεσις αὐτῆ ἐν Ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, καὶ Υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσωνται ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτῆ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ, καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος τῷ λαῷ αὐτῆ, καὶ ὑψώσει πράξεις ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τῆ Θεῆ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίσομαι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τῆ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμὸς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τῆ δῆσαι τὰς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τὰς ἐνδόξας αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τῆ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον. δόξα αὕτη ἔσαι πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτῆ.

Ἀλληλία, Ψαλμός. ρν'. 150.

Ἀνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτῆ. Ἀνεῖτε αὐτὸν ἐν σερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτῆ.

Ἀνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτῆ. Ἀνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτῆ.

Ἀνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, ἀνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ, καὶ κιθάρα.

Ἀνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ, καὶ χορῷ, ἀνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς, καὶ ὄργάνῳ.

Ἀνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις, ἀνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμῆ. Πᾶσα πνοὴ ἀνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλία.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ τροπάρια. ἤχος πλβ.

Πλήρωμα πάντων τῶν καλῶν σὺ εἶ Χριστέ με, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὴν ψυχὴν με, καὶ σῶσον με ὡς μόνος πολυέλεος.

Δ ό ξ α.

Εί κ' ἡμαρτον Χρισὲ Σωτῆρ με ἐνώπιόν σε, ἄβου Θεοῦ πλήν σε ἀ γινώσκω. Δαρρῶ δὲ εἰς τὴν σὴν εὐσπλαγχγίαν δέξαι με εὐσπλαγχε Πάτερ, κ' Υἱὲ μονογενές, κ' τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὡς τὸν ἄσωτον υἱόν, κ' σῶσον με. Καί νῦν.

Ἄβου καταφυγὴν, κ' Δερμὴν προσασίαν πλήν σε ἀ γινώσκω, ὡς παρρησίαν ἔχουσα πρὸς τὸν ἐκ σὲ τεχθέντα Δέσποινα βοήθησον κ' σῶσον με τὸν δέλον σε.

Τὸ Κύριε ἐλέησον, μὲ καὶ ἡ εὐχή

Κύριε Ἰησὺ Χρισὲ ὁ Θεός με ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν, κ' συγχώρησόν μοι τῶ ἀναξίῳ δέλω σε ὅσα σοι ἡμαρτον παρ ὅλου τὸν τῆς ζωῆς με χρόνον, κ' ἕως τῆς σήμερον. κ' εἴτι ὡς ἄνθρωπος ἐπλημμέλησα, τὰ ἐκασίᾶ με πταίσματα κ' τὰ ἀκέρσια, ἐν ἔργῳ κ' λόγῳ, τὰ κ' νῦν κ' κ' διάνοιαν, τὰ ἐκ συναπαγίης κ' ἀπροσεξίας, κ' πολλῆς με ῥαθυμίας κ' ἀμελείας, εἴτε τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον ὠμοσα, ἢ τε ἐπίορκησα, ἢ ἐβλασφήμησα, κ' διάνοιαν, ἢ τινα ἐλοιδόρησα, ἢ ἐσυκοφάντησα, ἢ ἐλύπησα, ἢ ἐντινι παρώργησα ἢ ἐκλεψα, ἢ ἐπόρνευσα, ἢ ἐψευδάμην, ἢ ἐλαθροφάγησα, ἢ φίλος κατέλαβε πρὸς με κ' παρῆδον αὐτόν, ἢ ἀδελφὸν ἔδλιφα κ' παρεκίβρανα, ἢ ἰσαμένε με εἰς προσηυχήν κ' ψαλμωδίαν ὁ νῆς με ὁ πονηρὸς εἰς τὰ πονηρὰ περιπόλευσεν, ἢ παρὰ τὸ πρέπον ἐτρέφισα, ἢ ἀφρόνως ἐγέλασα, ἢ εὐτράπελα ἐλάλησα, ἢ ἐκαινοδόξησα, ἢ ὑπερηφανευσάμην, ἢ κάλλος μάταιον ἐθεατάμην, κ' ὑπ' αὐτῆ ἐδέλχθην, ἢ τὰ μὴ δέοντά μοι ἐφλυάρησα, ἢ τὴν ἐντολήν τῆ πνευματικῆς με Πατρὸς ἐκ ἐφύλαξα, ἢ ἀργολόγησα, ἢ ἄλλοτι πονηρὸν ἐποίησα, ταῦτα γὰρ πάντα κ' πλείονα τίτων ἔπραξα, ὧν ἐδὲ μέμνημαι. Ἐλέησον Κύριε κ' συγχώρησόν μοι πάντα ὡς ἀγαθὸς κ' φιλάνθρωπος, ἵνα ἐν εἰρήνῃ κοιμηθῆσομαι, κ' ὑπνώσω ὑμῶν κ' εὐλογῶν κ' δοξάζων σε, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ κ' τῷ Παναγίῳ κ' Ἀγαθῷ κ' Ζωοποιῷ Πνεύματι, Ἀμήν.

Οὗτος ὁ Ψαλμὸς Ἰσραήλικος τῆ Δαβίδ δα, καὶ ἔξωθεν τὰ ἀριθμῶ τῶν ἑκατὸν πενήκοντα Ψαλμῶν, ὅτε ἐμονομάχησε πρὸς τὸν Γολιάθ.

Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς με, καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τῆ πατρός με, ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τῆ πατρός με.

Αἱ χεῖρες με ἐποίησαν ὄργανον, καὶ οἱ δάκτυλοί με ἤρμοσαν ψαλτήριον. Καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ Κυρίῳ με; Αὐτὸς Κύριος, αὐτὸς ἔσακέσα.

Αὐτὸς ἐξαπέσαλε τὸν Ἀγγελον αὐτῆ, καὶ ἤρε με ἐκ τῶν προβάτων τῆ πατρός με, καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως αὐτῆ.

Οἱ ἀδελφοί με καλοὶ, καὶ μεγάλοι, καὶ ἐκ εὐδίκησεν ἐν αὐτοῖς ὁ Κύριος. Ἐξῆλθον ἄς συνάντησιν τῷ Ἀζοφύλῳ, καὶ ἐπικατηράσατό με, ἐν τοῖς ἀδώλοις αὐτῆ.

Ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ' αὐτῆ μάχαιραν, ἀπενεφάλισα αὐτὸν, καὶ ἤρα ὄνειδος ἐξ Ἰσραήλ.

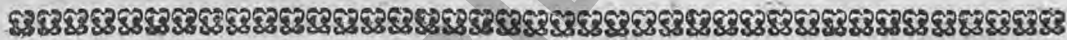
Ω' Δ Η Π Ρ Ω Τ Η.

Μωϋσέως ἐν τῇ Ἐξόδῳ. Κεφ. ιε'.
 Ἀρχὴν Βυθίσκος Φαραὼ Μωσῆς λέγει.

Ασωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασαι. Ἰππον ἢ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.
 Βοηθός ἢ σκεπασῆς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, ἔτός με Θεός, ἢ δοξάσω αὐτόν, Θεός τῶ Πατρός με, ἢ ὑψώσω αὐτόν.
 Κύριος συντρίβων πολέμας, Κύριος ὄνομα αὐτῶ.
Αματα Φαραῶ, ἢ τὴν δύναμιν αὐτῆ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Ἐπιλέκτες ἀναβάτας τρισάτας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.
 Πόντω ἐκάλυψεν αὐτὰς, κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος.
Η δεξιὰ σε Κύριε δεδοξασαι ἐν ἰχθύι, ἢ δεξιὰ σε χάρι Κύριε ἔδραυσεν ἐχθρὸς.
Καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σε συνέτριψας τὰς ὑπεναντίας.
Απέσαλα τὴν ὀργήν σε, κατέφαγεν αὐτὰς ὡσεὶ καλάμην, ἢ διὰ πνεύματος τῶ θυμοῦ σε διεση τὸ ὕδωρ.
Επάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη ἢ τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.
Εἶπεν ὁ ἐχθρὸς, διώξας καταλήφομαι, μεριῶ σκυλα, ἐμπλήσω ψυχὴν με, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ με, κυριεύσει ἡ χεὶρ με.
Απέσαλα τὸ Πνεῦμά σε, ἐκάλυψεν αὐτὰς θάλασσα, ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ.
Τίς ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς Κύριε; τίς ὁμοίός σοι; δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστός, ἐνδόξως ποιῶν τέρατα.
Εξέτεινας τὴν δεξιάν σε, κατέπιεν αὐτὰς γῆ.
Ωδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σε τὸν λαόν σε τέτον, ὃν ἐλυτρώσω. Παρέκαλεσας τῇ ἰχθύϊ σε εἰς κατάλυμα ἁγίόν σε.
Ηκισαν ἔδνη, ἢ ὠργίθησαν, ὠδίνες ἔλαβον κατοικῆντας Φιλιζιάμ.

Τό-

Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδὼμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτὲς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.
Επιπέσοι ἐπ' αὐτὲς φόβος, καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός σε ἀπολιθωθήτωσαν.
Εως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σε Κύριε, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σε ἔτος, ὃν ἐκτίσω.
Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτὲς εἰς ὄρος κληρονομίας σε, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σε, ὃ καταργάσω Κύριε ἁγίασμα, ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρές σε.
Κύριος βασιλεύων τῶν αἰῶνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι.
Οτι ἀσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἄρμασι, καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν. Καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτὲς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης. Οἱ δὲ Υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα.

Ω Δ Η Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α .

Ω δὴ Μωϋσέως ἐν τῷ Δευτερονόμιῳ. Κεφ. λβ.
 Νόμος γραφέντος αὐτῷ, ὡς Μωσέως.

Πρόσεχε Οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀκέτω ἡ γῆ ῥήματα ἐκ κόματός με
Προσδοκάσω ὡς ἕτος τὸ ἀπόφθεγμα με, καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ
Ο ῥήματά με, ὡς ὄμβρος ἐπ' ἀγρωσί, καὶ ὡς νιφετὸς ἐπὶ χόρτον.
Οτι ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα, δότε μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν.
Ο εὐεργεσία τὰ ἔργα αὐτῆ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτῆ κρίσεις. Θεὸς
Ο πιστός, καὶ ἐκ ἔσιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. Δίκαιος καὶ ὅσιος ὁ Κύριος.
Η μάρτυσαν ἐκ αὐτῷ τέκνα μωμητῶν. Γενεὰ σκολιὰ καὶ διεσραμμένη,
Ο ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδοτε;
Ο ὅτος λαός μωρός, καὶ ἐχὶ σοφός. ἐκ αὐτὸς ἔτιός σε πατὴρ ἐκτί-
Μ σατό σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἐπλασέ σε;
Ε νῆδητι ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε δὴ ἔτη γενεᾶς γενεῶν.
Ε περωτήσου τὸν πατέρα σε, καὶ ἀναγγελάσοι, τὲς πρεσβυτέρους σε
 καὶ ἐρεσί σοι.

Ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψίστος ἔθνη, ὡς διέσπερεν Τίς Ἀδάμ. Ἐποίησεν ὅρια ἔθνων κατὰ ἀριθμὸν Ἀγγέλων Θεῶν.

Καὶ ἐγενήθη μερίς Κυρίε, λαὸς αὐτῆ Γακὼβ, χοίνισμα κληρονομίας αὐτῆ Ἰσραήλ.

Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψῃ καύματος ἐν ἀνύδρῳ. Ἐκύκλωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν, καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόρην ὀφθαλμῶ.

Ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν ἑαυτῆ, καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτῆ ἐπέπόδησε. Διὰς τὰς πτέρυγας αὐτῆ ἐδέξατο αὐτὰς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὰς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτῆ.

Κύριος μόνος ἤγεν αὐτὰς, καὶ ἐκ ἦν μετ' αὐτῶν Θεὸς ἀλότριος.

Ἀνεβίβασεν αὐτὰς ἐπὶ τὴν ἰσχύν τῆς γῆς, ἐφώμισεν αὐτὰς γενήματα ἀγρῶν. Ἐθήλασε μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ σφραῖας πέτρας.

Βέτυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ σφατος ἀρνῶν, καὶ κριῶν, υἰῶν ταύρων, καὶ τράγων. μετὰ σφατος νεφρῶν πυρῆ, καὶ αἷμα σφυλῆς ἔπινον οἶνον.

Καὶ ἔφαγεν Ἰακὼβ, καὶ ἐνεπλήθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος. Ἐλίπανθη, ἐπαχύνηθη, ἐπλατυνθη, καὶ ἐγκατέλιπε Θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεῶ Σωτῆρος αὐτῆ.

Παρώξυνάμ με ἐπ' ἀλλοτρίοις, καὶ ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπίκρανάμ με.

Ἐθύσαν δαιμονίαις, καὶ ἐ Θεῶ. Θεοῖς οἷς ἐκ ἠδεύσαν. καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἠκασιν, οἷς ἐκ ἠδεύσαν οἱ Πατέρες αὐτῶν.

Θεὸν τὸν γενήσαντά με ἐγκατέλιπε, καὶ ἐπελάθη Θεῶ τῆ τρέφοντός με.

Καὶ ἔδε Κύριος, καὶ ἐζήλωσε, καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν Υἱῶν αὐτῶν, καὶ θυγατέρων.

Καὶ εἶπεν· ἀποσρέψω τὸ πρόσωπόν με ἀπ' αὐτῶν, καὶ δάξω τί ἔσαι αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων. Ὅτι γενεὰ ἐξεσραμμένη ἐσιν. Υἱοί, οἷς ἐκ ἐσπίσις ἐν αὐτοῖς.

Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' ἐ Θεῶ, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. Καγὼ παραζηλώσω αὐτὰς ἐπ' ἐκ ἔθνεα, ἐπὶ ἔθνεα ἀσυνέτω παροργιῶ αὐτὰς.

Ὅτι πῦρ ἐκκεκαυται ἐκ τῆ θυμῆ με, καυθήσεται ἕως ἄδε κατωτάτω.

Καταφάγεται γῆν, καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς, φλέξει θεμέλια ὀρέων. Συναῶ αἷς αὐτὰς κακὰ, καὶ τὰ βέλη με σύντελέσω αἷς αὐτὰς.

Τηκόμενοι λιμῶ, καὶ βρώσῃ ὀρνέων, καὶ ὀπιότονος ἀνιάτος. Ὁδόντας
 θηρίων ἐξαποσελῶ ἄς αὐτὲς, μετὰ θυμῶ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐξωθεν ἀτεκνώσῃ αὐτὲς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμείων φόβος. Νεα-
 νίσκος σὺν παρθένω, θηλάζων μετὰ καθεσνηκότος πρεσβύτε.

Εἶπον, διασπερῶ αὐτὲς, παύσω δὴ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον
 αὐτῶν.

Εἰ μὴ δὲ ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονήσωσι, καὶ ἵνα μὴ συνε-
 πιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι. Μὴ ἔποισαν, ἡ χεὶρ ἡμῶν ἢ ὑψηλὴ, καὶ
 ἐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.

Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βελὴν ἔσι, καὶ ἐκ ἔσιν ἐν αὐτοῖς ἐπισήμη. Οὐκ
 ἐφρόνησαν συνιέναι.

Ταῦτα πάντα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπίοντα χρόνον.

Πῶς διώξεται εἰς χιλίης, καὶ δύο μετακινήσῃ μυριάδας; ἄμῃ ὁ Θεὸς
 ἀπέδοτο αὐτὲς, καὶ ὁ Κύριος παρέδωκεν αὐτὲς.

Οὐ γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν
 ἀνόητοι.

Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδόμων ἢ ἀμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κλιματὶς αὐτῶν
 ἐκ Γομόρρας. Ἡ σαφυλὴ αὐτῶν, σαφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας
 αὐτῶν.

Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνιάτος.

Ὡς ἴδὲ ταῦτα πάντα συνήκται παρ' ἐμοὶ, καὶ ἐσφράγισαι ἐν τοῖς θη-
 σαυροῖς με.

Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῶ, ὅταν σφαλῇ ὁ πῆξ
 αὐτῶν. Ὅτι ἐγγυὸς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ πάρεςιν ἔτοιμα ὑμῖν.

Ὅτι κρινᾷ Κύριος τὸν λαὸν αὐτῆ, καὶ ἐπὶ τοῖς δέλοισι αὐτῆ παρακλη-
 θήσεται.

Ἐἶδε γὰρ αὐτὲς παραλελυμέναι, καὶ ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ
 παρειμέναι.

Καὶ εἶπε Κύριος, πῆ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποίθησαν ἐπ'
 αὐτοῖς;

Ὡς τὸ ξέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠοδίετε, καὶ ἐπίετε τὸν οἶνον τῶν
 σπονδῶν αὐτῶν. Ἀνασήτωσαν καὶ βοήθησάτωσαν ὑμῖν, καὶ γεννηθήτω-
 σαν ὑμῶν σκεπασαί.

Ἰδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ ἄμι, καὶ ἐκ ἔσι Θεὸς, πλὴν ἐμεῦ. Ἐγὼ ἀποκ-
 τενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω. πατάξω, καὶ γὰρ ἰάσομαι, καὶ ἐκ ἔσιν ὃς ἐξε-
 λείπαι ἐκ τῶν χειρῶν με.

Ὅτι

- Ο**τι ἀρῶ εἰς τὸν Οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὁμῆμαι τῇ δεξιᾷ μου, καὶ ἔρω. ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα.
- Ο**τι παροξυνῶ ὡς ἀσραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνδέξεται κρῖματος ἡ χεὶρ μου. Καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖςμισῶσί μου ἀνταποδώσω.
- Μ**εδύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα. Ἀφ' αἵματος τραυματιῶν, καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἔδνων.
- Εὐφρανθήτε** ἔρανοι ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεῶν.
- Εὐφρανθήτε** ἔδνη μετὰ τῆ λαῶ αὐτῆ, καὶ ἐνιχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες Υἱοὶ Θεῶν. Ὅτι τὸ αἷμα τῶν Υἱῶν αὐτῆ ἐκδικᾶται, καὶ ἐκδικήσῃ, καὶ ἀνταποδώσῃ δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖςμισῶσι αὐτὸν ἀνταποδώσῃ. Καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τῆ λαῶ αὐτῆ.

Δάξτε, ὁ ἴν. Ἀγγέλῃ

Ω, Δ Η Τ Ρ Ι Τ Η

Προσευχὴ Ἀννης Μητρὸς Σαμὴλ τῷ Προφῆτῃ. Κεφ. β'.

Θεὸν γειραῖρη σῆρα τίκτησα ξένης

- Ε**σπερώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη σῶμα μου ἐπ' ἐχθρὸς μου, ἠυφρανθὴν ἐν σωτηρίῳ σε.
- Ο**τι ἐκ ἐσιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ ἐκ ἐσιν δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ ἐσιν ἅγιος πλήν σε.
- Μ**ὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλᾶτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν, μὴ δὲ ἐξεληφῆτω μεγαλοῤῥημοσύνη ἐκ τῆ σῶματος ὑμῶν. Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτῆ.
- Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῆντες περιεζώσαντο δύναμιν.
- Π**λήρης ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρήκαν γῆν. Ὅτι σῆρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ ποσσὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε.
- Κ**ύριος θανατοῖ, καὶ ζωογονεῖ. κατὰγει εἰς ἄδθ, καὶ ἀνάγει.

Κύ-

Κύριος πτωχίζα, ἢ πλετιζα, ταπανοῖ, ἢ ἀνυψοῖ.

Αἰσιᾶ ἀπὸ γῆς πένιτα, ἢ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν. Τῷ καδί-
σαι αὐτὸν μετὰ δυνασῶν λαῶ, ἢ θρόνε δόξης κατακληρονομῶν
αὐτόν.

Διδας εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, ἢ εὐλόγησεν ἔτη δικαίε. Ὅτι ἐκ ἐνι-
σχύει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰαχύϊ αὐτῆ. Κύριος ἀδεηῆ ποιήσαι τὸν ἀν-
τίδικον αὐτῆ, Κύριος Ἅγιος.

Μὴ καυχάσω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆ, ἢ μὴ καυχάσω, ὁ δυ-
νατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτῆ, ἢ μὴ καυχάσω ὁ πλέσιος ἐν τῷ πλέ-
τω αὐτῆ.

Ἄζ᾽ ἢ ἐν τέτῳ καυχάσω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιᾶν, ἢ γινώσκων
τὸν Κύριον, ἢ ποιᾶν κῆμα, ἢ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Κύριος ἀνέβη ἕς Οὐρανὸς, ἢ ἐβροντισεν. αὐτὸς κρινά ἄκρα γῆς, δι-
καιος ὢν. Καὶ δώσα ἰαχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, ἢ ὑψῶσα κέρας
Χριστῶν αὐτῆ.

Δόξα, ἢ τῶν Ἀγγέλων.

Ω, ΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Προσευχὴ Ἀββακὺμ Ἔ Προφήτη. Κεφ. γʹ.

Τὴν τῆ Λόγου κένωσιν Ἀββακὺμ φράσον.

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, ἢ ἐφοβήθην. Κύριε κατενόησα τὰ
ἔργα σου, ἢ ἐξέστην.

Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωοδήση, ἐν τῷ ἐγγίξαν τὰ ἔτη ἐπιγνωοδήση,
ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδαχθῆση, ἐν τῷ παραχθῆναι τὴν
ψυχὴν μου ἐν ὀργῇ, ἐλέες μνηοδήση.

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμᾶν ἤξα, ἢ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρες κατασικίε δασέος.

Ἐκάλυψεν Οὐρανὸς ἡ ἀρετὴ αὐτῆ, ἢ τῆς αἰνεσεως αὐτῆ πλήρης ἡ γῆ.

Καὶ φέγγος αὐτῆ ὡς φῶς ἔσαι, κέρατα ἐν χερσίν αὐτῆ, ἢ ἔθετο ἀ-
γαπησιν κραταιᾶν ἰαχύος αὐτῆ.

Πρὸ προσώπῃ αὐτῆ πορευσεται λόγος, ἢ ἐξελεύσεται εἰς παιδίαν
κατὰ πόδας αὐτῆ.

Ε' 51

Ἐσθι, καὶ ἔσαλεύθη ἡ γῆ. ἐπέβλεψε, καὶ ἔτακτι ἔσθθ. Διειρήνη τὰ ὄρη βία, ἔτάκισαν βενοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰώνιος αὐτῶν ἀντὶ κόπων εἶδον.

Σκηνώματα Αἰθίοπων προηθήσονται, καὶ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ.

Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς Κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σε, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σε. Ὅτι ἐπιβῆσθ ἐπὶ τὰς ἵππεσσ, καὶ ἡ ἵππασία σε σωτηρία.

Ἐντείνων ἐντενῆς τὸ τόξον σε ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος. Ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ.

Ὀψονται σε, καὶ ὠδινήσουσι λαοί. Σκορπίζων ὕδατα πορείας. ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς.

Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ Σελήνη ἔσθθ ἐν τῇ τάξει αὐτῆς. Εἰς φῶς αἱ βολίδες σε πορεύονται, εἰς φέγγος ἀσραπῆς ὄπλων σε.

Ἐν ἀπαιλῇ ὀλιγώσας γῆν, καὶ ἐν θυμῷ πατάξας ἔσθθ.

Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαῶν, τῷ σῶσαι τὰς Χριστὸς σε ἐλήλυθας. Ἐβαλες κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγαγας δεσμὰς ἕως τραχίλης εἰς τέλος.

Διέκοψας ἐν ἐκκάσει κεφαλὰς δυναστῶν, σινοθήσονται ἐν αὐτοῖς· διανοίξουσι χαλινὰς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα.

Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τὰς ἵππεσσ, ταράσσοντας ὕδατα πολλὰ.

Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδιά μου ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς τῶν χαλέων μου, καὶ εἰσήλθε τρόμος εἰς τὰ ὀσά μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ ἰχθυς μου.

Ἄναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου. τῷ ἀναβῆναί μου εἰς λαὸν παροικίας μου.

Διότι συκὴ ἔ καρποφορήσει, καὶ ἐν ἔσει γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις. Φεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία ἔ ποιήσει βρωσιν.

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ ἔχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.

Ἐ γὰρ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

Κύριος ὁ Θεός μου δύναμις μου, καὶ τάξει τὰς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβά με, τῷ νικῆσαί μου ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῆ.

Δόξα, καὶ τῷ ἅγιον Ἀγγέλιον.

Ω΄ Δ Η ΄ Π Ε Μ Π Τ Η.

Προσευχὴ Ησαΐα τῷ Προφήτῃ. Κεφ. κς. ι.

Ησαΐα προφῆταις, Εὐχὴ τὸ πλεον.

Εκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προσάγματα σου ἐπὶ τῆς γῆς. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικῶντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Πέπαιται γὰρ ὁ ἀσεβής, ἔ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν ἔ μὴ ποιήσῃ. Ἀρδήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.

Κύριε ὑψιλόσ σου ὁ βραχίων, καὶ ἐκ ἡδεῖσαν, γνόντες δὲ αἰχμυθήτωσαν. Ζῆλος λήφεται λαόν ἀπαιδευτον, καὶ νῦν πῦρ τῆς ὑπεναντίας ἔδεται.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν εἰρήνην δός ἡμῖν, πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν κτήσαι ἡμᾶς. Κύριε ἐκτός σου ἄλλον ἐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Οἱ δὲ νεκροὶ ζῶν ἔ μὴ ἴδωσιν, ἔδὲ ἰατροὶ ἔ μὴ ἀναστήσωσι. Διὰ τῆτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπάλεσας, καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

Πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου, ἐν θλίψει μικρᾷ ἢ παιδεία σου ἡμῖν.

Καὶ ὡς ἡ ὠδίνεσα ἐγγίζει τῷ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραγεν, ἔτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Διὰ τὸν φόβον σου Κύριε ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποίησαμεν ἐπὶ τῆς γῆς. Οὐ πεσήμεθα, ἀλλὰ πεσένται οἱ ἐνοικῶντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Αναστήσονται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ. Ἡ γὰρ δρόσος ἢ παρὰ σὲ, ἴαμα αὐτοῖς ἔσω, ἢ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Βάδιζε λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

Δόξα, καὶ τῶν, Ἀγγελοῦ.

Ω, Δ Η Ε Κ Τ Η.

Προσευχὴ Γωνᾶ τῶ Προφήτη.

Ἐκ Θεοῦ ἐκραύγασεν Γωνὰς λέγων. Κεφ. β'. 3.

Ε βόησα ἐν θλίψει με πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ με. ἐκ
 κοιλίας ἄδω κραυγῆς με, ἤκυσας φωνῆς με.
Α πέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν
 με. Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σε, καὶ τὰ κύματά σε ἐπ' ἐμὲ διήλθον.
Κ ἄγῳ εἶπον, ἀπώσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σε, ἄρα προσήσω τῷ ἐπιβλέ-
 ψαι με πρὸς Ναὸν τὸν ἅγιόν σε;
Π εριεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἑσχάτη.
 Ἐδύ ἡ κεφαλὴ μου ἕως χισμας ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἥς οἱ μοχ-
 λοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰῶνιοι. Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου,
 πρὸς σὲ Κύριε ὁ Θεός μου.
Ε μ τῷ ἐκλείπειν ἐξ' ἐμᾶ τὴν ψυχὴν μου, τῷ Κυρίῳ ἐμνήσθην. καὶ
 ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου πρὸς Ναὸν τὸν ἅγιόν σε.
Φ υλασσόμενοι μάταια, καὶ ψευδῆ, ἔλαιον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.
Ε γῶ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, καὶ ἑξομολογήσεως θύσω σοι. ὅσα
 ἠυξάμην ἀποδώσω σοι ἕως σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.
 Δόξα, καὶ τῶν, Ἀγγελοῦ.

Ω, Δ Η Ε Β Δ Ο Μ Η.

Προσευχὴ τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων.

Αἶνοι φλόγα σβέννυσι τῶν τριῶν Παίδων. Κεφ. γ'. 2.

Ε ὑλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν, καὶ
 δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σε εἰς τὰς αἰῶνας.
Ο τι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν. καὶ πάντα τὰ ἔργα σε
 ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖται αἱ ὁδοί σε. καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σε ἀληθεῖς.

Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν Πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ. ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

Ὅτι ἠμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν ἀποσῆναι ἀπὸ σέ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σε ἐκ ἠέσαμεν. ἔδὲ συνετηρήσαμεν, ἔδὲ ἐποίησαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἢ ἴν γεννηται.

Καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθρίων, ἀποσατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῃ καὶ πονηροτάτῃ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Καὶ νῦν ἐκ ἔσιν ἡμῖν ἀνοίξαι τὸ σῶμα ἡμῶν. αἰχὺνὴ καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δέλοις σε, καὶ τοῖς σεβομένοις σε.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σε, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σε, καὶ μὴ ἀποσῆσῃς τὸ ἔλεός σε ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σε, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δέλόν σε, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἁγίόν σε.

Ὅς ἐλάλησας πληθύναι τὸ σπέρμα αὐτῶν ὡς τὰ ἄσρα τῆ Οὐρανῆ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

Ὅτι Δέσποτα ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ ἐκ ἔσιν ἐν τῷ καιρῷ τετῶ ἀρχῶν, καὶ προφήτης, καὶ ἠγήμενος, ἔδὲ ὀλοκαύτωσις, ἔδὲ θυσία, ἔδὲ προσφορά, ἔδὲ θυμίαμα, ἐ τὸπος τῆ καρπῶσαι ἐνώπιόν σε, καὶ εὐρεῖν ἔλεος.

Ἄλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθεῖμεν, ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων. ἔτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σε σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὅπιός σε. ὅτι ἐκ ἔσιν αἰχὺνὴ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σοί.

Καὶ νῦν ἐξακολεθεῖμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβέμεθά σε, καὶ ζητῶμεν τὸ πρόσωπόν σε. μὴ καταιχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειαν σε καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆ ἐλέος σε.

Ἐξελῶ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σε, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σε, Κύριε.

Καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δέλοις σε κακὰ, καὶ καταιχυνθεῖησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰχὺς αὐτῶν συντριβεῖ.

Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεὸς μόνος, καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκωμένην.

Καὶ ἐδιέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτὲς ὑπηρέται τῆ βασιλείας, καίοντες τὴν κάμινον νάφθη, καὶ πίσση, καὶ συππίω, καὶ κληματίδι.

Καὶ διεχρεῖτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνε ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα, καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν ἕς εὖρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων,

Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τῆ πυρός ἐκ τῆς καμίνε.

Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνε ὡς πνεῦμα δρόσε διασυρίζον. Καὶ ἔχ ἤφατο αὐτῶν τὸ καθόλα τὸ πῦρ, ἐδὲ ἐλύπησεν, ἐδὲ παρηνώχλησεν αὐτὲς.

Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς σώματος ὕμνουν, καὶ εὐλόγουν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες.

Ἡ τῶ τριῶν ὑμνησι, ἣν ἤδον Νεῦν.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψόμενος εἰς τὰς αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σε, τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον, καὶ ὑπερυψόμενον εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σε, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψόμενος εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβιμ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψόμενος εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνε δόξης τῆς Βασιλείας σε, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψόμενος εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ σερεῶματι τῆ Οὐρανῶ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψόμενος εἰς τὰς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ τιμὴ. Ἀγγελοῖς:

Ω Δ Η Ο Γ Δ Ο Η.

Ὑμνος τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

- Εὐλογεῖτε Ἄγγελοι Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆ-
τε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν ἑρραῶν, πᾶσαι αἱ δυνά-
μεις Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖτε ἥλιος, καὶ σελήνη, ἄστρα τῆ ἑρανῶ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖτε πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα, ψυχὸς καὶ καύσων, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ υἱετοὶ, πάγοι, καὶ ψυχὸς, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖτε πάχραι καὶ χιόνες, ἄστραπαι καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον ὑμνεῖ-
τε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖτε ἡ γῆ, ὄρη, καὶ βουνοὶ, πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ,
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖτε πηγαι, θάλασσαι, καὶ ποταμοὶ, κήτη, καὶ πάντα τὰ κι-
νέμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς
τὰς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τῆ Οὐρανῶ, τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ
κτῆνη, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖτε Υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖτε Ἰερῆς Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν
εἰς τὰς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖτε πνεύματα, καὶ ψυχαὶ δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ,
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖτε Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνεῖμεν,
καὶ ὑπερυψῆμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ἀινῶμεν, εὐλογῶμεν, καὶ προσκυνῶμεν τὸν Κύριον, ὑμνῶντες, καὶ ὑπερυψῶντες αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀγγελοῖς:

Ω΄ ΔΗ΄ ΕΝΝΑ΄ ΤΗ

Ἀινεσις Ἀγνῆς Μητρὸς Παρθένου Κόρης. Κεφ. δ.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ με τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά με ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι με.

Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτῆ. Ἰδὲ γὰρ ἀπὸ τῆ νῦν μακαριῶσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτῆ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτῆ εἰς γενεάν τοῖς φοβημένοις αὐτόν.

Εποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτῆ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψώσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλεθύντας ἐξαπέσειλε κενούς.

Αντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτῆ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τὰς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῆ ἕως αἰῶνος.

Προσευχὴ Ζαχαρίας, τῆ Πατρὸς τῆ Προδρόμου.

Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ Παιδὸς τόκου.

Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεὸς τῆ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ Λαῷ αὐτῆ.

Καὶ ἠγάγε κέρασ σωτηρίας ἡμῶν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τῆ παιδὸς αὐτῆ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτῆ.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισέντων ἡμᾶς.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγαθίας αὐτῆ.

Ὁ ρ-

- Ο** ρκον ὄν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν Πατέρα ἡμῶν, τῆ δὲναί ἡμῖν ἀφό-
 βως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυθέντας.
Δ ατρεύειν αὐτῷ ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνη, ἐνώπιον αὐτῆ πάσας τὰς
 ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.
Κ αὶ σὺ Παιδίον Προφήτης Ὑψίστα κληθήσῃ. προπορεύσῃ γὰρ πρὸς
 προσώπῃ Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδὸς αὐτῆ.
Τ ῆ δὲναί γινῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτῆ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν,
 διὰ σπλάγχχνα ἐλέως Θεῆ ἡμῶν.
Ε ν οἷς ἐπεσκέφατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκό-
 τει, καὶ σκιᾷ θανάτου καθεμένοις.
Τ ῆ κατευθῆναι τὰς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΒΛΕΜΜΙΔΟΥΣ

ε * λ ο γ η

Ἐκ τῆς Δαβιτικῆς βίβλου συλλεγεῖσα ἡ τεθεῖσα ἀρμοζόντως
ἐκάσῃ ἑορτῇ τῶ χρόνῳ.

Ψάλλεται πρῶτον τὸ Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρία, ἡ τὸ, Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ,
ἡ ἔπειτα, οἱ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆ τυχεύσεως ἑορτῆς σημειωθέντες εἰςχοι.

Δέλοι Κύριον Ἀΰηλέια.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρία, αἰνεῖτε δέλοι Κύριον. Ἀΰηλέια.
 Οἱ ἐσῶτες ἐν οἴκῳ Κυρία ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἀΰηλ.
 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κυρία.
 Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτῆ, ὅτι καλόν.
 Ὅτι τὸν Γαλιὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος.
 Ἰσραὴλ εἰς περισιασμόν ἑαυτῷ.
 Ὅτι ἐγὼ ἐγνώκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος.
 Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντα τὰς Θεοὺς.
 Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν ὁ Κύριος.
 Ἐν τῷ ἔραυῳ ἡ ἐν τῇ γῆ.
 Ἐν ταῖς θαλάσσαις, ἡ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.
 Ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἑκάτε τῆς γῆς.
 Ἀσραπὰς εἰς ὑπετόν ἐποίησεν.
 Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτῆ.
 Ὡς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου.
 Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνε.

Ἐξάπέσειλε σημεῖα, καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σε Αἴγυπτε.

Ἐν Φαραῶ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δέλοις αὐτῆ.

Ὅς ἐπάταξεν ἔθνη πολλα

καὶ ἀπέπεινε βασιλεῖς κραταίης,

τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων.

καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν.

καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.

καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν.

κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῶ αὐτῆ.

Κύριε τὸ ὄνομά σε εἰς τὸν αἰῶνα.

καὶ τὸ μνημόσυνόν σε εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτῆ.

καὶ ἐπὶ τοῖς δέλοις αὐτῆ παρακληθήσεται.

τὰ εἶδωλα τῶν ἔθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπου.

στόμα ἔχεσι καὶ ἐλάλησασιν.

ὄφθαλμοὶ ἔχεσι καὶ ἐκ ὄψονται.

ὦτα ἔχεσι καὶ ἐκ ἐνωτιοθήσονται.

οὐδὲ γὰρ ἐστὶ πνεῦμα ἐν τῷ σῆματι αὐτῶν.

Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιτο οἱ ποιεῦτες αὐτά.

καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

οἶκος Ἀαρῶν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

οἱ φοβέμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν ὁ κατοικῶν Γερσαλήμ.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ἀληθεία· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ ἀληθεία.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ἀληθεία· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ ἀληθεία.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων.

τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ.

τῷ ποιήσαντι τὰς ἑρανεὶς ἐν συνέσει.

τῷ σφραγίσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ.

Τὸν ἥλιον εἰς ἕξασίαν τῆς ἡμέρας.
Τὴν Σελήνην, καὶ τὰς Ἀστέρας εἰς ἕξασίαν τῆς νυκτός.
Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν.
Καὶ ἔξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσων αὐτῶν.
Εν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ.
Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις.
Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσων αὐτῆ.
Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραῶ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῖς εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν.
Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτῆ ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλας.
Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιάς.
Τὸν Σιὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων.
Καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν.
Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν.
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δέλω αὐτῆ.
Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος.
Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.
Ὁ δίδες τροφήν πάσῃ σαρκί.
Εξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῆ ἐρανῆ.

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς ὑπερενδόξης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. Σεπτεμβ. ἡ.

Τῆς πρώτης αὐτῆ, Ἀγγελεία.

Μνήσθητι Κύριε τῆ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πρώτης αὐτῆ. Ἀγγελεία.
Ὡs ἠμῶσε τῷ Κυρίῳ, ἠύξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἀγγελεία.
Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ καταβησομαι ἐπὶ κλίνης
 τραμνῆς μου.
Εἰ δόσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσαγμὸν καὶ
 ἀνάπαυσιν.
Εως ἔβυρον τόπον τῷ Κυρίῳ Θεῷ Ἰακώβ.
Γὶ δὲ ἠκέσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφρατῇ.
Εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τῆ δρυμῆ.
Αὕτη ἡ πύλη τῆ Κυρίε δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σὲ ἡ πόλις τῆ Θεῆ.

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἐσαλευθήσεται.

Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ ἐμὴ ἀφεται αὐτήν.

Ἐκ καρπῆ τῆς κοιλίας σε θήσομαι ἐπὶ τῆ θρόνῳ σε.

Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν
ἐαυτῷ.

Ὡδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετίσαμην αὐτήν.

Ἠγήσατο τὸ σκηνῶμα αὐτῆ ὁ ὕψιστος.

Ἀγισσύνη, καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτῆ.

Ἄγιος ὁ ναὸς σε θαυμασὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Τῷ οἴκῳ σε πρέπει ἁγίασμα Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Μηδύσομαι τῆ ὀνόματός σε ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Διὰ τῆτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοὶ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τῆ αἰῶνος.

Δόξα, καὶ γὺν Ἀλληλεία.

Εἰς τὴν Σεβασμίον ὕψωσιν τῆ Τιμῆ καὶ Ζωοποιῆ Σταυρῆ Σεπτεμ. 14.

Τῆς πολεμῶντας με Ἀλληλεία.

Δίκασον Κύριε τῆς ἀδικῶντας με, πολέμισον τῆς πολεμῶντας με
Ἀλληλεία.

Ἐπιλαβῆ ὄπλα καὶ θυρεῖ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν με. Ἀλληλεία.

Ἐκχεον ῥομφαίαν, καὶ σύγγλειςον ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τῆ προσώπῃ σε Κύριε.

Ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐξεφάνωσας ἡμᾶς.

Ἐδωκας τοῖς φοβημένοις σε σημείωσιν τῆ φυγαῖν ἀπὸ προσώπῃ τόξῃ.

Ἀνέβης εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβημένοις τὸ ὄνομά σε Κύριε.

Τῆ γνώμαι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σε ἐν πᾶσιν ἐδίκεσιν τὸ σωτήριόν σε.

Ἐἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τῆ Θεῆ ἡμῶν.

Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον ὃ ἐξήσαν οἱ ποδες αὐτῆ.

Τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τῆ δρυμῆ.

Οἱ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν προαιώνων ἀργάστατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σχολάσατε καὶ γινώτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός.

Υψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Υψῆτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνᾶτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτῆ, ὅτι ἅγιος ἐστὶ.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σε, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σε.

Καὶ ποιμανον αὐτὰς, καὶ ἔπαρον αὐτὰς ἕως τῆ αἰῶνος.

Δίξτε, καὶ ἰὼν Ἀλληλεῖα.

~~~~~

Εἰς τὸν Ἅγιον ἔνδοξον Ἀπόστολον Γ'ωάννην τὸν Θεολόγον, καὶ εἰς ἕτεροις λοιπῶν Ἀποστόλων.

Τὸ σερέωμα Ἀλληλεῖα.

Οἱ ἔρανοι διηγῆνται δόξαν Θεῶ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτῆ ἀναγγέλει τὸ σερέωμα, Ἀλληλεῖα.

Ἐξομολογήσονται οἱ ἔρανοι τὰ θαυμάσιά σε Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σε ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων, Ἀλληλεῖα.

Ἀντὶ τῶν πατέρων σε ἐγεννήθησαν οἱ υἱοί σε.

Καταστήσεις αὐτὰς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ἀρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τῆ Θεῶ Ἀβραάμ.

Ὅτι τῆ Θεῶ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

Θεὸς Θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν.

Ἀπὸ ἀνατολῶν ἤλθε μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρία.

Ἐφαναν αἱ ἄσραπαὶ αὐτῆ τῇ οἰκεμένη.

Ἐνήγγειλαν οἱ ἔρανοι τὴν δικαιοσύνην αὐτῆ.

Ἀρχοντες Γ'εδα ἡγεμόνες αὐτῶν.

Ἀρχοντες Ζαβελῶν ἄρχοντες Νεφθαλείμ.

Ἰβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη.

Ὁ Θεὸς ὁ ἔνδοξαζόμενος ἐν βαλῇ ἁγίων.

Μέγας καὶ φοβερός ἐστὶν ἐπὶ πάντα τὰς περικύκλω αὐτὰς.

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ

δόξαν καὶ τιμὴν

Ἀναγ-

Αναγγεΐλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτῆ, ἐν πᾶσι τοῖς λα-
 οῖς τὰ θαυμάσια αὐτῆ
Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρρω-
 σε τὴν οἰκωμένην ἣτις ἐσαλευθήσεται.
Εν βελῇ εὐθεῶν καὶ συναγωγῇ μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέ-
 ρατα τῆς οἰκωμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.
Εθετο ἐν αὐτοῖς τὰς λόγους τῶν χαλέων αὐτῆ.
Εδωκεν αὐτοῖς χώραις ἔθνων, καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν.
Τπέταξε λαὸς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τὰς πόδας ἡμῶν.
Εξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτῆ.
Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτῆ, καὶ τῆς συνέ-
 σεως αὐτῆ ἐκ ἔσιν ἀριθμός.
Αὐτὸς δώσει δύναμιν, καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτῆ, εὐλογητὸς
 ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ ἡμῶν. Ἀλληλοῖα.

Εἰς τὸν ἅγιον Μεγαλομάρτυρα Δημήτριον καὶ εἰς τὰς λοιπὰς μάρτυρας.

Καὶ Δύναμις Ἀλληλοῖα.

Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐ-
 ρέσαις ἡμᾶς σφόδρα Ἀλληλοῖα
Διὰ τῆτο ἐφοβηθήσομεθα ἐν τῷ παράσσεοθαι τὴν γῆν, καὶ με-
 τατίθεοθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.
Ο Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεται σοι, μὴ σιγήσης, μηδὲ καταπραΰνης ὁ Θεὸς
Ο τι ἰδὲ οἱ ἐχθροί σε ἤχησαν, καὶ οἱ μισέοντες σε ἦσαν κεφαλὴν.
Επὶ τὸν λαόν σε κατεπανοργεύσαντο γνώμην, καὶ ἐβελεύσαντο κα-
 τὰ τῶν ἁγίων σε
Εἶπον, δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτὰς ἐξ ἔθνης.
Εθετο τὰ θνησιμαῖα τῶν δέλων σε βρώματα τοῖς πετεινοῖς τῆ ἑρανε.
Τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σε τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.
Εξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ
Ενεκά σε θανατέμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογιόθημεν ὡς πρόβα-
 τα σφαγῆς.
Εδοκίμασαν ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθε θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.

Δι-

Διήλομεν διὰ πυρὸς ἢ ὕδατος, ἢ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.
 Ἐν τῷ καταθλάσθαι τὰ ὄσα ἡμεῖς, ὠνειδίζόν με οἱ ἐχθροί μου.
 Καὶ ἐγενόμην μεμασιγμένος ὅλην τὴν ἡμέραν.
 Καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.
 Ἐκείραξαν οἱ δίκαιοι ἢ ὁ Κύριος ἐσήκωσεν αὐτῶν, ἢ ἐκ πασῶν τῶν θλίψων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.
 Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτῆ ἐθαυμάσωσεν ὁ Κύριος.
 Θαυμάσος ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτῆ.
 Ὡς ἀνέταλε τῷ δικαίῳ ἢ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.
 Ἦς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσαι δίκαιος.
 Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ἢ ὡς ἰκέδρος ἢ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
 Ἐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, ἢ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἢ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθέες τῇ καρδίᾳ.

Δόξα, καὶ τῷ Ἀγγελίᾳ

Εἰς τὴν σωᾶξιν τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ ἢ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν
 Ἀσμάτων δυνάμεων.

Φαλλῶσοι Ἀλληλεία

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἢ ἐναντίον Ἀγγέλων φαλλῶσοι, Ἀγγελίᾳ.
 Ὅποιῶν τῆς Ἀγγελίας αὐτῆ Πνεύματα, ἢ τῆς λειτουργίας αὐτῆ πυρὸς φλόγα, Ἀγγελίᾳ.
 Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερεβίμ ἐμφάνηθι ἐναντίον Ἐφραὶμ ἢ Βενιαμὴν ἢ Μανασσῆ.
 Καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερεβίμ, ἢ ἐπετάσθι, ἐπετάσθι ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων.
 Μὴ δῶς εἰς σάλον τὸν πόδα σε, μηδὲ νυσᾶξῃ ὁ φυλάσσων σε.
 Ἦδὲ ἐ νυσᾶξῃ, ἢ δὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.
 Ὅτι τῆς Ἀγγελίας αὐτῆ ἐντελεῖται περὶ σὲ τῆ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις τοῖς ὁδοῖς σε.

Ἐπὶ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεῶν

Επὶ χειρῶν ἀρῆσίσε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθου τὸν πόδα σε.
Παρεμβαλαῖ Ἀγγελος Κυρίε κύκλω τῶν φοβεμένων αὐτὸν, καὶ ῥύσεται αὐτές.

Εξαπέσαλε Κύριος τὸν Ἀγγελον αὐτῆ, καὶ ἤρε με ἐκ τῶν προβάτων τῆ πατρός μου.

Ἡλάττωσας αὐτὸν βραχύτι παρ' Ἀγγέλους, δέξῃ καὶ τιμῇ ἐσεφάνωσας αὐτόν.

Εὐλογᾶτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτῆ, λειτουργοὶ αὐτῆ, οἱ ποιεῦντες τὸ θέλημα αὐτῆ.

Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτῆ.

Ἀινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν ἑρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ἀινεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτῆ.

Ἀινᾶτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτῆ, σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀγγηλία.

~~~~~

Εἰς τὸν ἐν Ἀγίοις Πατέρα ἡμῶν Γεώργιον τὸν Χρυσόσομον, καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Γεράρχας.

Τὴν οἰκεμένην Ἀγγηλία.

Ἀκέσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσαοτε πάντες οἱ κατοικῦντες τὴν οἰκεμένην.

Οἴτε γηγενεῖς καὶ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλῆσιος καὶ πένης.
Τὸ σῶμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελετὴ τῆς καρδίας μου συνεσιν.

Δεῦτε τέκνα ἀκέσατέ με, φοβου Κυρίε διδάξω ὑμᾶς.

Πορευόμενος ἀμωμος καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.

Εθῶος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὅς ἐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτῆ.

Εὐαγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη.

Οὐκ ἔκρυφα τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

Τὴν δικαιοσύνην σου ἐκ ἔκρυφα ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

Τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα.

Διη-

- Δ**ιηγῆσομαι τὸ ὄνομά σε τοῖς ἀδελφοῖς με, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.
- Ν**ίψομαι ἐν ἁθώοις τὰς χεῖρας με, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σε Κύριε.
- Τ**ῆ ἀκῆσαι με φωνῆς αἰνέσεώς σε καὶ διηγῆσαομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σε.
- Κ**ύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκω σε, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σε
- Ε**ἶπα τοῖς παρανομέσι μὴ παρανομήτε, καὶ τοῖς ἁμαρτάνεσι μὴ ὑψῆτε κέρας.
- Ο**ὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίε ματαιότητος καὶ μετὰ παρανομένων ἐ μὴ εἰσέλθω.
- Ε**μίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων καὶ μετὰ ἀσεβῶν ἐ μὴ καθήσω.
- Σ**τόμα δικαίε μελετήσα σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῆ λαλήσει κρίσιν.
- Ο** νόμος τῆ Θεῆ ἐν καρδίᾳ αὐτῆ, καὶ ἐχ ὑποσκελισθήσεται.
- Ο**ἰκονομήσα τὲς λόγους αὐτῆ, ἐν κρίσει.
- Α**πὸ ἀκοῆς πονηρᾶς ἐ φοβηθήσεται.
- Ε**ὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν.
- Δ**ίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
- Π**εφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τῆ Θεῆ ἡμῶν ἐξανθήσει.
- Ο**ἱ ἱερεῖς σε Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σε ἀγαλλιάσονται.
- Μ**ακάριοι οἱ κατοικῆντες ἐν τῷ οἴκῳ σε, ἕως τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων αἰνέσεσί σε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλεῖα.

Εἰς τὴν ἕσπρον τῆ Ὑπεραγίας Θεοτόκου Νοεμβ. κα.

Ἐν ὄρει Ἀγίῳ αὐτῆ Ἀλληλεῖα.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα. ἐν πόλει τῆ Θεῆ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτῆ. Ἀλληλεῖα.

Δοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σῆ ἡ πόλις τῆ Θεῆ.

Η πόλις τῆ βασιλείας τῆ μεγάλης.

Εν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τῆ Θεῆ ἡμῶν.

Ο Θεὸς ἐν τοῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκειται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.

Ο Θεός ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.
 ἤγιασε τὸ σκήνωμα αὐτῆ ὁ ὕψιστος.
 Ἀγιωσύνη ἢ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτῆ.
 Ἄγιος ὁ ναός σε θαυμαστός ἐν δικαιοσύνη
 τῷ οἴκῳ σε πρέπει ἁγίασμα Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
 Ἐνγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σε.
 Παρέση ἢ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σε, ἐν ἱματισμῷ διαχρυσῷ περιβε-
 βλημένη πεποικιλμένη.
 Ἀκισσον θυγατερ, ἢ ἴδε, ἢ κλῖνον τὸ ἔσ σε, ἢ ἐπιλάθε τῆ λαῶ σε,
 ἢ τῆ οἴκῳ τῆ πατρός σε ἢ ἐπιθυμήσαι ὁ βασιλεὺς τῆ κάλλεος σε.
 Τὸ πρόσωπόν σε λιτανεύουσιν οἱ πλείοι τῆ λαῶ.
 Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τῆ βασιλέως ἔσωθεν.
 Ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη.
 Ἀπενεχθῆσονται τῷ βασιλεῖ παρθενοὶ ὀπίσω αὐτῆς ἢ αἱ πλησίον
 αὐτῆς ἀπενεχθῆσονται σοι.
 Ἀπενεχθῆσονται ἐν εὐφροσύνη ἢ ἀγαλλίασαι ἀχθῆσονται εἰς ναὸν
 βασιλέως.
 Μνησθήσομαι τῆ ὀνόματός σε ἐν πάσῃ γενεᾷ ἢ γενεᾷ.
 Διὰ τῆτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι ἄς τὸν αἰῶνα ἢ εἰς τὸν αἰῶνα
 τῆ αἰῶνος.

Δόξα, καὶ τῶν Ἀγγελεία.

Εἰς τὸν ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Σάββαν, ἢ εἰς τὰς λοιπὰς Ὁσίους.

Τῆς δεήσεώς με Ἀγγελεία.

Τ πομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, ἢ προσέχε μοι, ἢ εἰσήκωσε τῆς
 δεήσεώς με Ἀγγελεία.

Καὶ ἐσησεν ἐπὶ πέτραν τὰς πόδας με, ἢ κατεύθυνε τὰ διαβή-
 ματά με Ἀγγελεία.

Ἦ δὲ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, ἢ ἠύλιαν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ἦ γρύπνισα, ἢ ἐγενόμην ὡς σρεθίου μονάζων ἐπὶ δώματος.

Ἐγενήθη τὰ δάκρυά με ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας ἢ νυκτός.

Τὰ γόνατά με ἠσθένισαν ἀπὸ νηστείας, ἢ ἡ σὰρξ με ἠλοιώθη δι' ἔλεον.

С с

Δύ-

Λέσω καὶ ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν σρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδιά μου, ὅτι ἐπελαθόμην τὴν φαγαὴν τοῦ ἄρτου μου.

Ἀπὸ φωνῆς τῆς σαναγμῆ μου ἐκολλήθη τὸ ὄσεν μου τῇ σαρκί μου.

Δὲ τὰς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὡς σιληράς.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀββάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τῆς ἐλπίζαν μου ἐπὶ τὸν Θεόν μου.

Πλεονακίς ἐπολέμησάν μου ἐκ νεότητός μου.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτῆς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον καὶ ἐταπείνουν ἐν νηθείᾳ τὴν ψυχὴν μου.

Καὶ γινώτε ὅτι ἐθαύμασσε Κύριος τοῦ ὀσίου αὐτῆ.

Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐ ἐγκαταλείψει τὰς ὀσίας αὐτῆ.

Φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὀσίων αὐτῆ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτῆ.

Ἡ αἴνεσις αὐτῆ ἐν ἐκκλησίᾳ ὀσίων.

Ψάλλετε τῷ Κυρίῳ οἱ ὀσιοὶ αὐτῆ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτῆ.

Δόξα, καὶ ἡμῶν Ἀγγελία.

Ἐἰς τὴν Γέννησιν τῆς Κυρίας καὶ Θεῆς καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Γησοῦ Χριστοῦ.

Πᾶσα ἡ γῆ Ἀγγελία.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ Ἀγγελία.

Ψάλλετε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτῆ.

Δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτῆ.

Διηγῆσατε πάντα τὰ θαύμασια αὐτῆ.

Εἶπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου.

Εὐφρανέσθωσαν οἱ ἔρανοι, καὶ ἀγαλλιασθῶ ἡ γῆ.

Αὐτρωσὶν ἀπέσειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτῆ.

Ἐραῖος κάλλει παρὰ τὰς υἱὲς τῶν ἀνδρῶτων.

Ο Θεός ἡμῶν ἐν τῷ ἔραυῳ, ἢ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.
Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος, ἢ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.
Τὰ ἔλεῖ σε Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.
Δπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σε ἐν τῷ σώματί μου.
Εως τῆ αἰῶνος ἐτοιμασῶ τὸ σπέρμα σε.
Καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεάν ἢ γενεάν τὸν θρόνον σου.
Τὸ σπέρμα αὐτῆ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης.
Αὐτὸς ἐπικαλέσεται με πατήρ μου εἰ σύ, Θεός μου, ἢ ἀντιλήπτωρ τῆς
 σωτηρίας μου.
Κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτὸν, ὑψιλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι
 τῆς γῆς.
Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς.
Τίς Θεός ἡμῶν; σύ εἶ ὁ Θεός ὁ ποιῶν θαυμασια μόνος.
Περίζωσαι τὴν ρομφαίαν σου ἐπὶ τῶν μηρῶν σου δυνατέ.
Ποιμανεῖς αὐτὰς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ.
Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτῆ βασιλεῖς.
Σοὶ οἴσθσι βασιλεῖς δῶρα.
Εκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.
Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
Κύριος εἶπε πρὸς με υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γενένηκά σε.
Αἶτησαι παρ' ἐμὲ, ἢ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.
Ο θρόνος σου ὁ Θεός εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος.
Ράβδον εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.
Ἡγάπησας δικαιοσύνην, ἢ ἐμίσησας ἀνομίαν.
Διὰ τῆτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός ὁ Θεός σου ἔλεον ἀγαθιάσεως παρὰ τρεῖς
 μετόχους σου.
Οτι σύ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.
 Δόξα, ἢ τῷ Ἀγγελείᾳ.

Εἰς τὰ Ἀγία Θεοφάνεια.

Καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς Ἀγγελεία.

Ο Θεός οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς, ἢ εὐλογῆσαι ἡμᾶς ἐπιφάναι τὸ πρόσω-
 πον αὐτῆ ἐφ' ἡμᾶς, ἢ ἐλεῆσαι ἡμᾶς Ἀγγελεία.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἔμῃ
καταιχουρήσῃ Ἀγγελείᾳ.

Τῆ ποταμῆ τα ὀρμήματα εὐφραίνεσι τὴν πόλιν τῆ Θεῆ.

Φωνὴ Κυρία ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν ἐπὶ ὑδά-
των πολλῶν.

Ὁ ποταμὸς τῆ Θεῆ ἐπληρώθη ὑδάτων.

Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν.

Ἀρῶσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Διὰ τῆτο μνησθήσομαί σε ἐκ γῆς Ἰορδάνε καὶ Ἐρμονιείμ.

Ἀβυσσὸς ἀβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρακτῶν σε.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σε ὀφάμεθα φῶς.

Ἦθάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐσράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Τὰ ὄρη ἐσκήρησαν ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βενοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.

Ἀπὸ προσώπου Κυρία ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

Τῆ σρέφαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς
πηγὰς ὑδάτων.

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σε, καὶ σωθῆσομεθα.

Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σε τὴν θάλασσαν.

Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τῆ ὕδατος.

Σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους, σὺ ἐξήρανας ποταμὸς Ἠθάμ.

Εἶδον σε ὕδατα ὁ Θεὸς, ἄδον σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν.

Ἐταράχθησαν ἀβυσσοὶ, πλῆθος ἡχῆς ὑδάτων.

Φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι, καὶ γὰρ τὰ βέλη σε διαπορεύονται.

Φωνὴ τῆς βροντῆς ἐν τῷ τροχῷ.

Ἐφαναν αἱ ἀστραπαῖς τῇ οἰκωμένῃ.

Ἐσαλεύθη καὶ ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.

Ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ὁδοί σε, καὶ αἱ τρίβοί σε ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ
ἴχνη σε ἔγκωθήσονται.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σε Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα, καὶ ἡμῶν Ἀγγελεία.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τῆ Σωτῆρος ἡμῶν Γησοῦ Χριστοῦ.

Λόγον ἀγαθόν, Ἀγγελεία.

Ἐξηρεύετο ἡ καρδιά με λόγον ἀγαθόν Ἀγγελεία.

Λέ.

Λ' ἔγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ.
 Η' γλῶσσα μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.
 + Ὁ ῥαῖος κάλει παρά τες υἱος τῶν ἀνθρώπων.
 Ε' ξεχύθη χάρις τοῖς χεῖλεσί σου.
 Περιζῶσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τῶν μηρῶν σου δυνατέ.
 Τῇ ὠραιότητί σου, καὶ τῷ κάλει σου.
 Καὶ ἐντεινε, καὶ κατευοδῆ, καὶ βασίλευε.
 Καὶ ὀδηγήσει σε θαυμασὸς ἡ δεξιὰ σου.
 Ὁ θρονος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰῶνων.
 Ῥάβδος εὐθύτητος, ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.
 Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.
 Διὰ τὸτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαθιάσεως παρά
 τες μετόχους σου.
 Σμύρνα καὶ σαντή καὶ κασσία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βάρειν ἐλεφαν-
 τίνων.
 Παρέσει ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω, περιβε-
 βλημένη πεποικιλμένη, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πε-
 ποικιλμένη.
 Ἄκισσον θυγάτηρ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ ἔσ σου, καὶ ἐπιλάθε τῆ λαῖ σου,
 καὶ τῆ οἴκου τῆ πατρός σου.
 Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τῆ κάλει σου.
 Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οἱ πλέσιοι τῆ λαῖ.
 Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτῆ ὁ ὕψιστος.
 Ἄγιος ὁ ναός σου θαυμασὸς ἐν δικαιοσύνει.
 Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
 Μνηοθήσομαι τῆ ὀνόματος σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀγγελοῦ.

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου.

Τῷ υἱῷ τῆ βασιλείας Ἀγγελοῦ.

Θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ
 τῆ βασιλείας Ἀγγελοῦ.

Κρί-

- ε! — Κρίνειν τὸν λαόν σε ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τὰς πτωχὰς σε ἐν κρίσει.
 ρ! — Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη ἐρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.
 Εὐαγγελίζεσθαι ἡμέραν ἕξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τῶ Θεῷ ἡμῶν.
 δ! — Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ.
 Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τῶ ἀγαπητῷ.
 Ω μοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ ἐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.
 Ἐκ καρπῆ τῆς κοιλίας σε θήσομαι ἐπὶ τῷ θρόνῳ σε.
 Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σαγῶν ἢ σάξασα ἐπὶ
 τὴν γῆν.
 α! — Κύριε κλίνον ἑράνεθ καὶ κατάβηθι.
 ε! — Καὶ ἐκλίεν ἑράνεθ καὶ κατέβη.
 ρ! — Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετήσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.
 δ! — Ἠγάσῃ τὸ σκῆνωμα αὐτῆ ὁ ὕψιστος.
 Ὁ Θεὸς ἐδεμελίωσεν αὐτήν εἰς τὸν αἰῶνα.
 α! — Ὁ Θεὸς ἐφανῶς ἦξα, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐ παρασιωπήσεται.
 Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆ δικαιοσύνη.
 ε! — Καὶ προσκυνήσασιν αὐτὸν πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς.
 ρ! — Πάντα τὰ ἔθνη δελεύσασιν αὐτῷ.
 Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάσε, καὶ πένητα ᾧ ἐχ ὑπῆρχε βοηθός.
 δ! — Ἐσαι τὸ ὄνομα αὐτῆ εὐλογημένοι εἰς τὰς αἰῶνας.
 Πάντα τὰ ἔθνη μακαρίσιν αὐτόν.
 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.
 Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτῆ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
 αἰῶνα τῶ αἰῶνος.
 Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτῆ πᾶσα ἡ γῆ, γένοιτο γένοιτο.

Δόξα, εἰς τῷ Ἀγγελεία.

Τῆ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ἐν πάσῃ τῇ γῆ Ἀγγελεία.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σε ἐν πάσῃ τῇ γῆ,
 Ἀγγελεία.

Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπιά σε ὑπεράνω τῶν ἑρανωῶν.

Ἐκ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεῶν

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.

Ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σε τῆ καταλύσαι ἐχθρὸν καὶ ἐδικητήν.

Ἐπετίμησας ἐθνεσι καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής.

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῆντες, ἔτος ἐγεννήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.

Παρά Κυρίε ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔσι θαυμασὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψιλὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τὰς λαάς.

ἠέκασε, καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰερουσαλῆμ.

Ἐπαίνα Ἰερουσαλῆμ τὸν Κύριον, αἶνα τὸν Θεόν σε Σιών.

Τὸ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίε, καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτῆ ἐν Ἰερουσαλῆμ.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίε, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Συζητήσατε εὐοχήν, ἐν τοῖς πηκάξεσιν ἕως τῶν κεράτων τῆ θυσιασθῆναι.

Θεός με εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι, Θεός με εἶ σύ καὶ ὑψώσω σε.

Ψάλλατε τῷ Κυρίῳ, τῷ κατοικῆντι ἐν Σιών.

Ὅπως ἂν ἐξαγγεῖλω πάσας τὰς αἰνήσεις σε ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τῆ Ἰσραήλ.

Ἐν αὐλαῖς οἴκα Κυρίε ἐν μεσῶ σε Ἰερουσαλῆμ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα ὁ Θεός σε Σιών εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Ἡ αἴνεσις αὐτῆ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος.

Δόξα, καὶ τῶν Ἀγγέλῳ.

Τῇ Κυριακῇ τῆ Θωμᾶ.

Ἐνεδύσατο Ἀλληλεῖα.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο Ἀλληλεῖα.

Ἐνεδύσατο Κύριος οὐρανῶν, καὶ περιεζώσατο.

καὶ γὰρ ἐσερέωσε τὴν οἰκεμένην ἥτις ἐσαλευθήσεται.

Ὡς λαλήσει τὰς δυνατείας τῆ Κυρίε, ἀνεξὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνήσεις αὐτῆ.

Ἐξο-

Ἐξομολογησάδωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτῆ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐ-
τῆ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.
Καθιμένους ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου.

Πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ.

Βίπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, ἕως ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς
ἐχθρῶν.

Ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν.

Ἡ δέησαν, καὶ ἐκ ἧν ὁ βοηθῶν.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτῆς.

Καὶ ἐξάγαγεν αὐτῆς ἐκ σκοτίας, καὶ σκιᾶς θανάτου.

Ὅτι συνετριφε πύλας χαλκῆς, καὶ μοχλῆς σιδηρῆς συνέθλασεν.

Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως.

Καὶ ἐξαγγελιάτωσαν τὰ ἔργα αὐτῆ ἐν ἀγαλλιάσει.

Ἐψωσάτωσαν αὐτὸν ἐκ ἐκκλησίας λαῶν, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων
αἰνεσάτωσαν αὐτόν.

Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἐπάταξε τὰς ἐχθρὰς αὐτῆ.

Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῆ.

Καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτῆ οἱ μισῆντες αὐτόν.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν
ἐν αὐτῇ.

Ἀνάστηθι Κύριος ὁ Θεὸς μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου μὴ ἐπιλάβῃ τῶν
πενήτων σου εἰς τέλος.

Δόξα, καὶ τῶν Ἀγγελῶν

~~~~~

Τῇ πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως

Ἀγαλλιάσεως Ἀγγελία.

Πάντα τὰ ἔσθη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ
ἀγαλλιάσεως Ἀγγελία.

Ὅτι Κύριος ὕψιστος φοβερὸς βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

πέταξε λαὸς ἡμῶν, καὶ ἔσθη ὑπὸ τὰς πόδας ἡμῶν.

Ἐξελέξατο ἡμῶν τὴν κληρονομίαν ἑαυτῷ.

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεῶν Ἀνέ-

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.
 Καὶ ἀνέβη ἐπὶ Χερεβιμ, καὶ ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
 Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν.
 Καὶ ἐπάραθιτε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
 Ὅτι θεοὶ νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτῆ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
 Τίς ἐσὶν ἔτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
 Κύριος κραταῖος, καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.
 Κύριος ἐν τῷ ἑρανοῦ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτῆ.
 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ με κάθου ἐκ δεξιῶν με ἕως ἂν θῶ τὰς ἐχ-
 θρὰς σε ὑποπόδιον τῶν ποδῶν με.
 Κύριος ἐν ἑρανοῦ ὁ θρόνος αὐτῆ καὶ ἐπὶ τὰς ἑρανεὺς ἡ δόξα αὐτῆ.
 Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτῆ.
 Ὁ Θεὸς κάθεται ἐπὶ θρόνον ἁγίον αὐτῆ.
 Ὁ θρόνος σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος.
 Ἀνέβης εἰς ὑψος ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.
 Ἐκάθισας ἐπὶ θρόνον ὁ κρίνων δικαιοσύνην.
 Ὅτι ἐπήμθη ἡ μεγαλοπρέπεια σε ὑπεράνω τῶν ἑρανοῦ.
 Ὑψώσθητι ἐπὶ τὰς ἑρανεὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σε.
 Ὑψώσθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν.
 Ὑψώσθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σε, ἄσωμεν καὶ ψαλῶμεν τὰς δυναστείας σε.
 Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ
 ἐφορῶν
 Ψάλλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ψάλλατε.
 Ψάλλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλλατε.
 Ὑψάστε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτῆ,
 ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ τῶν Ἀγγελῶν.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.

Τὸ σερέωμα Ἀγγελία.

Οἱ ἑρανοὶ διηγῶνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτῆ ἀναγγελεῖ
 τὸ σερέωμα, Ἀγγελία.

Da

Τῷ

- Τ**ῷ λόγῳ Κυρίου οἱ ἔρανοι ἐξερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τῆς σόματος αὐτῆ παῖσα ἡ δύναμις αὐτῆ.
- Κ**ύριος ἐκ τῆς ἑρανεῖς διέκυψεν ἐπὶ τῆς υἱῆς τῶν ἀνθρώπων.
- Π**ύρ ἐνώπιον αὐτῆ προπορεύσεται, καὶ κύκλω αὐτῆ καταίγῃς σφοδρά.
- Α**νθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτῆ, καὶ ἐκλινεν ἑρανεῖς κατέβη.
- Κ**αὶ ἔσαλεύθη, καὶ ἔντρομος ἐγεννήθη ἡ γῆ.
- Α**πὸ τῆς τηλαυγίσεως αὐτῆ αἱ νεφέλαι διήλθον.
- Π**τέρυγες περισερᾶς περιηργυρωμέναι, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλορότητι χρυσίῃ.
- Ἡ** μαρτυρία Κυρίου πιστὴ σοφίζεσα νήπια.
- Ἡ** ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγίς φωτίζεσα ὀφθαλμούς.
- Φ**ωνὴ Κυρίου συσσειόντος ἔρημον, καὶ συσσειῖσα Κύριος τὴν ἔρημον Κάδδης.
- Τ**ῆ ἐσειοθῆ, καὶ γὰρ οἱ ἔρανοι ἔσαξαν ἀπὸ προσώπου τῆ Θεοῦ Ἰσραήλ.
- Β**ροχὴν ἐκέσιον ἀφοριεῖς ὁ Θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σε.
- Α**ντὶ τῶν πτερύγων σε ἐγενήθησαν οἱ υἱοί σε.
- Κ**ατασῆσαι αὐτὰς ἀρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
- Εἰς** πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῆ.
- Ἐ**ξαποσελεῖς τὸ πνεῦμα σε, καὶ κτιοθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
- Π**ῆ πορευθῶ ἀπὸ τῆς πνεύματός σε, καὶ ἀπὸ τῆς προσώπου σε πῆ φύγω.
- Τ**ὸ πνεῦμα σε τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσα με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
- Κ**αρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς, καὶ πνεῦμα εὐθεὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκαταίτοις με.
- Μ**ὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τῆς προσώπου σε, καὶ τὸ πνεῦμα σε τὸ ἅγιον μὴ ἀντανελεῖς ἀπ' ἐμεῖ.
- Α**πόδος μοι τὴν ἀγαθίαν σου τῆ σωτηρίῃς σε, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ σήριξόν με.
- Κ**ύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ.
- Κ**ύριος ἰσχύει τῷ λαῷ αὐτῆ δώσει, Κύριος εὐλογήσῃ τὸν λαὸν αὐτῆ ἐν ἔρημῃ.

Δίξαι, καὶ τῷ Ἀγγελοῦ.

Εἰς

Εἰς τὴν Γέννησιν, καὶ εἰς τὴν Ἀποτομὴν καὶ εἰς τὰς ἄλλαις ἑορταῖς τῆς
Τιμῆς Προδρόμου.

Ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον Ἀψηλεύει.

Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον Ἀψηλεύει.
Εν ταῖς ἐντολαῖς αὐτῆς θελήσει σφόδρα Ἀψηλεύει.
Δυνατὸν ἐν τῇ γῆ ἔσαι τὸ ὄνομα αὐτῆς.
Η δικαιοσύνη αὐτῆς μένει εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.
Εξανετείλει ἐν σκοτεινῶ φῶς τοῖς εὐθέσι.
Εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον ἔσαι δίκαιος.
Τὸ κέρας αὐτῆς ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ.
Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου.
Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τῆς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.
Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.
Ωμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.
Βεκαρπῆ τῆς κοιλίας σε, θήσομαι ἐπὶ τῆ θρόνε σε.
Εκὼ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.
Γδὲ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ἠλίθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Ομοιώθην πελεκάνι ἐρημικῶ, ἐγεννήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.
Ηγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς σαρδίον μονάζον ἐπὶ δώματος.
Τὰ γόνατά μου ἠθένησαν ἀπὸ νηστείας καὶ ἡ σὰρξ μου ἠλοιώθη δι' ἔλαιον.
Πορευόμενος ἀμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.
Καὶ σὺ παιδίον προφήτης ὑψίσε κληθήσῃ.
Προπορεύσει γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτῆς.
Τῆ δέναι γινώσκῃ σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτῆς.
Εν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν διὰ σπλάγχχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.
Διὰ τὰς λόγους τῶν χειλέων σε, ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληρίας.
Τὴν ἀλήθειάν σε, καὶ τὸ σωτήριόν σε εἶπα.
Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σε ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.
Εἶπα τοῖς παρανομῶσι μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἁμαρτάνεσι μὴ ὑψώ-
 τε κέρας.
Γδὲ τὰ χεῖλή μου ἐ μὴ κωλύσω, Κύριε σὺ ἐγνωνς.
Καὶ ἡ γλῶσσο μου μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σε, ὅλην τὴν ἡμέραν
 τὸν ἔπαιόν σε.

Δίξο, καὶ τῷ Ἀψηλεύει.

D d 2

Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Ἀγίας καὶ Θεοπρομήτορος Ἀννης.

Τῆ δεήσεώς με Ἀ.ληλεία.

Ηγάπησα, ὅτι εἰσακέσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς με, Ἀ.ληλεία.

Οτι ἐκλινε τὸ ἔς αὐτῆ ἔμοι, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις με ἐπικαλέσομαι.

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι.

Εκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκασέ με εἰς πλατυσμόν.

Οἱ φοβέμενοι τὸν Κύριον, ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον.

Βοηθός καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐσίν.

Γαῦδος με, καὶ ὑμνησίς με ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Φωνὴ ἀγαλλιάσεως, καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων.

Δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν, δεξιὰ κυρίου ὑψώσέ με.

Εξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκασάς με, καὶ ἐγένε μοι εἰς σωτηρίαν.

Διέρρηξας τῆς δεσμῆς με, σὺ θύσω θυσίαν αἰνεσεώς με, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς.

Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας με ἐν μέσῳ τῆ οἴκῃ με.

Κύριε εἰσακέσον τῆς προσευχῆς με, καὶ ἡ κραυγὴ με πρὸς σὲ ἔλθέτω.

Ολὴν τὴν ἡμέραν ὀνειδίζόν με οἱ ἐχθροί με, καὶ οἱ ἐπαινεῖντες με κατ' ἐμὲ ὠμνουν.

Επέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ ἔκ ἐξεδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

Κύριος ἐξ ἑρανεῖ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε τῆ ἀκῆσαι τῆ σαναγμῆ τῶν πεπεδημένων.

Μνησθεὶτι Κύριε τῆ ὀνειδισμῆ τῶν δέλων σα, ἧ ὑπέχευ ἐν τῷ κόλπῳ με πολλῶν ἐθνῶν.

Ηκῆσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, καὶ ἠγαλλίασαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰερουσαλήμ, ἕνεκε τῶν κριμμάτων σα Κύριε.

Ηκῆσεν ἐκ ναῶ ἁγίας αὐτῆ φωνῆς με, καὶ ἡ κραυγὴ με ἐνώπιον αὐτῆ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτῆ.

Εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον, ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ κραταιώθητε

Ἐξαπέσειλεν ἐξ ἑρανεῖ, καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τὰς καταπα-
 τήντας με.
 Ἀγαθὸν πεποιθέναί ἐπὶ Κύριον, ἢ πεποιθέναί ἐπ' ἀνδρῶπων.
 Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἀρχαῶν.
 Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος, ἐν τῷ οἴκῳ τῆ Θεῆ ἤλπισα, ἐπὶ
 τὸ ἔλεος τῆ Θεῆ εἰς τὸν αἰῶνα.
 Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ ἀλήθειαν, καὶ ἐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.
 Ἐκ καρπῆ τῆς κοιλίας σε θήσομαι ἐπὶ τῆ θρόνῳ σε.
 Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ σου Δαβίδ.
 Ἐβλογητὸς ὁ Θεὸς ὃς ἐκ ἀπέσεισε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος
 αὐτῆ ἀπ' ἐμῆ.

Δόξα, καὶ ἰαυ Ἀγγελεία.

Εἰς τὴν Ἐπιπέφωσιν τῆ Κυρία καὶ Σωτήρος ἡμῶν Γησῆ Χρισῆ.
 Καὶ αἰνετὸς σφόδρα Ἀγγελεία.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα Ἀγγελεία.
 Ἐν πόλει Κυρία τῆ Θεῆ ἡμῶν, ἐν ὄρη ἁγίῳ αὐτῆ.
 Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰαυῖ αὐτῆ.
 Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
 Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρία, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ
 δόξῃ αὐτῆ.
 Πανθήσονται τὰ ὄρατα τῆς ἐρήμῃ, καὶ ἀγαλλιάσιν οἱ βενοὶ περι-
 ζώσονται.
 Ὄρος τῆ Θεῆ, ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον.
 Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τῆ Κυρία, ἢ τίς σήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ
 αὐτῆ.
 Κύριε τίς παροικήσῃ ἐν τῷ σκηνώματί σου ἢ τίς κατασκηνώσῃ ἐν ὄρη
 ἁγίῳ σου;
 Ἐξαπέσειλον τὸ φῶς σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου.
 Αὐτά με ὠδήγησαν, καὶ ἠγαγόν με εἰς ὄρος ἁγίου σου.
 Ἡ δεξιά σου, καὶ ὁ βραχίον σου, καὶ ὁ φωτισμὸς τῆ προσώπου σου.
 Φωτίζεις σὺ θουμασὸς ἀπὸ ὄρων αἰωνίων.

Σὴ

Σὴ ἐσὶν ἡ ἡμέρα, καὶ σὺ ἐσὶν ἡ νύξ.
 Σὺ κατηρτίσω φαῦσιν, καὶ ἥλιον.
 Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὠραῖα τῆς γῆς.
 Θέρος, καὶ ἔαρ σὺ ἐπλασας αὐτά.
 Σοὶ ἐσὶν οἱ ἔρανοι, καὶ σὴ ἐσὶν ἡ γῆ.
 Τὴν οἰκεμένην, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐδεμελίωσας.
 Τὸν Βορρᾶν, καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἐκτίσας.
 Θαβῶρ, καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σε ἀγαλλιάσονται.
 Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τῆ προσώπῃ σε πορεύσονται.
 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σε ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.
 Καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σε ὑψωθήσονται.
 Καὶ ἔσω ἡ λαμπρότης Κυρίου τῆ Θεᾶ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς ἀπὸ τῆ νῦν καὶ
 ἕως τῆ αἰῶνος.

Δόξα, ἡ νῦν Ἀγγελεία.

Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου.

Πᾶσα ἡ γῆ Ἀγγελεία.

Α λαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ Ἀγγελεία.
 Ἄσατε, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, καὶ ψάλατε.
 Ἀλαλάξατε ἐνώπιον τῆ βασιλείας Κυρίου.
 Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τῆ Θεᾶ ἡμῶν.
 Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σε ἡ πόλις τῆ Θεᾶ.
 Ἐγενήθη ἐν ἑρήνῃ ὁ τόπος αὐτῆ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτῆ
 ἐν Σιών.
 Ὁ Θεὸς ἐδεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.
 Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἐσαλευθήσεται.
 Ἦγιασε τὸ σκῆνωμα αὐτῆ ὁ ὑψιστος.
 Ἀγιωσύνη, καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτῆ.
 Ὁρος Σιών τέτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.
 Πιθήριον Σωτηρίε λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Κ'ν

Εν ἄρνη ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω.

Ἐπίσρεψον ψυχί μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σε.

Αἰχυνθήτωσαν, καὶ ἀποσραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισούντες Σιών.

Σὺ ἔπλασάς με, καὶ ἔδικας ἐπ' ἐμέ τὴν χάρα σε.

Ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, καὶ μετὰ δόξης προσελάβε με.

Κύριε εἰς χάρας σε παραθήσομαι τὸ πνεῦμα μου.

Ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θουμασῆς ἕως τῆ οἴκου τῆ Θεῆ.

Ἐν φωνῇ ἀγαλιάσεως, καὶ ἔξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος.

Πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τῆ προσώπου σε.

Χορταθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι μοι τὴν δόξαν σε.

Ἐξηγέρθην, καὶ ἔτι εἰμι μετὰ σῆ.

Αὕτη ἡ ἀλοίωσις τῆς δεξιᾶς τῆ ὕψις.

Κύκλω αὐτῆ ἡ σκηνὴ αὐτῆ.

Μνησθήσομαι τῆ ὀνόματός σε ἐν πασῇ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Δ' νασιθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σε, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆ ἀγιάσματος σε.

Ἄγγελος ὁ ναός σε θουμασὸς ἐν δικαιοσύνη.

Τῷ οἴκῳ σε πρέπει ἀγίασμα Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλαία.

Τῆ Κυριακῇ τῆς ἀποκρέω καὶ τῆς ἀποτυρώσεως.

Καὶ ἐκλαύσαμεν Ἀλληλαία.

Ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος, ἐκεῖ ἔκαθίσταμεν καὶ ἐκλαύσαμεν Ἀλληλαία.

Ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τὴν Σιών.

Ἐπὶ ταῖς Ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.

Ὅτι ἐκεῖ ἐπληρώθησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ὕδων.

Καὶ

Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον.

Ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ὠδῶν Σιών.

Πῶς ἄσωμεν τὴν ὠδὴν Κυρίε ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας.

Ἐὰν ἐπιλάθομαί σε Γερουσαλήμ, ἐπιληθεῖη ἡ δεξιὰ με.

Κολληθεῖη ἡ γλῶσσομα με τῷ λάρυγγί με, εἰ μὴ σε μνησῶ.

Ἐὰν μὴ προανατάξομαι τὴν Γερουσαλήμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης με.

Μνήσθητι Κύριε τῶν υἱῶν Ἐδὼμ, τὴν ἡμέραν Γερουσαλήμ.

Τῶν λεγόντων, ἐκκενῆτε, ἐκκενῆτε ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.

Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος.

Μακάριος ὡς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σε, ὁ ἀνταπέδωκας ἡμῖν

Μακάριος ὃς κρατήσῃ καὶ ἐδαφίᾳ τὰ νήπιά σε πρὸς τὴν πέτραν.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀγγελλία.

ΕΙΡΡΑΜΗ ΝΗΕΙΑ
 ΟΠΩΣ ΩΦΕΙΛΕΙ ΣΤΙΧΟΛΟΓΕΓΣΘΑΙ

Τὸ Ψαλτήριον ἐν ὅλῳ τῷ ἑναυτῷ.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἕως ὄφειλε σιχολογεῖσθαι τὸ ψαλτήριον κατ' ὅλον τὸν ἑναυτὸν. ἤγεν ἀπὸ τῆς, κ. τῆ Σεπτεμβρίου Μηνός, κατ' ἑκάστην σιχολογεῖμεν Καθίσματα, γ. ἐν δὲ τῷ Ἐσπερινῷ, τὰ Πρὸς Κύριον. Προσιθέαμεν δὲ καὶ τὸν Πολυέλεον εἰς τὴν ἀγρυπνίαν. Ἀπὸ δὲ τῆς Χριστῆ Γεννήσεως μέχρι τῆς ιδ. τῆ Γαυναρίας μηνός, ἐν ἣ ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῶν ἁγίων Θεοφανείων, εἰς μὲν τὸν Ὁρθρον Καθίσματα, β. ἐν δὲ τῷ Ἐσπερινῷ, τὸ ἕτερον, ὡς πληρῆσθαι ἐν ἑκάσῃ Ἐβδομάδι τὸ Ψαλτήριον. Ἀπὸ δὲ τῆς, ιε. τῆ Γαυναρίας μηνός προσιθέαμεν εἰς τὸν Ὁρθρον τὸ Κάθισμα, εἰς δὲ τὸ λυχνικὸν τὰ πρὸς Κύριον, μέχρι τῆ Σαββάτε τῆς Ἀποκρέω. Τὰς δὲ, β. ἑβδομάδας τῆς τε Ἀποκρέω, καὶ τῆς Τυρινῆς, σιχολογεῖται εἰς τὸν Ὁρθρον Καθίσματα, β. εἰς δὲ τὸν Ἐσπερινόν, τὸ ἕτερον, διὰ μικρὰν ἀνάπαυσιν τῶν ἀδελφῶν. Τὰς δὲ ἕξ Ἐβδομάδας τῆς ἁγίας Μ. δις τελειῖμεν τὸ Ψαλτήριον ἑκάσῃ Ἐβδομάδι. Τῆ δὲ ἁγία καὶ μεγάλη Ἐβδομάδι πληρῆμεν αὐτὸ ἅπαξ, ἧτοι τῆ μεγάλη Τετράδι, καὶ χολλάζει ἀπὸ τῆς μεγάλης πέμπτης μέχρι τῆ Σαββάτε τῆ Ἀντιπάχα. Κατὰ δὲ τὴν ἀγρυπνίαν, τῆ ἁγία Ἀποστόλου Θωμᾶ, ἤγεν τῆ νεα Κυριακῆ, ἀρχόμεθα πάλιν σιχολογεῖν τὸ ψαλτήριον κατ' ἑκάστην ἡμέραν, εἰς μὲν τὸν Ὁρθρον, Καθίσματα, β. εἰς δὲ τὸν Ἐσπερινόν ἐν, μέχρι τῆς, κ. τῆ Σεπτεμβρίου μηνός, ὡσπερ δεδήλωται. Χρὴ δὲ εἶδέναι, ὅτι σιχολογία ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς ἑσπέρας ἐ γίνεται, ὡσαυτως καὶ ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς Ἑορταῖς, ἐν αἷς δηλονότι γίνεται ἀγρυπνία.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ.

Προσευχὴ Ὁρθριος.

Ο Θεός μου, ὁ Πατήρ μου καὶ Σωτὴρ ὦν, ἐπειδὴ ἔχαρίσω μοι τὸ ἱκετεύοντά σου τὴν νύκτα, μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας περιγενέσθαι, δόξοις καὶ νῦν τὸ ταύτην διαπερᾶν λατρεύοντά σοι, ὡς μηδὲν τὸ παράπαν διανοεῖσθαι, μηδὲ λαλεῖν μηδὲ ποιεῖν, εἰ μὴ ἐφ' ᾧ εὐαρεσῆσαι σοι καὶ τῷ σῷ θελήματι πείθεσθαι ὡς ἂν πάντα τὰ ἔργα μου πρὸς τὴν δόξαν τῆ σὴ ὀνόματος καὶ τὴν οἰκοδομίαν τῆ πέλας τείνη, ὡς πρὸς τὴν ἀξίωσιν τὰ ἡμῶν σώματα καταυγάζει, τὰς τῆ σὴ ἡλίας ἀκτῖνας εἰς τὴν γῆν καταπέμπων. ἔτω καὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν τῇ αὐγῇ τῆ σὴ πνεύματος φώτισον, τῇ πρὸς τὴν σὴν δικαιοσύνην ὁδηγήσῃ με. ὡς, ᾧ ἂν ποτὲ ἐγχειρήσω πράγματι, πρὸ πάντων αἰετὸν τὸν φόβον σε παρασηναί μοι, καὶ πάντα πρὸς τὴν σὴν τιμὴν ἀναφέρειν, ἔδδεν ἀγαθὸν ἄλλοθεν ἢ παρὰ τῆς σὴς χάριτος καὶ εὐλογίας προσδοκῶντα. ἵνα μὴδ' ὀπίσω ὀρμήσω, πλὴν τῶν ἀρεσκόντων σοι ποιεῖν, δὸς δὲ καὶ τὸ μεταξὺ πανῶντα ἐπὶ τῷ πορίσασθαι τὰ πρὸς τὸν παρόντα βίον ἀναγκαῖα, περαιτέρω προβαίνειν τῇ διανοίᾳ, ἀποβλέποντα εἰς τὸν αἰδιον βίον, ὃν τοῖς σοῖς τέχνιοις δώσειν ὑπέσκη. Οὐ μὴν ἀλλὰ τῆτε σώματος καὶ τῆς ψυχῆς μου ὑπερασπίζων, πρὸς πάντας τῆ διαβόλου πειρασμὸς ὀπλισόν με, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐμοὶ ἐπικρεμαμένων κινδύνων ῥύσον. Ἐπειδὴ δὲ ἔδδεν ὠφελεῖ τὸ ἀρξασθαι καλῶς ποιεῖν, εἰ μὴ τις ἔτω ποιῶν διατελεῖ, μὴ εἰς τὴν σήμερον μόνον ἡγεμῶν καὶ κυβερνήτης εἴης Κύριε, ἀλλὰ παρὰ πάντα τὸν βίον ἐπίδοσιν ἐν ἐμοὶ κατ' ἐκάστην λαμβανήσῃς τῆς σὴς χάριτος, ἕως ἂν παντελῶς ἐνωθῶ τῷ ἰῷ σε Ἰησοῦ Χριστῷ, ὃς ἐστίν ἡμεῖς ἡλῖος τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, λάμπων ἡμέρας τε καὶ νυκτός, καὶ εἰς τὸν αἰετὸν χρόνον. Ἵνα δε τῶν παρὰ σὴ καταξιώθῶ, ἀντιβολῶ σε τῶν ἀμαρτηθέντων μοι ἀμνησῆσαι, καὶ διὰ τῆ σὴ ἀνεκδιηγήτου ἐλέους συγκληθῆναι ἐμοὶ ἔχει, ὡς πρὸς ἐπιγγεῖλω ἔξῃ παῖσι, ὅσοι αἰετὸν ἐκ καρδίας ἐπικαλέσονται σε. ὑπὲρ ὧν ἀπάντων ἐν ὀνόματι τῆ σὴ ἰῷ Ἰησοῦ Χριστῷ ἰκεσίαν σοι ποιῆμαι, καὶ τὴν ὑπ' αὐτῷ παραδοθεῖσαν ἡμῖν προσευχὴν, λέγων. Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς (κτλ.) ταύτην δὲ τὴν εὐεργεσίαν Κύριε, τῶς ἄλλαις πρόσθετος, τὸ ἐν τῇ ἱερῇ σε πίστει ἐβριζόμενον διατελεῖν, ἦν σὺ τῇ ἐμῇ καρδίᾳ ὑπὸ τῆ ἀγαπῆς ἐλέους σου ἐνεφύτευσας. ταύτην κατ' ἐκάστην ἡμέραν ἐν ἐμοὶ αὐξήσον, καὶ προσεπιμετρῶν ἐ διαλίμπανε ἕως ἂν ἐκπλεωσῆ γενήσθαι, ἥς τὴν ἐξομολόγησιν ποιῆμαι, λέγων, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα. κτλ.

Κύ-

Προσευχὴ ἐπικόλιτιος

Κύριε ὁ μὲν τῆ ἡμέρας τὸ φῶς τοῖς πόνοις, τῆ δὲ νυκτὸς τὸ σκότος τῆ τῶν πόνων ἀναπνεύσει ἀποτάξας, δός μοι τρεπομένῳ πρὸς ὕπνον, ἕτω διαναπαύειν ταύτη τῆ νυκτὶ τὸ ἐμὸν σῶμα, ὡς μεταξὺ καθεύδοντος αὐτὸ ἐγρηγοροῦσαν τὴν ψυχὴν με ἀ-
 τενὲς πρὸς σὲ βλέπειν, καὶ τῷ πόθῳ σε ἀναπνεῦσθαι μηδέ με περιόρα, ὅταν πάσας
 τὰς βιωτικὰς μερίμνας ἀποδῶμαι ἐφ' ᾧ τὴν ἀναγκαίαν τῆ ἐμῆ ἀσθενείᾳ ἀναπαύσαν
 δάνα, ἅμα καὶ σὲ ἐπιλανθανομένα μᾶλλον δὲ ἢ τῆ σῆς ἀγαθότητος καὶ χάριτος μνή-
 μη ἀνεξάλειπτος ἐν τῆ ἐμῇ ψυχῇ διαμένῃ, ἵνα ὡς περὶ τὸ σῶμα, ἕτω καὶ ἡ ἐμὴ
 συνείδησις ἡσυχίας τυγχάνῃ. Κάλυσον δὲ καὶ τὸ ἐμὸν σῶμα ἐντροφᾶν τῷ ὕπνῳ,
 ὅπως ἂν μὴ ἀπολαύω πλέον αὐτὸ, ἢ ὅσον κεκοπιασμένῳ σώματι ἀρκεῖ, ἐφ' ᾧ
 πρὸς τὴν σὴν θεραπείαν μετὰ ταῦτα κάλλιον παρεσκευάσθαι. Τέλος δὲ ἄγνων με
 τά τε κατὰ τὸ σῶμα καὶ τὰ καὶ τὴν ψυχὴν διατήρησον, καὶ παντὸς κινδύνα ἀπάλ-
 λαξον ἵνα καὶ ὁ ὕπνος με πρὸς τὴν δόξαν τῆ σῆς ὀνόματος ἀναφέρεται. Ἐπειδὴ δὲ ἕτως
 εὐκαταφύρωις πρὸς τὸ ἀμαρτεῖν ἔχω, ὡς ἐδὲ ταύτην τὴν ἡμέραν δυνηθῆναι ἄπ-
 ταισος διαπερᾶν, δεομαί σε καθάπερ τῷ τῆς νυκτὸς ζόφῳ τῷ ὅπῃ τὴν γῆν ὑπὸ σὲ
 καταπεμπομένῳ τὰ πάντα νῦν κεκάλυπται, ἕτω καὶ τὰ ἐμὰ πταίσματα τῷ σὴν ἔ-
 λέῳ ἀποκρύπτειν, ὡς ἂν μὴ αὐτὰ τῆς πρὸς σὲ εἰσόδα ἀπέργη με. Εἰσακυσόν με
 ὦ Θεός μου, ὁ Πατὴρ ἅμα καὶ σωτήρ μου ὢν, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀμήν.

Εὐχαὶ εἰς μέτρον τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρων τῆς Νυχθημέρας.

1. Κύριε μὴ σερήσεις με ἐπὶ ἐπιβραβίων σε καὶ αἰώνιων ἀγαθῶν.
2. Κύριε λύτρωσά με Ἕ ἀίωνων κολάσεων.
3. Κύριε εἴτε λόγῳ, εἴτε ἔργῳ, εἴτε καὶ νῦν, εἴτε καὶ διάνοιαν ἡμαρτον, συγ-
 χωρήτόν μοι.
4. Κύριε λύτρωσά με ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ ἀγνοίας, καὶ λήθης, καὶ ραθυμίας,
 καὶ τῆς λιθώδους ἀναιδιότητος.
5. Κύριε λύτρωσά με ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ καὶ ἐγκαταλήψεως.
6. Κύριε φώτισον τὴν καρδίαν μου, ἣν ἐσκότισεν ἡ πονηρὰ ἐπιθυμία.
7. Κύριε ἐγὼ μὲν ὡς ἄνθρωπος ἀμαρτάνω, σὺ δὲ ὡς Θεὸς ἐλέησόν με.
8. Κύριε ἴδε τὴν ἀσθενείαν τῆ ψυχῆς μου, καὶ πέμψον τὴν χάριν σου εἰς βοήθειάν
 μου, ἵνα ἐν ἐμοὶ δοξασθῇ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον.
9. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐγγράψον τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου σου ἐν βίβλῳ ζωῆς, χαριζόμενος
 μοι καὶ τέλος ἀγαθόν.
10. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκ ἐπίοισα ἐδὲν ἀγαθόν, ἀλλὰ δός μοι καὶ τὴν χρηστότητα
 βαλεῖν ἀρχὴν ἀγαθῶν.

11. Κύριε βρέξον εἰς τὴν καρδίαν μου τὸν δρόσον τῆς χάριτός σου.
12. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς Οὐρανόσ τε καὶ τῆς γῆς, μνήσθητί μου τὰ ἀμαρτωλά, τὰ ἀσθενή, τὰ ἀκαθάρατα καὶ βεβήλα καὶ τὸ μέγα ἔλεός σου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
13. Κύριε ἐν μετανοίᾳ μου παράλαβε, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με.
14. Κύριε μὴ εἰσενέγκῃς με εἰς πειρασμόν.
15. Κύριε δός μοι ἔννοιαν ἀγαθὴν.
16. Κύριε δός μοι δάκρυον καὶ μνήμην θανάτου καὶ κατάνυξιν.
17. Κύριε δός μοι τῶν λογισμῶν ἐξαγόρευσιν.
18. Κύριε δός μοι ταπεινώσιν, ταπεινοφροσύνην, καὶ ὑπακοήν.
19. Κύριε δός μοι ὑπομονήν, μακροθυμίαν, καὶ πραότητα.
20. Κύριε ἐμφύτευσον ἐν ἐμοὶ τὴν ρίζαν τῶν ἀγαθῶν, τὸν φόβον σου.
21. Κύριε ἀξιώσόν με ἀγαπᾶν σε ἐξ ὅλης μου τῆς ψυχῆς καὶ τῆς διανοίας, καὶ τῆς καρδίας, καὶ τηρεῖν ἐν πᾶσι τὸ θεληματά σου.
22. Κύριε σκέπασόν με ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου δεινῶν, καὶ τῶν δαιμόνων, καὶ τῶν παθῶν, καὶ ἀπὸ παντός μη προσήκοντος πράγματος.
23. Κύριε ὡς κελεύεις, Κύριε ὡς γινώσκεις, Κύριε ὡς βάλει γεννηθῆτω τὸ θεληματά σου ἐν ἐμοί.
24. Κύριε τὸ σὸν, καὶ μὴ τὸ ἐμὸν, πρεσβεύεις καὶ ἰκεσίαις τῆς Παναγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου. Ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

67

70

72
63
—
9

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών